

அறிந்தவர்களும் அறியாதவையும்

- என்.சரவணன்

அறிந்தவர்களும் அறியாதவையும்

-என்.சரவணன்-

க.கி.வ.சி
சென்னை-1.
09-4-18 திசை;
சென்னை-1.
சென்னை-1 திசை.

நூல் : அறிந்தவர்களும் அறியாதவையும்

ஆசிரியர் : என்.சரவணன்

வெளியீடு : பக்வின்

முதல் பதிப்பு : செப்டம்பர் 2017

பக்கங்கள் : 250

Title : Arinthavarkalum Ariyaathavaiyum
(Known and Unknown)

Author : Sarawanan Komathi Nadarasa

Author's Email : nsarawanan@gmail.com

Printed : Sri Lanka

Pages : 250

Bookvin Publisher

126/10A, Jayasooriya Mawatha, Hapugoda,

Kandana, Sri Lanka

Ph: +91-11-224-0096

Email: bookvinsrilanka@gmail.com

Website: bookvin.com

அப்பாவுக்கு....

உள்ளே...

அணிந்துரை:	i
என் பார்வையில்... ..	V
என்னுரை... ..	ix
பல்துறை சார்ந்த ஆய்வாளர் ஹியு நெவில்.....	1
காதல் கோட்டை கட்டிய விஜேசிங்க முதலியார்	6
ரொபர்ட் நொக்ஸ்: கைதி மீட்டுத் தந்த வரலாறு	11
ஹென்றி மார்ஷல்: கண்ட வீழ்ச்சியின் சாட்சி	18
புரோஹியர் கண்ட இலங்கை	23
தலித் பெண்ணுடன் காதலால் பதவி இழந்த தேசாதிபதி மெயிர்லண்ட்	30
புகைப்படங்களால் இலங்கையை பதிவாக்கிய வில்லியம் ஸ்கீன்	39
தொழிலாளர் தினம் மறந்த தொழிற்சங்க முன்னோடி ஏ.ஈ.புல்ஜன்ஸ்	45
புத்தா கண்ட இலங்கை	52
டொய்லியால் பறிபோன இலங்கை	59
பெர்கியூசன் : இலங்கை ஊடகத்துறையின் தந்தை	69
பிளாவ்ட்ஸ்கி : இலங்கைக்கு வந்த இன்னொரு சங்கமித்தை	77
ஒல்கொட் : இலங்கைக்கு வந்த கிரண்டாவது அசோகன்.....	88
ஜவர் ஜெனிங்ஸ் : அரசியலமைப்பு சிற்பி	95
டொரின் விக் கிரமசிங்க : சோஷலிச பெண் போராளி	104
இலங்கையை உலுக்கிய “பிரஸ்கேர்டல்” சம்பவம்!	118
ஆயிஷா றவூப் எனும் விதேச பெண் ஆளுமை.....	133
பெண்ணுரிமை முன்னோடி மேரி ரட்னம்	138
நடேசய்யர் - மீனாட்சியம்மாள்: மலையகத்தின் விழவெள்ளிகள்	146
பையினை தமிழுக்கு தந்த பிலிப்பு பால்டேஸ் பாதிரியார்	157
ஜேம்ஸ் டெய்லர் தேயிலையை அறிமுகப்படுத்தி 150 ஆண்டுகள்.....	170
இலங்கை போற்றும் சிவில் அதிகாரி லெனார்ட் வுல்ஃப்	176
ஆந்தர் சி. கிளர்க்: அறிபுனை எழுத்துலகின் ஜாம்பவான்	192
சுயம்புலிங்கத்தை கண்டெடுத்த மைக் வில்சன்	202
ஆர்மண்ட் டி ஸூசா : கண்ட கலவரத்தின் சாட்சி	208
அறிந்தவர்கள் சொன்னவை.....	213

அணிந்துரை:

இலங்கையில் புராதன, மத்திய கால வரலாற்றுத் தகவல்கள் அரசியல், சமூக, சமயம் போன்ற துறைசார்ந்த பல சுதேசிய, விதேசிய முக்கிய ஆளுமைகளால் அவ்வப்போது ஆங்காங்கே குறிப்புகளாகப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ள போதிலும் அக்குறிப்புகளைப் பற்றிய வெளிப்படுத்தல்களின் நடு நிலைமைசார் தன்மைகள் தொடர்பான சர்ச்சைகள் மகாவம்சம் தொடங்கி இக்கால வெளியீடுகள் வரை தொடர்கின்றமை வெளிப்படடை.

காலந்தோறும் வரலாற்று மறைப்புகளுக்கும் திரிபுகளுக்கும் மறக்கடிப்புகளுக்கும் இரகசியமாகவும் வெளிப்படையாகவும் திட்டமிட்டும் முன்னெடுக்கப்படுகின்ற செயற்பாடுகள் இன, மத பெரும்பான்மை மேலாதிக்கத்தின் செல்வாக்கை பறைசாற்றி நிற்கின்றன.

இலங்கையர் சமூகங்களில் அதிகளவில் ஒருக்கப்பட்ட இந்திய வம்சாவளித் தமிழர் சமூகமானது மத்திய, ஊவா, சப்ரகமுவ மாகாண கோப்பி, தேயிலைப் பெருந்தோட்டங்களில் மட்டுமல்ல மேல், தென்மேல், வயம்ப, தென்மாகாண இறப்பர் தோட்டங்களிலும் கொழும்பு, களுத்துறை, நகர்ப்புறங்களிலும் இனக்கலவரங்களின் பின் வன்னிப் பிரதேசங்களிலும் பரந்து வாழ்கின்றமை சம்பந்தமான சமூக ஆய்வுக்குறிப்புகள் பற்றிய தேடல்கள் அண்மிய சகாப்தங்களில் அதிகரித்து வருவதைக் காணமுடிகின்றது. அத்தகைய தேடல்களில் முனைப்பாக செயற்படுகிற ஆய்வாளர்கள் முக்கியமானவராக சரவணன் நடராஜா விளங்குகிறார்.

90 களில் நான் அதிபராகவிருந்த பாடசாலையில் துடிப்பான மாணவனாக அறிமுகமான சரவணன் நடராஜா ஊடகவியலாளராக “சரிநிகர்” பாசறையில் வளர்ந்து, புலம்பெயர்ந்து, இன்று அரசியல் சமூக முற்போக்கு ஆய்வாளராக உலகளாவிய அளவில் செயற்படுகின்றமையைக் கண்டு பெரிதுவக்கின்றேன்.

இலங்கையின் அரசியல் சமூக வரலாற்றினைப் பற்றிய தேடலில் அக்கறையுடன் செயல்படும் சரவணன் கோமதி நடராஜா எழுதிய நூல்கள்

வரிசையில் தற்போது புதியநூலாக வெளிவரவுள்ள “அறிந்தவர்களும் அறியாதவையும்” கட்டுரைத் தொகுப்புக்கு அணிந்துரை தருமாறு என்னைக்கேட்ட போது, மகிழ்வோடு ஏற்றபோதிலும் வீரகேசரியின் சங்கமம் பகுதியில் அவ்வப்போது வாசிக்கக்கிடத்த இக்கட்டுரைகளை மீண்டும் வாசிக்க அவை என் கைவசம் இல்லாததை தெரியப்படுத்திய மறுதினமே முகநூலில் கிடைக்கும்படி செய்தார்.

“ஆய்வுச் செயற்பாட்டின் முக்கியமானதொரு பரிமாணம் உண்மையைத் தேடியறிதலாகும்” என்பர் ஆய்வறிஞர். அத்தேடலை அிக்கறையுடனும் பொறுப்போடும் நேர்மையுடனும் நிறைவேற்றும் திறனை நூலாசிரியர் சரவணனிடம் நான் காண்கின்றேன். ஒருமுறை திறனாய்வாளரான நண்பர் லெனின் மதிவாணன் அவரைப் பற்றி என்னிடம், “சரவணன்” இலங்கை வரும்போதெல்லாம் தேவைப்படும் தேடல் குறிப்புப்பட்டியலோடு வந்து தனது குடும்பத்து இளைஞர், நண்பர் ஐந்தாறு பேரையாவது அழைத்துக்கொண்டு சுவடிகள் திணைக்களம், பொதுநூலகம், தொல்பொருளகம், மியூசியம் ஆகிய இடங்களுக்கு சென்று குறுகிய நேரத்தில் பல தகவல்களைத் தேடித் திரட்டிக் கொள்வது வழக்கம் எனக் குறிப்பிட்டார். வீரகேசரி, தினக்குரலில் வாரந்தோறும் எழுதும் அரசியல், சமூக ஆய்வுக் கட்டுரைகளுக்கும் தகவல் திரட்டும்போது அவ்வப்போது பல ஆளுமைகள் பற்றிய குறிப்புகள் கிட்டியதாகவும் அக்குறிப்புகளே “அறிந்தவர்களும் அறியாதவகளுமும்” கட்டுரைத் தொடரை எழுதத்தூண்டியதாகவும் நூலாசிரியரே குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இந்நூலில் இலங்கையின் மாத்தறை, மட்டக்களப்பு மாவட்டங்களில் நீதிபதியாகவும் (1885-1895) திருகோணமலை உதவி அரசாங்க அதிபராகவும், (1891) பல தரப்பட்ட உயர் பதவிகளை வகித்த ஹியு நெவில் தொடங்கி இலங்கையில் தேயிலையை அறிமுகப்படுத்திய ஜேம்ஸ் ரெயிலர் வரை இலங்கையரல்லாத 221 முக்கிய ஆளுமைகள் பற்றிய சுவையான விவரப்புகளும், பயனுள்ள புதிய தகவல்களை நூலாசிரியர் தொகுத்துத் தந்துள்ளார்.

இவர்களுள் பெரும்பாலானோர் இலங்கையில் வாழ்ந்த காலத்தில் ஒருக்கப்பட்ட வேடர் (Vedha) ரொடியர் (Rodiya) வன்னியர் (Vanniyas) இந்திய வம்சாவளியினர் தொழிலாளர் பெண்கள் மீதான அடக்கு முறைகளுக்கு எதிராக குரல் கொடுத்தவர்களாக, எழுதியவர்களாக காணப்படுகின்றனர். ஹியு நெவில் ஒருக்கப்பட்ட தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் மொழி வழக்குப் பிரயோகங்களை ஆய்வு செய்துள்ளதோடு 227 சிங்கள, மலையாள, பாளி, தமிழ் செய்யுள்களடங்கிய ஏட்டுச்சுவடிகளை தேடி சேகரித்தமை பற்றிய குறிப்புகள் வாசகருக்கு புதிய தகவல்களைத் தருகின்றன. N.D. ஆர்தர் த சில்வா விஜேசிங்க முதலியார் (1889-

1947) கட்டிய காதல் கோட்டையான களுத்துறை ரிச்மன்ட் கோட்டை இன்றும் சுற்றுலா மையமாக திகழ்கின்றது. மற்றுமொரு காதல் கதை தேசாதிபதி தோமஸ் மெயிர்லண்ட் பற்றிய (1760-1824) குறிப்புகள் இடம் பெறுகிறது.

இவர் 1805-1811 வரை இலங்கை தேசாதிபதியாக விளங்கிய காலப்பகுதியில் ரொடி சாதியினரின் சமூக அமைப்புப் பற்றிய தேடலில் ஈடுபட்ட போது, போர்த்துக்கேய வீரனுக்கும் ரொடி பெண்ணுக்கும் பிறந்த லொவினா எனும் நடனமாதுவுடன் காதல் ஏற்பட்டுள்ளது. தனது மாளிகையை கல்கிற்சை கடற்கரையோரமாகக் கட்டுவித்த போது அவரது அறையிலிருந்து சற்றுத் தொலைவிலிருந்த காதலி லொவினாவின் வீட்டுக் கிணற்றுக்கு சுரங்கப்பாதையும் அமைத்து அடிக்கடி சந்தித்ததாகக் குறிப்புகள் கூறுகின்றன. அம்மாளிகைதான் இன்றைய மவுண்ட் லெவினிய ஹோட்டல். அக்கால ரொடி பெண்களுக்கு மறுக்கப்பட்ட மார்பு மறைக்கும் உரிமை, காதலி லொவினாவின் வேண்டுகோளின்படி தேசாதிபதியால் அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டதான குறிப்புகள் வியப்பைத் தருகின்றன. மெயிர்லண்ட் பதவி இழந்தமைக்கும் இதுவே காரணமாக அமைகின்றது.

தேச சஞ்சாரியான இபின் பதூத்தா பற்றிய குறிப்புகளால், இலங்கையில் பல்லவராட்சி பற்றிய அவரது பதவிகள் வசதிக்காக இலங்கை வரலாற்றாசிரியர்களால் மறைக்கப்பட்ட உண்மை வெளிப்படுத்தப்படுகிறது. அடுத்து அக்கால இலங்கை மக்களையும் அவர்தம் யதார்த்த வாழ்வியலையும் ரொடி பெண்களின் மார்பு மறைக்காத காட்சிகளையும் புகைப்படங்களால் பதிவாக்கிய விலியம் ஸ்கீன் பற்றிய கட்டுரை 150 வருடங்களுக்கு முன்னைய அவரது ஐந்து நூல்களைப் பற்றியும் குறிப்பிடுகிறது.

மலையக மக்களின் விசேடமாக பெண்களின் உரிமைகளுக்காகப் போராடிய மீனாட்சியம்மாள் நடுசய்யர் தம்பதிகளைப் பற்றிய கட்டுரை மீனாட்சியம்மாள் பற்றிய சில புதிய தகவல்களைப் பதிவு செய்கின்றது. மற்றுமொரு கட்டுரையில் கனடா ஒன்றோரியாவில் பிறந்த ஐரிஷ் ஸ்கொட்டிஷ் இனத்தவரான மேரி ஏர்வின் ரட்ணத்தை இலங்கையின் பெண்ணுரிமைப் போராட்ட முன்னோடியாக கட்டுரையாசிரியர் நிறுவுகிறார். சாமுவேல் கிறிஸ்மஸ் கனகரட்ணத்தை 1896 இல் மணம்புரிந்த மேரி இரட்ணம் 1939 இல் பம்பலப்பிட்டி மக்களால் கொடும்பு முனிசிபல் கவுன்சிலராக தெரிவு செய்யப்பட்ட முதல் பெண்மணி, ஆசியாவின் நோபல் பரிசான ரெமோன் மக்சேசே விருதிகை 1958 இல் வென்ற பெண்மணி எனும் தகவல்களை அவர் பற்றிய கட்டுரையில் ஆசிரியர் பதிவு செய்கிறார்.

இங்கிலாந்தை சேர்ந்த, மூன்று தலைமுறை முற்போக்குப் பின்புலத்தைக்

கொண்டவரும் இலங்கையின் சோஷலிச பெண் போராளியுமான டொரின் வினி பிரட் பற்றிய கட்டுரையில் வியப்பான தகவல்களைப் பதிவு செய்கிறார். இந்திய விடுதலைப் போராட்ட அனுபவத்தோடு மாத்தறை சஜாதா வித்தியாலய அதிபராக வந்த அவர் S.A. விக்கிரமசிங்கவை மணந்து, 1933 இல் கொழும்பு ஆனந்த பாலிக்கா வித்தியாலய அதிபராக சேலையணிந்து சூரியமல் இயக்க செயற்பாடுகளில் பங்குபற்றி 1952 இல் மாத்தறை தொகுதி பா.உ.ஆக மக்களால் தெரிவு செய்யப்பட்ட டொரின் விக்கிரமசிங்க பற்றிய பதிவுகள் பயனுள்ளவை.

எலனா பிளாவுட்ஸ்கி எனும் பெண்மணியை இலங்கையின் இன்னொரு சங்கமித்தையாக சரவணன் அறிமுகம் செய்கிறார். கர்னல் ஒல்கொட் இவருடன் ஒன்றாக பஞ்சசீல தீட்சை பெற்று பின்பு இலங்கையில் கிறிஸ்தவ மிஷனரி செயற்பாடுகளுக்கு எதிராக இருவரும் ஆற்றிய எதிர்வினைகள் பற்றிய குறிப்புகள் மூலம் இருவரும் மதத்தின் வழியாக இனத்துவத்தின் திசைவழி திருப்புமுனையொன்றை ஏற்படுத்துவதில் அறியாமலேயே எவ்வாறு பங்களிப்புச் செய்துள்ளனர் என்பதையும் கட்டுரையாசிரியர் விளக்குகின்றார். இலங்கையரல்லாத இப்பெண் ஆளுமைகள் பற்றிய குறிப்புகள் பயனுள்ளவை.

இலங்கையின் முதலாவது தொழிற்சங்க அச்சக ஊழியர் தொழிற்சங்கத்தை நிறுவி, தொழிற்சங்கக் கருத்தாக்கத்தை விதைத்த A.E.புல்ஜன்ஸ் (1865-1916) பற்றிய கட்டுரை, இலங்கை ஊடகத்துறையின் நந்தை எனப்படும் பெர்கியுசன் பற்றிய கட்டுரை, இரண்டாம் இராஜசிங்க மன்னனால் 19 ஆண்டுகள் சிறை வைக்கப்பட்டு தப்பி ஒல்லாந்தரின் உதவியோடு இங்கிலாந்து திரும்பி இலங்கை வரலாறு பற்றிய முதலாவது ஆங்கில நூலை எழுதிய யாவருமறிந்த றொபர்ட் நொகஸ் பற்றிய நீண்ட கட்டுரை, சோல்பரி அரசியல் யாப்பின் சிற்பியாகிய ஐவர் ஜெனிங்ஸ் பற்றிய கட்டுரை மற்றும் “கொழும்பின் முக மாற்றம்” நூல் வழியாக இந்தியாவில் இருந்து வந்து குடியேறிய நாட்டுக் கோட்டைச் செட்டியார்கள், அரேபிய சோனகர்களின் வாழ்வாதார செயற்பாடுகள், கொழும்பில் தமிழர் பரம்பலின் உருவாக்கம் பற்றிய குறிப்புக்களை எழுதிய புரோவரியர் பற்றிய கட்டுரை யாவற்றிலும் பல புதிய தகவல்களை சுவைபட முன் வைக்கின்றார் நூலாசிரியர் சரவணன்.

ஃ.போல் அன்ரனி

முன்னாள் பிரதி பரீட்சைகள் ஆணையாளர்.

2017.08.18

என் பார்வையில்...

சங்கமத்திற்கு கட்டுரை எழுதுவது பற்றி திரு.சரவணன் அவர்களுடனான கலந்துரையாடலின் பின்னர் அவர் சொன்ன தலைப்பு “அறிந்தவர்களும் அறியாதவையும்”. தலைப்பே வித்தியாசம் தான். ஆனால், சுவாரஸ்யமான தலைப்பாக இருப்பதால் இவ்வாறான விடயங்கள் எங்களது பத்திரிகையினூடாக எமது வாசகர்களிடம் போய்ச் சேர வேண்டும் என்ற எண்ணமும் ஆகையும்தான். ஆகையால் வாராந்தம் வீரகேசரி நாளிதழில் பிரதி சனிதோறும் விடிஷ்ட இணைப்பிதழாக வரும் “சங்கமம்” பகுதியில் தொடர் “பத்தி” எழுதுமாறு கேட்டுக் கொண்டதற்கிணங்க திரு.சரவணன் அவர்கள் எழுத ஆரம்பித்த இப்பத்தி இன்று 25 வாரங்களையும் தொட்டு நூலுரு பெற்றிருப்பது மனதுக்கு மகிழ்ச்சியளிக்கிறது.

எல்லோரும் எழுதும் தொடர் போல அல்லாமல் “பேசாப்பொருளை பேச வேண்டும்” என்ற நூலராசிரியர் என்.சரவணனின் கொள்கைக்கு அமையவே இந்தப்பத்தியில் வெளியான கட்டுரைகள் அனைத்தும் அமைந்திருக்கின்றது. இப்பத்தியில் வெளியான இந்த 25 கட்டுரைகளுக்கும் நூலாசிரியர் எவ்வாறான உழைப்பை கொடுத்துள்ளார் என்பதை அவர் புதிதாக கொடுத்துள்ள தகவல்களை வைத்து அறிந்துக்கொள்ளக்கூடியதாக இருக்கும்.

பொதுவாக கட்டுரை எழுதுவதற்கு முன்பு அது பற்றி உரையாடும் போது பலதரப்பட்ட தகவல்களை கலந்துரையாடுவோம். அப்போது ஆச்சரியமிக்கத் தகவல்கள் பலவற்றையும் பகிர்ந்துக்கொள்வார். இப்பத்தியில் வெளிவந்துள்ள அனைத்து கட்டுரைகளும் இதுவரையில் யாராலும் “தமிழ் மொழியில் தராத விடயங்கள் என்பது பெருமைக்குரிய விடயம். பொதுவாகவே தமிழுக்கு “பஞ்சம்” நிலவி வருகின்ற தருணத்தில் இவ்வாறான கனதியான கட்டுரை வகைகளை தேடி எடுப்பதில் எவ்வாறான சிரமங்கள் இருக்கின்றது என்பதை ஊடகவியலாளர் என்ற முறையில் நன்றாக அறிவேன்.

இலங்கையின் பல்வேறு வரலாற்று சம்பவங்கள் குறித்து ஆங்கில, சிங்கள மொழியில் இன்று பலதரப்பட்ட விடயங்களை எடுத்துக் கொள்ளக்கூடியதாக

இருந்தாலும் தமிழ் மொழியில் இவ்வாறான கட்டுரைகள் இல்லாத நிலையில், தனது சிறப்பான தேடல் மூலம் உண்மையான தகவல்களை தேடி ஆய்வு செய்து இப்பத்தியில் நூலாசிரியர் கொடுத்திருக்கிறார் என்பது பெருமைக்குரிய விடயம்.

சில நாட்களில் கட்டுரைகள் தாமதமாகக் கிடைத்த போதும் நேர்த்தியாக இருப்பதால் தாமதப் பிரசுரிப்பில் எமக்கு தடுமாற்றம் இருக்காது. இந்தப் பத்தியில் வந்துள்ள அனைத்து கட்டுரைகளின் மொழிநடையும் சொற்பிரயோகங்களும் வாசகர்களை ஈர்க்கும் வகையில் அமைந்துள்ளது என்பதை இப்பகுதி பொறுப்பாசிரியர் என்ற வகையில் நான் அறிவேன். இந்த “பத்தி” தொடர்பில் வாசகர்கள் பலர் என்னுடன் தொடர்பு கொண்டு என்னுடன் பகிர்ந்துகொள்ளும் கருத்துக்கள் அவ்வளவு கனதியாகவும் இது சமகாலத்துக்கு எவ்வளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக இருக்கின்றது என்பதை உணரக் கூடியதாக இருக்கும்.

எத்துறையாக இருந்தாலும் சிங்கள விடயங்கள் தொடர்பில் எழுதுவதற்கு எத்தகையோ ஆய்வாளர்கள் இருக்கின்றார்கள். ஆனால், தமிழ் மொழியில் சில விடயங்கள் மாத்திரமே ஆய்வு செய்யப்பட்டு எழுதப்படுகின்றது. ஆனால், தமிழ் மொழியில் இவ்வாறான ஆய்வு கட்டுரைகளுக்கான பற்றாக்குறையே அதிகம்

நூலாசிரியர் என்.சரவணனின் கட்டுரைகளை தொடர்ச்சியாக ஞாயிறு தினக்குரலில் வாசித்து வந்ததன் விளைவே “சங்கமம்” பகுதிக்கும் இவ்வாறான கட்டுரையை பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்ற எண்ணமும் ஏற்பட்டது. என். சரவணன் அவர்களுடன் தொடர்பை ஏற்படுத்தித் தந்த என் பெருமதிப்பிற்குரிய ஞாயிறு தினக்குரல் பிரதம ஆசிரியர் திரு.பாரதி இராஜநாயகம் அவர்களுக்கும், திரு. சரவணன் ஒரு சிறந்த ஊடகவியலாளர், ஆய்வாளர், எழுத்தாளர், பல திறமையுடையவர் என அவரைப்பற்றி அவ்வப்போது கூறி எனது ஊடகவியலை பற்றி விமர்சிக்கும் எனது அன்புக்கும் மதிப்புக்குமுரிய திலக் அண்ணா அவர்களுக்கும் இத்தருணத்தில் நான் நன்றி கூற கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

எனக்கும் திரு.சரவணன் அவர்களுக்குமான அறிமுகம் குறுகிய காலமாயினும் அவர் ஊடக சமூகத்திற்கு தகுந்த இந்த கட்டுரைகளை பிரசுரித்ததையிட்டு மனம் மகிழ்வடைகின்றது. சுமார் ஏழு மாத காலம் முகம் பாராது சரவணன் அவர்களுடன் பழகியிருந்தாலும் அவர் மூலம் நான் அறிவுபூர்வமான பல விடயங்களை கற்றுக்கொண்டேன், கற்றுக்கொண்டும் இருக்கின்றேன்.

தனது 17ஆவது வயதில் எழுத்துத்துறைக்குள் கால்பதித்து அவர் இன்று ஊடகத்துறையில், 25 ஆவது ஆண்டைக் கடக்கிறார். மாற்றுப் பத்திரிகையான “சரிநிகர்” பத்திரிகையில் வெளியான அவரது சில ஆரம்ப கால கட்டுரைகளை வாசிக்கும் வாய்ப்பு கிடைத்தது.

அதன் பின்னர் அவர் எழுதிய பலதரப்பட்ட கட்டுரைகளை அவரிடமே கேட்டு வாசித்துள்ளேன். நிறைய தகவல்களை கற்றுக்கொண்டேன். அவரது எழுத்து நடை, மொழியாள்கை ஒவ்வொன்றும் வாசிக்கும் ஆர்வத்தை தூண்டியது. அத்துடன் அவர் உள்ளூர் மற்றும் புலம்பெயர் தேசத்தில் வழங்கிய நேர்காணல்களையும் பார்க்கும் வாய்ப்பு கிடைத்தது. இத்தனை திறமையிக்க ஒரு எழுத்தாளருடன் எனக்கு பழகுவதற்கு வாய்ப்பு கிடைத்தது மகிழ்ச்சி.

வரலாறு, தேசியவாதம், பேரினவாதம், தலித்தியம், மார்க்சியம், பெண்ணியம் சார்ந்த எழுத்துக்களில் தனது கவனக்குவிப்பை செய்து வந்துள்ளதை அவரது கட்டுரைகளை வாசித்ததன் ஊடாக அறிந்து கொள்ளக்கூடியதாக இருந்தது. “அறிந்தவர்களும் அறியாதவர்களும்” பத்தியில் வெளியான தலித் பெண்ணுடன் காதுலால் பதவி இழந்த தேசாதிபதி மெயிர்லண்ட், “புகைப்படங்களால் இலங்கையை பதிவாக்கிய வில்லியம் ஸ்கீன்”, “இலங்கை ஊடகத்துறையின் தந்தை பெர்கியசன்”, “தொழிலாளர் தினம் மறந்த தொழிற்சங்க முன்னோடி புல்ஜன்ஸ்”, “காதல் கோட்டை கட்டிய விஜேசிங்க முதலியார்”, பிரஸ்கேடல் “நடேசயர் - மீனாட்சியம்மாள மலையகத்தின் விடிவெள்ளிகள்” ஜேம்ஸ் டெய்லர் தேயிலையை அறிமுகப்படுத்தி 150 ஆண்டுகள் “ஆர்தர் சி. கிளார்க்: அறிபுகை எழுத்துலகின் ஜாம்பவான்” போன்ற கட்டுரைகள் என் மனதை பெரிதும் கவர்ந்த கட்டுரை என்பதையும் குறிப்பிடுகின்றேன்.

இத்தனை திறமை இருந்தும் தான் எழுதிய பல துறைசார் கட்டுரைகளை வெறுமனே பத்திரிகைகள், நமது மலையகம் இணையத்தளத்தில் பிரசுரித்துவிட்டு அவர் அமைதியாக இருந்த நிலையை நான் அறிந்தேன். “நல்ல எழுத்தாளர்கள் எழுதும் வேலையை மாத்திரம் தான் பார்ப்பார்கள்” என்று மூத்த எழுத்தாளர் தெளிவத்தை ஜோசப் அவர்கள் சொல்வது என் சரவணன் அவர்களின் செயற்பாட்டிலும் புரிந்துக்கொண்டேன்.

இந்த புரிதலை அடுத்தே என் சரவணனால் எழுதப்பட்ட கட்டுரைகள் அனைத்தும் நூலுரு பெற வேண்டும் என்பது பற்றி அவருடன் பல தடவை கலந்துரையாடியிருக்கின்றேன். சில நேரங்களில் அதனை அவர் கண்டும் காணாமல் போல இருந்து விடாமலும் இல்லை. திரு.சரவணனால் எழுதப்பட்டு நான் வாசித்த விடாயங்கள் அனைத்தும் சகலரும் வாசிக்க வேண்டும் என்று

என் மனதில் தொடர்ச்சியாக ஒரு எண்ணம் தொடர்ந்தது. சரவணன் அவர்களுக்கு அமுத்தம் கொடுத்து வந்தமையினாலேயே இந்த பத்தியும் இன்று நூலுரு பெற்று உங்கள் கைகளில் தவழ்கிறது. இது என் மனதுக்கு பெரும் மகிழ்ச்சியாக இருக்கின்றது.

இந்நூல் வெளிவருவது எழுத்தாளருக்கு எந்தளவிற்கு மகிழ்ச்சியைத் தருகின்றதோ தெரியவில்லை. உளமார்ந்தளவில் எனக்கு பெரும் மகிழ்ச்சி. முதுபெரும் தனித்துவமான தமிழ்த்தேசிய பத்திரிகையான வீரகேசரி “சங்கமம்” பகுதியில் வெளியான கட்டுரைகள் இன்று நூலுருபெற்றிருப்பது அதன் பொறுப்பாசிரியர் என்ற வகையில் எனக்கு மகிழ்ச்சி.

ஊடகத்துறை வாழ்வில் வெள்ளிவிழா காலத்தில் அவரது எழுத்துக்கள் அனைத்தும் நூலுரு பெற வேண்டும் என வாழ்த்துகின்றேன். உள்ஒரர், வெளியூர்களில் உள்ள அனைத்து தமிழ் மக்கள், மாணவ தரப்பினர் உட்பட பலரும் இந்நூலை வாசித்து பயன் பெற வேண்டும் .

சங்கமத்தின் பொறுப்பாசிரியர் என்ற வகையில், இந்த நூலுக்கு எனது தரப்பில் ஒரு கருத்து வேண்டும் என்று திரு. சரவணன் அவர்கள் கேட்டபோது எனக்கு மனதுக்கு நெகிழ்வாக இருந்தது. கால் நூற்றாண்டு அனுபவம் மாத்திரம் அல்ல திறமைமிகு சிரேஷ்ட ஊடகவியலாளருக்கு நான் எப்படி கருத்து வழங்குவது என்பது பற்றி ஒரு தடுமாற்றம் இருந்தது.

இருப்பினும் அவரது வேண்டுகோளுக்கிணங்க திரு. சரவணனையும் அவரது எழுத்துக்களையும் நான் அறிந்த வகையில் “என் பார்வையில்...” எனும் தலைப்பில் எழுதினேன். திரு. சரவணனின் நூலுரு முயற்சிகள் மென்மேலும் தொடர வேண்டும்.

அவரது எழுத்துக்கள் வரலாற்றில் “தடம்” பதிக்க வேண்டும் என உளமார் வாழ்த்துகின்றேன்.

ஜீவா சதாசிவம்

பொறுப்பாசிரியர்

சங்கமம்- வீரகேசரி

23.08.2017

என்னுரை...

எழுதி முடிப்பதற்காக நான் திட்டமிட்டிருக்கும் விடயங்கள் நீண்ட பட்டியலைக் கொண்டது. ஆனால் என்னை அதற்காக நிர்பந்திக்க ஒரு வழி வேண்டும். வீரகேசரியின் “சங்கமம்” பகுதியின் ஆசிரியர் என் நட்புக்குரிய ஜீவா சதாசிவம் சங்கமத்துக்கு என்னை எழுதக் கோரியபோது அப்படி நான் ஆசைப்பட்ட ஒரு விடயத்தை எடுத்தேன். அது தான் இதுவரை பெரிதாக அறியப்படாதவர்கள், அல்லது அறியப்பட்டவர்கள் பற்றியும் தமிழில் அறியப்படாத தகவல்களைக் கொண்ட ஒரு பத்தியை வாரா வாரம் எழுத முன்வந்தேன்.

ஏலவே அறியப்பட்ட விடயங்களை மீண்டும் அறியச் செய்வதற்காக என்னை விரயப்படுத்த நான் துணிந்ததில்லை. எனது எழுத்துக்கள் அனைத்துமே எனக்கு அடுத்ததாக தேடுபவர்களுக்கு “தகவல்/கருத்து” வழிகாட்டியாக இருந்துவிட வேண்டும் என்பதே எனதுவா.

இலங்கையில் குறிப்பிடத்தக்க வெவ்வேறு துறைகளில் செல்வாக்கை செலுத்திய முக்கிய பிரமுகர்களைப் பற்றி எழுதத் துணிகையில் என்னிடம் அப்படி எந்தவொரு பட்டியலும் முன்தயாரிப்பாக இருக்கவில்லை. இதுவரை நான் எழுதிய காலனித்துவ கால வரலாற்றுக் கட்டுரைகளுக்கான வாசிப்புகளின் போது பல நபர்கள் மனதில் இருந்தார்கள். அவர்களைப் பற்றி சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும் வேளைகளில் தனியாக எழுத வேண்டும் என்கிற ஆசை நெடு நாளாக இருந்தது. அதற்கு கிடைத்த களம் தான் வீரகேசரி “சங்கமம்”.

வாரா வாரம் குறித்த நேரத்தில் முடித்துக் கொடுத்துவிடவேண்டும் என்கிற நிர்பந்தமே இது குறுகிய காலத்தில் நூலாக உருப்பெறும் வரை கொண்டுவந்து சேர்த்திருக்கிறது. பத்திரிகையில் எனக்கு வழங்கப்பட்ட இடத்துக்குள் உள்ளடக்குவதற்காக சுருக்கிக் கொடுத்திருந்தாலும் இந்த நூலில் அதன் விரிவான வடிவத்தை நீங்கள் அனுபவிக்கலாம். பத்திரிகையில் வெளிவந்ததை விட பெரும்பாலான கட்டுரைகள் இந்த நூலில் ஏறத்தாள மூன்று மடங்கு பெரிதாக இருப்பதை காண்பீர்கள்.

2017 பெப்ரவரியிலிருந்து செப்டம்பர் மாதம் வரையான காலப்பகுதிக்குள்

வெளிவந்தவை இவை. இதில் எழுதப்பட்டிருக்கிற விஜேசிங்க முநலியாரைத் தவிர அனைவரும் இலங்கையர் அல்லாதவர்கள். பெரும்பாலானோர் இலங்கையர் ஆனவர்கள். இலங்கையிலேயே மரித்தவர்கள். இலங்கைக்காகவே வாழ்ந்தவர்கள்.

இந்தக் கட்டுரைகளில் பெரும்பாலும் எனது கருத்துக்களைக் கோருவதற்கு பதிலாக, கருத்துருவாக்கத்தை செய்வதற்குப் பதிலாக தகவல்களுக்கே முக்கியத்துவம் கொடுத்திருக்கிறேன். துரிப்பாக ஊடகவியலாளர்களுக்கும், ஆய்வாளர்களுக்கும், எழுத்துத்துறையில் ஈடுபடுபவர்களுக்கும், வரலாற்றில் ஆர்வம் கொள்பவர்களுக்கும், மாணவர்களுக்கும் நல்ல தீனியாக இருக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

பல்கலைக்கழக மாணவர்கள், எனது சக எழுத்துலக நண்பர்கள் பலரும் இதனை நூலாக கொண்டுவரும்படி தொடர்ச்சியாக நிர்பந்தித்து வந்திருக்கிறார்கள். “லொவீனா” பற்றிய கட்டுரையை ஒரு தமிழக நண்பர் அது ஒரு நல்ல திரைப்படத்துக்கான கரு என்றும் தான் அதனை இயக்க ஆர்வம் கொண்டிருப்பதாகவும் தெரிவித்தார்.

ஊடகத்துறைக்கு வந்து 25 ஆண்டுகள் நிறைவடைகின்றன. ஊடகத்துறையில் என்னை புடம்போட்டெடுத்த எனது ஊடக பாசறையான சரிநிகருக்கும் என்னுடன் பணியாற்றிய சக தோழர்களுக்கும் என் நன்றிகள். சரிநிகரில் அதன் ஆசிரியர்களின் ஒருவனாக பணியாற்றிய காலத்தில் அன்றைய அச்சுறுத்தல் சூழலின் காரணமாக சொந்தப் பெயரில் எழுதியவற்றைவிட புனைபெயர்களிலேயே அதிகம் எழுதியிருக்கிறேன். அிக்கட்டுரைகளுக்கு உரிமை கோரமுடியாமலேயே இருந்தன. எனவே என்னோடு சேர்த்து எனது எழுத்துக்களை அடையாளம் காண வாசகர்களுக்கு முடியாமலேயே இருந்தது. புனைபெயர்களை கைவிட்டதன் பின்னர் தான் என்னை அடையாளம் காணத் தொடங்கினார்கள். இப்போது அவர்களிடம் கிடைக்கும் கருத்துகளும், வரவேற்பும் எனக்கு மகிழ்வளிப்பதுடன் கூடவே தெம்பையும், ஊக்குவிப்பையும் தருகின்றன.

இதை நூலாக்குவதில் என்னை விட அதிக ஆர்வமும், அக்கறையும் எடுத்துக்கொண்டவர் இதுவரை என்றுமே நேரில் சந்தித்திராத ஜீவா சதாசிவம். இதனை உங்கள் கைகளில் தவழச் செய்த பணியை திறம்பட முடித்தவர் அவர். பல்வேறு வேலை நெருக்கடியின் மத்தியிலும் இதனை சாத்தியப்படுத்திய சிறந்த ஆளுமை அவர்.

என்னை ஒரு ஆளுமையாக்கியத்தில் நான் சிறுவயதில் கல்வி கற்ற கொச்சிக்கடை புனித அந்தோனியார் மகா வித்தியாலயத்துக்கு மிகப் பெரும் பங்கு இருக்கிறது. இயல்பாகவே என்னிடம் இருந்த தாழ்வுச் சிக்கலை

முறித்து என்னை பட்டைதீட்டிய பட்டறை அது. பாடசாலையை விட்டு விலகும் தருவாயில் அதன் அதிபராக வந்து சேர்ந்தவர் எனது மதிப்புக்குரிய ஜீ.போல் அன்ரளி அவர்கள். ஊடகத்துறையில் நானும் அவருடன் சங்கமிப்பேன் என்று கனவு கூட கண்டிருக்க மாட்டேன். எனது எழுத்துக்களை தொடர்ந்து வாசித்து வருபவரும் அவர். அவர் இந் நூலுக்கு அணிந்துரை எழுதியிருப்பது எனக்கு அதிக பெருமையை சேர்க்கிறது.

இக்கட்டுரைக்காக ஆயிரக்கணக்கான சிங்கள, ஆங்கில நூல்களும், கட்டுரைகளும் கைகொடுத்திருக்கின்றன. ஆதாரங்களைத் தேடுவதற்காக எடுத்த நேரத்தை விட, கொடுத்த உழைப்பை விட ஓரிடத்திலிருந்து பெறப்பட்ட தகவலை உறுதி செய்வதற்காக கொடுத்த விலையே அதிகம். இலங்கை தேசிய சுவடிகள் திணைக்களத்திலிருந்தும், நூதனசாலை நூலகத்திலிருந்தும், தேசிய நூலக சேவைகள் சபை நூலகத்திலிருந்தும் நூறாண்டுக்கு முன்னான விபரங்களைத் திரட்ட முடிந்தது. அந்த ஊழியர்களுக்கு எனது அன்பான நன்றிகள். கூடவே தமிழ்ச் சூழலில் ஆய்வத்துறைக்கு இன்று பெரும் பங்காற்றி வரும் "நூலகம்" நிறுவனத்தினருக்கும் (<http://www.noolaham.org/>) எனது அன்பான நன்றிகள். அவர்களிடம் இருக்கும் நூலுக்கு மேலதிகமாக எனக்கு தேவையேற்படும் போதெல்லாம் எனக்கான நூல்களை தேடித் தந்தவர்கள் அவர்கள்.

எனது எழுத்துக்களை நூலாக்குவதற்காக என்னை பல்லாண்டுகளாக நிர்வகித்து வந்தவரும், இந்த நூலை வெளிக்கொணர்வதற்கான உதவிகளையும் புரிந்த என் அருமைத் தோழி தில்லைக்கு என் நன்றிகள்.

எனக்கு அவ்வப்போது தேவைப்படும் நூல்களை மென்மனவனவு செய்து அனுப்பிவிடும் எனது தங்கை சுகந்தி, மச்சான் மணியாறன், தம்பி அரவிந்தன் ஆகியோருக்கு நன்றி கூறி சுருக்கமாட்டேன். அந்த நூல்களை எனக்கு அவ்வப்போது மறுக்காமல் கொண்டு வந்து சேர்த்த நண்பர் அசோக், அவரின் துணைவி சந்திரா ஆகியோரும் எனது அன்புக்கு உரியவர்கள்.

இந்த எழுத்துக்களுக்காக நான் என்னை உருக்கிவருவதாக வீட்டுக்கு வரும் என் நண்பர்களும், துணைவியும் கடிந்துகொள்வார்கள். என்னை மட்டுமல்ல நான் என் குடும்பத்துடனும், குழந்தைகளுடனும் செலவழிக்கும் நேரத்தை விலையாகக் கொடுத்துத் தான் முடிக்கவேண்டியிருந்தது. என் குழந்தைகளுக்கு இந்தப் பணியின் பெறுமதியை எதிர்காலத்தில் நீங்கள் சொல்லிக் கொடுப்பீர்கள் என்று நம்புகிறேன்.

நூலை பலரிடமும் கொண்டு போய் சேருங்கள் நண்பர்களே.

இந்தக் கட்டுரைகளை வாசித்த பல நண்பர்கள் வெளியிட்டுள்ள கருத்துக்களை நூலின் இறுதியில் தொகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவற்றை எனக்கு கிடைக்கச் செய்த நண்பர்களுக்கு மனமாற்ற நன்றிகள். அக்கருத்துக்கள் எனக்கு ஊக்கியாக இருந்ததுடன் அவர்கள் வெளியிட்டுள்ள என் மீதான நம்பிக்கையானது எனது பணியின் அவசியத்தை எனக்கு அதிகமாக உணர்த்தியிருக்கிறது.

இந்த நூலின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து உரிய நேரத்தில் கிழக்கு பதிப்பகம் தாமே பதிப்பிடுவதாக ஒப்புக்கொண்டு நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். நண்பர் மோகனுக்கு என் அன்புநிறைந்த வாழ்த்துக்கள்.

வாராந்தம் சனிக்கிழமைகளில் தவறாமல் வீரகேசரியை முன்பதிவு செய்து வாங்கி என் கட்டுரைகளை வாசித்து பூரிப்பு குறையாமல் எனக்கு எப்போதும் முதல் கருத்தைக் கூறும் என்னைப் பெற்ற அம்மா கோமதி இந் நூல் முழுமையடைவதில் அதிகம் மகிழ்ச்சியுறுபவர்.

கூடவே இந்த நூலின் ஒப்புநோக்கும் பணியை பொறுப்பேற்று முடித்த எஸ்.ஸ்ரீகாந்த்வுக்கு என்.அன்பு.

சிறு வயதில் வறுமை காரணமாக என் தந்தை வீட்டில் அவரால் சேகரிக்கப்பட்டிருந்த பெறுமதிமிக்க நூல்களை ஆமர்வீதிச் சந்தியில் உள்ள நடைபாதை புத்தக வியாபாரியிடம் எடைக்கு விற்றுவிட்டு அந்தப் பணத்தில் எங்களின் பசியை ஆற்றிய நாட்களை இங்கு நினைவு கூருகிறேன். பிற்காலத்தில் என் அறையில் நிறைந்திருந்த நூல்களைப் பார்த்து ஆனந்தத்துடன் தனது நண்பர்களுக்கு “இவை என் மகன் வாசிக்கும் நூல்கள்” என்று பெருமிதத்துடன் கூறுவதை தூரத்தில் இருந்து கண்டு கண்ணீர் விட்டிருக்கிறேன். என்னால் சரியாக புரிந்துகொள்ள முடியாத வயதிலேயே சமூகக் கொடுமைகளின் வரலாற்றை அவர் எனக்கு போதிக் ஆரம்பித்து விட்டார். 2001ஆம் ஆண்டு அவர் தனது 52வது வயதில் திடீரென்று மறைந்துபோனார்.

எனது எழுத்துக்களின் முதல் விமர்சகராக இருந்த அவர் இல்லாமல் போனதும் நான் ஓடிந்தே போனேன். என்னையும் அழைத்துக் கொண்டு போயிருக்கலாமே என்று ஒப்பாரி வைத்தேன்.

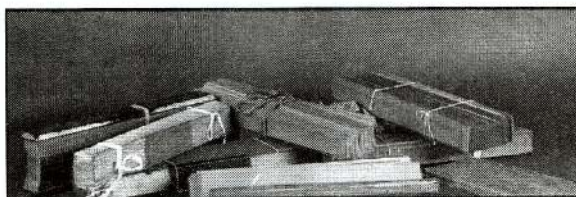
எனது எழுத்துக்களுக்கு முழுமுதற் காரணமாக இருந்த என் அப்பா சுப்பன் நடராசா அவர்களுக்கு இந்த நூலை காணிக்கையாக்குகிறேன்.

என்.சரவணன்

12.09.2017

ஒஸ்லோ

பல்துறை சார்ந்த ஆய்வாளர் ஹியு நெவில்

இலங்கையின் வரலாற்றை மீள் கண்டுபிடிப்பு செய்ததில் காலனித்துவ ஆங்கிலேயர்களுக்கு பெரும் பங்குண்டு. தொல்பொருள் ஆவணப்படுத்தல் என்பவற்றை ஒரு முறையியலுக்கு கொண்டு வந்து அவற்றைப் பேணிப் பாதுகாப்பது குறித்த பிரக்கஞ்சையும், ஏற்பாடுகளையும் ஆரம்பித்துக் கொடுத்து விட்டு சென்றதில் அவர்களுக்கு இருக்கும் வகிபாகத்தை நாம் மறுக்க முடியாது.

இன்று இலங்கையின் வரலாற்றை சிங்கள பௌத்த வரலாறாக நிறுவும் இனவாத போக்கிற்குக் கூட ஆதாரங்களை பொறுக்கி எடுப்பதற்கு ஆங்கிலேயர்கள் தேடித்தந்துவிட்டுச் சென்ற ஆதாரங்களில் இருந்து தான் புனைகின்றனர் என்பதை கவனித்தல் அவசியம். அந்த வரிசையில் ஹியு நெவில் மேற்கொண்ட ஆய்வுகள் முக்கியமானவை. புராதனம், அரசியல், வரலாறு குறித்து அறிந்து கொள்ள முற்படுபவர்களுக்கு அவை அதி முக்கியமானவை.

1848 ஜூன் 19 இல் பிறந்த ஹியு நெவில் (Hugh Nevill) 17 வயதில் பிரதமநீதிபதியின் தனிப்பட்ட செயலாளராக பணியாற்ற இலங்கைக்கு வந்து சேர்ந்தவர். புனி புரிந்த காலப்பகுதியில் இலங்கை நிர்வாக சேவையில் லிகிதராகவும், மட்டக்களப்பு மாவட்ட நீதவானாகவும், திருகோணமலை அரசாங்க

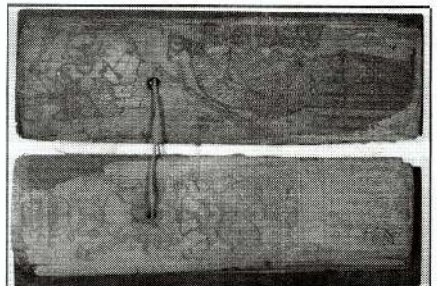
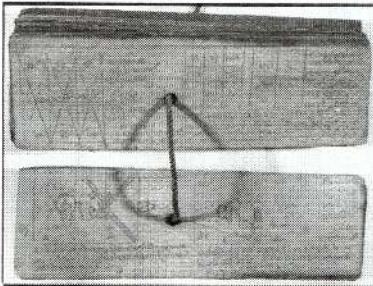
அதிபராகவும் கடமையாற்றியிருக்கிறார். 1865 - 1897க்கு இடைப்பட்ட 35 வருட காலத்திற்குள் அவர் இலங்கை முழுவதும் தேடி கண்டு பிடித்த பல ஓலைச்சுவடிகளை சேகரித்து வைத்திருந்தார். மொத்தம் 2227 ஓலைச்சுவடிகள் அதில் அடங்கும். சிங்களம், தமிழ், பாளி மொழிகளில் அவை உள்ளன. இலங்கையின் வரலாறு பற்றி அதுவரை அறியப்படாத அரிய பல உண்மைகள் அதன் பின்னர் ஸ்தூலமானது.

சிங்களவர்களின் வரலாறு மட்டுமல்ல மருத்துவம், கலை இலக்கியம் குறித்தும் பல குறிப்புகள் கண்டு பிடிக்கப்பட்டன. துரதிஷ்டவசமாக அவர் இந்த ஓலைகளை நம் நாட்டவர்களுக்கு விட்டுச் செல்லவில்லை. அவர் அத்தனையையும் கப்பலில் ஏற்றிக்கொண்டு பிரான்சுக்கு கொண்டு சென்றார்.

1837 இல் வெளியான அவரது The Taprobanian நூலில் இலங்கையில் கண்டுபிடித்த பல புராதன ஆதாரங்களைப் பற்றி விபரித்திருக்கிறார். வடக்கு கிழக்கில் அவை கண்டெடுத்த கல்வெட்டுக்கள் பற்றி இன்னமும் விரிவான திறனாய்வுகள் செய்யப்படவில்லை என்பதே தெரிகிறது. ஆனால் சிங்களத்தில் அவரது ஆய்வுகள் பற்றி பல நூல்களும் கட்டுரைகளும் வெளிவந்திருக்கின்றன.

10.04.1897 இல் அவர் பிரான்சில் மரணமானார். 1904 ஆம் ஆண்டு அவர் தொகுத்த ஓலைச்சுவடிகளை பிரிட்டிஷ் நூதனசாலை விலைக்கு கொள்வனவு செய்தது. அவை சிங்களவர்களின் ஓலைச்சுவடித் தொகுப்பு (Catalogue

1848 ஜூன் 19 இல் பிறந்த ஹியூ நெவில் (Hugh Nevill) 17 வயதில் பிரதம நீதிபதியின் தனிப்பட்ட செயலாளராக பணியாற்ற இலங்கைக்கு வந்து சேர்ந்தவர்.

of the Hugh Nevill Collection of Sinhalese Manuscripts in the British Library) எனும் பேரில் அல்லது “Hugh Nevill collection” எனும் பெயரில் அழைக்கப்படுகிறது. Or. 6606 (54) and Or. 6606 (139) ஆகிய இலக்கங்களின் கீழ் அவற்றை அங்கு காண முடியும். இவற்றை பேணிப் பாதுகாப்பதற்கான அனுசரணையை பிரிட்டிஷ் நூலகம் வழங்கி வருகிறது. ஒலைச்சுவடிகளை பட்டியல்படுத்தி விளக்கும் இரண்டு தொகுதி நூல்களை அவர் எழுதியிருந்தார். ஆனால், அது வெளிவருவதற்குள் அவர் மரணமானார். பின்னர் கே.டி.சோமதாச அவற்றைக் கொண்டு ஏழு தொகுதிகளாக பாளி எழுத்துச் சங்கத்தின் மூலம் (Pali Text Society) வெளியிட்டார்.

அண்மையில் பிரபல சிங்களத் தேசியவாதியான நளின் த சில்வா “நெவில் கொண்டுபோய் சேர்த்த நமது ஒலைச்சுவடிகளை பிரித்தானிய மகாராணியிடம் பேசி மீளப் பெற்றுத் தருவாரா ஜனாதிபதி மைத்திரி” என்று வினவியிருந்தார் அவரது இணையத்தளத்தில். (09.09.2016)

இலங்கை பற்றி மட்டுமல்ல, இந்தியா பற்றியும், சிங்களவர்கள், தமிழர்கள் பற்றியும் பல தகவல்களை வெளிக்கொணர்ந்ததில் அவரது பாத்திரம் முக்கியமானது. இவற்றைக் கொண்டு நெவில் பல ஆய்வுக் கட்டுரைகளையும் எழுதியிருக்கிறார். இன்றும் வரலாற்றாளர்கள் பலர் அவற்றை பயன்படுத்தி வருகின்றனர்.

இலங்கையில் இந்த ஆதாரங்களை அவரவர் தத்தமகேற்றாற் போல் பயன்படுத்தி வருவதை பல நூல்களின் வாயிலாகவும், கட்டுரைகளின் வாயிலாகவும் அறிய முடிகிறது. குறிப்பாக இது சிங்கள பௌத்த நாடு தான் என்பதைப் புணையவும் கூட நெவில் கண்டெடுத்த இந்த ஆதாரங்களில் உள்ள தமக்கு வசதியான பகுதிகளை மாத்திரம் திரித்துப் பரப்புவதை நிறையவே காண முடிகிறது. அது மட்டுமன்றி மத்திய கால சாதிகள் பற்றியும், காப்பிலி இனத்தவர், பறங்கியர், வன்னி மக்களின் அரசு (பனையோலைச் சுவடிகள்) மற்றும் அம்மக்களின் பழக்க வழக்கங்கள் குறித்தும், வேடுவர்கள் பற்றியும் எழுதும் பலரும் கூட நெவில்லின் தொகுப்புகளை கையாள்வது வழக்கம்.

அவர் கண்டெடுத்த ஒலைச்சுவடிகளில் 931 சுவடிகள் கவிதை வடிவத்திலானவை. அவற்றை பிற்காலத்தில் பீ.எ.பீ.தெரணியகல “சிங்கள கவி” என்கிற பெயரில் வெளியிட்டார். இவற்றில் “இலங்கையில் போர்த்துக்கீச கிரியோல் மொழி சுவடிகள்” என்கிற ஆய்வு (The Sri Lanka Portuguese Creole Manuscript) முக்கியமானவற்றுள் ஒன்று. போர்த்துக்கேயர் ஆட்சி செய்த காலத்திலும் அதற்குப் பின்னரும் (16-19 நூற்றாண்டுகள்) சுமார் 350 வருடங்கள் இந்த கிரியோல் மொழி இலங்கையின் மூன்றாவது மொழியாக இருந்து வந்திருக்கிறது. பறங்கி மொழி என்றும் அழைப்பார்கள். இந்த சுவடிகளில் 1,049 சுவடிகளை மொழிபெயர்த்த ஷிறாண் டீ சில்வா அவற்றை மூன்று

பிரபல சிங்களத்
 தேசியவாதியான நளின்
 த சில்வா “நெவில்
 கொண்டுபோய் சேர்த்த
 நமது ஓலைச்சுவடிகளை
 பிரித்தானிய
 மகாராணியிடம்
 பேசி மீள்ப் பெற்றுத்
 தருவாரா ஜனாதிபதி
 மைத்திரி” என்று
 வினவியிருந்தார் அவரது
 இணையத்தளத்தில்.
 (09.09.2016)
 இலங்கை பற்றி
 மட்டுமல்ல. இந்தியா
 பற்றியும், சிங்களவர்கள்,
 தமிழர்கள் பற்றியும்
 பல தகவல்களை
 வெளிக்கொணர்ந்ததில்
 அவரது பாத்திரம்
 முக்கியமானது.
 இவற்றைக் கொண்டு
 நெவில் பல ஆய்வுக்
 கட்டுரைகளையும்
 எழுதியிருக்கிறார்.
 இன்றும்
 வரலாற்றாளர்கள் பலர்
 அவற்றை பயன்படுத்தி
 வருகின்றனர்.

பகுதிகளாக வகுத்தார்.

மட்டக்களப்பு போர்த்துகீச பாடல்கள், போர்த்துகீச
 கப்ரிங்கா பாடல்கள் (நீக்ரோ பாடல்கள்), ஓர்சோன்,
 வேலன்டனா கதை என இவை இன்றும் கலை
 வடிவங்களாக பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன.

இலங்கையின் பாடாசாலைகளில் வரலாற்று பாடநூ
 ல்களில் நெவில் மற்றும் அவரது வகிபாகம் பற்றிய
 விபரங்களும் கற்பிக்கப்படுகின்றன. க.பொ.த பரீட்சை
 வினாத்தாள்களிலும் அவர் பற்றிய கேள்விகள்
 கேட்கப்பட்டிருக்கின்றன. அனுராதபுரத்தில் எல்லாளின்
 சமதிக்கு நேர்ந்த கதி என்ன என்பது குறித்து
 தொல்பொருள் - வரலாற்றாசியர்கள் பலருக்கு
 இடையில் சில வருடங்களுக்கு முன்னர் நிகழ்ந்த
 உரையாடல்களில் நெவிலின் ஆவணங்கள் முக்கியமாகப்
 பயன்படுத்தப்பட்டன. இவற்றிலுள்ள உண்மைகளை
 ஆராய்தல், உவத்தலின்றி வெளிக்கொணர வேண்டிய
 பொறுப்பும், கடமையும் தமிழ் அறிஞர்களுக்கு உண்டு.

மகாவம்சத்தில் வரும் எல்லாளன் - துட்டகைமுனு
 போரில் எல்லாளனைக் கொன்று ஆட்சி புரிந்து பின்னர்
 இறந்த துட்டகைமுனுவின் மரணம் எப்படி நிகழ்ந்தது
 என்பது குறித்த சர்ச்சை இன்றும் பல விவாதங்களுக்குள்
 சிக்கியுள்ளது. அந்த சர்ச்சைகளுக்கு ஒரு காரணம்

நெவிலின் கண்டுபிடிப்பும் கூட. நெவில் கண்டுபிடித்தவற்றில் சிங்கள நாட்டுப்புற பாடல்களில் இது பற்றி அறியக் கிடைக்கின்றன.

துட்டகைமுனு நான்கு நாகக்கன்னிகளை பாலியல் வல்லுறவு புரிந்ததாகவும் அதனால் திசாவெவ பகுதியில் நாகம் தீண்டி விஷமேறி துட்டகைமுனு இறந்ததாகவும் மரபு வழி வந்த நாட்டுப்புற சிங்களப் பாடல் ஒலைச் சுவடிகளில் பதியப்பட்டுள்ளது. சிங்களவர்களின் புனிதக் காவியத் தலைவனாக போற்றப்படும் துட்டகைமுனுவின் இறப்புக் காரணத்தை ஒழித்து மறைத்து விட்டு ஏனைய இனங்களுக்கு எதிரான கருத்துகளை மட்டும் கையாளும் போக்கே இன்று எஞ்சியுள்ளது.

இலங்கை குறித்து ஆய்வு செய்தவர்களிலேயே ஒரு பல்துறை சார்ந்த ஆய்வாளராக வறியு நெவில் ஒருவரையே குறிப்பட முடியும். மானுடவியல், தொல்லியல், தாவரவியல், இனப்பண்பாட்டியல், நாட்டுப்புறக் கதைகள், புவியியல், நிலவியல், வரலாறு, புராணம், பாளிச்சுவடித்துறை, வரலாற்றாய்வின், விலங்கியல் என அனைத்து துறையிலும் அவர் ஆழமான அறிவைக் கொண்டிருந்தார். எனவே தான் அவரது கண்டுபிடிப்புகளும் இத்தனை ஆளுமையையும் உள்ளடக்கிய பலமான மூலமாக இன்று நம்மிடையே பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

உசாத்துணை :

- The Taprobanian, edited by Hugh Neville. Trubner and Co., London, 1885-1888, Vols. I-III.
- Catalogue of the Sinhalese manuscripts in the British Museum by British Museum. Dept. of Oriental Printed Books and Manuscripts; Wickremasinghe, Martino de Silva - 1900
- Catalogue of the Hugh Nevill Collection of Sinhalese Manuscripts in the British Library, 7 vols.; K.D. Somadasa, London, 1987 - 95. (MS No.)
- Sri Lanka Portuguese Creole Verses By SHIHAN DE SILVA JAYASURIYA University College London
- Elara Sohona: Controversy need not be back on track - By Bandu de Silva - The Island - 05.08.2015
- Vel Worship in Sri Lanka by The Dr. (Mrs.) Vimala Krishnapillai
- Who are the Sinhalese? by A. Denis N. Fernando - The Island - 04.03.2006

வீரகேசரி - 18.02.2017

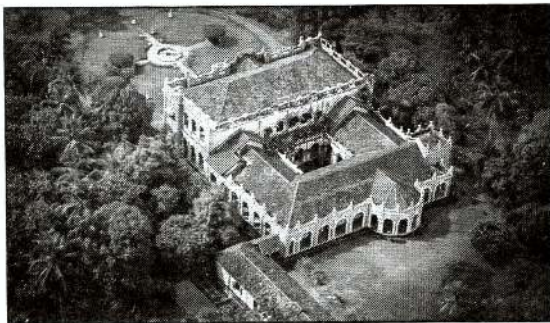
காதல் கோட்டை கட்டிய விஜேசிங்க முதலியார்

களுத்துறை ரிச்மன்ட் கோட்டை (Richmond Castle) என்று அறிந்திருப்போம். முதலியார் என.ஐ.ஆதர். த சில்வா விஜேசிங்க சிறிவர்தன (1889 -1947) கட்டிய பிரமாண்டமான அரண்மனை. 42 ஏக்கர் பூங்காவுக்குள் அமைக்கப்பட்ட இந்த அரண்மனை களுத்துறை நகரத்திலிருந்து 2 கிலோ மீட்டர் தூரத்தில் களுகங்கையின் ஓரத்தில் அழகான சூழலில் இருக்கிறது.

இன்று அது அரசாங்கத்தின் பொதுச் சொத்தாக ஆக்கப்பட்டு பல பாடசாலை மாணவர்களும், சுற்றுலா பிரயாணிகளும் தினசரி வந்து பார்வையிட்டு செல்கிறார்கள்.

42 ஏக்கர் பூங்காவுக்குள்
அமைக்கப்பட்ட இந்த
அரண்மனை கருத்துறை
நகரத்திலிருந்து 2
கிலோ மீட்டர் தூரத்தில்
களுகங்கையின் ஓரத்தில்
அழகான சூழலில்
இருக்கிறது.

சுவாரஷ்யமான கதைகளை உள்ளடக்கியது இந்த
மாளிகை.

விஜேசிங்க அந்த காலத்தில் கருத்துறை
மாவட்டத்துக்கு முதலியாராக இருந்தவர். மிகப் பெரும்
பணக்காரர். அவரின் தகப்பனார் பல தோட்டங்களுக்கு
சொந்தக்காரர். விஜேசிங்க இங்கிலாந்தில் கல்வி
கற்றதன் பின்னர் மன்னரால் மகா முதலியார் பட்டம்
அளிக்கப்பட்டு இலங்கை திரும்பி அந்த பதவியை
வகித்து வந்தார். 9 முதலிமார்களுக்கு மகா முதலியாக
இளம் வயதிலேயே பொறுப்பு வகித்தார். கருத்துறை
மாவட்டத்தில் பொதுப் பிரச்சினைகளைத் தீர்த்து
வைக்கும் பணியில் மூன்று தசாப்த காலமாக
பணியாற்றினார்.

இங்கிலாந்தில் பயின்ற காலத்தில் உலக நாடுகள்
பலவற்றுக்கு சென்று வந்த விஜேசிங்க தனது பள்ளித்
தோழனான இந்தியாவைச் சேர்ந்த ராமநாதபுரம்
மகாராஜாவின் அரண்மனைக்கும் விஜயம் செய்தார்.
அந்த அரண்மனையின் அழகால் ஈர்க்கப்பட்ட
விஜேசிங்க முதலியாரும் அதே வடிவத்தில் ஒரு
அரண்மனையைக் கட்ட விரும்பினார். இந்த ஆசையை
மகாராஜாவுக்கு கூறியபோது, அது மிகப் பெரும்
பொருட் செலவுடைய நிறைவேற்ற முடியாத கனவு
என்றே கருதினார்.

விஜேசிங்க அந்த அரண்மனையின் கட்ட

அமைப்பு முறைத் திட்டத்தை கேட்டபோது மன்னர் அதனைக் கொடுக்கவில்லை. வேண்டுமென்றால் பார்த்து அதனை வரைந்து கொள்ளும்படி கூறியிருக்கிறார். ஆனால், திறமையான ஒரு கட்டடக் கலைஞனை அனுப்பி அதனை வரைந்து எடுத்தார் முதலியார். கருத்துறையில் களுகங்கையோடு ஒட்டிய மிகவும் ரம்மியமான, அழகான சுற்றுச் சூழலைக் கொண்ட 42 ஏக்கர் பரப்பைக் கொண்ட காணியில் வேலையைத் தொடங்கினார்.

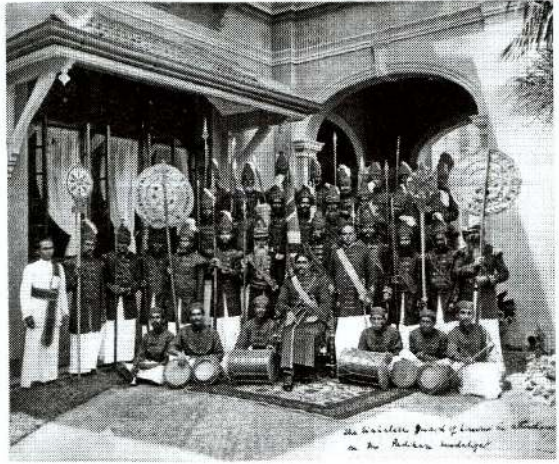
கற்கள், ஓடுகளை இந்தியாவிலிருந்தும், தேவையான தேக்கு மரங்கள் பர்மாவிலிருந்து ஒரு கப்பலில் வந்தது. ஜன்னல்கள், கண்ணாடிகளை இத்தாலியிலிருந்தும், குளியல் அறை, மலசல கூடம் போன்றவற்றை இங்கிலாந்திலிருந்தும் வருவித்தார். இந்திய இலங்கை கட்டடக் கலைஞர்கள் வந்து பணிகளை மேற்கொண்டார்கள். வெளிநாடுகளில் இருந்து வந்த கட்டடப் பொருட்களை கொழும்பிலிருந்து சிறு கப்பல்கள் மூலம் கருத்துறை ஊடாக களுகங்கைக்குள் கொண்டு வந்து அரண்மனைக்கு அருகாமையிலேயே இறக்கியதாக கூறப்படுகிறது. ராமநாதபுரம் மகாராஜா கட்டுவதற்கு எடுத்த காலத்திலும் பார்க்க அரைவாசி காலமே இதனைக் கட்டுவிக்க மகாமுதலி விஜேசிங்கவுக்கு எடுத்தது.

இரண்டு மாடிகளைக் கொண்ட கலை நுட்பம் கொண்ட இந்த அரண்மனையில் 99 கதவுகளும் 34 ஜன்னல்களும் மேடையுடன் கூடிய பெரிய விருந்தினர் வரவேற்பு மண்டபமும் உள்ளது. மண்டபத்துக்கு அடியில் நிலத்துக்கு கீழ் சிறிய காற்றோட்டத்துக்காக ஒரு சிறிய சுரங்கம் தொடங்கி களுகங்கையில் முடிகிறது. அரண்மனையைக் குளிர்படுத்துவதற்காக நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே கட்டப்பட்டிருக்கிற இந்த நுட்பத்தை அனைவரும் ஆச்சரியரிமாக பார்க்கின்றனர்.

சூழ உள்ள தோட்டத்தில் பெருமளவு தென்னை மரங்கள் மட்டுமன்றி பல வகையான பழ மரங்களும், பூ மரங்களும் சோலையைப் போல இன்றும் உள்ளது. இந்த அரண்மனையை பாதுகாக்க 40 படையினரை அமர்த்தும்படி அன்றைய பிரிட்டிஷ் அரச குடும்பம் கவர்னர் ஜோர்ஜ் அண்டர்சனை கேட்டுக்கொண்டது.

அப்படி அவர் கட்டிய மாளிகை தான் இந்த ரிச்மண்ட் அரண்மனை. வாழ்க்கைத் துணைக்காக தனக்கு இணையான கருத்துறை மாவட்ட நீதிபதியின் புதல்வி கிலேரிஸ் மெட்டில்லா மௌடே சூரிய பண்டார எனும் பெண்ணை விவாகம் செய்தார். 1910ஆம் ஆண்டு மே 10 அன்று அவரது திருமணத்தையும் வீடு குடிபுகுதல் விழாவையும் ஒரு சேர பெரும் விழாவாக எடுத்தார்.

இலங்கை முழுவதமிருந்து பல தனவந்தர்களும், அதிகாரிகளும் அழைக்கப்பட்டிருந்தார்கள். கொழும்பிலிருந்து வருவதற்காக கருத்துறை

வாழ்க்கைத் துணைக்காக தனக்கு இணையான களுத்துறை மாவட்ட நீதிபதியின் புதல்வி கிலேரிஸ் மெட்டில்லா மெளடே சூரிய பண்டார எனும் பெண்ணை விவாகம் செய்தார். 1910ஆம் ஆண்டு மே 10 அன்று அவரது திருமணத்தையும் வீடு குடிபுகுதல் விழாவையும் ஒரு சேர பெரும் விழாவாக எடுத்தார். இலங்கை முழுவதும்மிருந்து பல தனவந்தர்களும், அதிகாரிகளும் அழைக்கப்பட்டிருந்தார்கள். கொழும்பிலிருந்து வருவதற்காக களுத்துறை வரை விசேட ரயிலில் பலர் வந்து சேர்ந்தார்கள். அங்கிருந்து அரண்மனை வரும் வரை களுத்துறை நகரத்தில் வீதியெங்கும் அழகுபடுத்தப்பட்டிருந்தது.

வரை விசேட ரயிலில் பலர் வந்து சேர்ந்தார்கள். அங்கிருந்து அரண்மனை வரும் வரை களுத்துறை நகரத்தில் வீதியெங்கும் அழகுபடுத்தப்பட்டிருந்தது. நூற்றுக்கணக்கான குதிரைகளும், மோட்டார் வாகனங்களும் பவனியுடன் அரண்மனைக்கு வந்தடைந்தபோது அவரை வரவேற்றவர்களில் ஒருவர் இப்படி ஒரு அரண்மனை சாத்தியமில்லை என்று அன்று கூறிய அதே ராமநாதபுரம் மகாராஜா, குறுகிய காலத்தில் இப்பேர்ப்பட்ட மாளிகையைக் கட்டி முடித்ததில் அவர் மிகுந்த ஆச்சரியமடைந்திருந்தார்.

திருமணத்துக்காக 18 உயர கேக் வெட்டப்பட்டிருக்கிறது. முதலாவது உலக யுத்த காலத்தில் பிரித்தானிய படையினருக்காக அன்றைய காலத்தில் 2500 ரூபாவைக் கொடுத்ததற்காக இராணி சார்பில் அனுப்பப்பட்ட நன்றிக் கடிதம் இன்றும் இந்த அரண்மனையில் காணலாம்.

தனது காதல் மனைவியுடன் மகிழ்ச்சியான குடும்ப வாழ்க்கை வாழுவன கட்டிய இந்த பெரிய மாளிகையில் அவர் மகிழ்ச்சியாக வாழவில்லை. குழந்தைகள் இல்லாதது மிகப் பெரும் ஏக்கத்தை அவருக்குத் தந்தது. வீட்டுப் பணியாளர் ஒருவருடன் மனைவி கொண்டிருந்த

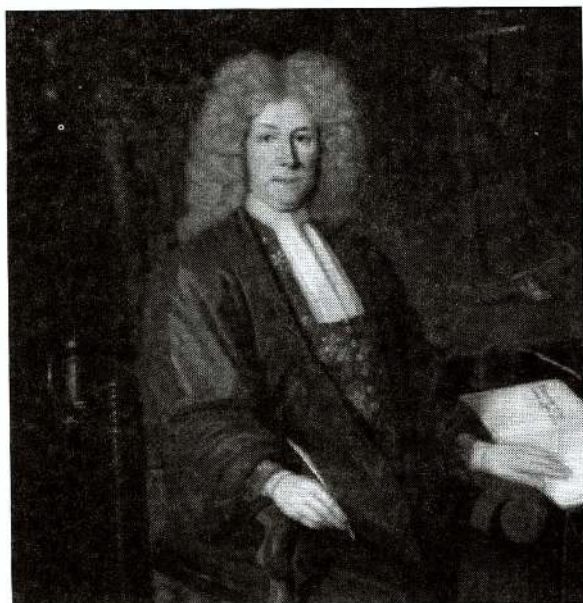
உறவு காரணமாக மனைவியை அவரது வீட்டுக்கு அனுப்பி வைத்தார்.

தனது உயிலில், மனைவி உயிருடன் இருக்கும் வரை மாதாந்தம் 300 ரூபா பணமும் காணியில் விளையும் தேங்காயில் 250ஐயும் கொடுக்குமாறும் இந்த அரண்மனை உள்ளிட்ட அனைத்து சொத்தையும் அனாதைச் சிறுவர்களின் நலன்களுக்காக பொதுச் சொத்தாக 1941இல் உயில் எழுதிக் கொடுத்துவிட்டு கண்டி குயின்ஸ் வேறாட்டலில் 77 ஆம் இலக்க அறையில் அவர் இறக்கும் வரை அங்கேயே தனிமையில் தங்கி வந்தார்.

1947 ஆம் ஆண்டு அவர் இறக்கும் போது அவரது வயது 58. இன்றும் இந்த அரண்மனையில் சில அறைகளில் அனாதைச் சிறுவர்களுக்கான வகுப்புகள் நடக்கின்றன. அச்சிறுவர்களின் தங்குவிடுதி அரண்மனைக்கு வெளியில் இருக்கிறது. விஜேசிங்க முதலியார் பற்றியும் இந்த அரண்மனை குறித்தும் பேச இந்த பத்தி போதாது. முடிந்தால் நேரில் சென்று ரிச்மன்ட் அரண்மனையை ஒருமுறை காணுங்கள்

வீரகேசரி - 25.02.2017

ரொபர்ட் நொக்ஸ்: கைத் மீட்டுத் தந்த வரலாறு

இலங்கையின் வரலாற்றை எழுதுபவர்களுக்கு தவிர்க்க முடியாத பாத்திரம் ரொபர்ட் நொக்ஸ். இலங்கையைப் பற்றி வெளியான முதலாவது ஆங்கில நூலை எழுதியவர் அவர் தான். அவரது கதை சுவாரஷ்யம் நிறைந்தது. 1641 பெப்ரவரி 8 அன்று பிறந்த நொக்ஸ் பெரிய தனவந்தரான தனது தகப்பனோடு 14 வயதிலேயே கடற் பிரயாணம் செய்தவர். இந்தியாவில் சென்று தங்கியிருந்து வியாபாரங்களை முடித்துக்கொண்டு ஈரான் நோக்கி சென்று கொண்டிருக்கையில் புயலுக்கு அிகப்பட்டு கப்பல் சேதமானது. அந்த கப்பலுக்குத் தேவையான மரங்கள் இலங்கையின் கிழக்குப் பகுதியில் கிடைப்பதாக அறிந்து கொட்டியாரக் குடாவுக்கு (மூதூரில் உள்ளது) 19.11.1659இல் வந்து சேர்ந்தார்.

இலங்கையின் வரலாற்றை எழுதுபவர்களுக்கு தவிர்க்க முடியாத பாத்திரம் ரொபர்ட் நொக்ஸ். இலங்கையைப் பற்றி வெளியான முதலாவது ஆங்கில நூலை எழுதியவர் அவர் தான்.

திருத்தப் பணிகளுக்காக அங்கு தங்கியிருந்தவேளை இந்தச் செய்தி அன்றைய கண்டி மன்னன் இரண்டாம் ராஜசிங்கனின் காதுகளுக்கு சென்றது. வெளிநாடுகளில் இருந்து வருபவர்கள் மன்னருக்கு பரிசுப்பொருட்களை கொண்டு வந்து கொடுக்கும் பழக்கம் இருந்தது. இதை அறிந்திருக்கவில்லை நொக்ஸ் (தகப்பன், மகன் இருவரது பெயரும் ரொபர்ட் நொக்ஸ் தான்). 1960 ஏப்ரல் மாதம் சிப்பாய்களை அனுப்பி அவர்களை கைது செய்தனர். கப்பலில் இருந்த அவர்களை கரைக்கு அழைப்பதற்காக சிப்பாய்கள் முதலில் “வெளிநாட்டவர்களை பரிசுப் பொருட்களைக் கொடுத்து வரவேற்று உபசரிப்பது மன்னரின் வழக்கம்” என்றும் கப்டனை வரும்படி அழைத்தனர். அப்படி வந்த போது 16 பேரையும் கைது செய்து விலங்கிட்டு காடுகள் வழியே கண்டிக்கு நடையாக அழைத்துச் சென்றனர்.

கப்பலில் இருந்த ஏனைய மாலுமிகளை தனித்தனியாக வெவ்வேறு கிராமங்களில் விட்டனர். ரொபர்ட் நொக்ஸ் மற்றும் அவரது தந்தையை ஒன்றாக வாரியபொலவிலுள்ள பண்டார கொஸ்வத்த என்கிற இடத்திலும் தங்க வைத்தார்கள். அவர்களுக்கு மாற்று உடையோ, உறங்க பாய் எதுவும் கொடுக்கப்படவில்லை என்கிறார். பின்னர் வேறு பிரதேசங்களில் மாறியிருக்கிறார். அவர்கள் சிறைகளில் வைக்கப்படவில்லை. இரண்டு ஆண்டுகளில் மலேரியா நோய்க்கு இலக்காகி நொக்சின் தந்தை கப்டன் நொக்ஸ் 1661 பெப்ரவரியில் கண்டியில் இறந்து போனதும் தனிமை வாழ்க்கைக்கு தள்ளப்பட்டார். தனது தந்தையின் இறப்பையும், தனது தனிமையையும் மிகவும் உருக்கமாக அவர் எழுதியிருக்கிறார்.

இலங்கையிலிருந்து தப்புவதற்காக தன்னை தயார் படுத்தி 19 ஆண்டுகளின் பின்னர் இலங்கையிலிருந்து அவர் தப்பியது ஒரு அழகான சாகசக் கதை தான். சிங்கள மொழியை படித்து, பின்னர் அந்த சமூகத்தையும்

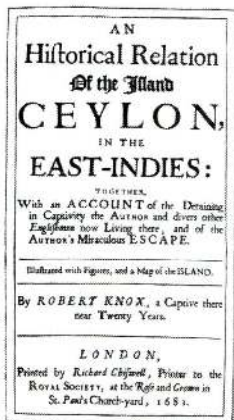
ஆட்சி, அதிகாரம், சிவில் சமூகம், சாதி, வேடுவர், பெண்கள், உணவு வகை, விவசாயம் என அனைத்தைப் பற்றியும் கற்றுக் கொண்டதுடன் அங்கிருந்து தப்புவதற்கான திட்டங்களை பொறுமையாக மேற்கொண்டார்.

நொக்ஸ் தனது தாய்மொழியை நினைவில் வைத்திருப்பதற்கு இருந்தது கப்பலிருந்து கூடவே கொண்டு வந்த இரண்டே இரண்டு நூல்கள் தான் (A Practice of Piety, The Practice of Christianity). மூன்றாவது நூல் பைபிள். தானே ஓலைத் தொப்பி செய்து விற்று வந்த நொக்ஸ் ஒரு முறை போர்த்துக்கேயர் ஒருவர் தொப்பியை வாங்கிக் கொண்டு பைபிளை பண்டமாற்றுச் செய்து கொண்டதன் மூலம் கிடைத்தது அது. இவை தான் அவரது ஆங்கிலத்தைத் தக்க வைத்துக் கொள்ள எஞ்சியவை. இல்லையென்றால் அன்றைய இலங்கைப் பற்றி நமக்கு பல தகவல்கள் கிடைத்திருக்காது.

தப்பிச் சென்றதன் பின்னர் அவர் எழுதிய “இலங்கைத் தீவின் வரலாற்றுத் தொடர்பு” (யுடு உளைவழசைஉயட சுநடயவழை முக வாந ஐளடயனெ முக ஊநலடமுடு டில சுமுடிநசவ முமுஓ - 1681) என்கிற நூலை கிழக்கிந்திய வர்த்தக சங்கமே வெளியிட வைத்தது. Royal Asiatic Society அதனை வெளியிட்டது. வந்த அடுத்த வருடங்களில் அது ஜேர்மன் (1689), ஒல்லாந்து (1692), பிரெஞ்சு (1693) போன்ற மொழிகளில் வெளியாகின. அந்த நூல் ஐரோப்பாவில் பரவலான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. ஆங்கிலேயர் ஒருவர் தப்பி வந்த சாகசக் கதைக்காக மாத்திரமல்ல இலங்கை என்கிற நாடு பற்றி அத்தனை விரிவாக கூறப்பட்ட தகவலுக்காகவும் தான். ஆங்கிலேயர்கள் இலங்கையில் ஆர்வம் கொள்ள இந் நூலும் ஒரு காரணம் என்று கூறப்படுகிறது. இந் நூலை வாசித்த அன்றைய இரண்டாம் சார்ள்ஸ் மன்னன் நொக்கை நேரில் அழைத்து புகழ்ந்ததாக கூறப்படுகிறது.

சில வருடங்களுக்கு முன்னர் அது சிங்களத்திலும் “எதா ஹெலதிவ” (“சிங்கள நாடு அன்று”) என்கிற பெயரில் வெளியாகி பல பதிப்புகள் கண்டு விட்டது. மூல நூலின் தலைப்பை அவர்கள் “சிங்கள நாடு” என்கிற பெயரில் மாற்றியிருந்ததன் அரசியல் நாம் அறிந்ததே. மூன்று வருடங்களுக்கு முன்னர் தான் அதாவது 334 வருடங்களுக்குப் பின்னர் அது தமிழில் “இலங்கைத்தீவுடன் ஒரு வரலாற்றுத் தொடர்பு” என்கிற பெயரில் இலங்கை இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களத்தால் வெளியிடப்பட்டது.

இங்கிலாந்துக்கு தப்பி வந்து கொண்டிருக்கும் போது கப்பலில் வைத்தே இந்த நூலை எழுத தொடங்கிவிட்டார். இங்கிலாந்து திரும்பிய ஒரே வருடத்திற்குள் அந்த நூல் வெளியானது. தனது மனத் திருப்திக்காகவும், நிம்மதிக்காகவுமே இதனை எழுதி முடித்ததாக நொக்ஸ் கூறுகிறார். அதனை நூலாக வெளிக்கொணர்வதற்கு

நொக்ஸ் தனது
தாய்மொழியை நினைவில்
வைத்திருப்பதற்கு இருந்தது
கப்பலிருந்து கூடவே
கொண்டு வந்த இரண்டே
இரண்டு நூல்கள் தான்

சில வருடங்களுக்கும்
முன்னர் அது
சிங்களத்திலும் "எதா
ஹைலதிவ" ("சிங்கள நாடு
அன்று") என்கிற பெயரில்
வெளியாகி பல பதிப்புகள்
கண்டு விட்டது.

உறுதுணையாக இருந்தவர்கள் அவரது சகோதரர் ஜேம்ஸ் நொக்ஸ் (நொக்ஸ் இங்கிலாந்து திரும்பிய 6 மாதங்களில் ஜேம்ஸ் நொக்ஸ் இறந்து போனார். (D. W. Ferguson Captain Robert Knox 1896-97) மற்றும் நண்பர் ரொபர்ட் ஹூக் (Robert Hooke (1635-1703) இந்த ரொபர்ட் ஹூக் தான் தாவரங்கள் உயிர்க்கலங்களால் ஆக்கப்பட்டவை என்கிற மகத்தான கண்டுபிடிப்பை செய்தவர்.

அந்த நூலில் அன்றைய மக்களையும் சமூகத்தையும் பல ஓவியங்களின் மூலம் தந்திருக்கிறார். அவை இன்றும் ஆச்சரியமாகப் பார்க்கப்படுகின்றன. நொக்ஸ் கூற ஓவியர் ஒருவர் வரைந்த அந்தப் பிரதிகள் இலங்கையர்களின் முகமும், உடலும் ஐரோப்பியர்களின் சாயலில் காணப்பட்டபோதும் அவற்றை தவிர்த்துப் பார்த்தால் அந்த ஓவியங்களில் அந்த வாழ் நிலையை புலப்படுத்தும் அம்சங்கள் இருக்கவே செய்கின்றன. ஓவியர் யார் என்பது குறித்து நொக்ஸ்ஸின் நூலில் குறிப்புகள் இல்லை. ஆனால், அந்த ஓவியங்கள் நொக்ஸின் சகோதரர் ஜேம்ஸ் நொக்ஸ் வரைந்ததாக இருக்கும் என்கிறார் பெர்கியூசன்.

இலங்கையின் வரலாற்றை அகப்பார்வையில் இருந்து எழுதியவற்றை விட அன்னியப் பார்வையில் இருந்து எழுதப்பட்டவை பெரும்பாலும் பக்கச் சார்பற்றவை என்று கொள்ளலாம். அது வரையான வரலாற்றுச் சரிதங்கள் மன்னரைப் பற்றியும் ஆட்சியைப்பற்றியும் புகழ்பாரும் புராணங்களாகவே மன்னர் காலத்து வரலாற்றுக் குறிப்புகள் அமைந்திருக்கின்றன. இன்றும் அந்த காலத்து மக்கள் பற்றி அறிந்து கொள்வது வரலாற்று ஆய்வாளர்களுக்கு மிகப் பெரும் சவாலான விடயங்களாகவே இருப்பது இதனால் தான்.

16, 17ஆம் நூற்றாண்டில் இலங்கை எப்படி இருந்தது என்பது பற்றி எழுதுகின்ற பலருக்கும் மூலாதாரங்கள் பலவற்றை தந்திருப்பது நொக்ஸ் எழுதிய குறிப்புகள்

தான். சிங்களப் பிரதேசத்திலேயே அதிகம் அவர் வாழ்ந்திருந்ததால் சிங்களவர்கள் பற்றியே அதிகம் எழுதியிருந்தார். சிங்களவர்கள் அவர் “சிங்குலேயஸ்” (Chingulays) என்றே அவரது நூலில் குறிப்பிடுகிறார். “யாழ்ப்பாணப் பட்டணத்தை ஆளும் மலபாரிகள்” (Jafnapatanam, Malabar) என்று தான் குறிப்பிடுகிறார். அதுபோல தமிழர்களை “மலபார்காரர்கள்” என்று தான் குறிப்பிடுகிறார். அன்றைய ஆங்கிலேயர்கள் பலர் தமிழர்களை மலபாரிகலாகத் தான் பல இடங்களில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள் என்பது கவனிக்கத்தக்கது.

இலங்கையிலிருந்து அவர் இங்கிலாந்து கொண்டு வந்து சேர்த்த ஒரு விடயம் கஞ்சா. இது மருத்துவ குணமுடையது. இதை பயன்படுத்துபவர்கள் அதிக நேரம் சிரித்துக் கொண்டு இருப்பார்கள் என்றும் நண்பர் ரொபர்ட் ஹூக்கிடம் கொடுத்திருக்கிறார். அப்படித்தான் இங்கிலாந்தில் கஞ்சாவை அறிமுகப்படுத்தியிருக்கிறார் நொக்ஸ்.

நொக்ஸ் கைதியாக அடைக்கப்பட்டிருக்கவில்லை. சுதந்திரமாகவே எங்கும் போய் வரக்கூடியதாக இருந்தார். காணியொன்றை வாங்கி தானே வேளாண்மை செய்து, நெல்லை வட்டிக்கு கொடுத்து தனது வாழ்க்கையை கழித்தார். தப்பிப் போகுமுன் அவரின் சொத்துக்களை தனது வளர்ப்பு மகள் லூசியாவுக்கு உயில் எழுதி வைத்தார். தனக்கு காற்சட்டை போன்றன ஒவ்வாமையையும் எரிச்சலையும் தருகிறது என்கிற அளவுக்கு அவர் சிங்கள கிராமத்தவனாகவே ஆகியிருந்தார்.

வியாபாரம் செய்வதைப் போல பல இடங்களுக்கு பிரயாணம் செய்து தப்பியோடுவதற்கான வழிகளை ஆராய்ந்து கொண்டிருந்தார். தனது திட்டம் பூர்த்தியானதும் 18.10.1679 அன்று ஸ்டீவன் ரட்லண்ட் என்ற இன்னுமொரு மாலுமியின் உதவியுடன் கண்டியில் இருந்து தப்பி இருவரும் மன்னாரில் டச்சுக்காரர்களின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்த அரிப்புக் கோட்டைக்கு வந்து சேர்ந்தனர். அப்போது யாழ்ப்பாணப் பட்டணத்தின் டச்சுத் தளபதியாக இருந்த லோரன்ஸ் வான் பில் ஆளுனராகப் பதவி உயர்வு பெற்று பதவியேற்புக்காக கொழும்பு செல்வதற்காக அரிப்புக் கோட்டையில் தங்கியிருந்தார். லாரன்சு பில் நொக்கை அரிப்பில் இருந்து கொழும்புக்கு அழைத்துச் சென்று, அங்கிருந்து பட்டாவியாவுக்கு (இன்றைய ஜகார்த்தா) அனுப்பி வைத்தார். அங்கிருந்து நொக்கை சீசர் என்ற ஆங்கிலேயக் கப்பலில் ஏறி 1680 செப்டம்பரில் தனது 39ஆவது வயதில் இங்கிலாந்து வந்து சேர்ந்தார். 19 வருடங்கள், 6 மாதங்கள், 17 நாட்கள் இலங்கையில் கழித்திருக்கிறார். இலங்கையில் அவர் கழித்த காலம் என்பது அதற்கு முன் அவரது வயதை விட அதிகமான காலம். அவர் இலங்கையில் கைது செய்யப்பட்டபோது அவருக்கு வயது 19 மட்டுமே.

சிங்களவர்கள் பற்றி அவர் குறிப்பிட்டவற்றில் சாதகமான கருத்துக்களை இன்றைய

சாதியில்

ஒடுக்கப்பட்டவர்கள் கூட
நொக்கையும் அவருடன்
இருந்த கைதிகளையும்
தமது தண்ணீர்
குடங்களை தொட
அனுமதிப்பதில்லை என்று
நொக்கள் கூறுகிறார்.

சிங்கள தேசியவாதிகள் பயன்படுத்தினாலும் கூட சிங்களவர்கள் பற்றி அவர் பல விமர்சனங்களையும் முன்வைக்கிறார். அவர்கள் சோம்பேறிகள் என்றும் உழைப்பாளிகள் அல்ல என்கிறார் ஒரு இடத்தில்...

“அவர்கள் முன்னுக்குப் பின் முரணாக பேசக்கூடியவர்கள். தந்திரமும் வஞ்சகமுமுடையவர்கள். அவர்கள் பவ்வியமாகப் பேசுவதைப் பார்த்து அவர்களை சரியாக அறியாதவர்கள் எளிதில் விழுந்துவிடுவார்கள். பொய் கூறுவதும் அதை மற்றவர் அறிந்துகொள்வார்களே என்று பொறுப்பற்று இருப்பதில் மனசாட்சியோ, வெட்கமோ கிடையாது...” என்கிறார். மலை நாட்டிலும் தாழ் நாட்டிலும் வாழும் சிங்களவர்களின் இயல்புகள் மாறுபட்டவை. தாழ் நாட்டிலுள்ளவர்கள் நேர்மையானவர்கள், உதவி செய்பவர்கள், இரக்கமுள்ளவர்கள், அந்நியர்களை ஆதரிப்பவர்கள். ஆனால் மலை நாட்டிலுள்ளவர்கள் இதற்கு நேர்மாறானவர்கள் என்கிறார்.

வெற்றிலைப் பழக்கம் பற்றி தனித் தலைப்பில் இப்படி குறிப்பிடுகிறார்.

இரவில் பல தடவைகள் எழும்பி வெற்றிலை உண்பார்கள். புகையிலை புகைப்பார்கள். பின்னர் நித்திரையாகும் மட்டும் பாடல்கள் பாடுவார்கள். மேட்டுக்குடி பெண்கள் வெற்றிலையை சப்பித் துப்பிக்கொண்டு நேரத்தை போக்குவார்கள். வெளியில் இருந்து விருந்தினர்களுக்கும் அதனைப் பகிர்ந்து ஒன்றாக வாய் நிறைய சப்பித் துப்பும் பழக்க முடையவர்கள். நாம் வைன் குடிப்பதைப் போல....

இப்படி அவர்கள் வெற்றிலை உட்கொள்வதற்கு சில காரணங்கள் உண்டு. அதை வாய் நிறைய போட்டு மெல்லலாம், இரண்டாவது அதில் வரும் நல்ல மணத்துடன் வாயை வைத்திருக்கலாம். மூன்றாவது பற்களை கருப்பாக வைத்திருக்கலாம். ஏனென்றால் வெள்ளைப் பற்களை அவர்கள் கேலி செய்கிறார்கள்.

“நாயின் பல்லைப் போன்றது என்கிறார்கள்”. (பக்கம் 100)

நொக்ஸ் அதிகமாக ஒருக்கப்பட்ட சாதியினர் மத்தியிலேயே வாழ்ந்திருக்கிறார். எனவே அவர் கண்ட சாதிகள் பற்றியும் சாதியத்தின் தன்மை குறித்தும் எழுதத் தவறவில்லை. அன்றைய மக்கள் வெள்ளையர்களை அவ்வளவு மதிக்கவில்லை என்றும் தெரிய வருகிறது. சாதியில் ஒருக்கப்பட்டவர்கள் கூட நொக்கையும் அவருடன் இருந்த கைதிகளையும் தமது தண்ணீர் குடங்களை தொட அனுமதிப்பதில்லை என்று நொக்ஸ் கூறுகிறார்.

அந்த நூலின் கையெழுத்துப் பிரதி இன்றும் பிரிட்டிஷ் நூலகத்தில் இருக்கிறது. இந்த நூல் பற்றி பல சாதக, பாதக அம்சங்கள் குறித்து பல வாதப் பிரதிவாதங்கள் ஆயிரக்கணக்கான கட்டுரைகளும் நூல்களும் வெளிவந்திருக்கின்றன. மீண்டும் கிழக்கிந்திய கம்பனியில் தொடர்ந்து பதின்மூன்று ஆண்டுகள் பணியாற்றினார். நாடுகளுக்குப் பயணம் செய்தார். இப்பயணங்கள் பெரிதும் வெற்றியளிக்கவில்லை. பின்னர் “மேரி” என்கிற தனது சொந்தக் கப்பலில் பயணங்களை மேற்கொண்டு 1701 இல் இங்கிலாந்துக்குத் திரும்பினார்.

பிற்காலத்தை அவர் இலங்கையைப் பற்றி எழுதுவதிலும், தனது வாழ்க்கையைப் பற்றி எழுதுவதிலும் கழித்தார். 19.06.1720 அன்று தனது 79 வது வயதில் இலண்டனில் காலமானார். 1719 இல் டேனியல் டிபோ (Daniel Defoe) எழுதிய “ரொபின்சன் க்ரூசோ” (Robinson Crusoe) என்கிற நாவல் நொக்கின் வரலாற்றுச் சாகசத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டது. ஆங்கில இலக்கிய உலகில் மிகவும் பிரசித்தி பெற்ற நாவல் அது. அந்த நாவலைத் தழுவி எடுக்கப்பட்ட “Robinson Crusoe” திரைப்படங்கள், கார்னுகள் எல்லாம் மிகவும் பிரபலமானவை.

நான்கு நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னர் நமது வாழ்க்கை முறை பற்றி ஒரு ஆங்கிலக் கைதி நமக்களித்த தகவல்கள் மகத்தான பொக்கிஷம்.

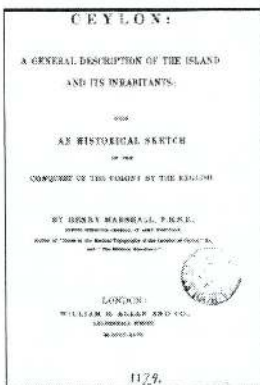
வீரகேசரி - 04.03.2017

ஹென்றி மார்ஷல்: கண்டி வீழ்ச்சியின் சாட்சி

இலங்கையின் புராதன வரலாற்றை இலங்கையர்கள் அல்லோதோர் எழுதியதையே இன்றும் நமது முக்கிய மூலங்களாக பயன்படுத்தி வருகிறோம். இப்படி வெவ்வேறு காலங்களில் வெவ்வேறு பின்புலங்களுடன் அவர்கள் எழுதி வைத்த காலத்தில் இலங்கையர்கள் அந்தளவு சூளுமையை பெற்றிருக்கவும் இல்லை. அதற்கான தேவைகளை உணர்ந்தவர்களுமாக இருக்கவில்லை என்றே அறிய முடிகிறது. இந்த வரிசையில் ஹென்றி மார்ஷல் (Marshall, Henry, M.D. 1776-1851) பற்றிய குறிப்புகளை இம்முறை தொகுத்திருக்கிறேன்.

170 வருடங்களுக்கு முன் மார்ஷல் எழுதிய “இலங்கை: தீவும் அம் மக்களையும் பற்றிய விபரங்கள்” (Henry Marshall’s Ceylon, A General Description of the Island and its Inhabitants (1846)) என்கிற நூல் முக்கிய பல அறிய சுவாரசியமான தகவல்களைத் தந்தது.

170 வருடங்களுக்கு முன் மார்ஷல் எழுதிய "இலங்கை: தீவும் அம் மக்களையும் பற்றிய விபரங்கள்" (Henry Marshall's Ceylon, A General Description of the Island and its Inhabitants (1846)) என்கிற நூல் முக்கிய பல அறிய சுவாரசியமான தகவல்களைத் தந்தது.

இலங்கை முழுமையாக இலங்கையர் கையை விட்டு நடுவியது 1815இல். இந்த காலப்பகுதியில் என்ன நடந்தது என்பது பற்றிய தகவல்களுக்காக இரண்டு பேரின் நூல்களையே அதிகம் நாடுவது வழக்கம். அதில் ஒன்று ஜோன் டொய்லியின் நாட்குறிப்பு (Diary of Mr. John D'Oyly) இரண்டாவது ஹென்றி மார்ஷலின் மேற்படி நூல்.

ஹென்றி மார்ஷல் ஒரு தலை சிறந்த ஆங்கில வைத்தியர் என்று மட்டும் தான் பலர் அறிந்து வைத்திருப்பார்கள். கண்டி ராஜ்ஜியத்தைக் கைப்பற்றுவதற்கான போரில் படையிலும் அவர் இருந்திருக்கிறார் என்பது தான் அதைவிட முக்கியமான தகவல். கூடவே அவர் இராணுவ வைத்தியசாலையின் பிரதி அதிபராக இருந்திருக்கிறார்.

1808இல் இலங்கைக்கு வந்த அவர் 1814இல் கண்டி ராஜ்ஜியத்தைக் கைப்பற்றுவதற்காக அமைக்கப்பட்ட முதலாவது படையிரிவில் பணியாற்றினார். அதன் பின்னர் 1816-1821 வரையான காலப்பகுதியில் அவர் வைத்தியத்துறையில் பணியாற்றினார். இந்த காலப்பகுதி இலங்கையின் வரலாற்றில் முக்கியமான காலப்பகுதி.

கண்டி ராஜ்ஜியம் 1815இல் வீழ்ந்ததும், 1818இல் ஆங்கிலேயர்களுக்கு எதிரான கிளர்ச்சி ஆரம்பிக்கப்பட்ட இந்த காலப்பகுதியில் தான் மார்ஷல் கடமையாற்றி யிருக்கிறார். 1818 கிளர்ச்சி பற்றிய விசாரணையில் முக்கிய சாட்சி அவர். இந்தக் கிளர்ச்சியின் போது பத்தாயிரத்துக்கும் மேற்பட்டோர் கொல்லப்பட்ட தகவலையும் அவர் தருகிறார். கிராமங்களைக் கடந்து சென்ற படையினர் கண்ணில் கண்டவர்களையெல்லாம் சுட்டுத் தள்ளிக்கொண்டு முன்னேறியதை விமர்சிக்கவும் செய்கிறார். கண்டி ஹென்றி பற்றி எழுதிய முதலாவது ஆங்கிலேயர் அவராகத் தான் இருக்கும்.

25.11.1818 அன்று கெப்பட்டிபொல மற்றும் மடுகல்லே ஆகியோரின் தலையைத் துண்டித்து மரண தண்டனை நிறைவேற்றிய வேளை அதனை நேரில் கண்டு அறிக்கை எழுதியவர் ஹென்றி மார்ஷல். அந்த நூலில் கெப்பட்டிபொல பற்றி குறிப்பிட்டிருந்த விபரங்கள் இன்று வரை சிங்களத் தரப்புக்கு முக்கியமானவை. கெப்பட்டிபொலவின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்க அவர் பல தடவை சிறைக்குச் சென்று சந்தித்து உரையாடியிருக்கிறார். அதற்கு முன்னர் கெப்பட்டிபொல நிலமே எவ்வெலபொலவின் மாளிகையில் தங்கியிருந்த வேளைகளிலும் மார்ஷல் சென்று சந்தித்து இருக்கிறார். ஐரோப்பியர்களை சந்தித்து அவர்களை உபசரிப்பதில் மகிழ்ச்சியடைபவர் கெப்பட்டிபொல என்றும் ஹென்றி மார்ஷல் குறிப்பிடுகிறார்.

கெப்பட்டிபொல வீரத்துடன் தன் மரண தண்டனையை எதிர்கொண்டார் என்று வீரபராக்கிரமத்தனமான புனைவுகளை இன்றைய சிங்கள வரலாறு முழுதும் கூறுகின்றன. ஆனால், ஹென்றி மார்ஷல் தனது நூலில் (277 வது பக்கத்திலிருந்து) கெப்பட்டிபொல தனக்கு மரண தண்டனையிலிருந்து விலக்களித்து நாடு கடத்தும் படி பலமுறை கெஞ்சியதாக குறிப்பிடுகிறார்.

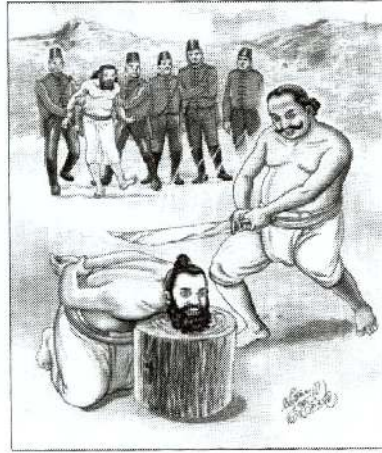
மரண தண்டனை நிறைவேற்றப்பட்ட அந்த இறுதிக் காட்சிகளை தனியான அத்தியாயமாக அவர் எழுதியிருக்கிறார். இந்த கிளர்ச்சியின்போது, கைது செய்யப்பட்டவர்களில் எவ்வெலபொல உள்ளிட்ட பலர் மரண தண்டனையிலிருந்து விலக்களிக்கப்பட்டு மொரீசியஸ் தீவுக்கு நாடு கடத்தப்பட்டு அங்கேயே அவர்கள் அனைவரும் இறந்து போனது பற்றிய தகவலை நீங்கள் அறிந்திருப்பீர்கள்.

அவரது நூலில் கண்டி ராஜ்ஜியத்தைக் கைப்பற்றுவதற்காக நடந்த போர் பற்றிய ஏராளமான தகவல்கள் உள்ளன. அப்போர் பற்றி ஏராளமானோர் எழுதியிருக்கிற போதும் ஹென்றிமார்ஷல் அப்போரின் நேரடி சாட்சி என்பதால் அவரது தகவல்கள் கவனத்துக்கு உரியவை. 334 பக்கங்களைக் கொண்ட இந்த நூலின் உள்ளடக்கத்தை ஒரு நாட் குறிப்பு போன்று கால வரிசையுடன் கோர்த்து எழுதியிருப்பது அந்த நூலின் சிறப்பு.

இலங்கை பற்றி அவர் எழுதிய நூலில் "அரசரை பதவியிலிருந்து வீழ்த்த உதவி செய்த நீங்கள் மலைநாட்டை விட்டு வெளியேறுவது எப்போது" என்று ஆங்கிலேயர்களை நோக்கி மக்கள் கேட்ட வண்ணம் இருந்தார்கள் என்று அவரது நூலில் குறிப்பிடுகிறார். மக்களின் மனங்களை வென்றெடுக்க ஆங்கிலேயர்கள் தவறியிருந்தார்கள் என்றும் அவரது நூலில் குறிப்பிடுகிறார்.

கண்டி மாவட்ட திறைசேரி ஆணையாளர் சாவேர்ஸ் (Simon Sawers — பிற்காலத்தில் நீதித்துறை ஆணையாளராக 1927வரை கடமையாற்றியவர்) கெப்பட்டிபொல "திசாவ"

கெப்பட்டபொல வீரத்துடன் தன் மரண தண்டையை எதிர்கொண்டார் என்று வீரபராக்கிரமத்தனமான புனைவுகளே இன்றைய சிங்கள வரலாறு முழுதும் கூறுகின்றன. ஆனால், ஹென்றி மார்ஷல் தனது நூலில் (277 வது பக்கத்திலிருந்து) கெப்பட்டபொல தனக்கு மரண தண்டனையிலிருந்து விலக்களித்து நாடு கடத்தும் படி பலமுறை கெஞ்சியதாக குறிப்பிடுகிறார். மரண தண்டனை நிறைவேற்றப்பட்ட அந்த இறுதிக் காட்சிகளை தனியான அத்தியாயமாக அவர் எழுதியிருக்கிறார். இந்த கிளர்ச்சியின்போது, கைது செய்யப்பட்டவர்களில் எஹெலபொல உள்ளிட்ட பலர் மரண தண்டனையிலிருந்து விலக்களிக்கப்பட்டு மொர்சியஸ் தீவுக்கு நாடு கடத்தப்பட்டு அங்கேயே அவர்கள் அனைவரும் இறந்து போனது பற்றிய தகவலை நீங்கள் அறிந்திருப்பீர்கள்.

யாக இருந்த போது அரசாங்க அதிபராக இருந்திருக்கிறார். எனவே அவர்களுக்கு இடையில் சிறந்த நட்புறவும் இருந்திருக்கிறது.

கெப்பட்டபொலவின் மரண தண்டனை சாவேர்சின் தலைமையில் தான் நிறைவேற்றப்பட்டது. மரண தண்டனை நிறைவேற்றும் இடத்துக்கு சாவேர்ஸ்சை கெப்பட்டபொல அழைத்தபோதும் சாவேர்ஸ் மிகவும் உருக்கமாக மறுத்து விட்டதாக ஹென்றிமார்ஷல் குறிப்பிடுகிறார். துண்டிக்கப்பட்ட கெப்பட்டபொலவின் உடலை இரகசியமான இடத்தில் புதைத்து விட்டபோதும் தலையைத் தனியாக பத்திரமாக பிரித்தானியாவுக்கு எடுத்துச் சென்று எடின்பேர்க் மியூசியத்திடம் பரிசோதனைக்காக கையளித்தவர் ஹென்றிமார்ஷல்.

இந்த மண்டையோடு 1954இல் கெப்பட்டபொலவின் குடும்பத்தினரால் இலங்கைக்கு திருப்பி கொணரப்பட்ட மக்கள் பார்வைக்கு வைக்கப்பட்டு, அதன் பின்னர் தலதா மாளிகையின் முன் நினைவுத் தூபியின் அடியில் புதைக்கப்பட்டது. கெப்பட்டபொலவின் கைதுக்கு முன் அன்றைய ஆளுநர் சேர் ரொபர்ட் ப்ரவுன்றிக் கெப்பட்டபொலவின் தலையைக் கொண்டு

வருபவர்களுக்கு 2000 பொற்காசுகள் வழங்குவதாக அறிவித்திருந்தார்.

13ஆம் நூற்றாண்டில் மன்னர் முதலாம் எட்வர்டுக்கு எதிராக போராடிய ஸ்கொட்லாந்து கெரில்லா வீரர் வில்லியம் வெல்லஸ் என்பவருக்கு நிகரான போராளி கெப்பட்டிபொல என்கிறார் ஹென்றி. 1921இல் இலங்கையை விட்டுச் சென்றதன் பின்னர் 30 ஆண்டு காலம் மருத்துவத்துறையில் வேறு நாடுகளில் பணியாற்றினார். இந்த இடைக்காலத்தில் அவர் பல்வேறு நூல்களை எழுதினார். 05.05.1851 இல் கடுமையான நோயினால் இறந்துபோனார்.

இலங்கை பற்றி அவர் எழுதிய முக்கிய நூல்கள் இவை:

- Ceylon: A General Description of the Island and its Inhabitants, With an Historical Sketch of the Conquest of the Colony by the English,' London, 1846
- 'Notes on the Medical Topography of the Interior of Ceylon,' London' , 1821
- Contribution to a natural and economical history of the coco-nut tree, Henry Marshall, 1836

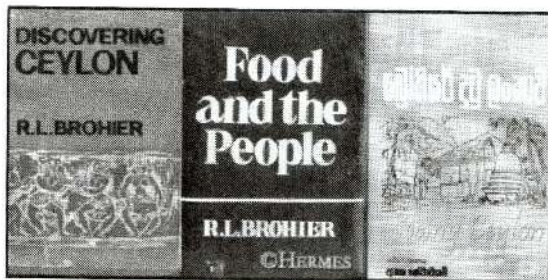
வீரகேசரி - 18.03.2017

புரோஹியர் கண்ட இலங்கை

ரிச்சர்ட் லெஸ்லி புரோஹியர் (Dr. Richard Leslie De Boer Brohier 1892-1980) இலங்கை பற்றி ஆராய்ந்த முக்கிய ஆய்வாளர்களில் ஒருவர். அவர் பறங்கி இன வம்சாவளி இலங்கையர்.

புரோஹியரின் பாட்டனார் 1777இல் டச்சு கிழக்கிந்திய கம்பனியில் சேவையாற்ற வந்த கெப்டன் ஜீன் புரோஹியர் அவரது மகன் பீட்டர் ஐசாக் புரோஹியர் (Pieter Isaac Brohier) அவரது மகன் ரிச்சர்ட் அன்னஸ்லி புரோஹியர். அன்னஸ்லிக்கு 05.10.1892 அன்று பிறந்தவர் தான் ரிச்சர்ட் லெஸ்லி புரோஹியர். இலங்கையில் ജந்து

தலைமுறைகளைக் கொண்டது அவர்களின் குடும்பம்.

ஆரம்பத்தில் றோயல் கல்லூரியில் கற்று பின்னர் பேராதனை பல்கலைக்கழகத்தில் பட்டம் பெற்று கலாநிதி பட்டமும் பெற்றார். இலங்கையைச் சேர்ந்த முதலாவது நில அளவையியலாளர் இவர் என்று கூறலாம். பிரித்தானிய இலங்கையின் கீழ் பிரதி நில அளவை அத்தியட்சகராக 40 வருட காலம் கடமையாற்றினார். அதன் பின்னர் அப் பொறுப்பிலிருந்து ஓய்வு பெற்று விட்டு சுதந்திர இலங்கையில் பிரதமர் டி.எஸ். சேனநாயக்கவினின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்க கல்லோயா அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் தலைமை நில அளவையியலாளராக பொறுப்பேற்றுக்கொண்டார்.

அவரது நிபுணத்துவம் காரணமாக தொல்லியல் ஆராய்ச்சிக்கென நியமிக்கப்பட்ட சிறப்பு ஆணைக்குழுவுக்கும் அவர் தலைவராக நியமிக்கப்பட்டிருந்தார்.

மொத்தம் 17 ஆய்வு நூல்களை அவர் வெளியிட்டார். அவை இலங்கைக்கு மிகப்பெரும் சொத்துக்கள். இவற்றில் பெரும்பாலானவை சிங்களத்துக்கு மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. பல பதிப்புகளையும் கண்டிருக்கின்றன. அவற்றில் "இலங்கையைக் காணல்" (Seeing Ceylon) என்கிற நூல் முக்கியமானது. அதில் அவர் எழுதிய முன்னுரையில் இப்படி குறிப்பிடுகிறார்.

"எனது தொலைநோக்கிக் கருவியையும், அளவெடுக்கும் கருவியையும் எடுத்துக் கொண்டு இலங்கையிலுள்ள சந்து பொந்துகளெங்கும் 40 வருடங்களாக திரிந்து சேகரித்ததன் விளைவு தான் இந்த நூல். இந்த அழகான தீவின் மீது நான் கொண்டிருக்கும் பக்தியும், கௌரவமும் மட்டுமன்றி இதன் வரலாறு, பண்பாடு குறித்து நான் கொண்டிருக்கும் மதிப்பின் காரணமாகவும் இந்த நூலில் எனது தனிப்பட்ட எண்ணங்களும் வெளிப்படுமாயின் மன்னித்தருளுங்கள்...."

நில அளவையியலாளராக நீண்ட காலம் சேவையில் இருந்த நிபுணர் என்பது மாத்திரமல்ல. இலங்கை பற்றி விரிவான பல ஆய்வு நூல்களை எழுதித் தள்ளியிருக்கிறார். இலங்கை முழுவதும் மூலை முடுக்கெங்கும் அலைந்து திரிந்து

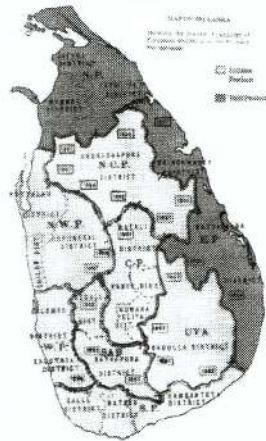
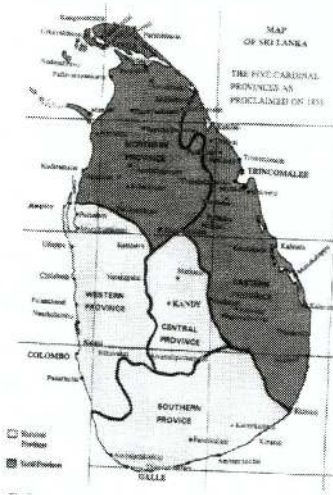
அவர் ஏற்படுத்தித் தந்த தரவுகளை வைத்துத் தான் இன்றும் நில அளவையியல் திணைக்களமும், பல்வேறு ஆய்வாளர்களும் மேலதிகப் பணிகளைத் தொடர்ந்து வருகிறார்கள்.

இலங்கையின் புவியியல் விவகாரங்களை அரசியல், வரலாற்று கண்ணோட்டத்துடன் ஆராய்ந்தவர் அவர். அவரது நூலில் 1833இல் தமிழர் பிரதேசம் என்பது நாட்டின் அரை வாசிக்கும் மேலிருந்ததாக ஆய்வுகளின் மூலம் வரைபடமாக தனது நூலில் விவரித்திருக்கிறார். கிழக்கில் உள்ள பிரதேசங்கள் எவ்வாறு சிங்கள குடியேற்றங்கள் மூலம் புதிய சிங்கள உள் பெயர்கள் அதிகரித்தன என்பது குறித்தும் விளக்குகிறார்.

இன்றைய சிங்கள பிரதேசங்களாக இருந்தவை பல அன்று தமிழ் பிரதேசங்களாக இருந்தவையே என்பதை ஆராயும் பலருக்கு மூலாதாரங்களை அவரின் நூலிலிருந்து ஏராளமாக கையாளலாம். புரோவறியரைக் கொண்டாடும் சிங்களத் தரப்பினர் அவர் தமிழ் பிரதேசங்கள், தமிழர் வரலாறு பற்றிய தொல்பொருள் ஆதாரங்கள் குறித்து கூறியவற்றை மூடி மறைத்தே வருகின்றனர். தமிழீழ பிரதேசமாக இன்று பேசப்படும் வடக்கு கிழக்கு பிரதேசத்தில் உள்ள எல்லைகள் உருவான விதம் குறித்து விபரமாக பல தகவல்களையும் தரவுகளையும் வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார்.

கொழும்பின் முக மாற்றம் ("Changing Face of Colombo") என்கிற நூலில் கொழும்பின் அமைப்பு தோற்ற மாற்றம் மட்டுமின்றி, குடிப்பரம்பலிலும், பொருளாதாரம் சார்ந்த மாற்றங்களையும் கூட விபரிக்கிறார். கொழும்பில் தமிழ் பரம்பலின் உருவாக்கம் பற்றி கூறும் விபரங்கள் கூட சுவாரஸ்யமானவை. இந்தியாவிலிருந்து குடியேறிய மக்களின் வாழ்வாதாரம் கொழும்பின் அமைப்பில் ஏற்படுத்திய மாற்றங்கள் பற்றி பேசுகையில் நாட்டுக்கோட்டை செட்டியார்களின் வரவு, அரேபிய சோனகர்களின் வரவு, சிங்கள முதலியார் மாரின் இடப்பெயர்வு என்பன கொழும்பின் மைய வியாபார, வர்த்தகத் தளத்தை மாற்றியமைத்த விதத்தையும் குறிப்பிடுகிறார். இதன்போது சாதியத்தின் பாத்திரத்தையும் ஆங்காங்கு குறிப்பிடத் தவறவில்லை அவர்.

அவரது நூல்களில் கையாளும் தரவுகள், பட்டியல்கள், அட்டவணைகள், வரைபடங்கள் என்பன அந்த ஆய்வுகளின் ஆழத்தை பறைசாட்டுபவை. பண்டைய நீர்ப்பாசனத் திட்டம் பற்றி ஆராய்ந்த அவர் 13ஆம் நூற்றாண்டுகளிலேயே குழாய் வழியாக நீர் செலுத்தும் (hydraulic) முறை இலங்கையில் பயன்படுத்தப் பட்டிருப்பதைக் கண்டு அதிசயித்துப்போனார். மகாவலி கங்கை நீர் மட்டம் பெருகும் காலங்களில் அவற்றை திசைதிருப்ப பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னர் கையாண்டிருக்கிற வழிகளும் அவருக்கு வியப்பைத் தந்தது. அதன் விளைவாக அவர் மேற்கொண்ட ஆய்வையும் நூலாக வெளியிட்டார். அந்த ஆய்வு பற்றி வேறு பல நூல்களும் அவரை அழைத்து

விளக்க விரிவுரை நடாத்த கோரியது.

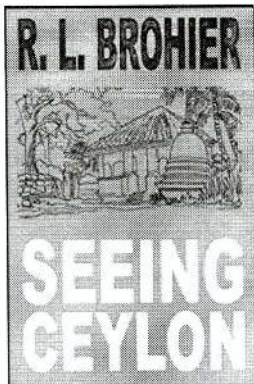
1933 இல் இலங்கையின் பண்டைய நீர்ப்பாசன முறை பற்றி எழுதும் படி அன்றைய விவசாயத்துறை அமைச்சராக இருந்த டி.எஸ்.சேனநாயக்க கோரியதன் பேரில் புரோவையர் “The Ancient Irrigation Works of Ceylon” என்கிற நூலை எழுதினார். ஐந்தாண்டுகளில் மூன்று பாகங்களாக அவை வெளிவந்தன. அவை அரசாங்க வெளியீட்டுப் பிரிவினால் வெளியிடப்பட்டது. அந்த நூல் இலங்கையின் நீர் வள இயல் பற்றிய “பைபிள்” என்பார்கள் அத்துறை சார்ந்தவர்கள்.

1908 இல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இலங்கை டச்சு பறங்கியர் ஐக்கிய கழகத்தில் 1953–1955 காலப்பகுதியில் அவர் தலைவராக இருந்திருக்கிறார். 1703 இல் வெளியான பால்டஸ் பிலிப்புஸ் இலங்கை பற்றி டச்சு மொழியில் எழுதிய முக்கிய நூலான “மலபார், கோரமண்டலம், இலங்கை தீவு பற்றிய உண்மைத் தகவல்” என்கிற நூலை புரோவையரின் பாட்டனார் பீட்டர் ஐசாக் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்தார்.

அந்த முக்கிய நூலையும் நூலாசிரியரைப் பற்றியும் நிச்சயம் பின்னர் பார்ப்போம்.

ஆங்கிலேயர் ஆட்சி காலத்தில் ஆவர் ஆற்றிய மாபெரும் சேவைகளின் காரணமாக இங்கிலாந்து சாம்ராஜ்ஜியத்தின் சார்பில் பட்டமும் விருதும் கொடுத்து கௌரவித்தது. அதுபோல ஒல்லாந்து அரசியால் அவரின் சேவைகளுக்காக பட்டமும் விருதும் வழங்கப்பட்டது.

இலங்கையின் வடிகாலமைப்பு, கால்வாய்கள், குளங்கள், காடுகள், நதிகள்,

1703 இல் வெளியான பால்டன் பிலிப்புஸ் இலங்கை பற்றி டச்சு மொழியில் எழுதிய முக்கிய நூலான "மலபார், கோரமண்டலம், இலங்கை தீவு பற்றிய உண்மைத் தகவல்" என்கிற நூலை புரோவிறியரின் பாட்டனார் பீட்டர் ஐசாக் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்தார்.

மலைகள் பற்றிய அவரது ஆய்வுகள், கண்டுபிடிப்புகள் மகத்தானவை. வடக்கில் உள்ள பல குளங்கள் கி.மு.வுக்கு முற்பட்டது என்கிற அவரின் தகவல்கள் மேலும் பல ஆய்வுகளுக்கு வழி திறந்து விட்டது.

ராஜரீக ஆசிய கழகம் - இலங்கைக் கிளை (Journal of the CEYLON BRANCH of the Royal Asiatic society) வெளியிட்ட பல இதழ்களில் அவரின் கட்டுரை பிரசுரமானது. ஆய்வாளர்களையும் புத்தி ஜீவிகளையும் கொண்ட அந்த கழகத்தின் ஆயுட்கால உறுப்பினர் மாத்திரமல்ல, முதல் பறங்கி இனத் தலைவராக புரோவிறியர் இயங்கியிருக்கிறார்.

அவர் தலைவராக இயங்கிய காலத்தில் 1795-1800 காலப்பகுதியைச் சேர்ந்த இலங்கை பற்றிய அறிக்கைகளையும், ஆவணங்களையும் சென்னை (எக்மோர்) ஆவணப் பாதுகாப்பகத்திலிருந்து எடுத்து வந்து அதனை கால வரிசைப்படுத்தி தொகுத்து ஆவணப்படுத்தினார்.

ஒல்லாந்தரிடமிருந்து ஆங்கிலேயர்களிடம் கைமாறிய ஆட்சியதிகாரம் பற்றிய முக்கிய ஆவணங்கள் அவை. "Chronological Catalogue of Letters and Reports on Ceylon Affairs" என்கிற தலைப்பில் புரோவிறியர் பெருங் கட்டுரையொன்றையும் வெளியிட்டார். கலாநிதி கொல்வின் ஆர்.டி.சில்வா எழுதிய "பிரித்தானிய ஆக்கிரமிப்பின் கீழ் இலங்கை" (Ceylon under the British Occupation) என்கிற நூலில் இந்த ஆவணங்களை அதிகம் கையாண்டிருக்கிறார்.

1818 கிளர்ச்சி பற்றிய நூலை அவர் 1833 இல் எழுதி வெளியிட்டார். இந்த நூலில் ஊவா வெல்லஸ்ஸ போராட்டத்தை எப்படி கெரில்லா போர் முறையுடன் முன்னெடுத்திருந்தார்கள் என்பது பற்றியும், அதில் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் பற்றியும் ஆங்கிலேயர்கள் அதனை அடக்க கையாண்ட போர் வடிவங்கள் பற்றியும்

Ms. Deloraine Brohier

ஏராளமான தகவல்கள் உள்ளடங்கியுள்ளன. அது மட்டுமன்றி அந்த கிளர்ச்சியை அடக்கிய பின்னர் கைது செய்யப்பட்டவர்களுக்கு எதிரான விசாரணைகள், அளிக்கப்பட்ட தண்டனைகள் பற்றியும் விரிவான தகவல்கள் அதில் அடங்கியுள்ளன.

புரோவறியரின் மூன்று பிள்ளைகளும் இலங்கையில் பிறந்தவர்கள். அவரது மகள் யிவேத்த ஹெர்மன் மருத்துவராக சேவையாற்றி வந்த வேளை 1956இல் இலங்கையின் சிங்கள மட்டும் சட்டத்தின் விளைவாக நாட்டை விட்டு வெளியேறி நியூசிலாந்தில் குடியேறிவிட்டார் (இப்போது அவருக்கு வயது 93). ஒரு மகன் அவுஸ்திரேலியாவில் குடியேறினார். கடைசி மகன் டெலோரின் புரோவறியர் (Ms. Deloraine Brohier) இன்னமும் இலங்கையில் தான் வாழ்ந்து வருகிறார். அவரும் சில ஆய்வு நூல்கள் வெளியீடுகளுக்கு சொந்தக்காரி.

இலங்கையில் பல பதவிகளை வகித்தவர். நெதர்லாந்தின் அரசு வம்சத்துக்கு உயரிய விருதொன்று கூட அவருக்கு வழங்கப்பட்டது. சிங்களம் மட்டும் சட்டத்தின் விளைவாக தமிழர்களை விட பாரபட்சத்துக்கு உள்ளான சமூகம் பறங்கியர் சமூகம் தான் என்றால் மிகையில்லை என்றே கூறலாம்.

“சிங்களம் மட்டும் சட்டம் வந்த போது நான் மருத்துவராக கடமைமாற்றிக் கொண்டிருந்தேன். சுகாதார திணைக்களம் எனது பணிகளுக்காக ஒரு மொழிப்பெயர்ப்பாளரை நியமித்தது. சகலவற்றையும் இரு வழிகளிலும் மொழிப்பெயர்த்த பின்னர்தான் நான் கையெழுத்திட வேண்டி வந்தது. காலப்போக்கில் இது அசௌகரியமாக இருந்தது. ஆங்கிலச் சூழலில் பணி புரிவது தான் உசிதம் என்று முடிவுக்கு வந்தோம். அதன் படி கணவருடன் நியூசிலாந்துக்கு இடம்பெயர்ந்தோம்.”

பறங்கி வம்சாவளியைச் சேர்ந்தவரான புரோவறியர்

தான் பிறந்த இலங்கை மண்னை அதிகம் நேசித்தார். தனது வாழ் நாளுக்குள் அவர் இலங்கையர்களின் எதிர்காலத்துக்காக ஆற்றிவிட்டுச் சென்ற பணிகள் மகத்தானது. இலங்கையின் பண்டைய கால வாழ்க்கை முறை, பண்பாட்டு முறை என்பவற்றை அவர் சார்ந்த துறையின் வழியாக ஆழ்ந்தாய்ந்து நமக்கெல்லாம் அடுத்த கட்டத்துக்கு வழி காட்டியவர் புரோவறியர்.

14.02.1980இல் தனது 88வது வயதில் புரோவறியர் காலமானார். 1987 ஆம் ஆண்டு அவரின் நினைவாக இலங்கை அரசு அவரின் முகம் பதித்த முத்திரையை வெளியிட்டது.

கீழே அவர் எழுதிய நூல்களின் பட்டியல் உண்டு. அவர் எழுதிய பல நூற்றுக்கணக்கான ஆய்வுக் கட்டுரைகள் பல்வேறு ஆங்கில வெளியீடுகளில் உள்ளன.

- The golden age of military adventure in Ceylon: an account of the Uva rebellion 1817-1818 in 1933
- The Ancient Irrigation Works of Ceylon in three parts (1934/35) which was reprinted in 1949 and 1979.
- De Wolvendaalsche Kerk in 1938 and reprinted in 1938 and 1957.
- History of Irrigation and Colonisation in Ceylon in 1941.
- Lands Maps and Surveys Vol I and Vol II in 1951.
- The Gal Oya Valley Project in Ceylon in 1951.
- Seeing Ceylon in 1965 reprinted in 1971 and reprinted in 1981.
- Furniture in Dutch Ceylon in 1969 and reprinted in 1978.
- Discovering Ceylon in 1973 and reprinted in 1982.
- Food and the People in 1975
- Links between Sri Lanka and the Netherlands in 1978
- Changing Face of Colombo in 1984 (Posthumously)
- The Golden Plains in 1992 (Posthumously)

வீரகேசரி – 01.04.2017

தல்த் பண்ணுடன் காதலால் பதவ் ஓழந்த தேசாத்பத் மெய்ற்லண்ட்

தோமஸ் மெய்ற்லண்ட் (Sir Thomas Maitland, 1759-1824) ஒரு இராணுவ ஜெனரலாக போர் முனைகளில் பணிபுரிந்ததன் பின்னர் இலங்கையின் இரண்டாவது ஆங்கிலேய தேசாதிபதியாக நியமிக்கப்பட்டார்.¹ முதலாவது தேசாதிபதி சேர் பிரெடெரிக் நோர்த்துக்கு அடுத்ததாக நியமிக்கப்பட்டவர். அவர் 1780இல் இந்தியாவில் சேவையாற்றிவிட்டு பிரித்தானியா திரும்பி

1. Sir Thomas Maitland - The Mastery Of The Mediterranean By Walter Frewen Lord - New York Longmans, Green & Co -1897

தேசாதிபதி கண்டு
 ரசிக்கவென அவ்வப்போது
 "mestizo" நடனக்
 கலைஞர்கள் மாளிகைக்கு
 வருவிக்கப்படுவதுண்டு.
 அப்படி நடனமாட
 வந்த ஊந்து பேரில்
 லொவினா அல்போன்சு
 என்கிற அழகான
 இளம் பெண்ணின் மீது
 அவருக்கு காதல் வந்து
 விடுகிறது.

1790 இல் பிரித்தானிய பாராளுமன்ற உறுப்பினராகவும்
 இருந்திருக்கிறார்.

19.07.1805 முதல் 19.03.1811 வரையான 6 ஆண்டுகள்
 அவர் இலங்கையில் தேசாதிபதியாக பதவி வகித்த
 காலத்தில் நிகழ்ந்த அரசியல், சமூக, பொருளாதார
 மாற்றங்கள் முக்கியமானது. இலங்கையின்
 நிர்வாகத்துறையில் குறுகிய காலத்தில் பல
 மாற்றங்களைச் செய்தார்.2

இலங்கையில் செய்த மாற்றங்கள்

பதவியைக் கையேற்ற முதல் ஆறு மாதங்களை
 இலங்கை பற்றிய அறிவைப் பெறுவதற்காக
 செலவழித்தார். ஆங்கிலேய அதிகாரிகள் செய்து
 வந்த ஊழல்களால் ஏராளமான அநாவசிய
 செலவீனங்களைக் கண்ட அவர் ஆங்கிலேயே
 திறைசேரியை கையாள்வதை ஒரு ஒழுங்குக்குக்
 கொண்டு வந்தார்.3 ஆங்கிலேய அதிகாரிகள் பிழையான
 வழிகளில் சம்பாதிப்பதை தடுப்பதற்காக அவர்களின்
 சம்பளத்தை உயர்த்தினார். உள்நாட்டு மொழியை
 கற்றுக்கொண்ட ஆங்கிலேயர்களுக்கே பதவி உயர்வு
 என்று அறிவித்தார்.4

ரோமன் கத்தோலிக்க மதத்தின் ஆதிக்கத்தை
 கட்டுப்படுத்தினார். ரோமன் கத்தோலிக்கர்களுக்கே
 அரசு பதவிகள் என்கிற நிபந்தனையை 1808இல் அவர்
 மாற்ற எடுத்த முயற்சி காலனித்துவ செயலாளரால்
 தடுக்கப்பட்டது.5 கண்டியைக் கைப்பற்றுவதற்கான

2. Parga, And The Ionian Islands; A Refutation Of The Mis-
 statements Of The Quarterly Review And Of Lieut.-Gen. Sir Thomas
 Maitland, London: John Warren, Old Bond Street. 1821 .

3. Dutch And British Colonial Intervention In Sri Lanka C.
 1780-1815: Expansion And Reform Alicia Frederika Schrikker
 By Geboren Te Utrecht In 1976

4. Ceylon by Sydney D. Bailey assistant director of the hansard
 society, Hutchinson's university library.

5. The Pall Liter.Atture Of Ceylon By G. P. Malalasekera - M. D.

பாரிய அளவு படையெடுப்பை கட்டுப்படுத்தினார். அதற்குப் பதிலாக ராஜதந்திர முயற்சிகளை வலுப்படுத்தினார்.

டச்சு ஆட்சியில் நீதி பரிபாலனத்தை ஏற்கெனவே முதலியார்களிடம் இருந்த எதேச்சதிகார முறையை முதலாவது ஆங்கில தேசாதிபதியான நோர்த்தும் தொடர்ந்தார். முதலியார்களிடம் இருந்த நீதி வழங்கும் அதிகாரங்களை சட்ட ஆட்சி முறைமைக்குள் கொண்டு வந்து சேர்த்தவர் மெயிர்லண்ட்.⁶

குறிப்பாக ஆங்கிலேய ஆட்சியில் முதன் முதலாக சட்டவாக்க விடயங்கள் நிறுவனமயப்பட்டது இவர் காலத்தில் தான். நீதிபதிகளாக சட்ட வல்லுனர்கள் நியமிக்கப்பட்டார்கள். முஸ்லிம் சட்டங்கள் தொகுக்கப்பட்டன. அந்தந்த மாகாணங்களுக்கான நீதிமன்றங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. சிவில் நிர்வாகமும் தரம் பிரிக்கப்பட்டு ஒழுங்கமைக்கப்பட்டது. சுதேச மக்களின் நலன்களில் அதிக அக்கறை காட்டப்பட்டன.

கண்டியைக் கைப்பற்றும் ஆங்கிலேய படையினர் முயற்சித்துக் கொண்டிருக்கையில் அதற்காக பயன்படுத்தப்பட்ட “மலே” படைப்பிரிவினரின் அடூழியங்களைக் கண்டித்தார். அப்பேர்ப்பட்ட படுகொலைகள் பரிவாத தான் கைவிடுவதாக மேலிடத்துக்கு (Maitland to Camden, 28th Feb., 1806. C.O. 54/21) அறிவித்தார் அவர்.⁷ அதேவேளை கண்டி ராஜ்ஜியத்தின் மந்திரிமார்களை ராஜதந்திரத்துடன் கையாள்வதற்காக ஜோன் டொய்லியை வழிநடத்தியதில் முக்கியமானவர் மெயிர்லண்ட்.⁸

தலித் காதலி லொவினா

மெயிர்லண்ட் தனக்கு வசிப்பதற்காக ஆளுநர் மாளிகையொன்றை 1806இலேயே கட்டி அங்கு வசிக்கத் தொடங்கினார். அது தான் கல்கிஸ்ஸையிலுள்ள இன்றைய “மவுன்ட் லெவினியா” ஹோட்டல்.

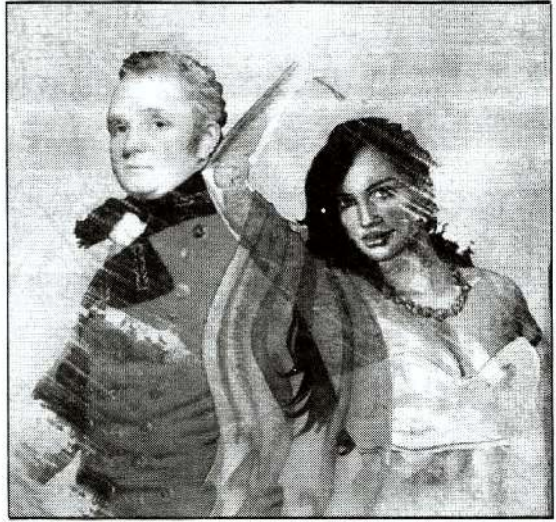
தேசாதிபதி கண்டு ரசிக்கவென அவ்வப்போது “mestizo” நடனக் கலைஞர்கள் மாளிகைக்கு வருவிக்கப்படுவதுண்டு. அப்படி நடனமாட வந்த ஐந்து பேரில் லொவினா

Gunasena " Co., Ltd 1928.

6. From Lauren Benton and Lisa Ford, *Rage for Order: The British Empire and the Origins of International Law, 1800-1850* (Harvard University Press, in press).

7. TRI SIMHALA *The Last Phase 1796-1815* - by P. E. PIERIS, LITT D.(Camb.) CEYLON: THE COLOMBO APOTHECARIES' CO., LTD. 1945

8. *British Infiltration Of Ceylon (Sri Lanka) In The Nineteenth Century - A Study Of The Doyly Papers Between 1805 And 1818* By Ramesh Somasunderam - The University Of Western Australia 2008

அல்போன்சு என்கிற அழகான இளம் பெண்ணின் மீது அவருக்கு காதல் வந்து விடுகிறது. அந்த பெண்கள் மார்பு வெளிக்காட்டியபடி இருந்தார்கள். லொவினா அல்போன்சு என்பது போர்த்துக்கேய காலத்தில் கிறிஸ்தவர்களாக மாற்றப்பட்ட “றொடி” சாதியைச் சேர்ந்தவர்.

அவர்கள் மார்புக் கச்சை அணிவதற்கு அனுமதி மறுக்கப்பட்டிருந்தது. அது போல முழங்காலுக்குக் கீழே உடையணிவதற்கும் தடை. ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் அந்தரங்க உறுப்பை மறைப்பதற்கு மட்டுமே அனுமதியிருந்தது. இது பற்றி ரொபர்ட் நொக்ஸின் குறிப்புகளில் கூட இருக்கின்றன. சகயீனம், கடும் குளிர் இருந்தால் மாட்டும் தான் அவர்கள் மார்பை மறைக்க அனுமதி இருந்தது. மார்புகளை மறைத்துக் கொண்டு செல்கின்ற வேளை தற்செயலாக உயர் சாதியினர் தென்பட்டால் “மன்னியுங்கள் ஐயா குளிராக இருந்தது” என்று கூறி மூடிய சேலையை அகற்றிவிட்டுச் செல்லும் வழக்கம் இருந்தாக பல நூல்கள் குறிப்பிடுகின்றன.

சிங்கள “றொடி” சாதி

“றொடி” சாதியினர் சிங்கள சமூகத்தில் மிகவும் ஒருக்கப்பட்ட “தலித்” சாதிக்கு ஒப்பானவர்கள். “காடி” சமூகம் (புயனகை) என்றும் அவர்களை சிங்களத்தில் அழைப்பர்.9 ஆரம்பத்தில் “பறை” (பெற) மேளம் தயாரிப்பது, ஓலைப் பின்னுவது, போன்றவற்றை குலத்தொழிலாகக் கொண்ட இந்த சமூகத்தினர் மந்திரங்கள், சூனியம், பிச்சை எடுப்பது போன்றவற்றில் ஈடுபட்டார்கள். புலால் உண்ணுவதாலும் இவர்கள் தீண்டத்தகாதவர்களாக நடத்தப்பட்டார்கள். அநகாரிக தர்மபால மதுவொழிப்பு பிரசாரத்தின் போது தனது வாகனத்தில் இப்படி எழுத்து பொறித்திருந்தார்

“கள் குடிப்பவர்கள் ஈனர்கள்

புலால் உண்பவர்கள் “றொடி”யர்கள்

அந்தளவு இந்த சமூகத்தினர் மீது வெறுப்பு மிக்க புனைவுகள் ஐதீகங்களாக நிறுவப்பட்டிருந்தன.

சிங்களத்தில் தலித் மக்களை “சண்டாள” (சண்டாளர்கள்) என்று பல நூல்களில் அழைக்கிறார்கள். வறிய நெவில் (Hugh Nevill) எழுதிய “The Taprobanian” (1886) என்கிற நூலிலும் “றொடி” மக்கள் வசிக்கும் பகுதியை “சண்டாளர்களின் இடம்” என்றே அழைக்கிறார்.10

சங்கமித்த இலங்கைக்கு வந்த போது அவருடன் உதவிக்கு வந்தவர்களே இவர்கள் என்கிற கருத்து நிலவுகிறது. அதேவேளை கஜபா அரசர் தமிழ் நாட்டிலிருந்து கொண்டு வந்து அடிமைச் சேவகத்துக்கு பயன்படுத்தப்பட்ட குழுமமே இவர்கள் என்றும் பல சிங்கள நூல்கள் குறிப்பிடுகின்றன. துட்டகைமுனுவின் ஒரே வாரிசான இளவரசன் அசேல “றொடி” சாதிப் பெண்ணான அசோகமாலாவை காதலித்து மணந்ததால் துட்டகைமுனுவுக்குப் பின்னர் அசேலவுக்கு அரச பதவி கிடைக்கவில்லை என்று மகாவம்சம் கூறுகிறது. அசேல — அசோகமாலா பற்றிய இந்த சாதிப்பிரச்சினையை மையமாகக் கொண்டு “றொடி கம்” (றொடி கிராமம்) என்கிற திரைப்படமொன்று 1974 இல் உ.எஸ்.பெரேரா இயக்கிய திரைப்படமொன்றும் வெளி வந்தது.

“றொடி” மக்கள் வாழும் பல “குப்பங்கள்” இருந்ததாக “ஜோன் டோயிலி” தனது குறிப்புகளில் எழுதியிருக்கிறார். அவர்களுக்கு சுதந்திரமாக முழுமையான வீடொன்றை அமைப்பதற்கு கூட அனுமதி கிடையாது. ஜன்னல், கதவுகள் அமைத்துக்

9. Gadi Jana Vatha, by Chandrasri Ranasinghe, Suriya books puvlication, 2009

10. Handsome beggars: The Rodiyas of Ceylon by M. D Raghavan – Colombo Book Centre (1957)

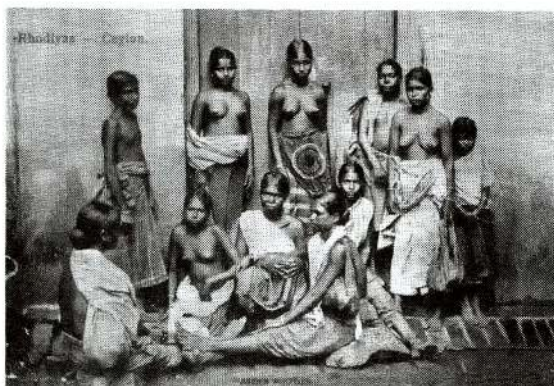
கொள்ளவும் அனுமதியில்லை. வள்ளங்களில் பயணம் செய்ய முடியாது.

அப்படிப்பட்ட சாதியைச் சேர்ந்த “லெவினா”வின் மீது காதல்கொண்ட 47 வயதான தேசாதிபதி 16 வயது பெண்ணை தனது மாளிகைக்கு அழைத்து காதலைத் தெரிவித்த போதும் அடுத்த நாள் தான் லொவினா தனது இஷ்டத்தை வெளிப்படுத்தினார். தேசாதிபதியின் பதவிக் காலம் முழுவதும் அந்தக் காதல் தொடர்ந்தது.

காதலிக்காக கட்டிய சுரங்கம்

“லொவினா” அவர் “லெவினியா” என்று தான் அழைத்தார். ஒரு “தீண்டத்தகாத” ஒருத்தியுடன் தேசாதிபதி கொண்டிருந்த காதல் அன்றைய ஆங்கிலேய சமூகத்தினர் மத்தியில் பரவியிருந்தது. இந்தச் செய்தி அன்றைய அரசர் மூன்றாவது ஜோர்ஜ் மன்னரின் காதுகளையும் சென்றடைந்தது. அதன் விளைவு அரசரின் இலட்சிகை பொரித்த கடிதமொன்று வந்தடைந்தது.

இனிமேல் தான் அறிவிக்கும் வரை மாளிகையின் பக்கம் வரவேண்டாம் என்று லொவினாவுக்கு மெயிற்லண்ட் அறிவித்தார். ஆனால், மெயிற்லண்ட் வேறு வழியில் தன் காதலியை சந்திக்க திட்டமிட்டார். அதன்படி மாளிகையிலிருந்து “றொடி” குப்பம் வரை நிலத்துக்கடியில் 6 மாதங்களில் ஒரு சுரங்கம்

அமைத்தார். அந்த சுரங்கம் நேராக லொவினாவின் வீட்டுக்கே சென்றது. காதலிக்காக இரகசிய சுரங்கம் அமைத்த மெயிர்லண்ட் லொவினாவை மாளிகைக்கு அந்த வழியாக அழைத்து சந்தித்து வந்தார். அந்த சுரங்க வழியை அவர்கள் இருவர் மட்டும் தான் பயன்படுத்தினார்கள். தொண்டைக் குரலின் மூலம் எப்படிப்பட்ட சத்தத்தை இட்டு நனக்கு சமிக்ஞை அளிக்க வேண்டும் என்பதை முதல் நாளே மெயிர்லண்ட் லொவினாவுக்கு பயிற்சியளித்து விட்டார்.

லொவினாவின் மீது ஆசைப்பட்ட ஒரு படையினன் ஒரு தடவை லொவினாவை பின் தொடர்ந்து வந்தமைக்காக மெயிர்லண்ட் சுட்டுக்கொன்ற சம்பவமும் நிகழ்ந்தது.

றொடி சமூகத்துக்கு மறுக்கப்பட்ட வீடு கட்டும் உரிமை, சுதந்திரமாக விரும்பிய தொழிலை செய்யும் உரிமை, சுதந்திரமாக நடமாடும் உரிமை அனைத்தையும் தேசாதிபதி வழங்கினார். அது மட்டுமன்றி லொவினாவின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்க மார்புகளை மறைக்கும் உரிமையையும் “றொடி” சாதியினர் பெற்றுக் கொண்டார்கள். ஆனால், அதன் பின்னரும் “றொடி” சாதியினர் மீதான சாதி ஒருக்குமுறை தொடரவே செய்தது என்பதை பல்வேறு வரலாற்று நூல்களில் இருந்து அறிய முடிகிறது.

வடக்கு பிரதேசத்தில் தமிழ் சமூகத்தில் ஒருக்கப்பட்ட சாதியினர் மத்தியில் கச்சை அணிய முடியாதபடி தான் ஒருக்கப்பட்ட சமூகத்தினர் பல காலம் இருந்தார்கள் என்பதும் இங்கு பதிவு செய்தாக வேண்டும்.

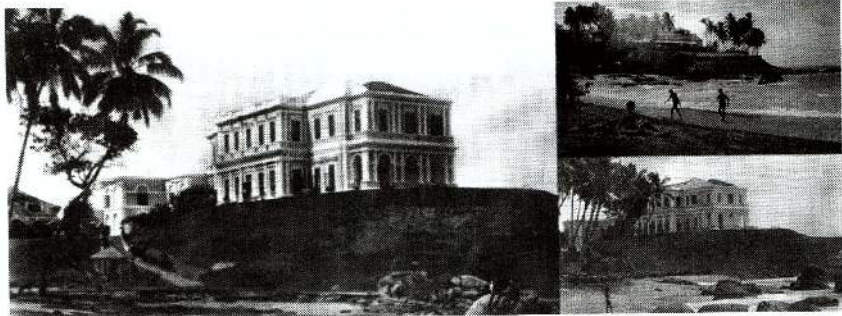
மன்னரின் ஆகை

1811 ஆம் ஆண்டு அரசர் ஜோர்ஜிடம் இருந்து ஒரு அவசர கடிதம் வந்தது. அதன்படி இலங்கைக்கான ஆளுநர் பதவியிலிருந்து நீக்கப்படுவதாகவும் கூறி இரு வாரங்கள் மாத்திரம் அவகாசம் வழங்கப்பட்டது. பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யம் இப்படித்தான் மெயிர்லண்ட்டை தண்டித்தது. இந்த தீர்மானத்திற்கு பின்புலத்தில் பல காரணங்கள் இருந்தன. அவருக்கு எதிராக பல இரகசிய முறைப்பாடுகள் அரசருக்கு அனுப்பப்பட்டிருந்தன.

தாழ்த்தப்பட்ட சாதியைச் சேர்ந்த பெண்ணுடன் கொண்டிருந்த உறவும், அதற்காக கட்டப்பட்ட இரகசிய சுரங்கக் குறித்தும், அந்த சுரங்கத்துக்காக செலவிடப்பட்ட பணம் இலங்கையின் பரிபாலனத்துக்கான மகாராஜாவின் பணம் என்றும் முறைப்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது.

மிகுந்த வேதனையுடன் நாடு திரும்பிய மெயிர்லண்ட் லொவினாவிடம் தான் திரும்பி இலங்கை வந்து லொவினாவை அழைத்துச் செல்வதாக கூறியிருந்தார்.

“எனக்குப் பின்னர் வரும் தேசாதிபதி இந்த மாளிகையை தனது உத்தியோகபூர்வ

வாசஸ்தலமாக பயன்படுத்துவாரா இல்லையா என்பது எனக்கு தெரியாது. ஆனால் இந்த மாளிகைக்கு “மவுன்ட் லெவினியா” என்று பெயரிட நான் பரிந்துரைத்ததாக அறிவியுங்கள் என செல்லுமுன் தனது இறுதி ஆசையை தெரிவித்தார் மெயிர்லண்ட். அந்த ஆசை நிறைவேற்றப்பட்டது.

லொவினாவுக்கு என்ன நேர்ந்தது என்பது பற்றிய குறிப்புகள் எதுவும் இல்லை. ஆனால் லொவினா பின்னர் கடலில் குதித்து உயிரை மாய்த்துக் கொண்டார் என்கிற ஒரு கதை நிலவுகிறது. தனது இறுதிக் காலத்தில் மிகவும் சோகத்துடன் வாழ்ந்த மெயிர்லண்ட் விவாகம் செய்து கொள்ளாமலேயே 1824 இல் தனது 65ஆவது வயதில் மரணமானார்.

இவர்களின் காதல் கதையை பிரபல நாவலாசிரியர் மொஹான் ராஜ் மடவல என்பவர் “லொவீனா” என்கிற பெயரில் சிங்களத்தில் ஒரு நாவலை எழுதினார். இலங்கையில் 2013 இல் அதிகமாக விற்கப்பட்ட நாவல் அது தான். ஆனால் அது சந்தைப்படுத்தலுக்காக போர்னோகிரிபி வகையில் எழுதப்பட்டு விட்டது என்கிற விமர்சனங்கள் பலமாக முன்வைக்கப்பட்டன.

லொவினா நினைவாக இன்றைய “மவுன்ட் லெவினியா

கொழும்பு கோட்டையிலிருந்து காலி வரையான ரயில் பாதையை ஆங்கிலேயர்கள் அமைத்த வேளை

இந்த சுரங்கப் பாதை இடைநடுவில் மூடப்பட்டுவிட்டது. வேறாட்டல் பகுதியில் எஞ்சிய சுரங்கப்பாதையை இன்றும் பார்வையிட முடியும். இரண்டாம் உலக மகாயுத்தக் காலப்பகுதியில் இந்த வேறாட்டல் ஒரு இராணுவ வைத்தியசாலையாக இயங்கியது. 1947 இல் தான் அது வேறாட்டலாக ஆக்கப்பட்டது. அதன் பின்னர் அது பெருப்பிக்கப்பட்டது.

இன்றும் கல்கிஸ்ஸை வேறாட்டலில் தேசாதிபதி மெயிர்லண்ட் இங்கிலாந்திருந்து தருவித்து பயன்படுத்திய குளியல் தொட்டி உட்பட பல்வேறு பொருட்கள் பாதுகாப்பாக வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்று உல்லாசப் பிரயாணிகளைக் கவரும் முதல் தர வேறாட்டலாக அந்த வேறாட்டல் இருக்கிறது.

இன்றைய கல்கிஸ்ஸை நகரம் ஆரம்பத்தில் “கல்விஸ்ஸ” என்றே அழைக்கப்பட்டது. சிங்களத்தில் 20 கற்கள் என்பது அதன் பொருள். அதுவே மருவி கல்கிஸ்ஸை என்று அழைத்தனர். லொவினா ஞாபகார்த்தமாக “மவுன்ட் லெவினியா” (“ஆழரவெ ருயளையெ”) என்று பெயர் மாற்றம் பெற்றது.

மெயிர்லண்ட் இலங்கை வந்து 200வது ஆண்டு அங்கு கொண்டாடப்பட்டபோது மெயிர்லண்டின் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் வந்து அதில் கலந்து கொண்டார்கள்.

அருகில் இருக்கும் அன்றைய “றொடி” குப்பத்தில் தான் இன்று கல்கிஸ்ஸை பௌத்த மகளிர் பாடசாலை இயங்கி வருகிறது. மாணவிகளும், ஆசிரியைகளும் அங்கு தலைவி கோலத்துடன் பெண்ணுருவம் தோன்றி மறைந்ததாக பல தடவைகள் அதிபருக்கு முறைப்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

லொவினாவை மெயிர்லண்ட் ஒரு பாலியல் போகப்பொருளாகத் தான் பயன்படுத்தினார் என்கிற பார்வையை முன்வைப்போரும் உளர். விரிவஞ்சி முழுக் கதையையும் இங்கு பேச முடியவில்லை.

ஆனால், லொவினாவுக்கு ஊடாக அந்த ஒருக்கப்பட்ட “றொடி” சாதியச் சமூகம் அதுவரை மறுக்கப்பட்டிருந்த பல உரிமைகளைப் பெற்றுக்கொண்டது.

புகைப்படங்களால் இலங்கையை பதிவாக்கிய வில்லியம் ஸ்கீன்

இதற்கு முன்னர் லொவினா பற்றி எழுதும் போது ரொடி சாதிப் பெண்கள் தமது மார்புகளை மறைப்பதற்காக பட்ட துன்பங்கள் பற்றியும் சில அடிப்படையான குறிப்புகளை வெளியிட்டிருந்தேன்.

ரொடி மக்கள் பற்றி நாம் இணையத்தில் தேடுகிற போதும், ஏன் இலங்கை பெண்கள் பற்றி தேடுகிற போதும் மார்புகளை வெளிக்காட்டியபடியான பழைய கருப்பு வெள்ளை புகைப்படங்கள் பல உடனே வந்து நிற்பதை அவதானித்து இருப்பீர்கள். நமது பெண்களை இப்படி அரை நிர்வாணமாக படங்களை அன்று எடுத்துத் தள்ளியது ஏன்? யார் இதனை செய்தார்கள். அவர்களின் நோக்கம் தான் என்ன? அன்றைய காலத்து ப்ளேபோய் வகையறாவை

இல் இலங்கைக்கு அழைத்துக்கொண்டார். ஆனால், ஆறே மாதத்தில் 26.12.1852 இல் வெற்றி மரணமானார். அன்று ஆங்கிலேயர்கள் பலரைப் புதைத்த காலி முகத்திடல் மயானத்தில் அவர் புதைக்கப்பட்டார்.

லண்டனில் புகைப்படத்துறையை கற்றுக்கொண்டிருந்த வில்லியத்தின் மகன் வெற்றியை (William Louis Henry Skeen 1847-1903) தயார்படுத்தினார். வெற்றி இலங்கை திரும்பியதும் ஏற்கெனவே இயக்கப்பட்டு வந்த "S. Slinn & Co" என்கிற ஸ்டூடியோவை 1860 ஆம் ஆண்டு வாங்கி வெற்றியிடம் ஒப்படைத்தார் வில்லியம். வெற்றி ஸ்கீன் 1868 இல் "W.L.H. Skeen & Co" என்று அதன் பெயரை மாற்றினார். இவர் தான் இலங்கை பற்றிய புகைப்படங்கள் பலவற்றை எடுத்தவர். தேசிய சுவடிகூடத் திணைக்களத்தில் மாத்திரம் வில்லியம் ஸ்கீனின் 5927 புகைப்படங்கள் தொகுப்பாக இருப்பதாக அறியக் கிடைக்கிறது. (Guide to Collections of Photographs of Ceylon, circa 1850-1915 Compiled by Benita Stambler)

இவர்களில் எட்வர்ட் (Frederick Albert Edward) 1887 வரை சகோதரனுக்கு உதவியாக இருந்து விட்டு பர்மாவுக்கு சென்று ரங்கூனில் ஒரு ஸ்டூடியோவை நடத்தினார். 1903 இல் வெற்றியின் மரணத்தைத் தொடர்ந்து இலங்கை திரும்பிய எட்வர்ட் ஸ்டூடியோவை பொறுப்பேற்று அதற்கு "F. Skeen and Co" என்று பெயரை மாற்றிக் கொண்டார்.

இவர்கள் அனைவருமே புகைப்படக் கலைத்துறையில் ஜாம்பவான்களாக இருந்திருக்கிறார்கள். அச்சகர்களாகவும், ஆய்வாளர்களாகவும் இருந்தபோதும் அவர்கள் இன்றளவிலும் புகைப்படக் கலைஞர்களாகத் தான் அடையாளம் காணப்படுகிறார்கள். இந்த ஸ்டூடியோ 1920கள் வரை இயங்கியிருக்கிறது.

ஜோர்ஜ் (George J.A. Skeen) எழுதிய கொழும்புக்கான வழிகாட்டி (Guide to Colombo - 1898), கண்டிக்கான வழிகாட்டி (A guide to Kandy - 1903) ஆகிய ஜேம்ஸ் டெய்லர் 29.03.1835 ஸ்கொட்லாந்தில் பிறந்தவர். தனது 17வது வயதில் 1852ஆவணப்படுத்தியிருக்கிறது. அதுமட்டுமன்றி அவர் ஒரு அரசாங்க அச்சகராக 'ராஜாவலிய'. "பூஜாவலிய" போன்றவற்றையும் ஆங்கிலத்தில் முதன் முதலாக வெளியிட்ட பதிப்பாளர். இலங்கையின் அச்சத்துறை வளர்ச்சியில் ஸ்கீன் குடும்பத்தவர்களின் பங்கு அளப்பரியது என்று தான் கூற வேண்டும்.

ஒன்றரை நூற்றாண்டுக்கு முன்னர் அவர்களால் பதிக்கப்பட்ட நூல்கள் பலவற்றில் விளம்பரங்களைக் கையாண்டிருக்கிற விதத்தைப் பார்த்தால் இன்றும் அதே வடிவமைப்பையே பல சஞ்சிகைகள் தொடர்கின்றன என்பதை கண்டு கொள்ள முடிகிறது. அந்த பாணியை உருவாக்கி பரவ விட்டது இவர்களாக இருக்கலாம். இந்த

"Adam's Peak" ஆதாமின் சிகரம் (நாம் சிவனாளி பாத மலை என்று அழைக்கின்றோம்) என்கிற அவரின் நூல் அந்த மலை பற்றிய முக்கிய ஆய்வுகளின் ஒன்று. 1860இல் அவர் முதற்தடவையாக அம்மலைக்குச் சென்று அதன் சூழலில் சொக்கிப்போன அவர் அதன் பின்னர் பல தடவை அங்கு சென்றிருக்கிறார்.

நூல்களெல்லாம் பல பதிப்புகளை கண்டவை என்று அறிய முடிகிறது.

இவர்களால் வெளிக்கொணரப்பட்ட புகைப் படங்களுக்கு ஊடாகத்தான் நம் மக்கள் எப்படி இருந்திருக்கிறார்கள் என்று அறிய முடிகிறது. இன்று இலங்கையர் பற்றி இணையங்களில் தேடுகின்ற போது கிடைக்கின்ற பல பழைய புகைப்படங்கள் இவர்களால் எடுக்கப்பட்டது தான் அதிகமாக காணக் கிடைக்கின்றன.

1903-1906 இல் வெளியான 1533 பக்கங்களைக் கொண்ட "பெர்குசன் டிரக்டரி" (Ferguson's Ceylon Directory 1903-6) வெளியிட்ட தகவல்களின் படி இவர்கள் மேலும் சில அரசாங்க தொழில்களில் ஈடுபட்டு வந்திருக்கிறார்கள். உதாரணத்திற்கு களஞ்சிய பொறுப்பாளர்களாகவும் (Store keeper) இருந்து வந்திருக்கிறார்கள்.

இதே 19ஆம் நூற்றாண்டில் Julia Margaret Cameron, Joseph Lawton, Charles Scowen போன்றோரும் இலங்கையை புகைப்படங்களின் மூலம் பதிவு செய்த கலைஞர்கள் என்பதை இங்கு குறிப்பிடவே வேண்டும். ஆங்கிலேயர்கள் பலர் நமக்கு தமது எழுத்துக்களின் மூலம் நமது வரலாற்றை மீட்டுத் தந்தார்கள் என்றால் ஸ்கீன் போன்றோர் 150 வருடங்களுக்கு முன்னர் நம் முன்னோரும், நமது நாடும், மக்களும், சூழலும் வாழ்க்கையும், அமைப்பும் எப்படி இருந்தன என்பதை புகைப்படமாக நமக்கு விட்டுச் சென்ற பெருமை ஸ்கீனைச் சாரும்.

19 ஆம் நூற்றாண்டில் மலையக மக்கள், அவர்கள் மேற்கொண்ட கூலி உழைப்பு, அவர்கள் ஈடுபடுத்தப்பட்ட துறைகள், ரயில் பாதைகள் அமைத்தல், ரயில் சுரங்கங்கள் அமைத்தல், கோப்பி பயிர்ச்செய்கையிருதல் என்பன பற்றி நாம் இன்று காணும் பல அரிய புகைப்படங்கள் பல கூட ஸ்கீனால்

அன்று வெளியிடப்பட்டவையே.

புகைப்படத்துறையில் செய்த சாதனைக்காக 1990 இல் பாரிஸ் சர்வதேச தங்கப் பதக்கத்தை பெற்றுக்கொண்டார். கொழும்பு சதாம் வீதியில் 41 வது இலக்கத்திலும், கண்டியில் இல.21 - வார்ட் வீதியிலும் ஸ்டூடியோவும், புகைப்படக் காட்சிக் கூடமும் நெடுங்காலமாக இயங்கி வந்துள்ளது.

ஸ்கீன் மேலாடை மறுக்கப்பட்ட ரொடி சாதிப் பெண்களை தனது ஸ்டூடியோவுக்கு அழைத்து பலவிதமான பின்னணிகளுடன் ஏராளமான புகைப்படங்களை எடுத்திருக்கிறார். அந்த புகைப்படங்களை “ரொடியோ பெண்கள்” ('Ceylon Observer', Colombo) என்கிற தலைப்பிட்டு தபால் அட்டைகளாக அச்சிட்டு விற்பனை செய்திருக்கிறார். அன்றைய ஆங்கிலேயர்கள் பலர் இந்த தபால் அட்டைகளை உலகெங்கிலும் தமது கடித அட்டைகளாக தபாலிட்டிருக்கின்றனர்.

“நக்கிள்ஸ் மலைத்தொடர் மேலிருந்து கவிதை: இலங்கையில் மலை வாழ்க்கையும் கோப்பி பயிர்ச்செய்கையும்” என்கிற 186 பக்கங்களைக் கொண்ட நெடுங் கவிதைகளின் தொகுப்பொன்றை முதன் முதலில் வெளியிட்டார். தான்கண்ட அனுபவங்களையும் மலையக மக்களைப் பற்றியும் கூட கவித்துவமாக படைத்திருக்கிறார். அந்த நூலின் இறுதி 22 பக்கங்களில் வரும் பெறுமதி மிக்க வரலாற்றுக் குறிப்புகளையும் பல தகவல்களையும், தரவுகளையும் உள்ளடக்கியது.

"Adam's Peak" ஆதாமின் சிகரம் (நாம் சிவனொளி பாத மலை என்று அழைக்கின்றோம்) என்கிற அவரின் நூல் அந்த மலை பற்றிய முக்கிய ஆய்வுகளின் ஒன்று. 1860இல் அவர் முதற்தடவையாக அம்மலைக்குச் சென்று அதன் சூழலில் சொக்கிப்போன அவர் அதன் பின்னர் பல தடவை அங்கு சென்றிருக்கிறார். அந்த அனுபவங்களைத் தான் அவர் தகவல் பூர்வமாக நூலாக்கினார். அம்மலை பற்றிய ஐதீகங்கள், வரலாறு, அமைவிடம், சுற்றுச் சூழல், அவற்றின் விளக்கப் படங்கள் என பல்வேறு தகவல்களை உள்ளடக்கிய 408 பக்கங்களைக் கொண்ட அந்த நூல் 1870 ஆம் ஆண்டு வெளி வந்தது. இன்றும் பல வரலாற்று ஆய்வாளர்கள் ஆதாரமாக பயன்படுத்தும் நூல் அது. சிங்களத்தில் கொடகே பதிப்பகம் அதன் மொழிபெயர்ப்பை 2006 இல் வெளியிட்டது. அம்மலையின் வரைபடத்தைக் கூட முதற்தடவையாக அந்த நூலில் வெளியிட்டிருந்தார்.

“இந்த ‘ஆதாம் மலை’ அளவுக்கு சிறப்பு வாய்ந்த ஒரு மலை உலகில் இருக்க முடியாது, இதுவரை இங்கு உலகெங்கிலும் இருந்து வந்துபோனவர்கள் இம்மலை பற்றி பதிவு செய்திருப்பது மிகமிக குறைவானதே” என்றும் அந்த நூலில் குறிப்பிடுகிறார். அதன் குறைபாட்டையே இயன்றளவு ஸ்கீன் நிரப்ப முற்பட்டிருக்கிறார் என்றே கூற

வேண்டும்.

வில்லியம் ஸ்கீன் எழுதிய “பண்டைய அச்சக்கலை” (Early Typography) என்கிற நூல் 15ஆம் நூற்றாண்டு தொடக்கம் அச்சக்கலையும், எழுத்துருவங்களும் கடந்து வந்த வரலாற்றுப் பாதை பற்றிய விளக்கங்களைக் கொண்ட 435 பக்கங்களைக் கொண்ட விரிவான நூல் 1872 இல் வெளியிட்டார். இந்த நூல்களெல்லாம் பல தடவைகள் பல நாடுகளில் பல பதிப்புகளையும் மொழிபெயர்ப்புகளையும் கண்டவை.

புகைப்படத்துறை, ஆய்வுத்துறை, அச்சகத்துறை ஆகியன ஒன்று சேர கைவரப் பெற்றதால் இந்த முத்துறையையும் ஒன்று சேர்த்த அவர்களின் படைப்புகள் வெற்றியளித்துள்ளன. இன்று நாமும் அதனை அனுபவிக்கிறோம். ஒன்றரை நூற்றாண்டுக்கு முன்னரே ஆயிரக்கணக்கான நம்மவர் முகங்களை உலகத்துக்கே அறியத்தந்தவர்கள் அவர்கள். இன்று அவர்களின் முகத்தைக் கொண்ட ஒரு புகைப்படத்தைக் கூட கண்டெடுக்க முடியாதது தான் இதில் உள்ள பெரிய சோகம்.

வில்லியம் ஸ்கீனின் மூன்று நூல்கள்

- Mountain Life and Coffee Cultivation in Ceylon - A Poem on the Knuckles Range, with Other Poems - 'Ceylon Observer', Colombo - 1868
- ADAM'S PEAK: Legendary Traditional and Historic Notices of the Samanala and Sri-Páda with a Descriptive Account of the Pilgrims' Route from Colombo to the Sacred Foot-print - W.L.H. Skeen & Company, 1870
- Early Typography - William Skeen - Government Printer, 1872

வீரகேசரி - 29.04.2017

தொழிலாளர் தீனம் மறந்த தொழிற்சங்க முன்னோடி ஏ.எ.புல்ஜன்ஸ்

ஏ.எ.புல்ஜன்ஸ் (A. E. Bultjens 1865 – 1916) இலங்கையின் முதலாவது தொழிற்சங்கமான இலங்கை அச்சக தொழிற்சங்கத்தை (Ceylon Printers Union) 1893இல் உருவாக்கி அதே ஆண்டு முதலாவது வேலைநிறுத்தப் போராட்டத்துக்கு தலைமை தாங்கியவர் அவர் தான். முதன் முதலில் தொழிற்சங்க கருத்தாக்கத்தை மக்கள் மத்தியில் விதைத்ததில் பெரும்பங்கும் அவரையே சாரும்.

டபிள்யூ.லெட்பீடர்
(1854 -1934)

புல்ஜன்ஸ் பிறப்பால் பறங்கி இனத்தைச் சேர்ந்த ஒரு கிறிஸ்தவர். அதனைக் கைவிட்டுவிட்டுப் பௌத்த மறுமலர்ச்சிக்கு உழைத்தவர். இலங்கை பல்கலைக்கழகத்தில் புலமைப்பரிசில் பெற்று 1883 இங்கிலாந்து கேம்பிரிட்ஜில் வரலாற்றுத்துறையில் பட்டம் பெற்று 1887இல் திரும்பினார் புல்ஜன்ஸ். அங்கு தனது பட்ட ஆய்வின் போது பிரபல பொருளியல் நிபுணர் பேராசிரியர் அல்பிரட் மார்ஷல் அவர்களின் வழிகாட்டலின் கீழ் அரசியல் ராஜதந்திரம் குறித்த கற்கையும் முடித்துக் கொண்டார்.

1884-1887 காலப்பகுதிகளில் பிரித்தானியாவில் ஏற்பட்ட பொருளாதாரப் பிரச்சினை, வேலையில்லாத திண்டாட்டம் என்பவற்றைத் தொடர்ந்து அரசியல் கொந்தளிப்பும் நிகழ்ந்திருந்தது. இங்கிலாந்திலுள்ள தொழிற்சாலைகள் உள்ள பகுதிகளுக்கு சென்று அங்குள்ள தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கை நிலையைப் பற்றி போதிய அறிவைப் பெற்றுக் கொண்டார். தொழிலாளர்களின் போராட்டங்களில் ஒரு போராளியாக புல்ஜன்ஸ் தன்னை ஈடுபடுத்தத் தொடங்கியது அங்கு தான். அதன் நீட்சியாக மார்க்சிய கருத்துக்களால் உந்தப்பட்டு அவர் தன்னை ஒரு சோசலிசவாதியாக வளர்த்துக் கொண்டார்.

புல்ஜன்ஸ் பிறப்பால் பறங்கி இனத்தைச் சேர்ந்த ஒரு கிறிஸ்தவர். அதனைக் கைவிட்டுவிட்டுப் பௌத்த மறுமலர்ச்சிக்கு உழைத்தவர்.

லண்டன் பல சிந்தனாவாதிகளின் புகலிடமாக திகழ்ந்து வந்திருப்பதுடன் பல சிந்தனாவாதிகளை தோற்றுவித்த இடமும் கூட. கார்ல்மார்க்ஸ் கூட 1883 இல் தான் இறக்கும் காலம் வரை லண்டனை தனது புகலிடமாகக் கொண்டிருந்தார். இப்படி ஒரு சிறப்பு மிக்க காலப் பகுதியில் தான் புல்ஜன்ஸ் தாராளவாதம், சுதந்திரம், சமத்துவம் போன்ற கருத்துக்களால் கவரப்பட்டிருந்தார். லண்டனிலேயே அவர் கிறிஸ்தவ மதத்தை கைவிட்டு விட்டார். இலங்கை திரும்பியதன் பின் 1888 இல் அவர் பௌத்தத்தை தழுவினார்.

கிறிஸ்தவத்திலிருந்து பௌத்தத்துக்கு

அவர் கேம்ப்ரிட்ஜ் பல்கலைக்கழகத்தில் கற்ற காலத்தில் கூட கிறிஸ்தவ மதத்தையே பின்பற்றினார். ஆனால், இலங்கை திரும்பியதும் இரண்டு இயக்கங்களை உருவாக்குவதில் பிரதான பங்கெடுத்தார். பௌத்த கல்விக்கான இயக்கம், அடுத்தது தொழிற் சங்கம். கூடவே பௌத்த மதத்துக்கு மாறி பௌத்த மறுமலர்ச்சியில் பங்கெடுத்தார். பௌத்த பிரம்மஞான சங்கத்தின் தீவிர செயற்பாட்டாளருமானார். அப்போது ஆங்கில வழிக்கல்வி என்பது கிறிஸ்தவர்களுக்கே பெரும்பாலும் மட்டுப்படுத்தப்பட்டிருந்தது.

அவருக்கு வயது 24 இருக்கும்போதே 1890இல் அவர் புறக்கோட்டை பௌத்த (ஆண்கள்) பாடசாலைக்கு (பிற்காலத்தில் அது மருதானை ஆனந்தா கல்லூரியாக ஆனது). அதிபராக செயல்படத் தொடங்கி 11 வருடங்கள் அந்த பதவியில் இருந்தார். 1890இல் இந்த ஆனந்தா மகா வித்தியாலய திறப்பு விழாவின் போது கேணல் ஒல்கொட், புல்ஜன்ஸ், பொன்னம்பலம் ராமநாதன் போன்றோர் சிறப்புரை நிகழ்த்தியிருக்கிறார்கள்.

1890-1903 வரை பௌத்த பாடசாலைகளின் கல்வி முகாமையாளராக பணியாற்றினார். மத மாற்றத்தாலும், தீவிர தொழிற்சங்க நடவடிக்கையாலும் ஆங்கிலேயர்களால் மட்டுமல்லாது உறவினர்களாலும், நண்பர்களாலும் வெறுக்கப்பட்டார். ஆனாலும் அவர் பௌத்த பாடசாலைகளை நாடெங்கிலும் நிறுவுவதில் ஒல்கொட், டபிள்யூ.லெட்பீடர் (1854 -1934) போன்றோருடன் சேர்ந்து தீவிரமாக ஈடுபட்டார்.

1893 இல் கண்டி பௌத்த பாடசாலையில் (பின்னர் தர்மராஜா வித்தியாலயமானது) ஆற்றிய உரையில் சுதந்திரத்திற்கான அரசியலமைப்பையும், மக்களவையும் புரிந்துகொள்ளும் வகையில் சகல இளைஞர்களும் தேசப்பற்றுடன் வளர வேண்டும் என்றார்." பௌத்த நடவடிக்கைகளை அரசியல் மாற்றத்துக்கான தளமாகவும் மாற்றுவதில் அவர் பிரயத்தனம் கொண்டார்.

கால் மைலுக்குள் இயங்கும் பாடசாலைகளுக்கு அரசு உதவிகள் கிடைக்காது என்று 1892 இல் ஆங்கிலேய அரசு இயற்றிய சட்டத்தை எதிர்த்து தீவிரமாக போராடினார். பௌத்த பாடசாலைகளே இதனால் அதிகம் பாதிக்கப்படும் என்று அவர் வாதிட்டார். ஆங்கிலேய அரசு இலங்கையில் மேற்கொண்ட அநியாயங்களை இங்கிலாந்தில் காலனித்துவ செயலகத்துக்கு தொடர்ச்சியாக முறைப்பாடுகளை செய்து வந்ததுடன் ஆங்கில பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகளின் மூலம் அவற்றை வெளிக்கொணர்ந்தார்.

கிறிஸ்தவ மறுப்பின் விளைவு

அவர் கல்விசுற்ற கல்கிஸ்கை புனித தோமஸ் கல்லூரி புல்ஜன்ஸ்ஸின் மத மாற்றத்தினால் ஆத்திரமுற்று கௌரவம் வழங்கப்பட்டவர்கள் வரிசையில் இருந்த அவரின் பெயரையும் நீக்கியது. இது தொடர்பாக எழுத்திலேயே அவர் அிக்கல்லூரி நிர்வாகத்திடம் வினவியபோது அதற்கு எழுத்திலேயே கிடைத்த பதிலின் படி “இந்த பாடசாலை கிறிஸ்தவத்தை பேணிப் பாதுகாத்து, வளர்ப்பதற்காகவே உருவாக்கப்பட்டது. ஞானஸ்தானம் பெற்ற நீங்கள் எதிரியிடம் போய் சேர்ந்துள்ளீர்கள். விருதுகள் பெற்ற மாணவர்கள் பட்டியலில் துரோகிகளின் பெயரையும் உள்ளிடவா சொல்லுகிறீர்கள்.” என்று பதிலளித்தனர்.

புல்ஜன்ஸ் 1888இல் “பௌத்தன்” (The Buddhist) எனும் பெயரில் ஒரு பத்திரிகையை ஆரம்பித்தார். இதன் மூலம் ஆங்கில கிறிஸ்தவ மிஷனரிமார்களுடன் கருத்துப்போகரைத் தொடர்ந்தார் என்றே கூற வேண்டும். பௌத்த மறுமலர்ச்சிக்கு வித்திட்ட பிரம்ம ஞான சபையின் முக்கிய பிரசார ஊடகமாக அது இருந்தது.

கொழும்பு தொழிலாளர்கள் மத்தியில் அவர் பெரும் நன்மதிப்பை பெற்றிருந்தார். புல்ஜன்ஸ் 25.03.1899 அன்று பௌத்த தலைமையகத்தில் வைத்து ஆற்றிய “நான் ஏன் பௌத்தன் ஆனேன்?” (Why I became a Buddhist) எனும் தலைப்பிலான ஆங்கில உரை பிரசித்திபெற்ற உரை. அந்த உரை ஒரு சிறு கை நூலாகவும் வெளிவந்தது. “நான் ஏன்

புல்ஜன்ஸ் 25.03.1899

அன்று பௌத்த

தலைமையகத்தில் வைத்து

ஆற்றிய “நான் ஏன்

பௌத்தன் ஆனேன்?”

(Why I became a

Buddhist) எனும்

தலைப்பிலான ஆங்கில

உரை பிரசித்திபெற்ற

உரை.

முஸ்லிமாகவோ, ஒரு இந்துவாகவோ மாறாமல் பௌத்தத்துக்கு மாறினேன்” என்று அவர் அந்த விரிவுரையில் குறிப்பிடுகிறார்.

“...கிறிஸ்தவத்தை பின்பற்றும் இங்கிலாந்தில் உள்ள ஏற்றத்தாழ்வுகள், சமூக சீரழிவுகளை நேரில் கண்டேன்... நடைமுறை கிறிஸ்தவம் போலியானது. ஏனென்றால் மிஷனரிகளையும், பைபிகளையும் நாடுநாடாக அனுப்பப்படுகின்றபோது அவர்களுடன் பெருமளவு மதுபான போத்தல்களும், துப்பாக்கி ரவைகளும் அனுப்பப்படுகின்றன. மதுபானம் சிந்தனையை அழிப்பதற்காக, ரவைகள் கொல்வதற்காக...” என்கிறார்.

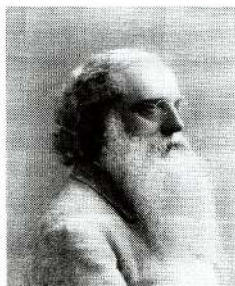
புல்ஜன்ஸ் கிறிஸ்தவ பாடசாலை கல்வி முறைமையையும், மிஷனரிகளையும் கருமையாக தனது பிரசாரங்களின் மூலமும், எழுத்தின் மூலமும் தாக்கினார். கத்தோலிக்கசபை அவரையும் அவரது செயற்பாடுகளையும் வெறுத்தது. கொழும்பு பேராயர் அவரை பகிரங்கமாகவே கடிந்துகொண்டார். அவர் ஒரு முறை புல்ஜன்சுக்கு இப்படி எழுதினார்.

“உம்மால் அனுப்பப்பட்டிருந்த “பௌத்தன்” பத்திரிகையில் உள்ளடங்கியிருந்த பௌத்த கிறிஸ்தவ விரோத கருத்துக்கள் எத்தகையதாக இருந்ததென்றால் என்னால் அப்பத்திரிகையை ஏற்றுக்கொள்ளவோ, என்னுடன் வைத்திருப்பதற்கோ கூட இயலாதது” கிறிஸ்தவ மதத்தை கைவிட்டுச் சென்ற உங்களால் மேற்கொள்ளப்படும் நடவடிக்கைகளாலும், நிரந்தர பௌத்தனாக ஆகியிருப்பவரோடு எந்தவொரு நட்பையும் என்னால் வளர்த்துக்கொள்ள முடியாது.”

புல்ஜன்ஸ் மதம் சார்ந்த வாதங்களுக்கு பரிச்சயமானவர் மட்டுமன்றி விருப்பமும் உடையவர். பேராயருக்கு அவர் அனுப்பிய பதிலில் “பௌத்த மக்களின் வரிப்பணத்தில் வருடந்தோறும் 20,000 ரூபாவை அரசாங்கத்தின் மூலம் பெற்றுக்கொள்ளும்போது பேராயருக்கு எந்தவித மனச் சங்கடங்களும் வருவதில்லையே, ஆனால் “பௌத்தன்” பத்திரிகையை பெற்றுக்கொள்வதில் மாத்திரம் தார்மீகக் கொள்கை குறுக்கிடுகிறதா?” என்றார்.

முதலாவது தொழிற்சங்கவாதி

1893 ஆம் ஆண்டு ஜூலைமீயில் வெளிவந்த “சுதந்திர கத்தோலிக்கர்” (Independent Catholic) என்கிற சஞ்சிகையில் புல்ஜன்ஸ் புனைப்பெயரில் கட்டுரையை எழுதினார். தொழிலாளர்களின் உரிமைகளைப் பேணும் தொழிற்சங்கத்தின் அவசியம் பற்றிய கருத்தாக்கத்தை அந்த கட்டுரையின் மூலம் தான் அறிவித்தார். தொழிலாளர் வர்க்கம் ஒன்று பட்டு போராடுவதன் அவசியத்தையும், வேலை நிறுத்தப் போராட்டங்களின் பெறுமதியையும் அவர் அதில் வெளிப்படுத்தினார்.

கேணல் ஒல்கொட்

அல்பிரட் ஏனர்ஸ்ட் புல்ஜன்ஸ் ரிக்சா தொழிலாளர்கள் போராட்டம், நகர சுத்தித் தொழிலாளர்களின் போராட்டம், சலவைத் தொழிலாளர்களின் போராட்டம் (1896), ரயில்வே ஊழியர்களின் போராட்டம் (1912), போன்ற அடிமட்டத் தொழிலாளர்களின் போராட்டங்களை தலைமை தாங்கி நடத்தியவர். 1905 க்குப் பின்னர் அவர் படிப்படியாக அவரது பணிகளில் இருந்து ஓரமானார். அதற்குக் காரணம் அநகாரிக தர்மபாலவின் பிரவேசம்.

அநகாரிக தர்மபால “பெளத்த” செயற்பாடுகளை “சிங்கள-பெளத்த” அடையாள எழுச்சியாக மாற்றிக் கொண்டிருந்தார். ரிக்சா தொழிலாளர்களுக்கு (அன்றைய ரிக்சா தொழிலாளர்கள் பலர் இந்திய வம்சாவளியினராக இருந்தனர்.) எதிராக இனவாத பிரசாரங்களைச் செய்தார். அதே வேளை ரயில்வே வேலை நிறுத்தத் துக்கு பங்களித்தார் அநகாரிக. அநகாரிகவுடன் ஏ.ஈ.குணசிங்கவும் கைகோர்த்து கொண்டார். தொழிலாளர் வர்க்கத்தை பிளவுபடுத்தினார்கள். இந்திய கூலித் தொழிலாளர்களையும், நாட்டாமை தொழிலாளர்களையும், தோட்டத் தொழிலாளர்களையும் சிங்களத் தொழிலாளர் வர்க்கத்திடமிருந்து பிரித்து வெறுப்புணர்ச்சியை பரப்பினார்கள்.

பெண்களின் உரிமைகளுக்காகவும் இயங்கிய அவர் 1890களில் பெண்கள் கல்விச் சங்கம் என்கிற ஒரு அமைப்பை ஆரம்பித்ததுடன் பெளத்த மகளிர் பாடசாலைகளையும் நிறுவ உழைத்தார் புல்ஜன்ஸ்.

இடதுசாரிகளாலும் மறக்கப்பட்ட புல்ஜன்ஸ்

ஒல்கொட்டின் அத்தியாயம் முடிந்ததன் பின்னர் அநகாரிக்க தர்மபால வரும் வரையான இடைக்காலத்தில் பெளத்த மறுமலர்ச்சிக்கு பாரிய பங்கை ஆற்றியவர் ஏ.ஈ.புல்ஜன்ஸ். இவர்களை விட எச்.எஸ்.பெரேரா, சீ.டபிள்யூ.லெப்பீடர் ஆகியோரும் முக்கியமானவர்கள். 1

1. “Journal of the Expedition of the Year 1765 against the Prince of Kandy” translated from the Dutch by A E Buultjens in JRAS(CB), XVI(50), 1899, pp 44-45.

“பெளத்த மக்களின் வரிப்பணத்தின் வருடந்தோறும் 20,000 ரூபாவை அரசாங்கத்தின் மூலம் பெற்றுக்கொள்ளும்போது பேராயருக்கு எந்தவித மனச் சங்கடங்களும் வருவதில்லையே. ஆனால் “பெளத்தன்” பத்திரிகையை பெற்றுக்கொள்வதில் மாத்திரம் தாரமீகக் கொள்கை குறுக்கிடுகிறதா?”

டச்சு மொழியிலிருந்து ஆங்கிலத்துக்கு பல முக்கிய வரலாற்று ஆவணங்களை மொழிபெயர்ப்பும் செய்திருக்கிறார் புல்ஜன்ஸ். கண்டி மன்னனுக்கு எதிரான டச்சு கவர்னர் வான் எக்ஸ்ஸின் பயணம் (Governor "Van Eck's expedition against the king of kandy) என்கிற பெருங்கட்டுரையை டச்சு மொழியிலிருந்து புல்ஜன்ஸ் ஆங்கிலத்துக்கு மொழி பெயர்த்திருந்தார். அதனை இன்றளவிலும் பல ஆய்வாளர்கள் ஆயிரக்கணக்கான இடங்களில் பயன்படுத்தியிருக்கிறார்கள்.

இலங்கை டச்சு பறங்கியர் சங்கத்தினால் (The Dutch Burgher Union of Ceylon) வெளியிடப்பட்டு வந்த "Journal of the Dutch Burgher Union of Ceylon" சஞ்சிகையிலும் சுவாரசியமான பல கட்டுரைகளை வெளிக்கொணர்ந்திருக்கிறார்.

குமாரி ஜெயவர்த்தனாவின் "இலங்கையில் தொழிலாளர் இயக்கத்தின் எழுச்சி" என்கிற நூலில் புல்ஜன்ஸ் பற்றி பெருமளவு தகவல்களை உள்ளடக்கியிருக்கிறார். இப்போது நடந்து முடிந்த மே தினத்தன்று புல்ஜன்ஸ் பற்றி ஓரிரு வரிகளிலாவது நினைவு கூர்ந்தது ஜாதிக் வெறல உறுமய மாத்திரமே. சிங்களப் பௌத்த தேசியவாதிகள் அவரை தமக்கானவராக வரிந்து கொண்ட போதும் இடதுசாரிக் கட்சிகளும், இந்த நாட்டின் தொழிற்சங்கங்களும் புல்ஜன்சை முற்றாக மறந்தே போயினர். இலங்கையில் கார்ல் மார்க்ஸ், எங்கெல்ஸ், லெனின் உருவப்படங்களுடன் சேர்த்து வைக்கப்பட வேண்டியவர் புல்ஜன்ஸ்.

உசாத்துணை:

- Laid on the table Circular No. 209 of October 19, 1898, containing a translation from the Dutch, by Mr A. E. Buultjens, relating to the Expedition to Kandy of Lubbert, Jan Baron van Eck, Governor of Ceylon, 1763-1765, referred to Mr. H. O. P. Bell for his option.
- Governor Van Eck's Expedition against the King of Kandy, 1765," translated from the Dutch by A. E. Buultjens, B.A. Cantab
- E. Buultjens, trans., "Governor Van Eck's Expedition against the king of Kandy, 1765
- Illustrations and Views of Dutch Ceylon 1602-1796
- பௌத்தத்துக்கு மாறிய கிறிஸ்தவர்கள் செய்ததென்ன? (1915 கண்டி கலகம் 13) – என். சரவணன் 27.12.2015 – தினக்குரல்

வீரகேசரி – 06.05.2017

என்.சரவணன் 51

பதூதா கண்ட ஓலங்கை

“பயணம் - உங்களை அமைதியிலிருந்து விடுவிக்கும். பின்னர் உங்களை ஒரு “கதை சொல்லி”யாக்கிவிடும்” என்பார் இப்னு பதூதா. ராகுல சாங்கிருத்தியாயனின் எழுத்துக்கள் கூட நமக்கு அதனை மெய்ப்பித்துள்ளன. அவரது “ஊர் சுற்றிப் புராணத்தில்” சொக்காதவர்கள் எத்தனை பேர் உள்ளர்.

இப்னு பதூதா (Ibn Battuta-1304-1369) என்றழைக்கப்படும் அபு அப்துல்லா முகமது இபின் பதூதா மொரோக்கோ நாட்டைச் சேர்ந்த கல்வியாளர். ஒரு நாடுகாண் பயணியும் கூட. இவரது பயணங்களும் அவை குறித்த துல்லியமான குறிப்புகளும் இன்றளவும் உலகளவு பிரசித்தமானவை.

விசாரிக்கும் முன்னமே
தண்டனையை வழங்கி
வந்த துக்ளக் கைகளை
வெட்டி கால்களிலும்
கால்களை வெட்டி
கையிலும் தைத்து
விடுங்கள் என்று தீர்ப்பு
வழங்கி விடுவாராம்.

பல வரலாற்று ஆசிரியர்கள் அந்த குறிப்புகளை ஆதாரமாகக் கொண்டு மேலதிக வரலாற்றை ஆராய பயன்படுத்தி வருகிறார்கள். இலங்கை பற்றி அவர் எழுதிய குறிப்புகள் கூட இன்று வரை இலங்கை குறித்த பல விடயங்களை ஆராய உதவி வருகின்றன. இவரது பயணங்கள் ஏறத்தாள 30 ஆண்டுகள் நீடித்தது. 44 நாடுகளுக்கு பயணம் செய்திருக்கிறார்.

தனது 20வது வயதில் மெக்காவுக்கு பயணித்து புனிதக் கடமைகளை நிறைவேற்றிவிட்டு அங்கேயே இரு வருடங்களைக் கழித்தார். மெக்காவைப் பற்றியும், அங்கு வாழ்ந்த மக்கள், அவர்களின் கலாசாரம், வாழ்க்கை முறை பற்றிய ஆராய்தலில் அவர் மேலும் உலக நாடுகள் பலவற்றை ஆராய ஆர்வம் கொண்டார். மெக்காவிலிருந்து வணிகர்கள், கடலோடிகளோடு சேர்ந்து பயணத்தைத் தொடங்கினார்.¹

அந்த பயணத்தில் 1334இல் அவர் டில்லியை அடைந்தபோது இந்தியாவில் முகமது பின் துக்ளக் ஆண்டு கொண்டிருந்தார். பேர்சி மொழியை அறிந்திருந்த மன்னர் துக்ளக்கை சந்தித்த பதூதா துக்ளக்குக்கு பரிசுப் பொருட்கள் கொடுத்து பலமுறை வாழ்த்தியதில் துக்ளக் மகிழ்ந்து போனார். பதூதாவுக்கு ஐயாயிரம் தினார் வருட ஊதியம் கொடுத்து நீதிபதி பதவி வழங்கினார். விசித்திரமும் கொடூரமுமான தண்டனைகளை வழங்கி வந்த முன்கோபியான துக்ளக்குக்கு பதூதாவும் ஒரு ஆலோசகரானார்.

துக்ளக் கொடுத்த தண்டனையைப் பற்றி பதூதா குறிப்பிடுகையில், விசாரிக்கும் முன்னமே தண்டனையை வழங்கி வந்த துக்ளக் கைகளை வெட்டி கால்களிலும் கால்களை வெட்டி கையிலும் தைத்து விடுங்கள் என்று தீர்ப்பு வழங்கி விடுவாராம். நாளாந்தம் அரசவையில் நூற்றுக்கணக்கான

1. A Gift to Those Who Contemplate the Wonders of Cities and the Marvels of Travelling - Ibn Battuta

மக்கள் விலங்கிடப்படும், கட்டப்படும் காணப்படுவார்கள். அவர்களுக்கு மரண தண்டனைகளும், சித்திரவதைகளும், அடிகளும் கொடுக்கப்படும் என்கிறார்.²

துக்ளக்கின் ஆட்சியை கிண்டல் செய்யும் வகையில் சோ ராமசாமி “முகமது பின் துக்ளக்” 1971 என்கிற ஒரு திரைப்படத்தையும் வெளியிட்டது உங்களுக்கு நினைவிருக்கும். “சோ”வின் சஞ்சிகைக்கும் கூட துக்ளக் என்றே பெயரிட்டிருந்தார்.

புத்தாவுக்கு சில கிராமங்களில் பெரும் வரி வசூலை எடுத்துக் கொள்ளும் உரிமையையும் கொடுத்தார் துக்ளக். புத்தா இந்தியாவில் வாழ்ந்த அந்த 7 ஆண்டுகளில் தமிழகம் உட்பட இந்தியாவின் பல இடங்களுக்கு பயணம் செய்து வந்தார். துக்ளக்கின் முட்டாள் தனமான செய்கைகளுக்கு புத்தாவின் பங்கு முக்கியமானது என்று மறுபுறம் இன்றைய பல வரலாற்று ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர்.

துக்ளக்குக்கு எதிரான இந்துக்களின் எதிர்ப்புரட்சி தோற்கடிக்கப்பட்டது. எதிர்ப்புரட்சியாளன் ஒருவனுடன் புத்தாவுக்கும் தொடர்பிருந்ததால் தன்னையும் துக்ளக் கொன்று விடக்கூடும் என்று புத்தா அஞ்சி தலை மறைவான போதும் பின்னர் புத்தாவை சந்தித்த துக்ளக் அவரை சீனாவுக்கு தூதராக நியமித்தார். அந்த சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்தி புத்தா அங்கிருந்து தப்பினார். சீனாவுக்கு செல்வதற்காக சென்ற கப்பல் விபத்துக்கு உள்ளாகி மீனவர்களால் காப்பாற்றப்பட்டு மாலையீவுக்கும், பின்னர் இலங்கைக்கும் வந்தார். அங்கிருந்து பின்னர் சீனா சென்றார். மார்க்கோ போலோவுக்குப் பின்னர் கடல் வழியாக சீனா சென்ற வெளிநாட்டு பயணியாக புத்தா கருதப்படுகிறார்.

புத்தாவின் பயணக் குறிப்புகளை அவரது இறுதிக் காலத்தில் மொராக்கோவின் சுல்தான் ஆணையின்படி, புத்தா சொல்லச் சொல்ல இபின் சஜாயி என்ற கவிஞரால் எழுதப்பட்டது. சஜாயி அதனை தொகுத்து நீண்ட பயண நூலாக்கி அதற்கு புத்தக வடிவம் கொடுத்துள்ளார். மூன்று தொகுதிகளாக அது வெளியிடப்பட்டு உலகெங்கிலும் பல மொழிகளில் அது மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. (IBN BATTUTA TRAVELS IN ASIA AND AFRICA 1325-1354 Translated and selected by H. dl R GIBB) இந்தியா, இலங்கை, மாலையீவு உள்ளிட்ட பல நாடுகள் 14 ஆம் நூற்றாண்டில் தமது நாட்டு நடப்பு, கலாசாரம், ஆட்சிமுறை, பண்பாட்டு முறை உள்ளிட்ட பல விபரங்களை அறிய இப்படி புத்தாவின் குறிப்புகளை கையாளுகின்றனர்.

அவர் இலங்கையில் 1341ஆம் ஆண்டு கரையிறங்கிய போது யாழ்ப்பாண மன்னன் (ஆரியச்சக்கரவர்த்தி) மார்த்தாண்ட சிங்கை பரராசசேகரன் (1325-1348 ஆட்சிகாலம்)

2. Ibid

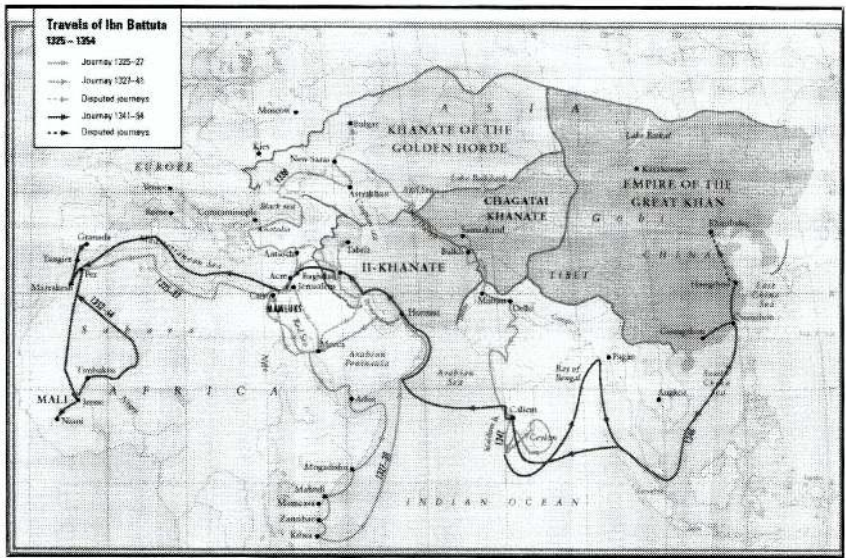

துக்களக்கின் முட்டாள்
தனமான செய்கைகளுக்கு
புதாதாவின் பங்கு
முக்கியமானது என்று
மறுபுறம் இன்றைய பல
வரலாற்று ஆய்வாளர்கள்
கூறுகின்றனர்.

அவர்களின் விருந்தினராக ஆனது எப்படி என்பது பற்றிய குறிப்புகளும் காணக் கிடைக்கின்றன. மூன்றாண்டுகள் அவர் இலங்கையில் கழித்துள்ளார்.³

“ஆரியச்சக்கரவர்த்தி என்னை வரும்படி ஆனதுப்பினான். நான் அவனது தலைநகரான புத்தளத்துக்கு சென்றேன். அந்த இடம் துப்புரவாகவும் சுற்றுமதிலையும் கொண்டிருந்தது. அண்மையான கரைப்பகுதியில் கறுவா அடிமரங்கள் நிறைந்திருந்தன. பட்டை உரிக்கப்பட்ட கறுவாக்கள் ஏற்றுமதிக்காக, கரையில் குவிக்கப்பட்டிருந்தன. கறுவா மரங்கள் நிறைந்திருந்ததால், வத்தளைப் பகுதியாக இருந்திருக்கலாம். மன்னனிடம் நான் சென்றபோது,

3. சிவனொளி பாத மலை: மதங்களில் சங்கமிப்பா மதவாதத்தின் இன்றைய புகலிடமா! - என்.சரவணன் - தினக்குரல் - 18.12.2016

அவன் தன்னருகில் என்னை அமரச் செய்து, கனிவுடன் உரையாடினான். உமது நண்பர்களும் பாதுகாப்பாக கரையிறங்கட்டும். திரும்பிச் செல்லும்வரை அவர்கள் எனது விருந்தாளிகளாவர் என்றான்.

அதன்பின் எனக்குத் தங்குமிடவசதி செய்து கொடுக்கும்படி மன்னன் கட்டளையிட்டான். அங்கு மூன்று நாட்கள் நான் தங்கியிருந்தேன். எனக்குப் பெரும் முக்கியத்துவம் தரப்பட்டது. நாளுக்கு நாள் அது அதிகரித்தது. மன்னன் பாரசீகமொழியை அறிந்திருந்தான். நான் பிறநாடுகள், மன்னர்கள் பற்றிசொன்ன கதைகளை அதிக விருப்புடன் செவிமடுத்தான். ஒருநாள் மன்னன் கரங்களில் முத்துக்களை வைத்திருந்த சமயத்தில் அவன் முன்னிலையில் சென்றேன். அம்முத்துக்கள் அவனது ஆளுகைக்குட்பட்ட கடற் பிராந்தியத்தில் முத்துக் குளிப்பால் பெறப்பட்டவை. மன்னனின் பணியாட்கள் அங்கு முத்துக்களைத்தரம் பிரித்துக் கொண்டிருந்தனர்.

நீர் சென்று வந்த நாடுகளில், எங்கேனும் முத்துக்குளிப்பைப் பார்த்திருக்கிறீரா? என்று மன்னன் கேட்டான். ஆம். இபின் அஸ்லாமலிக்குச் சொந்தமான கொயிட் தீவில். முத்துக்குளிப்பு நடைபெறுவதைக் கண்டிருக்கிறேன் என்றேன் நான். மன்னன் தன் கையிலிருந்த முத்துக்களைக் காண்பித்து.

அத்தீவில் இத்தகைய முத்துக்களுக்கு ஈடிகையாக யாதாயினும் முத்துக்கள் கண்டிருக்கிறீரா? என்று கேட்டான். இப்படியான சிறந்த முத்துக்கள் ஒன்றைத் தானும்

நான் பார்க்கவில்லை என்றேன். எனது பதிலால் மகிழ்ச்சியடைந்த மன்னன். இவை உம்முடையதே என்றான். அத்துடன் நீ விரும்பும் எதனையும் என்னிடம் கேட்கலாம். நாணமுற வேண்டாம் என்றும் மன்னன் கூறினான்.

அதற்கு நான் ஆதாமின் பாதத்தினை தரிசிப்பதை ஆவலாகக் கொண்டுள்ளேன் என்றேன். “அல்லாவின மலை” என்றே அன்றைய இஸ்லாமிய யாத்திரிகர்கள் அழைத்தார்கள்.

அது சுலபமானது என்று சொன்ன மன்னன். வழிகாட்டுவதற்கு ஆட்கள் அனுப்பி வைப்பதாக சொன்னான். மன்னன் ஒரு பல்லக்கையும், பல்லக்கு காவுவோர் நால்வரையும், பத்து பிரமுகர்களையும், அடிமைகள் சிலரையும் வழித்துணைக்கு பதினைந்து பேரையும் (வீரரையும்) கூடவே அனுப்பி வைத்தான்.⁴

இந்த குறிப்புகளில் இலங்கையில் தமிழ் பல்லவ மன்னர்கள் ஆட்சி புரிந்து வந்ததை பதூதா குறிப்பிடுகிறார். மாத்தறையில் தெவிடுவரவில் பெரும் கைவக் கோவில் இருந்ததையும், அங்கிருந்த தெய்வச்சிலை ஒரு ஆள் அளவு தங்கச் சிலை என்றும் குறிப்பிடுகிறார். மாத்தறை வரை சிங்கை மன்னனின் ஆட்சி பரவியிருந்ததால் தான் அம்மன்னனின் உதவியுடன் தண்டேசுவரர் சிவாலயத்தையும் கண்டு வந்திருக்கிறார் பதூதா. “சிறிபாத” (சிவனொளி பாதமலை) பற்றிய வரலாற்றாதாரத்துக்கு பதூதாவின் குறிப்புகளை பயன்படுத்தும் சிங்களத் தரப்பு அன்றைய ஆட்சியாளர்களைப் பற்றிய தகவல்களை வசதியாக மறைத்து விடுவதை எங்கெங்கும் காண முடிகிறது.⁵

அதுமட்டுமல்ல இப்போது பதூதா சந்தித்தது புவனேகபாகு அரசரைத்தான் என்று பல சிங்கள கட்டுரைகளிலும் நூல்களிலும் எழுதித்தள்ளியுள்ளதை காண முடிகிறது.⁶ பதூதாவின் குறிப்புகளிலோ தெளிவாக இலங்கையை (Serendib) ஆக்கிரமித்து ஆண்டுகொண்டிருந்த பாண்டிய மன்னனான ஆர்ய சக்கரவர்த்தியைத் தான் சந்தித்தாக குறிப்பிடுகிறார். பல பக்கங்களில் அந்த அனுபவங்களை விரித்துச் செல்கிறார்.

இலங்கையில் முஸ்லிம்களின் வரலாற்றை ஆராய்பவர்களும் கூட இலங்கையில் இப்போது பதூதாவின் பிரயாணங்களின் போது அவர் சந்தித்த முஸ்லிம்கள் பற்றியும் அவர்களின் வாழ்விடங்கள் பற்றியும் எழுதியுள்ள குறிப்புகளை பயன்படுத்துவது

4. பல்லவராச்சியம் - நிகழ்வுகளில் பதிவுகள் - கி.பி 1948 ஆண்டு வரை - பேராசிரியர் வேலுப்பிள்ளை இராமகிருஷ்ணன் - 2006

5. Medieval Traveller Ibn Battuta was a Guest of the Jaffna King in 1344 - R Shanmuganathan, Australia

6 கம்பனை புவனேகபாகு அரசரிடமிருந்து கிராமங்களைப் பெற்றுக்கொண்ட இப்போது பதூதா (திவயின் - 16.03.2014 - சிங்களம்)

The Adventures of Ibn Battuta

வழக்கம். இப்பனு பதூதா இலங்கையின் வரலாற்றில் ஒன்று கலந்தவர். அதனால் தான் இலங்கையின் பாடப் புத்தகங்களிலும் பரீட்சை வினாத்தாள்களிலும் அவரை தவிர்க்கமுடிவதில்லை. ஆனால் இலங்கையின் இனத்துவ வழிமுறையின் திரிபு அவரையும் விட்டுவைக்கவில்லை.

1369இல் மொரோக்கோவில் மரணமான போது அவரது வயது 64. உலகளவில் இப்பனு பதூதா என்கிற பெயர் பிரசித்தம் பெற்றிருக்கிறது. அவரின் பெயரில் நாவல்கள், திரைப்படங்கள் உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவரின் பெயரில் அரபு நாடுகளில் பல மாளிகைகளுக்கும், கட்டடங்களுக்கும் பெயர்கள் சூட்டப்பட்டிருக்கின்றன. வரலாற்றாசிரியர்கள் பதூதாவை தவிர்த்து விட்டு கடக்க முடிவதில்லை.

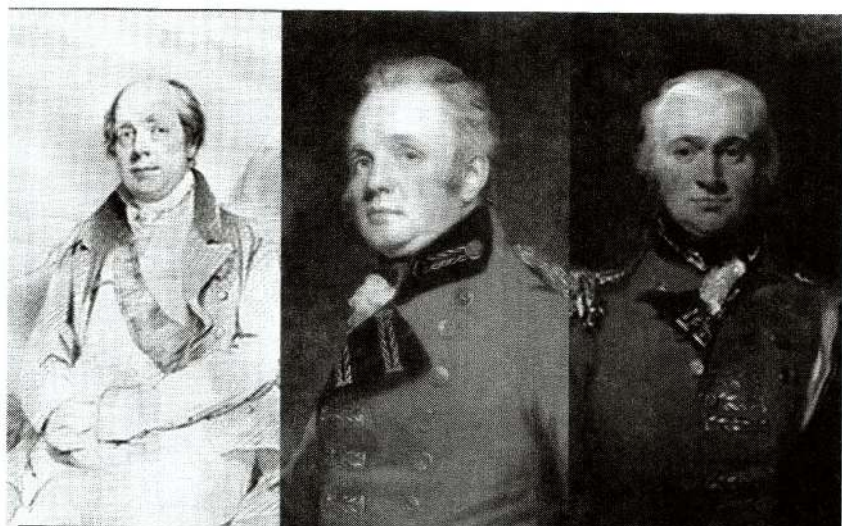
வீரகேசரி - 13.10.2017

டொய்லியால் பறிபோன இலங்கை

கடைசி ராஜ்யமாக இருந்த கண்டி ராஜ்யத்தின் வீழ்ச்சியோடு இலங்கை ஒட்டு மொத்தமாக இலங்கையரிடம் இருந்து பறிபோனது. ஆங்கிலேயர்கள் ஒட்டு மொத்தமாக இலங்கையை தமது கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வருவதில் பிரதான பங்காற்றியவர் தான் இந்த ஜோன் டொயிலி.

பிரித்தானியர் கண்டியைக் கைப்பற்றுவதில் தொடர் தோல்விகளைத் சந்தித்துக் கொண்டிருந்த போது தான் டொயிலி இலங்கை வந்து சேர்ந்தார். நெப்போலியன் போனபர்ட்டை இறுதியில் தோற்கடித்த வெது ரெஜிமென்ட் கண்டி மன்னனுடனான போரில் மண்கவ்வியது. சிலர் மட்டும் தான் உயிர் மீண்டு திரும்பினார்கள். போர்த்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர் மட்டுமன்றி ஆங்கிலேயரும் கண்டியை போரின் மூலம் தோற்கடிக்க முடியாது தவித்தனர். அதன் பின்னர் கண்டியைக் கைப்பற்றுவதற்கான முயற்சியில்

தேசாதிபதிகள் பிரெடெரிக் நோர்த், - தோமஸ் மெயிர்லண்ட், - ரொபர்ட் பிரவுன்ரிக்க்

ஆங்கிலேயர்கள் ஒட்டு மொத்தமாக இலங்கையை தமது கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவருவதில் பிரதான பங்காற்றியவர் தான் இந்த ஜோன் டொயிலி.

பேரழிவின்றி சாணக்கியத்துடன் கைப்பற்றியது டொயிலியின் திட்டத்தால் தான்.

ஜோன் டொயிலி (John D'Oyly) 11.06.1774 இங்கிலாந்தில் பிறந்தவர். பல சிரேஷ்ட கல்விமான்களை உருவாக்கிய வெஸ்ட்மினிஸ்டர் கல்லூரியில் கற்று பின்னர் 1796இல் கேம்பிரிட்ஜ் பல்கலைக்கழகத்தில் பட்டம்பெற்றார். இலங்கையின் கரையோரங்களை மட்டும் அப்போது கைப்பற்றியிருந்த ஆங்கிலேயர்களின் முதலாவது தேசாதிபதியாக இருந்த பிரெடெரிக் நோர்த்தின் (Frederick North) காலத்தில் ஆங்கில அரச அதிகாரியாக கடமையேற்று 1801இல் இலங்கை வந்தார். முதலில் அவர் மாத்தறை பகுதிக்கான வரி அறவிரும் பணிக்கு அமர்த்தப்பட்டிருந்தார். அதன் பின்னர் காலியிலும் அந்தப் பணிக்கு நியமிக்கப்பட்டிருந்தார். இந்த காலப்பகுதியில் அந்தப் பகுதிகளில் நீதித்துறை அதிகாரமும் அவருக்கு இருந்தது.

டொய்லி அரச சேவையில் சிங்களம் கற்றிருக்க வேண்டியதன் நிபந்தனையை ஏற்று சிங்களம் மட்டுமன்றி பாளி மொழியையும் கற்று பிற்காலத்தில் சிங்களத்தில் கவிதை எழுதுமாளவுக்கு தேர்ச்சி

பெற்றார். மாத்தறையைச் சேர்ந்த அரசியல் செல்வாக்கு பெற்ற கர்தொட்ட தர்மாராம பிக்குவிடம் தான் அவர் சிங்களம் கற்றார். 1805 ஆம் ஆண்டு அவர் பிரதான மொழிபெயர்ப்பாளராக பதவி உயர்வு பெற்று கொழும்பு அரசாங்க அதிபராகவும் பணியாற்றி பின்னர் கண்டிக்கு மாற்றலாகும் வரையான காலப்பகுதிக்குள் இலங்கையின் உள்ளூர் மொழியில் பாண்டித்தியம் பெற்றிருந்தார்.

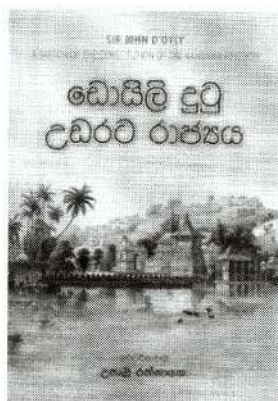
இலங்கையின் 2வது தேசாதிபதியான தோமஸ் மெயிர்லண்ட் (Sir Thomas Maitland, 1759–1824) தான் முதலில் டொய்லியை ராஜதந்திர பணிகளில் ஈடுபடுத்தத் தொடங்கியவர். பிரித்தானியர் கண்டியிடம் கண்ட தோல்வி காரணமாக இனி கண்டியுடன் யுத்தத்துக்கு போவதை விட ஒரு ஒப்பந்தத்தை ஏற்படுத்துவதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ளும்படி அரசரிடமிருந்து ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டிருந்தது. (ஏற்கெனவே இந்த தொடரில் லொவினா - மெயிர்லண்ட் காதல் கதை பற்றி எழுதியிருந்தது நினைவிருக்கலாம்)

பிரித்தானியரின் நடவடிக்கைகள் அதுவரை “முதலி”, “மகாமுதலி” போன்றோரால் தான் சாத்தியப்பட்டன. ஆனால், மெயிர்லண்ட் இவர்களை நம்பவில்லை. தனது நம்பிக்கைக்குரிய சிறந்த ராஜதந்திரியாகவும், அறிவாளியாகவும், உள்ளூர் மொழியையும் இயல்பையும் அறிந்த ஒருவரைக் கண்டு பிடித்தார். அவர் தான் டொயிலி.

கண்டியைக் கைப்பற்ற அமைத்த கிரகசிய வியூகம்

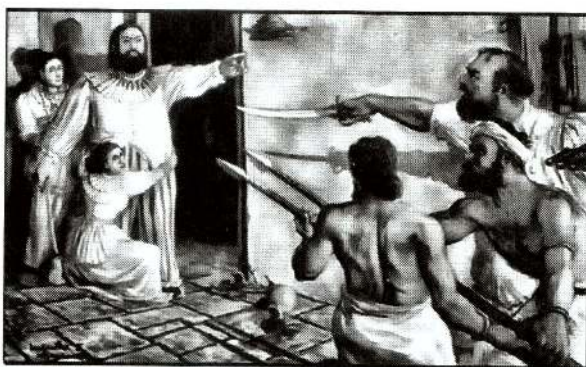
1811இல் 3வது தேசாதிபதியாக சேர் ரொபர்ட் பிரவுன்ரிக் (Robert Brownrigg) வந்து சேர்ந்தார். பிரவுன்ரிக் உளவுச் சேவைக்கு டொய்லியை அமர்த்தினார். டொய்லி ஒரு சிறந்த சாணக்கியனும், தேர்ந்த உளவாளியும், ராஜதந்திரியும் என்று கூறலாம். கண்டியரசனின் முடிவுக்கு பின்புலத்தில் இயங்கிய சூத்திரதாரி ஜோன் டொய்லி. டொய்லிக்கு வழங்கப்பட்ட பணிகளின் பட்டியல் நீண்டது. அவை அனைத்துமே கண்டியை சூழ்ச்சியின் மூலம் கைப்பற்றுவதற்கான வழிவகைகளைக் கொண்டவை. இரகசிய உளவுச் சேவையை ஆற்றுவதற்கு டொயிலியின் திட்டப் பட்டியல்.

- அரசருக்கு எதிராக இருக்கும் மமடி பிரதானிகளை அடையாளம் கண்டு அவைகளை வழிநடத்துவது
- அரசருக்கு நெருக்கமாக இருக்கும் பிரதானிகளை அடையாளம் கண்டு அவைகளுக்குள் அதிகாரப் போட்டிகளை ஏற்படுத்தல்
- அப்போது இலங்கை முழுவதும் பரந்து வாழ்ந்த பிக்குமார் வலைப்பின்னலின் ஒத்துழைப்பைப் பெறுதல்
- மலைநாட்டுக்கும், கரையோர பிரதேசங்களுக்கும் இடையில் முன்னர் இருந்த பாதைகளை கண்டு பிடித்தல்

- தூரத்திலுள்ள கண்டி ராஜ்ஜியத்துக்கு உட்பட்ட சிற்றரசுகளுக்கு எதிரான கிளர்ச்சிகளை உருவாக்குதல்
- கண்டி ராஜ்ஜியத்துடன் தொடர்புள்ள பிரதான குடும்பங்களுக்கிடையிலான சிக்கல்களையும் முரண்பாடுகளையும் கையாள்தல் (இப்போது "தெரண" தொலைக்காட்சியில் "முதுகுட" ("இனுஹி") என்கிற பெயரில் தொடர் நாடகமாக இந்த கதை ஒளிபரப்பப்பட்டு வருகிறது)
- பிரித்தானியாவின் உயர்தர குடிவகைகளை சூட்சுமமாக மன்னருக்கு பழக்குதல்
- கண்டி ராஜ்ஜியத்தில் நெருக்கடி ஏற்படும் காலத்தில் மன்னர் மறைந்திருக்கக் கூடிய பகுதிகளை அறிந்து வைத்திருத்தல்
- அரசரின் போர் பலம் பற்றி விபரமாக அறிந்து வைத்திருத்தல்
- உணவு, நீர், ஆயுத தளபாடங்கள், வெடிமருந்துகள் பற்றிய தகவல்களை தேடித் தெரிந்து வைத்திருத்தல்.
- அவசர காலத்தில் மன்னரின் பொக்கிஷங்களை மறைத்து வைத்திருக்கக் கூடிய இடங்களைப் பற்றி தேடி அறிந்து வைத்திருத்தல்.

மன்னரையும் மன்னர் குடும்பத்தினரையும் கொடும்புக்கு பத்திரமாக அனுப்பிவைத்து வீட்டுக் காவலில் வைத்திருந்தார் டொய்லி.

அரசரின் முக்கிய முடிவுகள் பல அவர் எடுக்கும் முன்னமே டொய்லிக்கு தெரிந்திருந்தன. அல்லது ஊக்கிக் முடிந்தன. அந்தளவுக்கு டொய்லியின் உளவாளிகள் கச்சிதமாக வழிநடத்தப் பட்டார்கள். அப்பேர்ப்பட்ட உளவாளிகளோடு நிகழ்ந்த உரையாடல்கள் கூட டொய்லியின் நாட்குறிப்பில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன.

எவ்வெல்லபொல, மொல்லிகொட உள்ளிட்ட பல முக்கிய கண்டி பிரதானிகளையும் தனது கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவரும் அளவுக்கு நுணுக்கமாக டொய்லி தனது கடமையில் வெற்றி கண்டிருந்தார். கண்டி அரசவையில் இருந்த பலரதும் நம்பிக்கைக்கு பாத்திரமானார். டொய்லி தனது பணிகளுக்காக முதலில் பயன்படுத்தப்பட்டவர் தம்பி முதலி (ஜே.ஆரின் மூதாதையர்).

டொய்லியின் நாட்குறிப்பு

டொய்லி தனது அனுபவங்களை பின்னர் எழுதினார். அது டொய்லியின் நாட்குறிப்பு (Diary of Mr. John D'Oyly) என்கிற தலைப்பில் வெளியானது. அதில் விரிவாக கண்டியில் நடந்த கதை அனைத்தும் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. டொய்லி எழுதிய “மலைநாட்டு அரசாட்சி பற்றிய குறிப்புகள்” (A Sketch of The Constitution of The Kandyan Kingdom) என்கிற நூலும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. இந்த நூல் சிங்களத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு மறுபடியும் வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. கண்டி ராஜ்ஜியத்தைக் கைப்பற்ற கையாண்ட சூட்சுமங்களைப் பற்றி நேரடியாக குறிப்பிடாத போதும் அதற்கான சூழலையும் வாய்ப்புகளையும் உருவாக்கிய விதம் குறித்து பல விபரங்கள் உள்ளன.

கண்டி ராஜ்ஜியத்தின் அரசாட்சி, பொருளாதாரம், சுற்றுச் சூழல், மன்னர், நீதி வழங்கல், வாழ்க்கை முறை, பண்பாடு, சாதியம் போன்ற விபரங்களை மிகத் துல்லியமான பல தகவல்களை அவர் தனது நூல்களில் எழுதியிருக்கிறார். அவை ஒரு மிகப் பெரும் ஆதாரமாக பல எழுத்தாளர்கள், ஆய்வாளர்கள் இன்று வரை கையாண்டு வருகிறார்கள். சிங்களம் உள்ளிட்ட பல மொழிகளிலும் அது மொழியாக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நூல்கள் இலங்கையின் வரலாற்றில் முக்கிய நூல்களாக கருதப்படுகின்றன.

பலராலும் பயன்படுத்தப்படும் “சிங்கள சமூக அமைப்புமுறை” (Sinhalese Social Organization: The Kandyan Period. RALPH PIERIS) என்கிற முக்கிய ஆய்வு நூலை எழுதிய ருல்ப் பீரிஸ் அந்த நூலில் கையாண்ட அதிகமான ஆதாரங்கள் டொய்லியின் நூலில் இருந்து தான் பெறப்பட்டுள்ளது. “டொய்லியின் நாட்குறிப்பு” என்கிற அந்த அரிய நூலில் டொய்லி வகுத்த பலத் திட்டங்கள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

கண்டியில் புத்த பிக்கு வேடத்திலும், பிச்சைக்காரர் வேடத்திலும் பல ஒற்றர்களை

கண்டி தலதா மாளிகைக்கு பின்னால் அமைந்துள்ள நூ தனசாலையின் வாயிலில் உள்ள ஜோன் டொய்லியின் சிலை.

வழிநடத்தியவர். கண்டி பிரதானிகளுடன் சதித் திட்டங்களை தீட்டிக்கொண்டே இருந்ததுடன் எவ்ஹெலபொல, பிலிமத்தலாவ போன்றோருடன் தொடர்புகளை பேணிக்கொண்டு இருந்தவர். தனது தேவைகளை நிறைவேற்றிக்கொள்ள பல பரிசுப் பொருட்களை பலருக்கும் வழங்கினார்.

குறிப்பாக கொழும்பிலிருந்து கண்டி பிரதானிகளுக்கு கொண்டு செல்லப்பட்ட குடிவகைகளைப் பற்றியும் அவரது நாட்குறிப்பில் தகவல்கள் உள்ளன. தொப்பிகள், உடைகள், புறாக்கள், விசித்திர பொருட்கள் என அனுப்பப்பட்டுள்ளன. தனக்கு ரகசிய தகவல் வழங்கிய பிக்குமார்களும் இப்படியான பரிசுப் பொருட்களை வழங்கியிருக்கிறார். மன்னர் ஸ்ரீ விக்கிரமசிங்கவுக்கு கொஞ்சம் கொஞ்சமாக குடிப்பழக்கத்தை ஏற்படுத்தி சாணக்கியமற்ற முடிவுகளை எடுக்கத் தூண்டினார். எவ்ஹெலபொல, மொல்லிகொட ஆகியோருக்கிடையில் இருந்த பிணக்கை சாதகமாக ஆக்கிக்கொண்டு அந்த பிணக்கை அரசவைக்குள் பெரும் பிரச்சினைகளின் தோற்றுவாயாக ஆக்கி கண்டியைக் கைப்பற்றி முடிக்கும்வரை கொண்டு சென்றார் டொய்லி. ஒரு கட்டத்தில் டொய்லியின் உளவாளிகள் என்று சதேகிக்கப்பட்டவர்கள் மன்னரால் கடும் தண்டனைகளுக்கும் உள்ளாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

சமரின்றி வீழ்ந்தது கண்டி

மன்னர் ஸ்ரீ விக்கிரமசிங்கனின் ஆட்சியை நன்றாக பலவீனப்படுத்தியதன் பின்னர் தகுந்த சந்தர்ப்பத்தை பார்த்து எவ்ஹெலபொல வழங்கிய இரகசிய தகவல்களைக் கொண்டு இறுதி ஆக்கிரமிப்பு நிகழ்ந்தது. கண்டியில் தமது அணிகள் தயார் நிலையில் இருப்பதாகவும் தமக்கான ஆயுதங்களை கிடைக்கச் செய்யும்படியும் டொய்லிக்கு எவ்ஹெலபொல அனுப்பியிருக்கிறார்.

கொழும்பு, காலி, திருகோணமலை, கட்டக்களப்பு, நீர்கொழும்பு பகுதிகளிலிருந்து 8 இராணுவப் பிரிவுகள்

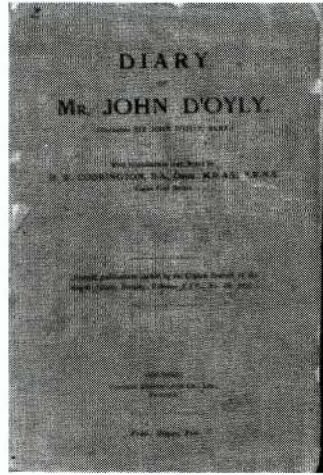
கண்டியை நெருங்கிக் கொண்டிருந்த வேளை மன்னர் ஸ்ரீ விக்கிரமசிங்கனின் படை பலவீனமடைந்திருந்தது. அவர் கண்டியைக் கைவிட்டு தலைமறைவானார். 1815 பெப்ரவரி மாதம் எந்தவித மோதலுமின்றி கண்டியை கைப்பற்ற ஆங்கிலேயர்களால் முடிந்தது.

தலைமறைவான மன்னரைப் பற்றி கிடைத்த உளவுத் தகவலைக் கொண்டு மன்னரைப் பிடித்ததும் டொய்லி தலைமையிலான படை தான்.

மன்னரின் கைதுக்குப் பின்னர் கண்டி ராஜ்ஜியத்தின் செல்வாக்கு மிக்க குடும்பங்கள் இரண்டு. ஒன்று மொல்லிகொட குடும்பம் மற்றது எஹெஸ்பொல இவர்களையும் இறுதியில் தமது கட்டுபாட்டுக்குள் கொண்டு வந்ததுடன் இலங்கையை ஒட்டுமொத்தமாக நாரைவார்க்கும் வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த கண்டி ஒப்பந்தம் 02.03.1815 இல் செய்துகொள்ளப்பட்டது. அவ் ஒப்பந்தத்தின் சிங்களப் பிரதியை தயார் செய்ததும் டொய்லி தான். அந்த ஒப்பந்தத்தில் ஆங்கிலேயர்கள் சார்பில் கையெழுத்திட்ட மூவரில் ஒருவர் டொய்லி.

அந்த தருணத்தை 02.03.1815 அன்று தனது நாட்குறிப்பில் இப்படி குறிப்பிடுகிறார்

“கண்டி மண்டபத்தில் பின்னேரம் 4 மணிக்கு கண்டி ராஜ்ஜியம் குறித்து எழுதப்பட்ட பட்டயத்தை தேசாதிபதியால் வாசிக்கப்பட்டது. அதனை செவிமருக்க “அதிகாரம் மார்”, திசாவ மார் உள்ளிட்ட பல கண்டி பிரதானிகளும் வந்திருந்தார்கள். பின்னர் கீழ் மட்ட அதிகாரிகளைத் தவிரந்த முக்கிய பிரபுக்களுக்கு வாசித்து காட்டப்பட்டது. பிரித்தானிய

டொய்லி இலங்கையை விட்டுச் செல்லும் போது பெருமளவு நம் நாட்டு பொக்கிஷங்களையும் எடுத்துச் சென்றார். பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முற்பட்ட இராவணனின் சிலை உட்பட பலதும் இன்றும் பிரித்தானிய மியூசியத்தில் காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டுள்ளன.

ராஜ்ஜியத்தின் கொடி ஏற்றப்பட்டது. அரச வணக்கம் செலுத்தப்பட்டது. சிறந்த மகிழ்சிகரமான நாள். வானம் தெளிவாக இருக்கிறது.”

மன்னரையும் மன்னர் குடும்பத்தினரையும் கொழும்புக்கு பத்திரமாக அனுப்பிவைத்து வீட்டுக் காவலில் வைத்திருந்தார் டொய்லி. மன்னரின் பொக்கிஷங்களைப் பற்றிய தகவல்களை மன்னரிடம் இருந்து கேட்டுப் பெற்றுக்கொண்டார்.

இங்கிலாந்துக்கு கடத்தப்பட்ட இலங்கை பொக்கிஷங்கள்

மன்னர் ஸ்ரீ விக்கிரசிங்கனை அடிக்கடி சந்தித்து அவரின் தேவைகளை நிறைவேற்றுவதிலிருந்து இந்தியாவில் வேலூருக்கு குடும்பத்துடன் நாடு கடத்தும் வரையான அத்தனையையும் மேற்கொண்டதும் டொய்லி தான். மன்னர் பிடிபட்டதன் பின்னர் மறைத்து வைக்கப்பட்டிருந்த அவரது சொத்துக்களைத் தேடி கையகப்படுத்தும் வேலையும் டொய்லியால் சாத்தியப்பட்டது. வெவ்வேறு சுரங்கங்களில் வைக்கப்பட்டிருந்த அந்த பொக்கிஷங்களை “அரச பொக்கிஷங்கள்” என்கிற பெயரில் 1820 ஆம் ஆண்டு லண்டனில் ஏலத்துக்கு விடப்பட்டு ஏராளமான

பணத்தை பிரிட்டிஷ் அரசு உழைத்தது. இவை டொய்லியால் சாத்தியமானது.

டொய்லி இலங்கையை விட்டுச் செல்லும் போது பெருமளவு நம் நாட்டு பொக்கிஷங்களையும் எடுத்துச் சென்றார். பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முற்பட்ட இராவணனின் சிலை உட்பட பலதும் இன்றும் பிரித்தானிய மியூசியத்தில் காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டுள்ளன.

இராவணனின் சிலைகளும் ஆயுத பூஜைகளின் முக்கியத்துவத்தை மொல்லிகொட நிலமே டொய்லியிடம் கூறியதாகவும் சிங்களப் படைகளின் பலத்துக்கு இராவண பூஜையின் பங்கு முக்கியமானது என்றும் கூறப்பட்டிருப்பதாக சிங்கள ஊடகங்களிலும் நூல்களிலும் காணக் கிடைக்கின்றன. அதனைத் தொடர்ந்து “மாறகலகந்த” எனும் இடத்தில் நிலத்துக்கடியில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட ஒரு பண்டைய கோவிலில் இருந்து எடுத்த இராவணனின் சிலையை டொய்லி இங்கிலாந்துக்கு எடுத்துச் சென்றதாக அந்த கட்டுரைகளில் காண முடிகிறது. இந்த தகவலின் நம்பகத் தன்மை ஆராயப்பட வேண்டியவை. இங்கிலாந்து மியூசியத்திலுள்ள அந்த சிலை இந்தியாவில் இருந்து கொண்டு வரப்பட்டதாக கூறப்படுகிறது. ஆனால், அதே சிலைக்கு ஒப்பான சிலைகளை சிங்களவர்கள் வணங்கும் கோவில்களில் இன்றும் காண முடிகிறது.

கண்டி ஆங்கிலேயர்களின் முழுக் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வரப்பட்ட பின்னர் டொய்லியின் சேவைக்குப் பரிசாக பிரித்தானிய சாம்ராஜ்ஜியத்தின் அதிகார பூர்வமான பிரதிநிதி (Resident என்று அழைப்பார்கள்) என்கிற பட்டம் வழங்கப்பட்டது. 06.03.1815 டொய்லி ஆளுநர் பிரவுனரிக்குக்கு நன்றி தெரிவித்து எழுதிய கடிதமும் காணக் கிடைக்கிறது.

அதன் பின்னர் கெப்பட்டிபொல தலைமையிலான ஊவா வெல்லஸ்ஸு கிளர்ச்சியை அடக்குவதிலும் அன்றைய தேசாதிபதி டொய்லியின் ஒத்துழைப்பை அதிகம் நம்பியிருந்தார். 1800களில் நடந்த நிகழ்வுகளை ஆராய்பவர்கள் ஜோன் டொய்லியின் நாட் குறிப்புகளையும் அவரின் நூல்களையும் தவிர்த்துவிட்டு ஆராய்வதில் பயனில்லை.

இலங்கையில் இறந்த டொய்லி

25.05.1824 அன்று டொய்லி காய்ச்சலால் மரணமாகும்போது அவருக்கு வயது 49. இறுதி வரை அவர் திருமணம் செய்து கொள்ளவில்லை. கண்டி கெரிசன் மயானத்தின் அவர் நல்லடக்கம் செய்யப்பட்டார். இலங்கையில் மரணமான ஆங்கிலேயர்களுக்காக கண்டியில் அமைக்கப்பட்டது தான் கெரிசன் (Garrison cemetery) மயானம்.

இங்கிலாந்து இளவரசர் சார்ல்ஸ் 2013 இல் இலங்கை வந்த வேளை இங்கு வந்து மரியாதை செலுத்தி விட்டுச் சென்றார். அந்த மயானத்தை இன்னமும் இங்கிலாந்து அரசாலேயே முகாமை செய்யப்பட்டு வருகிறது. தலதா மாளிகைக்கு உயரமான

இடத்தில் இருப்பதால் அந்த மயானம் அகற்றப்பட வேண்டும் என்கிற கோரிக்கை சிங்கள பௌத்த தரப்பினரால் பலமாக முன்வைக்கப்பட்டு வந்தது.

கண்டி தலதா மாளிகைக்கு பின்னால் அமைந்துள்ள நூதனசாலையின் வாயிலில் உள்ள ஜோன் டொய்லியின் சிலை. டொய்லியின் மாபெரும் சேவைக்காக பிரித்தானிய சாம்ராஜ்ஜியத்தின் அரசு விருதான “கைட்” பெயரும் அவருக்கு வழங்கப்பட்டது. ஒரு நாட்டைக் கைப்பற்றுவதற்கான சிறந்த நடைமுறை தந்திரோபாயங்கள் எவை என்பது பற்றிய வேலைத்திட்டத்தை மேற்குலகுக்கு கற்றுக்கொடுத்தவர் டொய்லி. நவகாலனித்துவத்தின் நவீன தந்திரோபாயத்தை போதித்த முக்கியமானவர் டொய்லி என்பார்கள்.

இலங்கையின் வரலாற்றில் டொய்லி ஒரு நயவஞ்சகன். ஆங்கிலேயர்களுக்கோ அதிக இரத்தம் சிந்தாமல் இலங்கையைக் கைப்பற்ற காரணமாக இருந்த சாணக்கியன்.

உசாத்துணை :

- A Sketch of the Constitution of the Kandyan Kingdom by D'Oyly, John -Transactions of the Royal Asiatic Society of Great Britain and Ireland - 1833-01-01
- Diary of Mr. John D'Oyly, John D'Oyly Colombo Apothecaries, 1917
- 1815 கண்டி ஒப்பந்தம் : 200 ஆண்டுகள் - என்.சரவணன் - தினக்குரல் - 01.03.2015
- இலங்கையின் இறுதி அரசன் காட்டிக்கொடுக்கப்பட்டு 200 வருடங்கள் - என்.சரவணன் - 22.02.2015

வீரகேசரி - 20.05.2017

பெர்க்யூசன் : இலங்கை ஊடகத்துறையின் தந்தை

19 - 20 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் இலங்கை பற்றிய ஆய்வுகளை செய்பவர்கள் துல்லியமான தகவல்களைப் பெறுவதற்கு பெரும்பாலும் "பெர்க்யூசன்ஸ் டிரெக்டரி" யை கட்டாயம் பயன்படுத்தியிருப்பார்கள். இலங்கையின் தொகைமதிப்பு புள்ளிவிபர சேகரிப்பும், வெளியீடும் 1871 இலேயே ஆரம்பித்துவிட்டன. அதேவேளை 1944 டிசம்பர் மாதம் தான் டொனமூர் அரசியல் திட்டம் அமுலில் இருந்த காலத்தில் இலங்கை குடிசன மதிப்பீட்டு திணைக்களம் (Census Department) ஆரம்பிக்கப்பட்டது. ஆனால் அது வரை

இலங்கையின் மக்கள், சமூகம், வர்த்தகம், விவசாயம், மருத்துவம், வரலாற்றுக் குறிப்பு என அத்தனையையும் துல்லியமாக பல நூற்றுக்கணக்கான பக்கங்கங்களில் பல வருடங்களாக தந்தவர் தான் பெர்கியூசன். சிலோன் ஒப்சேவர் நிறுவனத்தால் (The Ceylon Observer Press) தொடர்ச்சியாக வெளியிடப்பட்டு வந்த Ferguson's Ceylon directory என்கிற மிகப்பிரசித்தி பெற்ற தகவல் நூல் பல ஆண்டுகளாக வெளிவந்திருக்கிறது.

1859 ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த அதன் முதல் பதிப்புக்குப் பின்னர் 1999ஆம் ஆண்டு 127 வது பதிப்புகளைக் கண்டது. அது தான் அதன் இறுதி பதிப்பும். அதுவரையான ஒவ்வொரு பதிப்பும் ஆயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட பக்கங்களைக் கொண்டது. லேக் ஹவுஸ் நிறுவனமே பிற்காலத்தில் அதனை வெளியிட்டு வந்தது. 1959 இல் வெளியான 1465 பக்கங்களைக் கொண்ட பதிப்பில் தமிழ் மொழி விசேட ஏற்பாடுகள் பற்றிய விபரங்களுடன் அதன் வரலாறையும் சொல்கிறது. இலங்கையில் ஆங்கிலேயர் கால்பதித்தது முதல் அனைத்து விபரங்களையும் இவற்றில் சேகரித்து தொகுக்கப்பட்டன.

இதில் வெளியிடப்பட்ட தகவல்களில் தேயிலைத் தோட்டங்கள், அதன் உரிமையாளர்கள், அங்கு ஈடுபடுத்தப்பட்ட இந்தியத் தொழிலாளர்கள் பற்றிய தகவல்கள் நிறையவே உள்ளதால். இந்திய வம்சாவழி மக்களைப் பற்றிய வரலாற்று ஆய்வுகளுக்கு அதிகம் பயன்படுத்தப்பட்ட நூல்களாக விளங்குகின்றன. இந்நாட்டின் இந்திய வம்சாவழித் தமிழர்களுக்கு இது ஒரு பொக்கிஷம். சாதியம் பற்றிய விபரங்கள், முஸ்லிம் சமூகத்தினரின் குடியேற்றம் போன்ற விபரங்கள் பல கூட அடங்கியுள்ளன.

சிலோன் டிராக்டரியின் ஆரம்ப கர்த்தா ஏ.எம்.பெர்கியூசன் (Alistair Mackenzie Ferguson).

ஏ.எம்.பெர்கியூசன் 1816இல் ஸ்கொட்லாந்தில் பிறந்தார். 1837இல் இலங்கை வந்தபோது அவரது

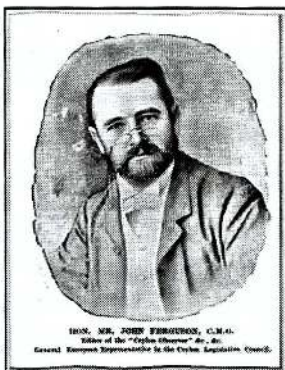
வயது 21. முதல் ஒன்பது ஆண்டுகள் அவர் ஒரு தோட்ட உரிமையாளராகவும், சங்க அதிகாரியாகவும், நீதவானாகவும் கடமையாற்றிக்கொண்டே கொழும்பு ஒப்சேர்வர் பத்திரிகைக்கும் எழுதிவந்தார்.

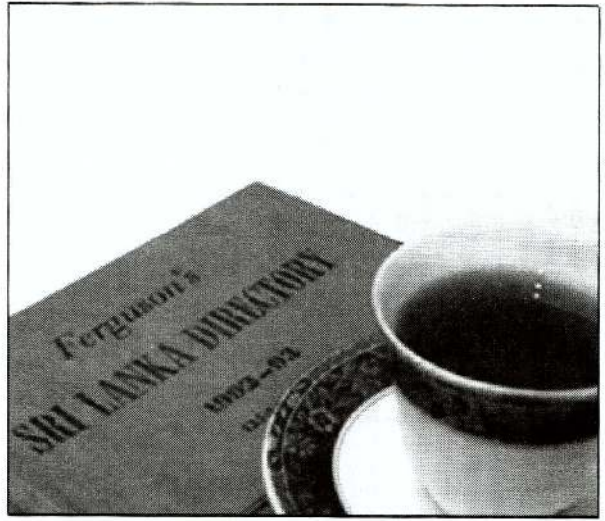
1834 ஆம் ஆண்டு வாரப் பத்திரிகையாக வெளிவந்த ஒப்சேவர் வார இதழை 1836 ஆம் ஆண்டு 120 பவுண்களுக்கு டாக்டர் கிறிஸ்டோபர் எலியட் (Dr. Christopher Elliott) வாங்கியிருந்தார். கொழும்பு ஒப்சேவர் என மாறிய இப்பத்திரிகையில் 24 ஆண்டுகள் அதனை நடத்தினார். ஏ.எம்.பெர்கியூசனை 1846 இல் இணை ஆசிரியராக அதில் இணைத்துக்கொண்டார்.

எலியட் ஒரு தீவிர விமர்சகராக இருந்தார். குறிப்பாக 1848 ஆண்டு காலப்பகுதியில் மலையகப் பகுதிகளில் நிகழ்ந்த கிளர்ச்சியை அடக்கி அதில் கைது செய்யப்பட்டவர்களை இராணுவச் சட்டத்தின் மூலம் சுட்டுக்கொல்லும் ஆகை பிறப்பிக்கப்பட்ட விதம் போன்றவற்றை கடுமையாக எலியட் விமர்சித்தார். மேலும் புதிய வரி முறையை எதிர்த்து கொட்டா வீதியிலிருந்து கோட்டை கவர்னர் மாளிகை வரை ஊர்வலம் நடத்திய மக்களை சுட்டுக்கொல்ல ஆகை பிறப்பிக்கப் பட்டிருந்தது. அந்த ஊர்வலம் குறிப்பிட்ட இடத்தை அடைவதற்குள் தடுத்து நிறுத்தினார் டொக்டர் எலியட். அரசாங்கத்தின் நடவடிக்கைகளில் இப்படி தலையீடு செய்துகொண்டிருந்த இந்த பத்திரிகை தடை செய்யப்படுவதற்கான நிலைமைகள் தோன்றின.

இத்தகைய சூழலில் எலியட் தனது சக ஊடக நண்பரும் துணிச்சல் மிக்கவரும், மக்கள் நலனில் அக்கறை கொண்டவருமான பெர்கியூசனுக்கு 1859 இல் அது 1200 ரூபாவுக்கு (120 பிரிட்டிஷ் பவுன்கள்) விற்றார்.

ஒரு நிபுணத்துவம் பெற்ற அறுவை சிகிச்சை மருத்துவரான அவர் அதன் தலைமை பிரதம ஆசிரியராக ஆகி முழுமையாக முழு நேர ஊடகவியலாளராக ஆனார். 1867 இல் "கொழும்பு ஒப்சேர்வர்" (Colombo

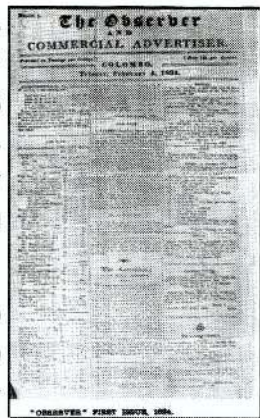
Observer) "சிலோன் ஒப்சேவர்" (Ceylon Observer) என பெயர் மாற்றம் கண்டது.

1846இல் அவர் பணியாற்றிய போது அது மாதாந்த பத்திரிகையாகத்தான் வெளிவந்து கொண்டிருந்தது. 1853 இல் அது மாதமிருமுறை வெளிவந்தது. 1875 இலிருந்து அது வாராந்தம் வெளிவரத்தொடங்கியது.

பத்திரிகையை அவர் கையேற்ற இரு வருடங்களில் 1861இல் தனது மருமகனான ஜோன் பெர்கியூசனை (John Ferguson) தனக்கு உதவியாக இலங்கைக்கு அழைத்துக்கொண்டார் (சில கட்டுரைகளில் மகன் என்று குறிப்பிடப்படுகிறது அது பிழை). அப்போது ஜோன் பெர்கியூசனுக்கு வயது 19. ஜோன் தனது மாமனாருடன் சேர்ந்து ஊடகத்துறையில் நிறைய கற்று தேர்ந்தார். பத்திரிகையின் வளர்ச்சியில் ஜோனின் பங்களிப்பைக் கண்ட ஏ.எம்.பெர்கியூசன் தனது மருமகனை பரீட்சித்துப் பார்ப்பதற்காக ஸ்கொட்லாந்துக்கு விடுமுறையைக் களிக்கச் செல்லும் காலத்தில் இளம் ஜோனிடம் தற்காலிக ஆசிரியர் பொறுப்பை கொடுத்து விட்டுப் போனார்.

ஆச்சரியப்படத்தக்க வகையில் ஜோன் தனது பொறுப்பை ஆற்றி இருந்ததைக் கண்ட ஏ.எம்.பெர்கியூசன் 1870 இல் ஜோனை இணை தலைமை ஆசிரியராக ஆக்கிக் கொண்டார்.

1875இல் அப் பத்திரிகையின் சக பங்குதாரர் ஆனார். இவர்கள் இருவரும் இணைந்து "A. M. & J. Ferguson" என்கிற கம்பனியை ஆரம்பித்து அச்சு மற்றும் வெளியீட்டுத் துறையில் பாரிய பணியை ஆற்றத் தொடங்கினார்கள். அந்த காலத்தில் இலங்கையின் ஹன்சார்ட் பிரதிகள் கூட இந்த நிறுவனத்தால் தான் வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது என்பதை அறிய முடிகிறது.

"Tropical Agriculturist" என்கிற விவசாயத்துறை பற்றிய சஞ்சிகையைத் தொடங்கினார்கள். அதுபோல "இலங்கை தகவல் கைநூல்" (Handbook and Directory of Ceylon) என்கிற நூலை வருடாந்தம் வெளியிட்டார்கள். இதில் இலங்கை பற்றிய துல்லியமான தகவல்களை புள்ளிவிபரங்களாகவும், தரவுகளாகவும் அதில் தந்தார்கள். தமது ஊடகத்துறை அனுபவம் அவர்களுக்கு பெருமளவு கைகொடுத்தது. அன்றைய தேசாதிபதி சேர் ஆர்தர் கோர்டன் (Sir Arthur Gordon) பிரித்தானிய காலனித்துவ நாடுகளிலேயே வித்தியாசமான ஒரு ஒரு படைப்பு என்றார். அதே காலப்பகுதியில் தான் தேயிலை, கோப்பி, ரப்பர் தோட்டத்துறை பெரு வளர்ச்சி காணத் தொடங்கியது.

1879 ஆம் ஆண்டு பத்திரிகைப் பணியிலிருந்து ஓய்வு பெற்ற ஏ.எம்.பெர்கியூசன் வேறு அரசு பணிகளைக் கவனிக்கத் தொடங்கினார். அவர் ஆற்றிய சேவைக்காக அவருக்கு அன்றைய பெறுமதியில் 10,000 ரூபா பெறுமதியான தங்கக் கடிசாரம் அவருக்கு வழங்கப்பட்டது.

ஏ.எம்.பெர்கியூசன் நானுஓயாவிலுள்ள அப்போட்போர்ட் (Abbotford) தோட்டத்தின் உரிமையாளராக 1880 - 1924 காலப்பகுதியில் இருந்திருக்கிறார். அதன் பின் சில காலம் அவரது துணைவி அந்தத் தோட்டத்துக்கு உரிமையாளராக ஆனார்.

அன்று தனுஷ்கோடிக்கும் மன்னாருக்கும் இடையிலான ரயில் போக்குவரத்து பாதைக்கான திட்டமும் படகு தரிப்பிடத்துக்கான திட்டமும் வகுக்கப்பட்டதன் பின்னணியில் ஜோன் பெர்கியூசனின் பாத்திரம்

முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்று பல நூல்களில் காண முடிகிறது. அவர் இலங்கையின் ரயில் போக்குவரத்துப் பாதை குறித்த பல விபரங்களையும் கூட ஆய்வுகளாக வெளியிட்டிருக்கிறார்.

ஏ.எம்.பெர்கியூசன் 26.12.1892 அன்று தனது 76 வது வயதில் மரணமானார். ஏறத்தாள அரை நூற்றாண்டு காலம் இலங்கையின் ஊடகத்துறையில் பங்கு வகித்த பெருமை அவரைச் சேரும். “இலங்கை பத்திரிகைத் துறையின் தந்தை” என்று ஏ.எம்.பெர்கியூசனை “20ஆம் நூற்றாண்டில் இலங்கையில் முத்திரை பதித்தவர்கள்” (TWENTIETH CENTURY IMPRESSIONS OF CEYLON) என்கிற பிரபலமான நூல் கூறுகிறது.

ஏ.எம்.பெர்கியூசனின் மரணத்தைத் தொடர்ந்து ஜோன் பெர்கியூசன் சிலோன் ஒப்சேர்வர் பத்திரிகையின் தலைமை ஆசிரியரானார். சில வருடங்களின் பின்னர் லண்டனில் பட்டப்படிப்பை முடித்துக் கொண்டு வந்த அவரது மகன் ரொனால்ட் ஹெட்டன் பெர்கியூசனிடம் (Ronald Haddon Ferguson) பிரதம ஆசிரியர் பொறுப்பை ஒப்படைத்தார்.

ஜோன் பெர்கியூசன் 1903 ஆம் ஆண்டு இலங்கையின் அரச சபைக்குத் (ஐரோப்பிய பிரதிநிதியாக) தெரிவானார். இலங்கையின் ரயில்வே துறையை வளர்ப்பதிலும், வர்த்தகத்துறையை பலப்படுத்துவதிலும் அவர் அந்தக் காலப்பகுதியில் பங்காற்றினார். ஐந்தே வருடங்களில் 1908 இல் அவர் அந்தப் பதவியிலிருந்து இராஜினாமா செய்துவிட்டு இலக்கியம், வரலாறு சார்ந்த எழுத்துப் பணிகளில் தனது காலத்தைக் கழித்தார்.

1912 ஆம் ஆண்டு இங்கிலாந்துக்கு சென்றுவிட்டார். 1913 இல் அங்கேயே மரணமானார். ஜோன் பெர்கியூசன் Royal Asiatic Societyயின் தலைவராகவும் இருந்திருக்கிறார். பல ஆய்வுக் கட்டுரைகளை அவர் அங்கு வெளியிட்டிருக்கிறார். 36 வருடங்களாக லண்டன் டைம்ஸ் பத்திரிகையின் இலங்கைக்கான நிருபராகவும் கடமையாற்றியிருக்கிறார்.

மூன்று தலைமுறைகளாக இலங்கையின் பத்திரிகைத் துறைக்கும், வெளியீட்டுத் துறைக்கும் அளப்பெரிய சேவையாற்றிய பெர்கியூசன் குடும்பத்தின் வகிபாகம் இலங்கையில் வரலாற்றில் முக்கியமானது.

இந்த சிலோன் ஒப்சேர்வர் நிறுவனம் தான் வெவ்வேறு கைகளுக்கு மாறி பின்னர் லேக் ஹவுஸ் (Associated Newspapers of Ceylon Limited) நிறுவனமாக உயர்ந்திருக்கிறது.

மேலும் வாரம் தோறும் ஞாயிறு வேத வகுப்புகளில் ஆசிரியராக நீண்ட காலம் தொண்டராக சேவை செய்து வந்துள்ளார். அவரின் அந்த சேவைகளுக்காகத் தான் இரத்தினபுரி மாவட்டத்தில் உள்ள பெரிய பாடசாலைக்கு 1928 ஆம் ஆண்டு அதற்கு அவரின் பெயரைச் சூட்டினார்கள்.

பெர்கியூசன் ஆற்றிய சேவையின் நினைவாக இன்று அவரின் பெயரை பாடசாலைகளுக்கும், வீதிகளுக்கு சூட்டியுள்ளனர்.

ஆனால் இன்றும் இலங்கையின் ஊடகத்துறை அவரை நினைவுகொள்வதாகத் தெரியவில்லை. அவர் பற்றிய போதனைகள் கூட ஊடகத்துறை கற்கைகளில் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. லேக் ஹவுசில் அவரது நினைவாக எதுவும் எஞ்சியிருப்பதாகவும் தெரியவில்லை.

உசாத்துணை :

- Institute of Commonwealth Studies FERGUSON, John (1842-1913)
- The wreck of the "Hebe" in the Colombo Roads - Richard Boyle mixes fact with a little fiction in the investigation of a shipwreck off Colombo in 1852 - The Sunday Times - 10.01.2016
- <http://www.historyofceylontea.com>
- <http://www.sundaytimes.lk/060604/funday/OurHeritage.html>

பிற்குறிப்பு :

19, 20 ஆம் நூற்றாண்டில் இலங்கையின் புத்திஜீவிகளின் சமூக விஞ்ஞான சங்கமாக இருந்தது ராஜரீக ஆசிய கழகம் - இலங்கைக் கிளை (Journal of the CEYLON BRANCH of the Royal Asiatic society) இந்த சங்கத்தில் ஆங்கிலம் படித்த பல புலமையாளர்கள் பல்வேறு தலைப்புகளில் திறனாய்வுகளைச் செய்திருக்கிறார்கள். அதில் ஏ.எம்.பெர்கியூசன், ஜோன் பெர்கியூசன் போன்றோரும் அங்கத்தவர்களாகவும், நிர்வாகிகளாகவும் பல வருடங்கள் பணியாற்றியிருக்கின்றனர். 1893 ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த VOLUME XIII. No. 44. இதழில் மறைந்த ஏ.எம்.பெர்கியூசனுக்கு அஞ்சலி

செலுத்தி வெளிவந்த அறிக்கையையும் காண முடிகிறது. அதே இதழில் அன்றைய சட்டப்பேரவை உறுப்பினரான பொன்னம்பலம் குமாரசுவாமி சிலப்பதிகாரம் பற்றி ஆற்றிய (1883ஆம் ஆண்டு பல தொடர் சட்டங்களில்) திறனாய்வு குறித்தும் அதன் மீதான விவாதங்களையும் காண முடிகிறது. பி.குமாரசுவாமி: ராமநாதன், அருணாச்சலம் ஆகியோரின் உடன்பிறந்த சகோதரர். இந்த மூன்று பொன்னம்பலம் சகோதரர்களும் சட்டவாக்கப் பேரவையின் உறுப்பினர்களாக மட்டுமன்றி ராஜரீக ஆசிய கழகத்திலும் உறுப்பினர்களாக இருந்து திறனாய்வுப் பணிகளில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அவை அந்த சஞ்சிகைகளிலும் ஏராளமாக வெளிவந்திருக்கின்றன.

மேற்படி சிலப்பதிகாரம் பற்றிய திறனாய்வின் போது ராமநாதன் உட்பட இன்னும் முக்கிய பல ஆங்கிலேயே, சிங்கள ஆய்வாளர்களும் கருத்துக்களைப் பகிர்ந்திருப்பதைக் காண முடிகிறது. ஆழமான இந்த உரையாடலில் சிலப்பதிகாரத்தில் குறிப்பிடப்பட்ட விபரங்களின் உண்மைத்தன்மை குறித்த ஒப்பீட்டு ஆய்வுக்காக, மகாவம்சம், புறநானூறு உள்ளிட்ட பல இலக்கியங்களும், வரலாற்று நூல்களும் திறனாய்வுக்கு பயன்படுத்தப்படுவதைக் காண முடிகிறது.

முக்கியமாக இந்த விவாதங்களின் போது கஜபா மன்னர் பற்றிய முன்னுக்குப் பின் முரணான வரலாற்று ஆதாரங்கள் குறித்து நடக்கும் விவாதம் சுவாரசியமானவை. இலங்கைக்கு கண்ணகி வழிபாட்டை கொண்டு வந்து சேர்த்தவராக கருதப்படும் கஜபா மன்னர் பற்றி ஏற்கெனவே பல சுவாரசியமானதும், ஆச்சரியமிக்கதுமான கதைகள் சிங்களத்தில் எழுதப்பட்டுள்ளதைக் காண முடிகிறது. இந்த விவாதத்தில் ஜோன் பெர்கியூசனும் கலந்துகொண்டு புலமைத்துவப் பங்களிப்பை வழங்கியிருப்பதைக் காண முடிகிறது.

வீரகேசரி - 27.05.2017

பிளாவ்ட்ஸ்க் : இலங்கைகக்கு வந்த இன்னொரு சங்கமத்தை

இலங்கையின் பௌத்த மறுமலர்ச்சி பற்றிய வரலாற்றைப் பற்றி ஆராய்பவர்கள் எப்படி ஒல்கொட்டை தவிர்த்துவிட முடியாதோ அதுபோலத் தான் எலனா பிளாவ்ட்ஸ்கி அம்மையாரையும் (Helena Petrovna Blavatsky 12.08.1831 – 08.05.1891) தவிர்த்துவிட முடியாது.

ரஷ்யாவில் பிறந்த பிளாவ்ட்ஸ்கி சிறு வயதிலிருந்து தேடல் மிக்க ஒரு பெண்ணாக வளர்ந்து வந்தவர். பிளாவ்ட்ஸ்கியின் தந்தை ஜெர்மனிய வம்சத்தைச் சேர்ந்த பீட்டர் கான், தாய் எலனா பாதயேவா. தாயார் பல புதினக் கதைகளை எழுதியவர். எலனாவின் பதினொராவது வயதில் தாயார் இறந்து விட்டார்.

தனது 17வது வயதில் யெரெவான் நகர ஆளுநர் 41-வயது நிக்கிபோர் பிளவாத்ஸ்கி என்பவரை மணந்து கொண்ட போதும் ஒரு சில மாதங்களிலேயே அந்த உறவு முறிவடைந்தது. அதன் பின்னர் அவர் மறுமணம் செய்து கொண்டதில்லை.

*To the Aryan Theosophical Society, of New York
with H. P. B.'s & H. S. O.'s good wishes
London, October, 1888.*

இலங்கையின் பௌத்த
மறுமலர்ச்சி பற்றிய
வரலாற்றைப் பற்றி
ஆராய்பவர்கள் எப்படி
ஒல்கொட்டை தவிர்த்துவிட
முடியாதோ அதுபோலத்
தான் எலனா பிளாவ்ட்ஸ்கி
அம்மையாரையும்
தவிர்த்துவிட முடியாது.

அதன் பின்னர் அவர் பல நாடுகளுக்கு தனது
விஜயத்தை தொடக்கினார். அதற்கூடாக பன்மொழித்
திறமையையும் பெற்றுக் கொண்டார். லண்டன் பின்னர்
கனடா, அமெரிக்கா, மத்திய - தென் அமெரிக்க நாடுகள்
என பயணம் செய்து அங்கிருந்து இந்தியாவுக்கு
சென்று அங்கு இரண்டு ஆண்டுகள் கழித்திருக்கிறார்.
லண்டனில் அவரது மானசீக குருவை சந்தித்து விட்டு
மீண்டும் அமெரிக்கா சென்று அங்கு இரண்டு ஆண்டுகள்
தங்கியிருந்துவிட்டு மீண்டும் இந்தியா, பின்னர் ரஷ்யா,
சிரியா, லெபனான், எகிப்து, கிரேக்கம், இத்தாலி என
உண்மையைத் தேடி உலகெல்லாம் அலைந்தவர் அவர்.

1867 ரோமின் வட பகுதியில் பிரான்ஸ், ஸ்பெயின்
நாட்டுப் படைகளுக்கு எதிரான போரில் தானும்
பங்குபற்றி உடலில் ஐந்து இடங்களில் கரும்
காயத்துக்கு உள்ளானதாக ஒரு முறை ஒல்கொட்டிடம்
தெரிவித்திருக்கிறார் பிளாவ்ட்ஸ்கி. 1873 இல்
அவர் அமெரிக்கா சென்று அங்கு சமூக சேவையில்
ஈடுபடத் தொடங்கினார். அங்கு அவர் அதிகமாக
இறையியல், ஆன்மிகம் சார்ந்த விடயங்களில் ஆர்வம்
கொண்டு தேடல்களை மேற்கொண்டார். 14.10.1874
இல் அவர் முதற் தடவையாக சிவில் யுத்தத்தில்
பங்காற்றிய வழக்கறிஞரும் கேர்ணலுமான ஹென்றி
ஒல்கொட்டுடன் முதல் சந்திப்பு நிகழ்ந்தது. அதன்

பின்னர் 1875 இல் ஒல்கொட்வெளியிட்ட “இன்னோர் உலகத்து மக்கள்” (People from the Other World) என்கிற நூலின் வாசிப்பு நிகழ்வில் கலந்து கொண்டது தான் அவருக்கு புதிய வெளிச்சத்தை ஏற்படுத்திய நிகழ்வு.

07.09.1875 அன்று 17 பேர் பிளாவ்ட்ஸ்கி தங்கியிருந்த வீட்டில் ஒரு கூட்டத்தை நடத்தி அங்கு தான் பிரம்மஞான சங்கத்தை (Theosophical Society) ஆரம்பித்தார்கள். “Theosophical” என்கிற பெயரானது இரண்டு பொருள்களை உள்ளடக்கியது, கிரேக்க மொழியில் Theos என்பது “கடவுள்”, “sohphia” என்பது “ஞானம்” ஆகிய அர்த்தங்களை இணைத்தே “Theosophical” என்று அர்த்தம் கொடுக்கப்பட்டது. தமிழில் “பிரம்மஞான சங்கம்” என்று முதலில் மொழி பெயர்த்தது யார் என்று தெரியவில்லை. இதன் தலைவராக ஒல்கொட்டும் பிளாவ்ட்ஸ்கி செயலாளருமாக தெரிவானார்கள். இந்த அமைப்பின் உத்தியோகபூர்வமான தொடக்க நாளாக கொள்ளப்படுவது 17.11.1875. இனம், வர்க்கம், பால், சாதி, நிறம் போன்ற அசமத்துவமற்ற உலகளாவிய மனிதத்துவத்துக்கான சகோதரத்துவத்தைக் கட்டியெழுப்புதலே அதன் தலையாய பணியென அறிவித்துக் கொண்டார்கள்.

08.07.1878 ஆம் ஆண்டு பிளாவ்ட்ஸ்கி அமெரிக்க குடியரிமை பெற்ற முதல் ரஷ்யர் ஆனார். ஆன்மிக விஞ்ஞானி (spiritual scientist) என்கிற அமெரிக்க சஞ்சிகைக்கு இருவரும் இறையியல் குறித்த கட்டுரைகளை புதிய நோக்கில் எழுதினர்.

1879 இல் ஒல்கொட்டும் பிளாவ்ட்ஸ்கியும் இந்தியா வந்து சேர்ந்தார்கள். பல மதங்களைப் பற்றிய அறிவைப் பெறுமாறு ஒல்கொட்டின் ஆலோசனையின்படி மதங்கள், வேதங்கள் பற்றி நிறைய கற்றார். கிறிஸ்தவ மதத்தை சுதேசிய சமூக பண்பாட்டுக்கு எதிராக பயன்படுத்தி வந்ததை அவர்கள் இருவரும் எதிர்த்தார்கள். அந்த வகையில் இந்தியாவில் இந்து மதத்தை ஆதரித்து நிற்பதே கிறிஸ்தவ நவ காலனித்துவத்துக்கு எதிரான செயல் வடிவம் என்று நம்பினார்கள். அந்த வகையில் தான் இந்தியாவில் இந்துமதத்தை ஆதரித்து செயல்படுகையில் அவர்கள் கீழ்மட்ட இந்து மக்களிடம் செல்வதற்குப் பதிலாக பார்ப்பன இந்துக்களின் நட்புகளால் வழிநடத்தப்பட்டார்கள்.

அவர்கள் ‘இந்து’, ‘இந்திய தேசியம்’, ‘இந்தியப் பண்பாடு’ என்ற கருத்தாக்கத்தை முன்வைத்தார்கள். அதன் விளைவாக சமஸ்கிருதத்தை தேசியப் பொது மொழியாக்கி, ‘இந்திய தேசிய உணர்வை’ வளர்த்தெடுக்க வேண்டும் என்றார்கள். பிளாவ்ட்ஸ்கி சமஸ்கிருதத்தை “தெய்வீக மொழி” (“Speech of the Gods” and Sanskrit the divine language) என்றார்.¹ சமஸ்கிருத பள்ளிக்கூடங்களையும் பல இடங்களில்

1. Helena Petrovna Blavatsky, Collected Writings vol. VII (Wheaton, IL: Theosophical Publishing House, 1987), 264.

பிளாவ்ட்ஸ்கியும், ஒல்கொட்டும் பௌத்தத்துக்கு மாறியதை எடுத்துக்காட்டும் ஓவியமும் தனது கைப்பட எழுதிக்கொடுத்த ஒல்கொட்டின் கடிதமும்

அமைத்தார்கள். பிரம்மஞான சங்கத்தின் தலைமையகத்தை 1879 இல் பம்பாய்க்கு மாற்றினார்கள். பின்னர் நிரந்தரமாக சென்னை அடையாரில் பெரிய நிலமொன்றை வாங்கி அங்கேயே அதன் தலைமையகத்தை அமைத்துக் கொண்டார்கள். அப்போது ஆசியாவிலேயே மிகப்பெரிய ஆலமரமாக கருதப்பட்ட, அடையாறு ஆலமரத்தின் கீழ் அமர்ந்து பிரம்மஞான சங்கத்தின் முக்கிய முடிவுகள் பல எடுக்கப்பட்டன. ஒல்கொட் பிரசாரங்களில் ஈடுபட்டிருந்த வேளைகளில் பிளாவ்ட்ஸ்கி “பிரம்மஞானி” (The Theosophist) என்கிற சஞ்சிகையை வெளியிடுவதில் தீவிரம் காட்டினார்.²

இந்து, இந்துத்துவம், இந்திய தேசியம், இந்திய நாகரிகம் போன்ற கருத்தாக்கங்களின் மூலவர்கள் இந்த இருவரும் தான் என்கிறார் பிரபல மார்க்சிய

2. Socio-Religious Reform Movements in British India, Volume 3 - By Kenneth W. Jones 1989

அறிஞர் எஸ்.வீ.ராஜதுரை.3

இந்தியாவில் 'ஆரிய வர்க்கத்தைச் சார்ந்தவர்கள்' என்ற பெருமிதத்தை உருவாக்குவதே தமது பிரதான நோக்கம் என்று புறப்பட்டு இயங்கத் தொடங்கியவர்களுடன் அயர்லாந்து நாட்டிலிருந்து இந்தியா வந்த அன்னிபெசன்ட்டும் இணைந்து கொண்டார். பார்ப்பனர்கள் இதனால் பூரித்து மகிழ்ந்தார்கள்.

ஆனால், இந்துத்துவத்தின் மீதான இறையியல் பார்வையை விட அவர்களை பின்னர் கவர்ந்தது பௌத்தமே. அதன் விளைவாக அவர்கள் தென்னிந்தியாவில் அயோத்திதாசர் போன்றோருடன் சேர்ந்து தலித் மக்கள் மத்தியில் பௌத்தமத பணிகளில் ஈடுபட்டார்கள்.

இந்தியாவில் எப்படி இந்துத்துவ பார்ப்பன குழாமினரின் செல்வாக்குக்கு ஆரம்பத்தில் உட்பட்டு தமது செயல் திட்டங்களை வகுத்தார்களோ அது போலத்தான் இலங்கையிலும் நிகழ்ந்தது. சிங்கள-பௌத்த மேட்டுக்குடியினரின் செல்வாக்கு தான் இவர்களுக்கு மூலாதார வழிகாட்டியாக இருந்திருக்கிறதோ என்று எண்ணத்தோன்றுகிறது.

இலங்கையின் நிகழ்ந்த "பாணந்துறை விவாதத்தைத்" தொடர்ந்து இலங்கை வரத்தீர்மானித்த ஒல்கொட்டும், பிளாவ்ட்ஸ்கியும் குணானந்த தேரோவுக்கு பிரம்மஞான சங்கத்தைப்பற்றிய விளக்கப்பட்ட கடித்தத்துடன் பிளாவ்ட்ஸ்கி எழுதிய "Isis Unveiled" என்கிற இரு தொகுதிகளைக் கொண்ட பெரிய நூல்களையும் அனுப்பினார்கள்.4 கடித்தத்தையும் நூலின் சாராம்சத்தையும் சிங்களத்துக்கு மொழிபெயர்த்த குணானந்த தேரர் அதனை நாட்டின் பல பாகங்களுக்கும் விநியோகித்தார். இவ்விருவரும் 1880, மே 17 அன்று காலியில் பெருமளவு மக்களின் மேளதாள வரவேற்புடன் இலங்கை வந்தடைந்தனர். ஜூன் 17 இல் பிரம்மஞான சங்கத்தை காலியில் அமைத்தனர்.5

அயோத்திதாசரை இலங்கைக்கு அழைத்து வந்து அவருக்கும் சுமங்கல தேரரின் மூலம் பஞ்சசீல தீட்சையளித்து (1890) இல் பௌத்தராக்கினார். பௌத்தத்தில் இணைந்ததாக அமெரிக்காவிலேயே அவர் அறிவித்துக்கொண்டபோதும் காலியில் உள்ள விஜயானந்தா விகாரையில் 19.05.1880 அன்று ஒல்கொட் மற்றும் எலேனா பிளாவ்ட்ஸ்கி ஆகிய இருவருக்கும் பஞ்சசீல தீட்சையளிக்கப்பட்டது. அவர்கள்

3. இந்து - இந்தி - இந்தியா - எஸ்.வீ.ராஜதுரை, மணிவாசக உபதிப்பகம் 1993

4. Anāgārika Dharmapāla - A Biographical Sketch by Bhikkhu Sangharakshita Buddhist Publication Society - Kandy 1952

5. கேணல் ஒல்கொட்டின் வருகை ஏற்படுத்திய திருப்புமுனை - (1915 கண்டி கலகம் - 10) - என்.சரவணன் (தினகரல் 06.12.2015)

H. P. BLAVATSKY
COLLECTED WRITINGS

VOLUME XII
1889-1890

THE THEosophical Society, 285 Broadway, New York
London, England, 1928
Archie Colquhoun, Edinburgh, 1928.

இந்த போக்கைக் காணும் போது பிளாவ்ட்ஸ்கி இந்துத்துவத்துக்கு நெருக்கமாகவும், ஒல்கொட் பௌத்தத்துக்கு நெருக்கமாகவும் இருந்திருக்கிறார்கள் என்றே தோன்றுகிறது. ஒரு புறம் இந்துத்துவத்தை பலப்படுத்தவும், மறுபுறம் சாதிய ஒழிப்பையும் ஒரு சேர மேற்கொள்ள முடியும் என்கிற அவர்களது முரணானகையை இன்றும் பலர் விமர்சிக்கவே செய்கின்றனர்.

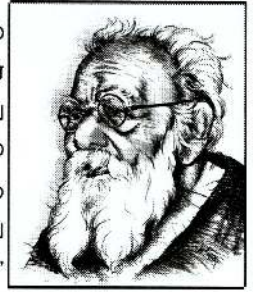
பௌத்த ஒழுக்க பிரமாணங்களை எடுத்து தேரவாத பௌத்தத்தை தழுவிக்கொண்டனர். அவர்கள் இருவரும் பஞ்சசீலத்தை ஏற்றுக்கொண்டு பிரமாணம் செய்வதாக ஒல்கொட் எழுதிக் கொடுத்த கடிதம் இன்றும் அங்கு காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. பிளாவ்ட்ஸ்கி பௌத்த மதத்தைத் தழுவியபோதும் அவர் தனது முன்னைய மதமான ரஷ்ய ஓர்த்தொடொக்ஸ் மதத்திலிருந்து முற்றாக வெளியேறவில்லை என்கிற ஒரு விமர்சனத்தை வைப்பவர்களும் உளர்.

அநகாரிக தர்மபாலவின் பெயர் மாற்றத்திலும், பௌத்த செயற்பாடுகளில் ஈடுபட புறப்பட்டதன் பின்னணியிலும் பிளாவ்ட்ஸ்கியின் வழிகாட்டல் பற்றி அநகாரிகர் பற்றிய பல நூல்களில் காணக்கிடைக்கின்றன. தனது 14வது வயதில் பிளாவ்ட்ஸ்கியை சந்தித்தது பற்றியும் பின்னர் அவரின் வழிகாட்டலால் குடும்பத்தையும் எதிர்த்துக்கொண்டு அரசாங்க லிகிதர் உத்தியோகத்தையும் உதறித் தள்ளிவிட்டு சென்னை அடையாறுக்கு பௌத்த பணிகளுக்காக பயணித்ததைப் பற்றியும் கூட பிற்காலத்தில் அநகாரிகர் தனது சுயசரிதத்தில் விரிவாக எழுதியிருக்கிறார்.

பிரம்மஞான சங்கம் கிருஷ்ண வழிபாட்டை வலியுறுத்தியதாக அநகாரிக தர்மபால விமர்சித்திருந்தார். இது பற்றிய விபரங்களைத் தருகிறார் “வெள்ளை பௌத்தன்” (The White Buddhist: The Asian Odyssey of Henry Steel Olcott – Prothero, Stephen) என்கிற நூலை எழுதிய ப்ரோதேரோ ஸ்டீபன். பௌத்த மதத்தைத் தழுவிய முதல் அமெரிக்கர் ஒல்கொட் என்று இதற்கு முன்னர் பார்த்தோம்.

பிளாவ்ட்ஸ்கியின் எழுத்துக்களில் ஆரியர்கள் பற்றிய அவரது அபிப்பிராயங்கள் கவனிக்கத்தக்கது.

இந்துத்துவத்தின் குறியீடாகவும், இந்தியாவின் தீவிர இந்துத்துவ சக்திகள் பயன்படுத்தும் சின்னமாகவும்

கொள்ளப்படும் சுவஸ்திகா சின்னத்துக்கு இந்தியாவில் புத்துயிர்ப்பைக் கொடுத்தவரும் பிளாவ்ட்ஸ்கி தான். அவர் அதற்கு கொடுத்த விளக்கம் அது இரண்டு. ஒன்றையொன்று குறுக்காக நடுவில் சந்தித்துக் கொள்ளும்போது உருவாகும் சமநிலையைக் குறிக்கிறது என்றும், சகலவற்றுக்கும் ஒரு நேரெதிர் இருக்கிறது என்கிற அர்த்தத்தை அது தருகிறது என்றும் ஒன்றை ஒன்று சந்தித்து “தன்னை உணர்தல்” என்றும் விளக்கம் கொள்ளலாம் என்கிறார். அதனை அவர் ஆரியத்தின் சின்னமாக கட்டுரைகளில் நிறுவுகிறார். இதே குறியீட்டு அடையாளத்தைத் தான் ஹிட்லர் தனது “ஆரிய” நாசிசத்தின் சின்னமாகவும் பின்னர் ஆக்கிக்கொண்டார்.

பிரம்மஞான சங்கத்தின் உத்தியோகபூர்வ சின்னத்தில் சுவஸ்திகாவையும் ஆரம்பத்திலேயே சேர்த்துக்கொண்டார். பிளாவ்ட்ஸ்கி அந்த சின்னத்தைச் சுற்றி “உண்மையை விட உயர்ந்த மதமொன்றில்லை” (There is no religion higher than truth) என்கிற வாசகம் பொறிக்கப்பட்டிருக்கும்.

இத்தகைய அவரின் வியாக்கியானங்களை விமர்சிக்கும் “ஆரிய இந்து கட்சி” (Arya Hindu Party) பிளாவ்ட்ஸ்கியை “நாசிகளையும் இந்துக்களையும் கோர்த்து விட்ட சூனியக்காரி என்று விமர்சித்தது”.

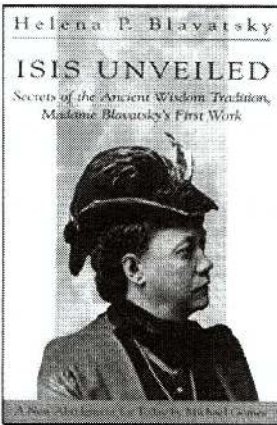
இந்த போக்கைக் காணும் போது பிளாவ்ட்ஸ்கி இந்துத்துவத்துக்கு நெருக்கமாகவும், ஒல்கொட் பௌத்தத்துக்கு நெருக்கமாகவும் இருந்திருக்கிறார்கள் என்றே தோன்றுகிறது. ஒரு புறம் இந்துத்துவத்தை பலப்படுத்தவும், மறுபுறம் சாதிய ஒழிப்பையும் ஒரு சேர மேற்கொள்ள முடியும் என்கிற அவர்களது முரண்நகையை இன்றும் பலர் விமர்சிக்கவே செய்கின்றனர். ஆனாலும் அவர்களால் உருவாக்கப்பட்ட சாதியத்துக்கு எதிரான சக்திகளின் வகிபாகத்தை தலித் மக்கள் அனுபவிக்கவே செய்தார்கள்.

தந்தை பெரியார் பிரம்மஞான சங்கத்தின் போக்கை விமர்சித்தார். 23.6.1929, குடி அரசு பத்திரிகையில் அவர்

இப்படி எழுதினார்.

“தியசாபிகல் சொசைட்டி என்பதாகவும் பிரம்ம ஞான சங்கம் என்பதாக ஒரு சங்கம் நமது நாட்டில் பார்ப்பனிய மதத்தையும் ஆதாரங்களையும் அத்திரவாரமாகக் கொண்டு 30-40 வருட காலமாக இந்தியாவில் செல்வாக்குப் பெற்றுவரும் விஷயம் யாவருக்கும் தெரிந்ததாகும்.

பார்ப்பன மதத்தையும் ஆதாரங்களையும் அஸ்திவாரமாகக் கொண்டு வேறு எவ்விதக் கொள்கையுடன் ஏற்படுத்தும் சங்கமோ, இயக்கமோ ஆனாலும் பார்ப்பனர்கள் அதை எவ்விதத்திலும் ஆதரித்தே தீருவார்கள். ஏனெனில் பார்ப்பன மதத்திற்கு மற்றொரு ஆதரவும் உபகரணமும் கிடைத்தது என்கின்ற எண்ணத்தோடு அதை வரவேற்பார்கள். பார்ப்பனர்கள் தமது மதத்திற்கும் ஆதாரத்திற்கும் ஆட்சேபகையோ மறுப்போ கொண்டதான ஏதாவதொன்றைச் சொல்லி விட்டோமேயானால், அது எவ்வளவு நன்மையும் உயர்ந்த தத்துவத்தையும் கொண்டதானாலும் அவற்றை எப்பாடுபட்டாவது ஒழித்துவிட முயற்சி செய்ய வேண்டியது பார்ப்பனர்கள் கடமையும் வழிவழிச் செய்கையுமாகும்.

உதாரணமாக, புத்தமதம், சமணமதம் போன்ற ஒழுக்கமும் ஜீவகாருண்யமும் முதன்மையாகக் கொண்ட அறிவார்ந்த மதங்கள் எல்லாம் நமது நாட்டில் இருக்கின்ற இடம் தெரியாமல் போனதும் கொலையும், கள்ளும், பொய்யும், புரளியும், ஜீவ இம்சையும், மூடநம்பிக்கையும், முட்டாள்தனமும் கொண்ட மதங்கள் எல்லாம் தலைவிரித்து ஆடுவதுமே போதுமான உதாரணமாகும். இவற்றுள் மேற்கண்ட பிரம்மஞான சங்கம் என்னும் மதமும் ஒன்றாகும்." என்றார்.

மிஷனரி

பாடசாலைகளுக்கு எதிராக
பெளத்த பாடசாலைகளை
நிறுவுவதற்கான "கல்வி
நிதியத்தை" ஆரம்பித்த
போது கூட அவர்கள்
கிறிஸ்தவத்துக்கு
மாற்றாக பெளத்தத்தை
முன்னிறுத்தினார்களே
தவிர இந்து. முஸ்லிம்
சுதேச மதத்தவர்கள்
குறித்து அசட்டையாகவே
இருந்திருக்கிறார்கள்.

ஒல்கொட்டும் பிளாவுட்ஸ்கியும் இலங்கையிலும் கிறிஸ்தவ மிஷனரிமாரின் மத மாற்றத்துக்கும் கிறிஸ்தவ மதத்தின் ஏகபோக முயற்சிகளுக்கும் எதிராக செயற்பட்டார்கள். அதை எதிர்கொள்ள இந்தியாவில் எப்படி இந்துத்துவத்தை ஆதரித்தார்களோ அதுபோல இலங்கையிலும் பெளத்தத்தை சற்று கண்மூடித்தனமாக ஆதரித்தார்கள் என்றும் கூறலாம். அதனால் தானோ என்னவோ இலங்கையில் இருந்த ஏனைய மதங்களின் நலன்களில் அவர்கள் அவ்வளவு அக்கறை காட்டவில்லை. மிஷனரி பாடசாலைகளுக்கு எதிராக பெளத்த பாடசாலைகளை நிறுவுவதற்கான "கல்வி நிதியத்தை" ஆரம்பித்த போது கூட அவர்கள் கிறிஸ்தவத்துக்கு மாற்றாக பெளத்தத்தை முன்னிறுத்தினார்களே தவிர இந்து, முஸ்லிம் சுதேச மதத்தவர்கள் குறித்து அசட்டையாகவே இருந்திருக்கிறார்கள்.

இந்தியாவில் இந்து மதத்தின் அழுக்குகளை நீக்கி சீர்திருத்தும் இலக்கில் பயணித்த இவர்கள் இலங்கையில் பெளத்தத்தை சீர்திருத்தும் இலக்கில் இருக்கவில்லை. மாறாக இவர்களால் உருவாக்கப்பட்டவர்கள் பெளத்தர்கள் அல்லாதவர்கள் மீது வெறுப்புணர்ச்சிக்கு பழக்கப்பட்டார்கள். அதன் நீட்சியே பெளத்தர்கள் பின்னர் சிங்கள பெளத்தர்களாகக் குறுகி "சிங்களம்" அல்லாதவர்கள், "பெளத்தர்" அல்லாதவர், "சிங்கள -

பெளத்தர்" அல்லாதவர்கள் மீது பிற்காலத்தில் இலங்கையின் இனப்பிரச்சினையை கூர்மையடையும் வரை கொண்டு சென்றது.

மகாத்மா காந்தியின் தத்துவார்த்த வளர்ச்சியிலும் பிரம்மஞான சங்கத்தின் பாதிப்பு நிறையவே இருந்திருக்கிறது. அவர் லண்டனில் கற்றுக்கொண்டிருந்த போது பிளாவ்ட்ஸ்கி, அன்னி பெசன்ட், ஒல்கொட், ஆகியோரின் தொடர்பைப் பெற்றதன் பின்னர் 26.03.1891 அன்று லண்டனில் இயங்கிய பிரம்மஞான சபையின் உறுப்பினராகச் சேர்ந்தார்.

பெளத்த பாடசாலைகள் உருவாக்கப்பட்டிருந்த போது பிளாவ்ட்ஸ்கியின் முயற்சியால் பெளத்த பெண்கள் பாடசாலைகள் அமைக்கப்பட்டன. இலங்கையில் தரம் மிக்க மூன்று பெளத்த கல்லூரிகளையும் 200க்கும் குறையாத பெளத்த பாடசாலைகளை அமைத்த பெருமை பிரம்மஞான சங்கத்தைச் சேரும்.

ஒல்கொட்டின் கிறிஸ்தவ எதிர்ப்புப் போக்குக்கு பிளாவ்ட்ஸ்கியின் வகிபாகம் உண்டு. அதேவேளை கிறிஸ்தவ பாணியில் பெளத்த மறுமலர்ச்சியை முன்னெடுத்தார் என்கிற குற்றச்சாட்டு உண்டு. கிறிஸ்தவ ராஜரீக (ரோயல்) கல்லூரிக்கு நிகராக ஆனந்தா, நாலந்தா போன்ற பெளத்த ராஜரீக கல்லூரியை நிறுவியது, கிறிஸ்தவ ஞாயிறு பாடசாலைக்குப் நிகராக பெளத்த மறைகல்வி (தஹாம் பாசல்) போன்றவற்றை நிறுவியது, கிறிஸ்தவ தபால் அட்டைகளைப் போல வெசாக் தபால் அட்டைகளை அறிமுகப்படுத்தியது, கிறிஸ்தவ கெரோல் ஊர்வலத்தின் உள்ளடக்கத்தைப் போல பெளத்த பெரஹர ஊர்வலத்தை ஆக்கியமை விமர்சிக்கப்படவும் செய்தது. இத்தகைய போக்கு ஒல்கொட்டுடன் கணிசமான முரண்பாடுகளையும் தோற்றுவித்திருக்கிறது. இந்தப் போக்கைத் தான் ஒல்கொட்டை எதிர்க்கும் நளின் 16 சில்வா போன்ற சிங்கள பெளத்த கடும் தேசியவாதிகள் "ஒல்கொட் பெளத்தம்" என்றும் "புரட்டஸ்தாந்து பெளத்தம்" என்றும் விமர்சிக்கிறார்கள்.

ஆனந்தா கல்லூரி 1885 இல் உருவாகுமுன்னரே பிளாவ்ட்ஸ்கி இந்தியாவிலிருந்து ரஷ்யாவுக்குத் திரும்பி அங்கு இறையியல் சார்ந்த ஏராளமான கட்டுரைகளையும் நூல்களையும் எழுதினார். அவரது "15 தொகுப்பு" நூல்கள் மிகவும் பிரசித்தி பெற்றவை. இறையியல் கற்கைகளிலும் அவை அதிகம் பயன்படுத்தப்படுபவை. அவரின் பெயரில் உலகெங்கும் பல அமைப்புகள் இயங்குகின்றன. அவரது பணிகள் இலங்கையை விட இந்தியாவிலேயே அதிகம் மேற்கொள்ளப்பட்டிருந்ததால் இந்தியாவில் பெளத்தம், தலித்தியம், இறையியல் போன்றவற்றை ஆராய்பவர்கள் பிளாவ்ட்ஸ்கியை தவிர்த்துவிட முடிவதில்லை.

பிளாவ்ட்ஸ்கி இந்தியாவிலிருந்து முதலில் இத்தாலி வந்து சேர்ந்தார். பின்னர்

அங்கிருந்து ஜேர்மனில் இருந்தபடி பிரசித்திபெற்ற நூலான “இரகசிய மதக் கோட்பாடு” (The Secret Doctrine) என்கிற நூலை எழுதினார். 1886 ஜூலையில் அவர் பெல்ஜியத்துக்கு குடிபெயர்ந்தார். 1887 மே மாதம் லண்டனுக்கு இடம்பெயர்ந்து அங்கிருந்த பிரம்மஞான சங்கத்தை காத்திரமாக இயக்கினார். பிரம்மஞான சங்கத்தின் ஐரோப்பிய தலைமையகமாக லண்டனை ஆக்கிக்கொண்டார். 08.05.1891 அன்று லண்டனில் கடும் காய்ச்சலினால் மரணமானார். அவரது உடல் லண்டனிலேயே தகனம் செய்யப்பட்டது.⁶

“உண்மையை விட உயர்ந்த மதமொன்றில்லை” என்று புறப்பட்ட பிளாவ்ட்ஸ்கியும், ஒல்கொட்டும் முன்வைத்த “பிரம்மஞான” கோட்பாட்டை இன்னொரு மதத்தைப் போல பலர் பின்பற்றத் தொடங்கினர். 20ஆம் நூற்றாண்டில் உலகம் முழுவதும் பரவலாக செல்வாக்கு பெற்ற அந்த சிந்தனை இறையியல் பற்றிய ஆய்வுகளுக்கு ஒரு முன்னோடி என்றே கூறவேண்டும். ஆன்மீகத்துடன், விஞ்ஞானத்தையும் கலந்து தேடிய அவரின் போக்கை ஒரு மர்மமாகவே ஆங்கில ஆய்வாளர்கள் பலர் காண்கின்றனர்.

பிளாவ்ட்ஸ்கியும், ஒல்கொட்டும் இலங்கையின் மதத்துவத்தின் வாயிலாக இனத்துவத்தின் திசைவழியில் திருப்புமுனையை ஏற்படுத்தியதில் அவர்கள் அறியாமலேயே பங்களித்திருப்பவர்கள். அவர்கள் ஆரியம், இந்துத்துவம், சமஸ்கிருதம், சுவஸ்திகா போன்றவற்றை இந்தியாவில் பலப்படுத்தினார்கள். இலங்கைக்கு வந்து சிங்களப் பெளத்த தேசியத்தின் உருவாக்கத்துக்கு வழிகோலினார்கள். அவர்களின் பங்களிப்பால் எதிர்கால இந்தியாவில் இந்துத்துவமும் - பார்ப்பணியமும் இலங்கையில் சிங்களமும் பெளத்தமும் உச்ச மேலாதிக்கங்களாக வடிவமெடுக்கும் என்று நினைத்துப் பார்த்திருக்க மாட்டார்கள். சிங்கள - பெளத்த மேலாதிக்கப் போக்குக்கு தாமும் எதிர்காலத்தில் பங்களிகளாகப் போகிறோம் என்பதை அறிந்திருக்க மாட்டார்கள்.

6. Boris Tsyrov - Helena Petrovna Blavatsky, A SHORT HISTORY OF LIFE AND CREATIVITY

வீரகேசரி - 10.06.2017

வீரகேசரி - 17.06.2017

என்.சரவணன் 87

ஒல்கொட் : இலங்கைக்கு வந்த இரண்டாவது அசோகன்

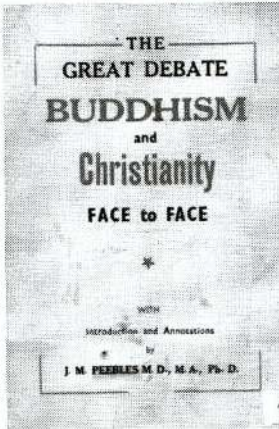

இலங்கையின் பௌத்த மறுமலர்ச்சி, பௌத்த பாடசாலைகளின் உருவாக்கம் போன்றவற்றிற்கு அத்திவாரமிட்ட முக்கிய பிரமுகர் ஒல்கொட் (Henry Steel Olcott - 2.08.1832 - 17.02.1907).

இலங்கையின் பௌத்த புத்துயிர்ப்பின் பிதாமகராக போற்றப்படும் ஒல்கொட் இலங்கையரும் அல்ல, பௌத்த பின்னணி கொண்டவரும் அல்ல என்பது சுவாரஸ்யமான தகவல். அவர் ஒரு அமெரிக்கப் ப்ரொட்டஸ்தாந்து கிறிஸ்தவர். எனவே தான் இலங்கை வரலாற்றில் ஒல்கொட்டின்

பாத்திரத்தை அனைவரும் போற்றும் அதே நேரம் அவரை வெறுக்கும் சிங்கள பௌத்த புத்தி ஜீவிகளும் இருக்கிறார்கள்.

பிரபல சிங்கள பௌத்த தேசியவாதியாக அறியப்படும் நளின் டி சில்வா "ஒல்கொட் பௌத்தம்" என்றே பல இடங்களில் இந்த வெறுப்பை கொட்டித் தீர்த்திருக்கிறார். சிங்களத்தனம் இல்லாத பௌத்தர்கள், பௌத்தத் தனம் இல்லாத சிங்களவர்கள் என்று அவர் விமர்சிக்கும் போது "சிங்களத்தனம்" இல்லாத பௌத்தர்களை "ஒல்கொட் பௌத்தர்கள்" என்றே கிண்டல் செய்கிறார் பல இடங்களில். ஒல்கொட் சிங்கள பௌத்தர் அல்லாதவர் என்றும் மேற்கத்தேயவர் என்றும் அவரின் பணிகள் அத்தனையும் மேற்கத்தேய சதி என்றும் நளின் வெவ்வேறு கட்டுரைகளில் குறிப்பிட்டு வந்திருக்கிறார்.

இலங்கையின் பௌத்த புத்தயிர்ப்பின் பிதாமகராக போற்றப்படும் ஒல்கொட் இலங்கையரும் அல்ல. பௌத்த பின்னணி கொண்டவரும் அல்ல என்பது சுவாரஸ்யமான தகவல்.

19 ஆம் நூற்றாண்டில் பௌத்த மறுமலர்ச்சிக்கு அடித்தளமிட்ட நிகழ்வுகளில் மிகவும் முக்கியமானது "பஞ்ச மகா விவாதங்கள்". அன்றைய சிலோன் டைம்ஸ் பத்திரிகையின் ஆசிரியர் ஜோன் கெபர் (John Capper) பாணந்துறை விவாதம் பற்றி எழுதிய தொடர் பின்னர் பிரசுரிக்கப்பெற்ற நூலாக 1878 இல் அமெரிக்காவில்

வெளி வந்தது. (The great debate – Buddhism and Christianity – face to face).
பௌத்த எழுச்சியில் இந்த நூலுக்கு பெரும் பாத்திரம் உண்டு. இந்த நூலை வாசித்த
அமெரிக்காவை சேர்ந்த கேணல் ஹென்றி ஸ்கூல் ஒல்கொட் இந்த நூலின் மீதும், அந்த
விவாதத்தின் மீதும் அந்த விவாதத்தை நடத்தியவர்களின் மீதும் ஈர்ப்புகொண்டார்.

அதன் பின்னர் அவர் விவாதத்தில் தொடர்புடைய மிகெட்டுவத்தே குணானந்த
தேரர், ஹிக்ககுவே சமங்கல தேரர் ஆகியோருடன் கடிதத் தொடர்புகளை
ஏற்படுத்திக்கொள்கிறார். இந்தத் தொடர்பு அவரை இலங்கை வருகைக்கு வித்திட்டது.

ஒல்கொட் ஒரு அமெரிக்க இராணுவ அதிகாரி, பத்திரிகையாளர், வழக்கறிஞர்.
1865 இல் ஜனாதிபதி ஆபிரகாம் லிங்கனின் படுகொலை விசாரணைகளிலும்
பங்கேற்றவர். ஆன்மிகம் குறித்த அவரின் சுய தேடலின் விளைவாக பௌத்தத்தில்
நாட்டம் கொண்டார். அமெரிக்காவில் முதலாவதாக பௌத்தத்துக்கு மாறியவராக
அறியப்பட்டவர் அவர். இந்த நிலையில் தான் பாணந்துறை விவாதம் குறித்த நூலை
அறிகிறார். இலங்கை வர தீர்மானிக்கிறார். 1875ஆம் ஆண்டு அவர் நியூயோர்க்கில்
பிரம்மஞான சங்கத்தை (Theosophical Society) எலேனா ப்ளவட்ஸ்கி என்பவருடன்
இணைந்து தொடங்கினார். சங்கத்தின் தலைமையை புத்தர் பிறந்த பூமிக்கு
மாற்றுவதற்காக இந்தியாவில் பல இடங்களைத் தேடியலைந்து இறுதியில் சென்னை
அடையாரில் 1882இல் பிரம்மஞான சங்கம் நிறுவப்பட்டது.

அதன் பின்னர் 1880, மே 17 அன்று காலியில் பெரும் வரவேற்புடன் இலங்கை
வந்தடைந்தார். ஜூன் 17 இல் பிரம்மஞான சங்கத்தை காலியில் அமைத்தார்.

பௌத்தத்தில் இணைந்ததாக அமெரிக்காவிலேயே அவர்
அறிவித்துக்கொண்டபோதும் காலியில் உள்ள விஜயானந்தா விகாரையில் ஒல்கொட்
மற்றும் எலேனா ப்ளவட்ஸ்கி (Helena Blavatsky) ஆகிய இருவருக்கும் பஞ்சீஸ்
தீட்சையளிக்கப்பட்டது. அவர் பௌத்த ஒழுக்க பிரமாணங்களை எடுத்து பௌத்தத்தை
தழுவிக்கொண்டார்.

அதன் இணை ஸ்தாபகராக பொன்னம்பலம் இராமநாதன் ஆனார். அது மட்டுமன்றி
பௌத்த கல்வி நிதியத்தை ஆரம்பித்தபோது அந் நிதியத்தின் இணைசெயலாளராக
ஒல்கொட்டுக்கு நிகராக அதில் பணியாற்றினார் இராமநாதன். ஆனால், தனி பௌத்த
பாடசாலைகளுக்கே முன்னுரிமை வழங்கப்பட்ட நிலையில் இராமநாதன் இந்துக்
கல்லூரிகளை அமைக்கும் பணியில் புறம்பாக ஈடுபட்டது இன்னொரு உபகதை.

சென்னையில் ஆன்னி பெசென்ட், அயோத்திதாசர் ஆகியோருடன் இணைந்து
ஒடுக்கப்பட்ட பஞ்சமர்களுக்கான சிறுவர் பள்ளிகளை அமைப்பதில் ஒல்கொட்

சிங்கள பௌத்த

மறுமலர்ச்சிக்கு தூணாகவும்,

ஒரு ஞானத்தந்தையாகவும்

(God father) இருந்த ஒல்கொட்

இந்த துரோகங்களின்

காரணமாக நாட்டை விட்டே

சொல்லிக்கொள்ளாமல்

வெளியேறினார். அதன்

பின்னர் அவர் இலங்கைக்கு

வரவேயில்லை.

ஈடுபட்டார். அயோத்திதாசரை இலங்கைக்கு அழைத்துச் சென்று அங்கு சுமங்கல தேரரின் மூலம் பஞ்சசீல தீட்சையளித்து (1890) இல் பௌத்தராக்கினார். அதுபோல தனது சிஷ்யனான அநகாரிக தர்மபாலவையும் சென்னைக்கு அழைத்துச் சென்று பௌத்த மறுமலர்ச்சிப் பணிகளில் ஈடுபடுத்தினார்.

இலங்கையில் அவர் அறிந்துகொண்ட பௌத்த அனுபவங்களை ஆங்கிலத்தில் நூல்களாக எழுதி மேற்கத்தேய ஆங்கிலேயர்களுக்கு பரப்பினார். அவர் எழுதிய "பௌத்த மறைக்கல்வி" (The Buddhist Catechism - 1881) நூல் பிரசித்திபெற்றது. பிற்காலத்தில் இலங்கையின் கலாசார அமைச்சு இந்த நூலை பல தடவை பதிப்பிட்டது. அம்பேத்கார் தனது பௌத்தம் குறித்த ஆய்வுகளின் போது ஒல்கொட்டின் சிந்தனைகளின் பாதிப்பும் இருந்ததாக ஆய்வாளர்கள் சுட்டிக்காட்டுகின்றனர்.

அநகாரிக்க தர்மபாலவை உருவாக்கி ஆரம்பத்தில் வழிநடத்துவதில் பங்கு ஒல்கொட்டைச் சாரும். அநகாரிகர் சிங்கள பௌத்தர்களுக்கு சிங்கள

பெளத்தரல்லாதவர்கள் மீது வெறுப்புணர்ச்சியை போதித்த போதும் அவரை உருவாக்கிய ஞானத்தந்தை ஒரு சிங்கள பெளத்தரல்லாத அந்நியரே என்பது ஒரு முரண்தகை.

ஒல்கொட் இலங்கையில் பெளத்த கல்வி முறையை உருவாக்கி வளர்த்தெடுத்தார். பெளத்த கல்வி முறையின் தந்தையாகவும் பெளத்தர்களால் அழைக்கப்படுகிறார் ஒல்கொட். ஆங்கிலேய காலனித்துவத்தால் உருவாக்கப்பட்ட பல கிறிஸ்தவ பாடசாலைகளுக்கு நிகராக இலங்கை முழுவதும் பெளத்த பாடசாலைகளை நிறுவியதில் ஒல்கொட்டின் பாத்திரம் முக்கியமானது. ஆனால், அந்த பாடசாலைகள் தூய சிங்கள பெளத்த பாடசாலைகளாக ஆகிவிடும் என்று ஒல்கொட் கற்பனையும் செய்திருக்கமாட்டார். அவை ஏனைய இன-மதத்தவர்களுக்கு தீட்டாக அமைந்து விடுமென்று நினைத்தும் பார்த்திருக்க மாட்டார்.

கொழும்பிலுள்ள ஆனந்தா, நாலந்தா உள்ளிட்ட 460 பெரிய பிரபல பாடசாலைகள் இலங்கையின் பல்வேறு பாகங்களில் ஒல்கொட்டின் வழிகாட்டலால் உருவாக்கப்பட்டன. இன்றும் அவை 100 வீத சிங்கள பெளத்த பாடசாலைகளாக இயங்குகின்றன. அதுமட்டுமன்றி ப்ளவட்ஸ்கியும் ஒல்கொட்டும் சேர்ந்து பெளத்த பெண்களின் கல்வியையும் உயர்த்துவதற்காக பெண்கள்

1883 கொட்டாஞ்சேனைக் கலவரம் நிகழ்ந்தபோது பெளத்தர்களுக்கு நிகழ்ந்த அநீதிக்கு நீதி கோரி 1884 இல் இங்கிலாந்து சென்ற அவர் 6 கோரிக்கைகளை வென்று திரும்பினார். அதில் ஒன்று தான் வெசாக் பெளர்ணமி நாளை விடுமுறை நாளாக்க வேண்டும் என்பது. இன்று உலகம் பூராவும் பயன்படுத்தப்படும் பெளத்த கொடி ஒல்கொட்டின் வழிகாட்டலில் சுமங்கல தேரர். குணானந்த தேரர். அநகாரிக தர்மபால ஆகியோர் கொண்ட குழுவால் உருவாக்கப்பட்டதே.

கல்லூரிகளும் உருவாக்கப்பட்டன. மருதானை சங்கமித்த பெண்கள் கல்லூரி, மியூசியஸ் கல்லூரி, விசாகா பாடசாலை போன்றவை அவற்றில் குறிப்பிடத்தக்க உதாரணங்கள்.

உலக மதங்களின் கூட்டமைப்பில் பௌத்தத்தையும் இணைத்துக்கொள்ள பாடுபட்டதுடன் அந்காரிக்க தர்மபாலவை சிக்காகோ மாநாட்டுக்கு அனுப்பி வைத்தார். அந்த மாநாட்டில் சுவாமி விவேகானந்தரின் பிரசித்திபெற்ற உரையை போலவே சிங்கள பௌத்தர்களும் தர்மபாலவின் உரை முக்கியத்துவமுடையது என்று கருதுகின்றனர். அந்த உரை பௌத்த மதம் குறித்தும் தேரவாதம் குறித்தும் பல விளக்கங்கள் முதல் தடவையாக கலந்துகொண்ட பலரையும் சென்றடைந்தது என்றே நூல்கள் பல கூறுகின்றன.

இலங்கையில் தனிப் பௌத்த பாடசாலைகளின் தோற்றம் பௌத்த மறுமலர்ச்சியில் ஒரு பாய்ச்சல் என்றே கூற வேண்டும். கத்தோலிக்க மத மாற்றத்திலிருந்து பௌத்தர்களை மீட்பதற்கும், சிங்கள பௌத்தர்களின் தனித்துவத்தைப் பேணிப் பாதுகாத்து வளர்ப்பதற்கும் இந்த பாடசாலைகளின் உருவாக்கம் பாரிய பாத்திரம் வகித்தது.

இலங்கையில் பௌத்த அறநெறிப் பாடசாலை (தவறாம் பாசல்) முதன் முதலாக 03.08.1895 இல் காலி ரீ விஜயானந்தராம விகாரையில் கேணல் ஒல்கொட்டின் முயற்சியால் தொடங்கப்பட்டது. கிறிஸ்தவ முறையில் “ஞாயிறு கிறிஸ்தவ அறநெறிப் பாடசாலை” வழிமுறையையே ஒல்கொட் இலங்கையின் பௌத்த மரபில் இணைத்துக்கொண்டார்.

1883 கொட்டாஞ்சேனைக் கலவரம் நிகழ்ந்தபோது பௌத்தர்களுக்கு நிகழ்ந்த அநீதிக்கு நீதி கோரி 1884 இல் இங்கிலாந்து சென்ற அவர் 6 கோரிக்கைகளை வென்று திரும்பினார். அதில் ஒன்று தான் வெசாக் பௌர்ணமி நாளை விடுமுறை நாளாக்க வேண்டும் என்பது. இன்று உலகம் பூராவும் பயன்படுத்தப்படும் பௌத்த கொடி ஒல்கொட்டின் வழிகாட்டலில் சுமங்கல தேரர், குணானந்த தேரர், அந்காரிக தர்மபால ஆகியோர் கொண்ட குழுவால் உருவாக்கப்பட்டதே.

ஒல்கொட் பௌத்தத்தை இறையியல் பார்வையில் தான் பார்த்தார் எனவே தான் புத்தரின் உடற்பாகங்களை கொண்டு புனித இடங்களாக கருதப்படுபவற்றில் உண்மையிருக்க வாய்ப்பில்லை என்றும் புனிதப்பல் என்று கூறப்படுபவை மிருகங்களின் பல்லாகக் கூட இருக்கலாம் என்று ஒல்கொட் கூறியதை பெரிதுபடுத்தி அவரை ஓரங்கட்டத் தொடங்கினர். ஒல்கொட் பௌத்தத்துக்கு மாறியபோதும் பௌத்தராக வாழவில்லை என்கிற குற்றச்சாட்டையும் பகிரங்கமாக அந்காரிக தர்மபால போன்றோர் முன்வைத்தார்கள்.

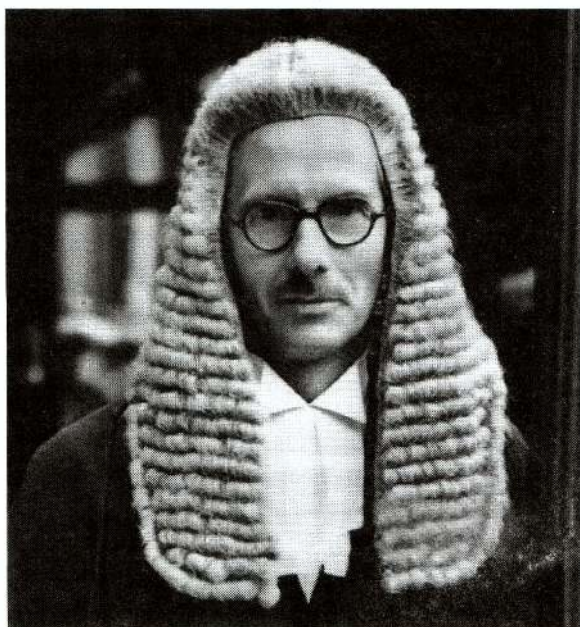
ஒல்கொட் வெறும் சித்தாந்தவாதியாக இருக்கவில்லை. அவர் ஒரு செயல் வீரராக இருந்தார். ஒல்கொட் பற்றி ஸீ சமங்கல தேரர் குறிப்பிருகையில், அவர் இலங்கை வந்த “இரண்டாவது அசோகன்” என்கிறார்.

இலங்கையில் அவருக்காக இன்றும் நிறுவப்பட்டுள்ள பல சிலைகள், அவரின் பேரில் இருக்கும் வீதிகளின் பெயர்கள் அவரின் முக்கியத்துவத்தை பறை சாட்டுகின்றன. பிற்காலத்தில் சிங்கள தலைவர்கள் ராமநாதனை எப்படி ஒரு துரோகியாக சித்திரித்தார்களோ அதுபோல ஒல்கொட்டும் அன்றே ஒரு துரோகியாக பிரசாரப்படுத்தப்பட்டார். அவரால் பலனடைந்த சிங்கள பௌத்த சக்திகள் அவர் தந்த ஏணியில் ஏறியபின் அவரையே எட்டியுதைத்தது தான் வரலாறு. சிங்கள பௌத்த மறுமலர்ச்சிக்கு தூணாகவும், ஒரு ஞானத்தந்தையாகவும் (God father) இருந்த ஒல்கொட் இந்த துரோகங்களின் காரணமாக நாட்டை விட்டே சொல்லிக்கொள்ளாமல் வெளியேறினார். அதன் பின்னர் அவர் இலங்கைக்கு வரவேயில்லை.

“உண்மையை விட உயர்ந்த மதமொன்றில்லை” என்கிற சுலோகத்துடன் உண்மையைத்தேடி பயணித்த ஒல்கொட் 17.02.1907 அன்று சென்னை அடையாரில் மறைந்தார்.

வீரகேசரி – 03..06.2017

ஐவர் ஜெனிங்ஸ் : அரசியலமைப்பு சிற்பி

ஐவர் ஜெனிங்ஸ் (Sir William Ivor Jennings 16.05.1903 – 19.12.1965) இலங்கையின் அரசியல், கல்வி வரலாற்றில் மறக்க முடியாத பாத்திரம். சுதந்திர இலங்கையின் முதலாவது அரசியலமைப்பான சோல்பரி அரசியலமைப்பின் சிற்பி என்று கூறுவார்கள். அதுபோல இலங்கையின் பல்கலைக்கழக தோற்றத்தின் பிதாமகரும் கூட.

1903 இல் லண்டனில் பிறந்த அவர் கேம்பிரிட்ஜ் பல்கலைக்கழகத்தில் சட்டம், அரசியல், பொருளாதாரம் போன்ற விடயங்களில் கற்று சட்ட விரிவுரையாளராகவும்

ஐவர் ஜெனிங்ஸ்
(Sir William Ivor
Jennings 16.05.1903
– 19.12.1965)

இலங்கையின் அரசியல்,
கல்வி வரலாற்றில் மறக்க
முடியாத பாத்திரம். சுதந்திர
இலங்கையின் முதலாவது
அரசியலமைப்பான சோல்பரி
அரசியலமைப்பின் சிற்பி
என்று கூறுவார்கள்.

கடமையாற்றிக் கொண்டிருந்த போது பிரித்தானிய அரசாங்கத்தால் இலங்கைக்கு விசேட பணிக்காக அனுப்பப்பட்டார். 21.03.1941 இல் அவர் இலங்கை அனுப்பப்பட்டதே இலங்கைக்கான பல்கலைக்கழக உருவாக்கத்துக்காகத்தான்.

இரண்டாம் உலக யுத்தம் நிகழ்ந்துகொண்டிருந்த காலப் பகுதியில் அவர் இலங்கை வந்தார் என்பதை புரிந்து வைத்திருப்பதும் அதன் பின் அவரால் நிகழப் போகும் அரசியல் மாற்றத்தை புரிந்துகொள்ள எளிமையாக இருக்கும்.

இலங்கைக்கு வருமுன்னரே அவர் தான் புலமைபெற்ற அரசியல், சட்டம் தொடர்பில் சில முக்கிய நூல்களை இங்கிலாந்தில் வெளியிட்டிருந்தார். “நலிந்த சட்டம்” (The Poor Law Code - 1930) “சட்டத்திலும் யாப்பிலும் அரசியலமைப்பு விவகாரம்” (Constitutional matters in The Law and the Constitution 1933)> “மந்திரிசபை அரசாங்கம்” (Cabinet Government - 1936) “பாராளுமன்றம்” (Parliament - 1939) என்கிற நூல்கள் மிகவும் பிரச்சித்தி பெற்றவை. அவரது 38 வயதுக்குள் 13 நூல்கள் எழுதியிருந்தார்.

இலங்கையில் இரண்டாம் உலகப் போர் நிகழ்ந்த காலத்தில் அவர் சிவில் பாதுகாப்பு பிரதி ஆணையாளராக நியமிக்கப்பட்டார்.

பல்கலைக் கழக சிற்பி

லண்டன் பல்கலைக்கழகத்தின் மாதிரியைக் கொண்ட ஒரு பல்கலைக்கழகத்தை இலங்கையில் உருவாக்கும் அவரது முயற்சி “இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம்” (University of Ceylon) என்கிற பெயரில் தலைநகர் கொழும்பில் உருவாக்கப்பட்டு பின்னர் அதன் ஒரு பகுதி பேராதனைக்கு 1952இல் பேராதனைக்கு மாற்றப்பட்டது.

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தை உருவாக்குவதில்

அன்றைய கல்வி அமைச்சர் C.W.W.கன்னங்கரவின் ஒத்துழைப்புடன் கட்டி முடிப்பதில் பிரதான பாத்திரம் வகித்தார் ஜெனிங்ஸ். இலங்கை பல்கலைக்கழகத்தின் முதலாவது உபவேந்தராக 1942-1955 வரை கடமையாற்றினார். இந்த 2017 பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம் 75 ஆண்டு நிறைவையொட்டி வைர விழாவை கொண்டாடுகிறது.

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தின் உருவாக்குவதில் ஜெனிங்ஸ்கண்ட கனவு எப்படி பலித்து என்பது பற்றி அவரின் “பேராதனைக்கான பாதை” (The Road to Peradeniya) பற்றிய நூலில் நிறையவே எழுதியுள்ளார். பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தின் ரம்மியமான அழகான தோற்றத்துடனான ஒரு பல்கலைக்கழகத்தை உலகில் வேறெங்கிலும் காண முடியாது என்று பூரிக்கிறார் அவர்.

சுதந்திர இலங்கையின் யாப்பு

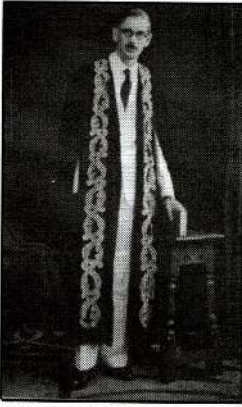
2வது உலக யுத்தம் நிகழ்ந்து கொண்டிருந்த போதே தனது சாம்ராஜ்ஜியத்துக்கு உட்பட்ட பல நாடுகளை விடுவித்து சுயாட்சி வழங்கும் முடிவுக்கு வந்த பிரித்தானியா அரசியல் யாப்பு சீர்த்திருத்தத்தின் மூலம் இலங்கையின் சூட்சி முறையில் மாற்றங்களை செய்துவிட்டு கிளம்பும் முடிவில் இருந்தது. கூடவே தனது பிடியையும் முற்றிலும் அகற்றாத வகையில் அந்த சீர்த்திருத்தம் அமைய வேண்டும் என்பதில் கவனமாக இருந்தது. சுதேச தலைவர்களோ “டொமினியன்” அந்தஸ்தைக் கோரி நின்றனர்.

யுத்தம் முடிந்ததன் பின் பொறுப்புடன் கூடிய அரசியலமைப்பொன்று வழங்கப்படுமென 1943 மே மாதம் பிரகடனப்படுத்தியது. பிரித்தானிய முடிக்குட்பட்ட சுயாட்சி முறைமையை கொண்டிருக்கக்கூடிய வகையில் உருவாக்குவதற்கான ஒரு நகலொன்றை அமைச்சரவையை உருவாக்கும்படி பிரித்தானிய அரசு வேண்டியது. இதனை 1943க்குள் தயாரிக்கும் படையும் நான்கில் மூன்று பெரும்பான்மை பகுதியினரின் ஒப்புதலைப் பெற்ற பின் இதனை நடைமுறைக்கு கொண்டுவரலாமென்றும் அதிலிருந்தது.

“அமைச்சர்களின் நகல்” (Minister’s Draft) எனும் பெயரில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட இந்த நகல் உண்மையிலேயே அமைச்சர்களால் உருவாக்கப்பட்டது அல்ல. 1.எஸ். சேனநாயக்கவின் மேற்பார்வையில் ஐவர் ஜெனிங்ஸ் தான் இதனை தயாரித்தார். இதன் பின்னணியில் இராஜதந்திர சூத்திரதாரியாக செயற்பட்ட இன்னொருவர் சேர். ஒலிவர் குணதிலக.

சோல்பரி யாப்பின் விதாமகர்.

இது தயாரிக்கப்பட்டதன் பின்புலம் பற்றி பின்னர் ஐவர் ஜெனிங்ஸ் எழுதிய

“இலங்கையின் அரசியலமைப்பு” (Constitution of Ceylon) எனும் நூலில் பல விபரங்களைக் குறிப்பிடுகிறார். அது மட்டுமன்றி டி.எஸ்.சேனநாயக்க 1952இல் இறக்கும் வரை அவரின் நண்பராகவும், பிரதான ஆலோசகராகவும் ஜெனின்க்ஸ் விளங்கினார். 1949 இல் அவர் வெளியிட்ட “இலங்கை யாப்பு” (The constitution of Ceylon) என்கிற நூலை டி.எஸ்.சேனநாயக்கவுக்குத் தான் சமர்ப்பணம் செய்திருக்கிறார்.

அந்த உத்தேச யாப்பு நகல் 02.02.1944 இல் தேசாதிபதியிடம் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட வேளை அது குறித்து சிறுபான்மையினரின் கருத்தை அறிய ஆவல் கொண்டிருந்தார் தேசாதிபதி.

அந்த நகலுக்கு சிறுபான்மை இனத்தவர்களின் ஆதரவும் கிடைக்கவில்லை. தம்மிடமிருந்து எந்தவித யோசனைகளையும் கேட்டறியாமல் தயாரிக்கப்பட்ட இந்நகல் சிறுபான்மையினங்களுக்கு எதிரானவை என தமிழ் தலைவர்கள் தெரிவித்தார்கள். எதிர்த்தார்கள்.

இந்நகலை மீளப் பரிசீலிக்கும்படி அமைச்சர்களால் குடியேற்ற நாட்டுக் காரியதரிசியிடம் கோரப்பட்டது. இந்நகலைப் பரிசீலிப்பதற்குப் பதிலாக பிரித்தானிய அரசு இன்னொரு அறிவித்தலை விடுத்தது. “1944 அறிக்கை” எனும் பெயரில் அமைக்கப்படும் இவ்வறிக்கையின் பிரகாரம் “அமைச்சர்களின் நகலை” நடைமுறைப்படுத்துவதற்கான சாத்தியப்பாட்டை ஆராய்வதற்காக சோல்பரி தலைமையிலான ஆணைக்குழு அனுப்பப்பட்டது.

இதன் பிரகாரம் 1944 செப்டம்பர் மாதம் அரசியலமைப்பு சீர்திருத்தத்தைப் பரிசீலிப்பதற்கென சோல்பரி ஆணைக்குழு அமைக்கப்பட்டது. இக்குழு டிசம்பர் 22 இலங்கை வந்தது. இந்த ஆணைக்குழுவின் விசாரணை அறிக்கை எந்தவிதத்திலும் பாதிக்காத வண்ணம் ஐவர் ஜென்னிங்க்ஸ் தயாரித்ததையே

அமுல்படுத்தத் தான் சிங்களத் தலைவர்கள் விரும்பினர். ஆளுநரை தனிப்பட சந்தித்து அதற்கான முயற்சிகளையும் செய்தனர்.

சோல்பரி ஆணைக்குழுவினருக்கு செய்வதற்கு பெரிதாக ஒன்றுமில்லை. “அமைச்சர்களின் நகல்” எனும் பெயரில் அழைக்கப்பட்ட ஐவர் ஜெனிங்ஸ் தயாரித்திருந்த அதே திட்டத்தையே சில மாற்றங்களுடன் தமது ஆணைக்குழுவின் சிபாரிசாக முன்வைத்தது. இறுதியில் ஜெனிங்ஸ்ஸின் “அமைச்சர்களின் நகல்” சோல்பரித் திட்டமாக 1945 ஒக்டோபர் 09இல் ஆனது.

ஜெனிங்ஸின் ஆலோசனையின் பேரிலேயே சிறுபான்மையினருக்கான காப்பீடான 29 (2) வது சரத்தும் சேர்க்கப்பட்டது.¹ அது இனக்குழுமங்களுக்கு மட்டுமல்ல, பல்வேறு ஒடுக்கப்படும் சாதியினருக்கும் கூட காப்பீடாக இருக்கும் என்று ஜெனிங்ஸ் கூறினார்.² பிரித்தானிய அரசு “அயர்லாந்து சட்டத்தில்” ஏற்படுத்தியிருக்கும் 5ஆம் பிரிவுக்கு ஒப்பானது அது என்றார் அவர்.

“யாப்பு உருவாக்கத்தில் சிறுபான்மையினரின் பிரச்சினையே பிரதான சிக்கலாக இருந்தது. மற்றும்படி அனைத்தும் இலகுவாகவே இருந்தன” என்கிறார் ஜெனினிங்ஸ்.

சோல்பரி யாப்பு உருவாக்க காலத்தில் ஒரு விடயத்தைக் குறிப்பிடுகிறார்.

“1938 Ceylon Blue Book எனது படுக்கை அறையில் இருந்தது. அதன் படி ஒரு கணக்குச் சூத்திரத்திற்குள் பிரதிநிதித்துவத்தை அடக்கிப் பார்த்தேன். 75,000 பேருக்கு ஒருவர் என்கிற ரீதியிலும், 1000 சதுர மைல்களுக்கு ஒருவர் என்கிற ரீதியிலும் பார்த்தால் (1931 தொகைமதிப்பின் படி) மக்கள் தொகையின் படி 70 ஆசனங்களும், பரப்பளவின் படி 24 ஆசனங்களும் இருந்திருக்க வேண்டும் என்பதைக் கண்டேன். ஆனால் யாழ். குடா நாடு உள்ளிட்ட வட மாகாணத்தில் நான்கு ஆசனங்கள் இருந்திருக்க வேண்டிய இடத்தில் 3 மட்டுமே இருந்தது கண்டு ஏமாற்றமடைந்தேன். என்கிறார். (The Road to Temple Trees - Sir Ivor Jennings and the Constitutional Development of Ceylon: Selected Writings - H. Kumarasingham - CPA - 2015)

1953 ஆம் ஆண்டு ஜெனிங்ஸ் எழுதிய (The Ceylon historical journal - சஞ்சிகையில்) 52ஆம் ஆண்டு தேர்தலில் இந்திய வம்சாவளியினரின் பிரஜாவுரிமை பறிப்பு ஏற்படுத்திய தாக்கம் குறித்து எழுதும் போது 1945இல் டொமினியன் அந்தஸ்து வழங்குவதற்கான வெள்ளையறிக்கை மீதான விவாதத்தில் மூவர் மட்டுமே எதிர்த்து

1. Sri Lankan Tamil Nationalism: Its Origins and Development in the Nineteenth and Twentieth Centuries. - A. Jeyaratnam Wilson

2. The Constitution of Ceylon (3rd Ed.) - Sir Ivor Jennings - 1953

வாக்களித்தனர் என்றும், தவறாநாயக்கவும் இரண்டு இந்தியப் பிரதிநிதிகளுமே அப்படி வாக்களித்தார்கள் என்கிறார். அனைவரும் ஆதரவாக வாக்களிப்பார்கள் என்று சேனநாயக்க ஆவலுடன் எதிர்பார்த்திருந்தாக ஜென்னிங்ஸ் தெரிவிக்கிறார். அதில் “இலங்கை இலங்கையர்களுக்கே” என்கிற கோஷம் அன்று எப்படி எழுந்திருந்தது என்பது குறித்தும் விபரிக்கிறார். 3

ஜென்னிங்ஸால் கொணரப்பட்ட 29வது சரத்தாலேயோ, அல்லது தனது ஆலோசனையின் கீழ் செயற்பட்ட சேனநாயக்கவைக் கையாண்டோ இந்திய வம்சாவளியினரை பிரஜாவுரிமை பறிப்பிலிருந்து காக்க முடியாமல் போனது தற்செயல் என்று கடக்க முடியவில்லை. தமிழர்களுக்கு நேர்ந்த அநீதிகளையிட்டு பிற காலத்தில் சோல்பரி பிரபு வருந்தி கருத்து வெளியிட்டது போன்றே ஜெனிங்ஸும் கவலை வெளியிட்டார். இலங்கைக்கு சமஷ்டி ஆட்சியே சிறந்தது என்று அவர் கூறினார்.

தமிழர்களுக்கு அநீதி?

இலங்கையின் பூர்வீகக் குடிகளாக சிங்களவர்களுக்கு முன்னரே தமிழர்கள் இருந்திருக்கிறார்கள் என்று தனது

3. Additional notes on the general election of 1952 by Sir Ivor Jennings (The Ceylon historical journal January & April 1953)

நூலில் முன்னர் எழுதிய ஜெனினிங்ஸ் பின்னர் நாட்டை திருப்பியளிப்பதற்கான யாப்பை வரையும் போது சிங்களவர்களிடம் ஆட்சியதிகாரத்தை வழங்கும் வகையிலேயே வரைந்தார் என்பது கவனிக்கத்தக்கது.

தமக்கு துரோகம் இழைக்கப்பட்டதாக தமிழர் தரப்பை போல சிங்களத் தரப்பும் ஜெனினிங்ஸை திட்டித் தீர்க்கும் எழுத்துக்கள் எங்கெங்கும் விரவிக் கிடக்கின்றன. ஒரு முக்கிய அரசியல் நிலைமாறு காலகட்டத்தில் ஜெனினிங்ஸ் ஆற்றிய பாத்திரம் இலங்கை வரலாற்றில் அதி கவனத்துக்கு உள்ளாக்கப்படுகிறது. 2012ஆம் ஆண்டு மாற்றுக் கொள்கைகளுக்கான நிலையம் (CPA) வெளியிட்ட ஐந்து நூல்கள் மிகவும் முக்கியமான ஆய்வுகள். ஐவர் ஜெனினிங்ஸ் இன் பாத்திரம் பற்றி நிறைய விபரங்கள் அதில் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. ("The Road to Temple Trees" Sir Ivor Jennings and the Constitutional Development of Ceylon: Selected Writings - Editor)

பிரபல சிங்கள தேசியவாதியான குணதாச அமரசேகர லேக்ஹவுஸ் சிங்களப் பத்திரிகையான "சிலுமின" வுக்கு அளித்த பேட்டியொன்றில்.

"ஐவர் ஜெனினிங்ஸ் ஒரு ஏகாதிபத்தியவாதி. இந்த நாட்டில் சிறந்த அறிவாளிகளை உருவாக்குவதை அவர் செய்யவில்லை. மாறாக அரசாங்கத்துக்கு தேவையான சிவில் சேவகர்களை உருவாக்குவதையே அவர் செய்திருந்தார். இங்கிலாந்திலிருந்து வந்த ஒரு ஏஜென்ட் என்கிற வகையில் இந்த நாட்டுக்குத் தேவையான கல்வியையோ சிந்தனையையோ தந்த மனிதன் அல்ல அவர்" என்கிறார்.

சர்வதேச யாப்பு நிபுணர்.

ஜெனினிங்ஸ் 1955இல் இங்கிலாந்துக்கு திரும்பி விடுகிறார். அதன் பின் 10 ஆண்டுகள் 1965 இல் அவர் இறக்கும் வரை பல்வேறு நூல்களையும், பல நாடுகளுக்கான யாப்புருவாக்கத்தில் தனது பங்கையும் வழங்கி வந்தார். ஜெனினிங்ஸ் உலகளவில் "யாப்பு வரைவு" துறையில் நிபுணத்துவம் பெற்றவராக திகழ்ந்து வந்தவர்.

இந்தியாவின் அரசியலமைமைப்பை உருவாக்கும் குழுவின் தலைவராக அம்பேத்கரை வரவிடாமல் செய்து ஒரு பிரிட்டிஷ்காரரான ஐவர் ஜெனினிங்ஸ் என்பவரைதான் நியமிக்க வேண்டும் என்று விரும்பினார் நேரு. ஆனால், மகாத்மா காந்தியின் தலையீட்டால் பின்னர் டாக்டர். அம்பேத்கர் நியமிக்கப்பட்டார்.

இந்திய அரசியல் யாப்பானது மிகவும் இறுக்கமானது, விரிவாக எழுதப்பட்டதால் மாற்றங்கள் செய்யக் கூடிய சாத்தியங்களை வெகுவாகக் குறைத்து விடுகிறது என்ற குற்றச்சாட்டை ஜெனினிங்ஸ் முன் வைத்த போது "விரிவாக எழுதப்படாவிட்டால் அதை மிக எளிதாக அரசினால் உள்ளறுப்புச் செய்ய முடியும்" என்று அம்பேத்கர்

மறுத்தது பற்றிய விவாதங்களும் காணக் கிடைக்கின்றன.

1959இல் நேபாளின் அரசியலமைப்பை வரைந்தவரும் ஐவர் ஜென்னிங்க்ஸ் தான். சிங்கப்பூர், மலேசியா, மாலதீவு, சூடான், எத்தியோப்பியா, தென்னாப்பிரிக்கா, போன்ற நாடுகளின் அரசியலமைப்பை வரைவதில் அவரது பங்களிப்பு முக்கியமானது. “பாகிஸ்தானின் அரசியலமைப்பு சிக்கல்கள்” என்கிற அவரது நூல் அங்குள்ள இனக்குழுமங்களின் பிரச்சினைகள் குறித்தும் ஆராய்கிறது. பாகிஸ்தானின் அரசியல் யாப்புருவாக்கத்தில் அவர் பிரதான ஆலோசகராக செயற்பட்டார்.

எச்.குமாரசிங்கம் எழுதிய “யாப்பு சிற்பி” (Constitution-Maker: Selected Writings of Sir Ivor Jennings - 2014) என்கிற நூலில் மேற்படி நாடுகளில் யாப்புருவாக்கத்தின் போதான அனுபவங்கள் பற்றிய கட்டுரைகள் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. பிற்காலத்தில் அவர் எழுதிய நூல்கள் இன்றும் சட்டம், அரசறிவியல் கற்போர் கையாளும் முக்கிய நூல்களாக திகழ்கின்றன.

தனது இறுதிக் காலத்தில் தான் கற்ற அதே பிரசித்தி பெற்ற கேம்பிரிஜ் பல்கலைக்கழகத்தின் உபவேந்தராகவும் 1961-1963 காலப்பகுதியில் கடமையாற்றினார். அவரது சேவைக்காக மகாராணி விருதுகளும் (knight) பெற்றுக்கொண்டவர்.

இலங்கையின் உயர்கல்வியில் பெரும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியதில் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தின் தோற்றம் பெரும் பங்கு வகிக்கிறது. ஜெனிங்ஸ் நினைவாக பிரதான மண்டபத்துக்கு அவரது பெயரே வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1965ஆம் ஆண்டு அவர் தனது 62வது வயதில் புற்றுநோயால் இறந்து போனார்.

ஜென்னிங்க்ஸ் எழுதிய நூல்களில் சில:

- கட்சி அரசியல் (மூன்று பாகங்கள்) (Party Politics 1960-62)
- “பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யத்தின் அரசியல் யாப்புகள்” (Constitutional Laws of the British Empire 1938),
- “பொதுநலவாய நாடுகளின் அரசியல் யாப்புகள்” (Constitutional Laws of the Commonwealth -1957)
- “பாராளுமன்றம்” (Parliament -1939)
- “மேற்கு ஐரோப்பாவுக்கான கூட்டாட்சி” (A Federation for Western Europe -1940)
- “சட்டமும் யாப்பும்” (The Law and the Constitution - 5th Edition 1959)
- “உள்ளூராட்சி சட்டங்களின் அடிப்படைகள்” (Principles of Local Government Law 4th Edition -1960)
- “பிரித்தானிய பொதுநலவாய தேசங்கள்” (The British Commonwealth of Nations - 4th Revised Edition -1963)
- “இங்கிலாந்து அரசியலமைப்பு” (The British Constitution - 5th Edition - 1966)

பிற்குறிப்பு :

“பேராதனைக்கான பாதை” (The road to Peradeniya) “கண்டி வீதி” (The Kandy road) ஆகிய முற்றுபெறாத நிலையில் இருந்த அவரது சுயசரிதை நூலை மிகச் சமீபத்தில் தான் H.A.I. குணதிலக என்பவரால் மீள தொகுக்கப்பட்டு வெளியிடப்பட்டது.

வீரகேசரி – 24.06.2017

என்.சரவணன் 103

டார்ன் வீக்கிரமசீங்க : சோஷலிச பெண் போராளி

இலங்கையின் இடதுசாரித்துவம், அரசியல், கல்வி, சுகாதாரம், சமூக சேவைகள், பெண்கள் போன்ற விடயங்களில் டொரினுக்கு நிகராக ஈடுபட்ட வேறெந்த விதேச பெண்ணும் வரலாற்றில் கிடையாது.

குடும்பப் பின்னணி

1907ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி 15ஆம் திகதி இங்கிலாந்தில் செஷர் பகுதியில் பிறந்த 'டொரின் வினிப்ரெட் யங்' (Doreen Winifred Young) மூன்று தலைமுறையாக இடதுசாரி பாரம்பரியமுள்ள குடும்பத்தில் பிறந்தவர்.

Dr S A Wickremasinghe

காலனித்துவ,
மற்றும் ஆங்கிலேய
எதிர்ப்பாளரான
எஸ். ஏ. விக்ரமசிங்கவை
(அப்போது அவர்
1931இலிருந்து அரசாங்க
சபையில் அங்கத்துவம்
வகித்து வந்தார்.)

டொரினின் பாட்டனார் (தாயாரின் தந்தை) ரொபர்ட் வியர் (Robert Weare) லண்டனில் பலராலும் அறியப்பட்ட ஒரு இடதுசாரி செயற்பாட்டாளர். அதன் வழியே அவர் மகள் லில்லி வியர் (Lily Weare) ஒரு இடதுசாரி தொழிற்சங்க செயற்பாட்டாளராக இருந்தார். அப்பேர்ப்பட்ட சூழலைக் கொண்ட பின்னணியில் டொரினின் மட்டும் விதிவிலக்காவாரா என்ன.

டொரினின் கற்ற வித்தியாசமான பாடசாலையாக திகழ்ந்த சென். கிரிஸ்டோபர் கல்லூரி அன்று பிரம்மஞான சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களால் நடத்தப்பட்டது. அவர்களின் முற்போக்குக் கொள்கையாலும், மதச்சார்பற்ற வழி நடத்தலாலும் வளர்ந்தார் டொரினின். அங்கு தான் முதன்முதலில் அவர் இந்திய விடுதலைப் போராட்டம் பற்றிய விபரங்களை அறிந்தார். அந்த பாடசாலையின் “பேச்சு நாளில்” (Speech day) ஒரு முறை பிரம்மஞான சங்கத்தைச் சேர்ந்த அன்னி பெசன்ட் பிரதம அதிதியாகவும் கலந்து கொண்டிருக்கிறார்.

அதன் பின்னர் லண்டன் பொருளாதார கல்லூரியில் (LSE – London School of Economics and Politics) உயர்தரத்தை கற்றார். அப்போது அக்கல்லூரியில் கிருஷ்ணமேனன் (பிற்காலத்தில் இந்தியாவில் வெளியுறவு அமைச்சராக இருந்தவர்.) லண்டனில் கல்வி கற்றுக்கொண்டே வரலாறு கற்பிக்கும் விரிவுகரையாளராக இருந்தார். அவரது விரிவுகரையினூடாக இந்திய சுதந்திரப் போராட்டம் பற்றிய சிந்தனைகள் மாணவர்கள் மத்தியில் பரவின. இவரிடம் கற்ற டொரினின் கிருஷ்ணமேனனின் ஆலோசனையின்படி 1926இல் பல்கலைக்கழகத்தில் பொருளாதார அரங்கியல் துறைகளை கற்கத் தொடங்கினார். “இந்தியா லீக்” (India League) எனப்படும் அமைப்பில் கிருஷ்ணமேனனின் செயலாளராகவும் டொரினின் பணியாற்றினார். 1

சுதந்திரப் போராட்டத்தில் ஈர்ப்பு

1. பாராளுமன்ற அரங்கியலில் பெண்களும் பெண்களின் அரங்கியலும் – என். சரவணன் – மூன்றாவது மனிதன் பதிப்பகம் – 2001.

அந்த இயக்கத்தில் ஏகாதிபத்தியத்துக்கு எதிராக இயங்கிய இந்தியர்களும், இலங்கையர்களும் அறிமுகமானார்கள். அங்கு தான் பிற்காலத்தில் அவரது கணவரான எஸ்.ஏ.விக்கிரமசிங்கவின் அறிமுகமும் கிடைத்தது. எஸ்.ஏ.விக்கிரமசிங்க இலங்கையில் பிரம்மஞான சங்கம் உருவாக்கிய மகிந்த கல்லூரியில் கல்வி கற்றவர். ஒரு நிலச்சவாந்திர குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்.

பல்கலைக்கழகத்தில் முக்கியப் பிரமுகராக இருந்தவரும் மார்க்சிய கருத்துக்களைக் கொண்டவருமான ஹெரால்ட் லஸ்கியின் கருத்துக்களால் ஈர்க்கப்பட்டார் டொரீன். கூடவே லண்டனில் பிரம்மஞான சங்கத்தில் ஈடுபாடு காட்டி வந்தார். லண்டனில் இருந்த கொம்யூனிஸ்ட் செயற்பாட்டாளர்களும், பிம்மஞான சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களும், ஏகாதிபத்திய விரோத செயற்பாட்டாளர்களுமே அவரின் நட்பு வட்டமானது. அந்தக் கல்லூரியின் மாணவர் இயக்கத்தின் செயலாளராகவும் இயங்கியதில் அவரது தலைமைத்துவ பண்பை உயர்த்த வழிவகுத்தது.

டொரினின் நெருங்கிய பள்ளித் தோழி சார்லி (Charlotte Jonas). சார்லி ஒரு யூதப் பெண். இருவரும் சேர்ந்து ஒரு சமயத்தில் சுவீடனில் கோடைகால கற்கையை முடித்துக் கொண்டு ஜேர்மனிலும் ஒன்றாக கற்றார்கள். இருவரும் சேர்ந்து இந்தியாவுக்குச் சென்று அங்கு ஏதாவது ஒரு தொழிலைச் செய்துகொண்டே சுதந்திரப் போராட்டத்தில் பங்கு கொள்வதே டொரினின் இலக்காக இருந்தது. என்ற போதும், அம்முயற்சிகள் தோல்வியடைந்தன. டொரினுக்கு இலங்கையில் வேலையொன்றையும் தேடித்தருவதாக எஸ்.ஏ.விக்கிரமசிங்க ஒப்புக்கொண்டதன் பின் டொரின் இலங்கை வரத் தீர்மானித்தார்.

இலங்கை வருகை

1930இல் இங்கிலாந்திலிருந்து கப்பலில் தனது தோழி சார்லியுடன் ஒரே நோக்கத்துக்காக (Charlotte Jonas) புறப்பட்டார். அந்தக் கப்பலில் பயணம் செய்த தோட்ட உரிமையாளர்களை காரசாரமாக கண்டித்து விமர்சித்த டொரினும் சார்லியும் பலரது கவனத்துக்கும் உள்ளானார்.

1930, நவம்பர் மாதம் கொழும்பை வந்தடைந்தார். அடுத்த நாள் பத்திரிகையிலேயே அவர் மாத்தறை சுஜாதா வித்தியாலயத்தில் பாடசாலை அதிபராக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார் என்கிற செய்தியும் வெளி வந்தது. அப்போது அவருக்கு வயது 23. டொரினும் சார்லியும் மாத்தறை சென்றடைந்தபோது அங்கு பலத்த ஆரவாரமான வரவேற்பு அளிக்கப்பட்டது. மாத்தறை சுஜாதா வித்தியாலயம் பிரித்தானிய மாதிரியைக் கொண்டதான பிரித்தானிய விசுவாசத்தை பிரதிபலிக்கின்ற ஒரு பாடசாலையாக இயங்கியதைக் கண்டு ஆச்சரியப்பட்ட அவர் அந்த பாடசாலையில்

Dr Colvin R de Silva

பல்வேறு சீர்திருத்தங்களை செய்தார்.

சஜாதா பாடசாலையில் சார்லியும் ஒரு ஆசிரியையாக கடமையாற்றியதோடு அங்கு பணியாற்றிய ஏனைய ஆசிரியைகளும் தீவிர வட்சியவாதிகளானார்கள். அந்தப் பாடசாலையில் பணியாற்றியபடி தனது அரசியல் வேலைகளையும் செய்யத்தொடங்கினார். அப்பாடசாலையில் கடமையாற்றிய ஏனைய ஆசிரியர்களும் தேசிய அரசியல், சுதந்திரப் போராட்டம் என்பனவற்றில் ஈடுபாடு கொள்வதற்கு டொரினின் காரணமானார். இந்த ஆசிரியர்கள் பிற்காலங்களில் "சூரியமல்" இயக்கத்திலும் தீவிரமாக ஈடுபாடு கொண்டனர்.

அதிபராக...

அதன் பின்னர் டொரீனை கொழும்பிலுள்ள பிரபல பாடசாலையான விசாகா மகளிர் கல்லூரியில் பணிபுரிய அழைப்பு வந்தது. ஆனால், அதற்கிடையில் காலனித்துவ, மற்றும் ஆங்கிலேய எதிர்ப்பாளரான எஸ்.ஏ.விக்கிரமசிங்கவை (அப்போது அவர் 1931இலிருந்து அரசாங்க சபையில் அங்கத்துவம் வகித்து வந்தார்.) டொரீனின் திருமணம் செய்துகொள்ளப் போகிறார் என்பதை அறிந்த அவர்கள் அந்த அழைப்பை திரும்பப் பெற்றுக்கொண்டனர்.

1933 ஏப்ரல் 26ஆம் திகதி டொரினின் எஸ்.ஏ.விக்கிரமசிங்கவை மணந்தார். எஸ்.ஏ.விக்கிரமசிங்க இலங்கை பாராளுமன்றத்துக்கு தெரிவுசெய்யப்பட்ட (1931) முதலாவது இடதுசாரி. லங்கா சம சமாஜக் கட்சியின் ஆரம்பகர்த்தாக்களில் ஒருவர். பின்னர் அதிலிருந்து கொம்யூனிஸ்ட் கட்சி பிரிந்ததன் பின் நீண்ட காலம் அதன் தலைவராக இருந்தவர். காந்தி சிற்றையில் இருந்த போது எஸ்.ஏ.விக்கிரமசிங்கவும் டொரினும் சென்று சந்தித்துவிட்டு வந்தனர். எஸ்.ஏ.விக்கிரமசிங்கவின் பாராளுமன்ற உரைகளை

கேகாலை, குருநாகல், கண்டி போன்ற மாவட்டங்கள் மட்டுமன்றி மலையகத்திலும் பல இந்தியா வம்சாவளி தமிழர்கள் மரணமானார்கள். கொல்வின் ஆர். டி. சில்வா, என். எம். பெரேரா, பிலிப் குணவர்த்தன போன்ற தலைவர்கள் நிவாரண உதவிகளை திரட்டி கிராமம் கிராமமாகச் சென்று பங்களித்தார்கள்.

டொரீன் சில நடவகைகள் தயாரித்துக் கொடுத்திருக்கிறார் என்றும் குமாரி ஜெயவர்தன தனது நூலில் விபரிக்கிறார்.

அதன் பின்னர் இலங்கையின் முன்னணி பாடசாலையான ஆனந்த கல்லூரியின் சகோதர பாடசாலையான ஆனந்தா மகளிர் பாடசாலைக்கு அதிபராக நியமிக்கப்பட்டார் (1933-1935). அந்தக் கல்லூரியில் பல்வேறு மாற்றங்களை செய்தார். சேலை கட்டிக்கொண்டு இலங்கைப் பெண்ணாகவே அவர் காட்சியளித்தார். 1934ஆம் ஆண்டு இந்தியாவிலிருந்து ரவீந்திரநாத் தாகூர் சாந்தி நிகேதனைச் சேர்ந்த தனது பாடகர்கள், நடனக் கலைஞர்களுடன் வந்திருந்தபோது டொரீன் இந்த பாடசாலையில் தான் தங்கவைத்து உபசரித்தார்.

“சூரியமல்” இயக்கம்

இலங்கையின் முதலாவது அரசியற் கட்சியும் இடது சாரிக் கட்சியுமான லங்கா சமசமாஜக் கட்சி தோற்றம் பெறுவதற்கு முன்னோடி இயக்கமாக “சூரிய மல்” (சூரிய மலர் — புவரசுப் பூ) இருந்தது. முதலாம் உலக யுத்த காலத்திலிருந்து ஆண்டு தோறும் போர் வீரர்களுக்கு நிதி திரட்டும் முகமாக பிரித்தானிய சாம்ராஜ்ஜியத்தின் கீழ் இருந்த நாடுகளில் “பொப்பி பூ” விற்கும் நாள் இலங்கையிலும் நிகழ்ந்து கொண்டிருந்தது. அதே யுத்தத்தில் ஈடுபட்ட உள்நூர் வீரர்களுக்கு அதனால் எந்த நன்மையும் கிடைப்பதில்லை என்பதால் இலங்கையர் நலனுக்காக 1931இல் நவம்பர் 11ஆம் திகதியன்று “சூரியமல் தினம்” ஏலியன் பெரேரா என்கிற முன்னாள் வீரரால் உருவாக்கப்பட்ட அந்த இயக்கத்தில் தலைமையேற்றதன் பின்னர் டொரீன் அதன் தொனிப்பொருளை விரிவான தளத்திற்கு எடுத்துச் சென்றார்.

அவர். பாசிச எதிர்ப்பு, போர் எதிர்ப்பு, காலனித்துவ எதிர்ப்பு, ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு, அமைதி, சமாதானம் போன்ற பிரசாரங்களுக்கு அதனை இட்டுசென்றார்கள். இரண்டாம் உலக யுத்தம் தொடங்கும் வரை அந்த இயக்கம் இயங்கியது. நிதி திரட்டுவதில் பெரிய வெற்றி ‘சூரியமல்’ இயக்கத்திற்கு கிட்டாவிட்டாலும் அவர்களுக்கு சிறந்த பிரசார களமாக அமைந்தது அது. “ஒவ்வொரு சூரிய மலரும் ஏகாதிபத்தியம், பாசிசம், போர் ஆகியவற்றுக்கு எதிராகக் குரல் கொடுக்கும்” என்பதே பிரதான சலோகமாக இருந்தது.

ஆனந்தா மகளிர் பாடசாலை மாணவர்களுக்கும், ஆசிரியர்களுக்கும் தேசிய உணர்வு ஊட்டப்பட்டது. “சூரியமல்” இயக்கத்தின் தலைமையகமாக இருந்தது அந்த பாடசாலை. தனது இரு குழந்தைகளில் மூத்த மகளுக்கும் “சூரிய” என்கிற பெயரைத் தான் சூட்டினார்.

மலேரியா எதிர்ப்பியக்கம்

1934-1935 காலப்பகுதியில் இலங்கையில் மலேரியா நோய் கடுமையாகப் பரவி லட்சத்துக்கும் மேற்பட்ட உயிர்களை பலிகொண்ட போது டொரின் தலைமையிலான "சூரியமல்" இயக்கம் ஒரு மலேரியா நிவாரண இயக்கமாக ஆக்கிக்கொண்டு களத்தில் இறங்கியது. குறிப்பாக கேகாலை, குருநாகல், கண்டி போன்ற மாவட்டங்கள் மட்டுமன்றி மலையகத்திலும் பல இந்தியா வம்சாவளி தமிழர்கள் மரணமானார்கள். கொல்வின் சூர்.ஐ. சில்வா, என்.எம்.பெரேரா, பிலிப் குணவர்த்தன போன்ற தலைவர்கள் நிவாரண உதவிகளை திரட்டி கிராமம் கிராமமாகச் சென்று பங்களித்தார்கள். டொரினின் கணவர் எஸ்.ஏ.விக்கிரமசிங்க தனது மருத்துவ நிபுணத்துவத்தை பயன்படுத்தி சிகிச்சை முகாம்களை நடாத்தினார்.

டொரீன் மலேரியா

எதிர்ப்பியக்கத்தில்

செயற்பட்டுக் கொண்டிருந்த

வேளை சாதிமுறையின்

கொடுரத்தையும் அவர்

உணர்ந்துகொண்டார்.

மக்கள் அவரை டொக்டர் என்றே அன்பாக அழைத்தார்கள். அரிசி, பருப்பு போன்றவற்றைப் பகிர்ந்து என்.எம்.பெரேராவை "பருப்பு மாத்தயா" என்றே அழைத்தார்கள்.² இந்த இயக்கம் தான் இலங்கையின் முதலாவது அரசியல் கட்சியும், இலங்கையின் முதலாவது தொழிலாளர் வர்க்க இடதுசாரிக் கட்சியுமான லங்கா சமசமாஜக் கட்சியின் தோற்றத்துக்கு வித்திட்டது.

1920களின் இறுதியில் இலங்கையின் பொருளாதாரம் வீழ்ச்சிகண்டது. வேலையில்லாத்திண்டாட்டம் அதிகரித்தது. 1933இல் வெள்ளவத்தை ஆலைத் தொழிற்சாலை வேலைநிறுத்தப் போராட்டத்துக்கும் அன்றைய இடதுசாரி இளைஞர்கள் பலரை ஈடுபடச் செய்தது. தீவிர தொழிலாளர் இயக்கமாக கருதப்பட்ட ஏ.ஈ.குணசிங்கவின் இலங்கை தொழிற் கட்சி சிதறிக்கொண்டிருந்தது. டொனமூர் அரசியல் சீர்திருத்தத்தின் அறிமுகம், இலங்கை தேசிய காங்கிரசின் (CNC-Ceylon National Congress) மிதவாதம் போன்ற சூழல்

2. History of the up-country Tamil people in Sri Lanka. by S.Nadesan, Sri Lanka : Nandalala : Ranco Printers and Publishers Ltd., 1993

ஒரு இடதுசாரிக் கட்சியின் உடனடி அவசியத்தை உந்தியது.

முதலாவது இடதுசாரிக் கட்சியின் தோற்றம்

எஸ்.ஏ.விக்கிரமசிங்க 1935 டிசம்பர் மாதம் லங்கா சமசமாஜக் கட்சியை (LSSP - இலங்கையின் முதலாவது அரசியல் கட்சி) தனது தோழர்களான கொல்வின் ஆர்.ஃசில்வா, பிலிப் குணவர்த்தன, என்.எம்.பெரேரா போன்றோருடன் இணைந்து ஆரம்பித்தனர். அவர்கள் அனைவரும் இங்கிலாந்திலிருந்து உயர்கல்வியைக் கற்று திரும்பிய மாக்கிய செயற்பாட்டாளர்களாக இருந்தனர். அக் கட்சியின் முதல் விஷ்ணுபனத்தில் தொழிலாளர் சீர்திருத்தம், நிவாரணம், விவசாயிகள், சிறுவர் நலன், பொருளாதார சீர்திருத்தம் மற்றும் சிங்கள ,தமிழ் மொழிகளின் உபயோகம் என்பன முதன்மை பெற்றது.

கட்சியை உருவாக்குவதன் பின்னணியிலும், அதன் செயற்திட்டங்களிலும் தீவிரமாக உழைத்தார் டொரீன். பிற்காலத்தில் விமலா விஜயவர்தன, விவியன் குணவர்த்தன போன்றோருக்கு வழிகாட்டியாக இருந்ததுடன் இலங்கையின் முதலாவது இடதுசாரி பெண்கள் இயக்கமான "ஐக்கிய பெண்கள் முன்னணி" (எக்சத் காந்தா பெரமுன / United Women's Front) இயக்கத்தை ஆரம்பித்தார்.

சாதியெதிர்ப்பு

டொரீன் மலேரியா எதிர்ப்பியக்கத்தில் செயற்பட்டுக் கொண்டிருந்த வேளை சாதிமுறையின் கொடூரத்தையும் அவர் உணர்ந்துகொண்டார். பெரும்பாலான இடதுசாரி செயற்பாட்டாளர்கள் பலர் கலப்பு திருமணத்தையே செய்து கொண்டார்கள். ஒடுக்கப்படும் சாதியினரின் மீட்சிக்கான பணிகளையும் முன்னெடுத்தார்கள். குறிப்பாக இந்தக் காலப்பகுதியில் சிங்கள சமூகத்தில் அதிகம் ஒடுக்கப்பட்ட சமூகமாக கணிக்கப்பட்ட "ரொடி" சாதியினருக்கு கல்வி வழங்கி அவர்களை சுயமரியாதையுள்ள சூழலுக்கு கொண்டுவருவதற்கான பணிகளையும் மேற்கொண்டார்கள் என்று குமார் ஜெயவர்தன தனது நூலில் விபரிக்கிறார்.

1934 இல் எவெலியகொட எனும் பிரதேசத்திலிருந்த ரொடி சமூகத்தைச் சேர்ந்த கமலா எனும் பெண் குழந்தையை விக்கிரமசிங்க உள்ளிட்ட இடதுசாரி தோழர்கள் தத்தெடுத்து வளர்த்தார்கள். ஆனந்தா மகளிர் பாடசாலையில் கல்வி கற்கவைத்து பின்னர் ஒரு தாதியாக ஆகி பின்னர் எஸ்.ஏ.விக்கிரமசிங்கவின் மருத்துவமனையில் பணிபுரிந்தார். பின்னர் இங்கிலாந்தில் திருமணமாகி அங்கேயே நிரந்தரமாக வசித்தார் கமலா.

இங்கிலாந்து பயணம்.

எஸ்.ஏ.விக்கிரமசிங்க 1936 ஆம் ஆண்டு தேர்தலில் மொரவக்க தொகுதியில் தோல்வியடைந்தார். பிரிட்டிஷ் எதிர்ப்பு பணிகளின் காரணமாக டொர்னியும் ஆனந்தா மகளிர் கல்லூரியில் இருந்து நீக்கப்பட்டார். வாழ்வாதாரத்துக்கான வருமானமும் குடும்பத்துக்கு நின்று போனது. கணவர் விக்கிரமசிங்கவின் அரசாங்க சபை பணிகளுக்கு ஒத்துழைப்பு, மகளிர் இயக்க பணிகள், சூரிய மல் இயக்க வேலைகள், இரண்டு பாடசாலைகளை தரமுயர்த்துவதில் மேற்கொண்டு வந்தமை போன்ற பல்வேறு பணிகளில் தொடர்ச்சியாக செயற்பட்டு வந்த டொர்னின் சோர்வும், களைப்புமுற்று இருந்தார். சிறிது காலம் இங்கிலாந்து சென்று ஓய்வெடுக்கும் படி அவருக்கு அறிவுறுத்தப்பட்டது.

ஆங்கிலம் மீதான
மோகத்தின்
காரணமாக சிங்கள
மொழியை கற்பதை
கௌரவமாக பார்க்காத
நிலை இருந்ததால்
அவர்களுக்கு சிங்கள
மொழியை நுணுக்கமாக
கற்றுக்கொடுக்கும்
வழிமுறைகளை
அறிமுகப்படுத்தினார்.

1936 ஓகஸ்டில் அவர் இங்கிலாந்து சென்றார். அங்கு அவர் தனது வருவாய்க்காக லண்டனில் வசித்து வந்த திருமதி ஹீகார் வீட்டில் (Ms. Heaglaar) பகுதி நேரமாக வீட்டுப் பணிப்பெண்ணாக பணிபுரிந்தார். ஹீகார் பெல்ஜியத்தைச் சேர்ந்த பிரம்மஞான சங்கத்தின் செயர்ப்பாட்டாளர். இந்திய சுதந்திரப் போராட்டத்துக்காக பணிபுரிந்தவரும் கூட. 1937 இல் டொக்டர் விக்கிரமசிங்கவும் லண்டன் வந்தடைந்தார். டொர்னின் பெற்றோர் தமது சேமிப்பில் இருந்த பணத்தை தெற்கு லண்டனில் (Camberwell) சிறு வைத்திய நிலையத்தை அமைக்க விக்கிரமசிங்கவுக்கு கொடுத்துவினர். அதேவேளை இருவரும் லண்டனில் தமது இடதுசாரி இயக்கப் பணிகளைத் தொடர்ந்தனர். யுத்த எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகளில் தம்மை ஈடுபடுத்தினர்.

இலங்கை திரும்பலும் கைதும்

டொர்னின் இந்த இடைவெளியில் லண்டன் பல்கலைக்கழகத்தில் ஆசிரியர் கற்கையை முடித்துக்கொண்டார். 1939 செப்டம்பரில் டொர்னின்

Dr S A Wickremasinghe

Dr. Colvin R de Silva

Dr. N M Perera

Philip Gunawardena

இலங்கைக்குத் திரும்பினார். அவருக்கு முன்னரே இலங்கை திரும்பியிருந்த எஸ்.ஏ.விக்கிரமசிங்க பிரிட்டிஷ் எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகளின் காரணமாக கைது செய்யப்பட்டு சிறையில் அடைத்து வைக்கப்பட்டிருந்தார்.

விக்கிரமசிங்க இலங்கை வந்திருந்த போது அந்த மூன்று ஆண்டுகால இடைவெளிக்குள் கட்சியிலும் பெரும் மாற்றங்கள் நிகழ்ந்திருந்தன. “கொழும்பு சோசலிஸ்ட் கிளப்” என்கிற அமைப்பும் ஐக்கிய சோஷலிச கட்சி (USP – United Socialist Party) எனும் இயக்கத்துடனும் சேர்ந்து போரெதிர்ப்பு, காலனித்துவ எதிர்ப்பு பிரசாரங்களை செய்ததால் அவர் கைதுக்குள்ளாகியிருந்தார்.

டொரீன் தனது முன்னைய கல்விப் பணியை திரும்பத் தொடர்ந்தார். கொழும்பில் நவீன கல்வித்திட்டத்தைக் கொண்ட சொந்த பாடசாலையை இளம் மாணவர்களுக்காக ஆரம்பித்தார். ஆங்கிலம் மீதான மோகத்தின் காரணமாக சிங்கள மொழியை கற்பதை கௌரவமாக பார்க்காத நிலை இருந்ததால் அவர்களுக்கு சிங்கள மொழியை நுணுக்கமாக கற்றுக்கொடுக்கும் வழிமுறைகளை அறிமுகப்படுத்தினார்.

புதிய வழியிலான சிறுவர்களுக்கான நூல்களையும் வெளிக்கொணர்ந்தார். 1942 இல் ஜப்பான் கொழும்பில் விமானத் தாக்குதல் நடத்தும் வரை அப்பாடசாலை இயங்கியது. அந்தப் பாடசாலை இடதுசாரி இயக்கத் தோழர்கள் ஒன்று கூடி உரையாடும் இடமாக இருந்தது. “கொம்யூனிஸ்ட் கட்சி”யின் ஆரம்பத்துக்கு தூபமிடப்பட்டதும் அங்கு தான்.

பாடசாலை மூடப்பட்டதுடன் டொரீன் இரு குழந்தைகளுடனும் 1942 கண்டிக்கு இடம்பெயர்ந்து சிறு வீடொன்றில் வாடகைக்கு இருந்தார். 1943 இல் டொக்டர் விக்கிரமசிங்க மாத்தறை வெள்ளமடம என்கிற பகுதியில் கடற்கரையோரமாக ஒரு வீட்டை வாடகைக்கு எடுத்து குடும்பத்துடன் குடியேறினார். அந்த வீடு கொம்யூனிஸ்ட் கட்சி முடிவுகளை எடுப்பதற்காகக் கூடும் முக்கிய கேந்திர ஒன்றுகூடல் இடமாக ஆனது.

இரண்டாம் உலக யுத்தத்தில் சோவியத் யூனியனும் இணைந்துகொண்ட போது பாசிசத்துக்கு எதிரான போருக்கு ஆதரவு தெரிவிக்க வேண்டும் என்று

இலங்கையின்
பாராளுமன்ற அரசியலில்
பங்குகொண்ட
பெண்களில் டொரினின்
பங்களிப்பு மிகவும்
காத்திரமான வரலாற்றுப்
பாத்திரம் என்றால் அது
மிகையில்லை. இலங்கை
கொம்யூனிஸ்ட் கட்சி
சார்பில் தெரிவான ஒரே
ஒரு பெண்ணும் டொரீன்
தான்.

சோவியத் யூனியனுக்கும் அதன் நேச அணிக்கும்
ஆதரவளித்தது கொம்யூனிஸ்ட் கட்சி. கொக்கல
முகாமில் இருந்த பிரிட்டிஷ் துருப்பினர்கள் பலர்
(குறிப்பாக பிரிட்டிஷ் தொழிற்கட்சி ஆதரவாளர்கள்)
ஒன்றுகூடி விருந்துவைக்கும் இடமாகவும் டொக்டர்
விக்கிரமசிங்கவின் வீடு இருந்தது வேறு கதை.

டொரீன் 1945 இல் மீண்டும் குழந்தைகளுடன்
இங்கிலாந்து பயணமானார். அங்கு வெஸ்ட் ஹம்ஸ்டீட்
இல் அவர் தங்கியிருந்ததும் யுத்த காலத்தில்
இலங்கையில் தொழிற்பட்ட கடற்படை அதிகாரி
ஐவனின் (Ivan) மனைவி ஆண் கிளௌட் (Ann Clout)
வீட்டில் தான். அவர் தொழிற்கட்சியைச் சேர்ந்தவர். அங்கு
தங்கியிருந்த போது கொம்யூனிஸ்ட் கட்சி முன்னெடுத்த
பல்வேறு போராட்டங்களிலும் பங்குபற்றினார். கூடவே
தீவிரமாக பெண்ணுரிமைப் போராட்டங்களிலும்
கலந்துகொண்டார். அந்த அனுபவம் தான் அவர்
1946இல் இலங்கை திரும்பியதும் 1947 இல் “ஐக்கிய
பெண்கள் முன்னணி” என்கிற இடதுசாரிப் பெண்கள்
இயக்கத்தை தோற்றுவிக்க உந்துதலாக இருந்தது.
இந்த இயக்கத்தின் சாதனைகளைப் பற்றி தனியாக
நிறையவே குமாரி ஜெயவர்த்தனா எழுதியிருக்கிறார்.

பாராளுமன்றத்துக்குத் தெரிவு

கொம்யூனிஸ்ட் கட்சியை பலப்படுத்த டொரீன் கடுமையாக உழைத்தார். 1947ஆம் ஆண்டுத் தேர்தலில் போட்டியிட்ட கொம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்கு மூன்று ஆசனங்களே கிடைத்திருந்தது. அந்தத் தேர்தலில் லங்கா சமசமாஜக் கட்சி 10 ஆசனங்களையே பெற்றிருந்தபோதும் தனி ஒரு கட்சி என்கிற வகையில் அதிக ஆசனங்களைப் பெற்றிருந்ததால் எதிர்க்கட்சித் தலைமையாக ல.ச.ச.க. (Lanka Sama Samaja Party) ஆனது. அதன் தலைவர் என்.எம்.பெரேரா முதலாவது எதிர்க்கட்சித் தலைவராக ஆனார்.

1952ஆம் ஆண்டு தேர்தலிலும் கொம்யூனிஸ்ட் கட்சி 3 ஆசனங்களை மட்டுமே பெற்றிருந்தது. இத் தேர்தலில் தான் அக்குரெஸ்ஸ தொகுதியில் டொரீன் விக்கிரமசிங்க போட்டியிட்டார். எஸ்.ஏ.விக்கிரமசிங்காவின் சகோதரியின் கணவரான சரத் விஜயசிங்கவும் அதே தொகுதியில் ஐ.தே.க.வை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தி டொரீனோடு போட்டியிட்டார்.

சரத் விஜேசிங்க : இலங்கையின் பிரபல கெண்டோஸ் சொக்கலட் கம்பனியின் உரிமையாளரான இவரின் மறைவுக்குப் பின்னர் அந்த வர்த்தகத்தை கையேற்றவர் தான் அவரின் மருமகன் உபாலி விஜேவர்தன. இன்று இலங்கையின் பெரிய ஊடக நிறுவனமாகவும் பலதரப்பட்ட வர்த்தகங்களிலும் ஈடுபடும் நிறுவனமாக அந்த உபாலி நிறுவனம் வளர்ந்திருக்கிறது. ஒரு புறம் ஜே.ஆர் குடும்பமும் மறுபுறம் பண்டாரநாயக்க குடும்பங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் இவர்கள் என்பது இன்னொரு கிளைக்கதை.

1947 ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் சார்பில் தெரிவாகி செனட் சபை உறுப்பினராக இருந்த சரத் விஜேசிங்க கடும் கொம்யூனிஸ்ட் விரோதியாகவே இருந்தவர். 1952 தேர்தல் வேட்டிமனுத் தாக்கலின் போது வழக்கறிஞர் கூட்டத்துடன் மாத்தறை கச்சேரிக்குச் சென்ற சரத் விஜேசிங்க தன் மைத்துனர் எஸ்.ஏ.விக்கிரமசிங்கவின் மனைவியான டொரீன் விக்கிரமசிங்கவின் வேட்டிமனுவுக்கு எதிர்ப்பு தெரிவித்தார். ஒரு வெளிநாட்டுப் பெண்ணான டொரீன்னுக்கு இலங்கையில் ஆசனமொன்றுக்காக போட்டியிட உரிமை இல்லை என்றும் அதனை நிராகரிக்கும்படியும் வாதிட்டார். ஆனால், அந்த மனுவை நிராகரித்த அந்த தேர்தல் அதிகாரி டொரீன் ஒரு பதிவு செய்யப்பட்ட வாக்காளர் என்றும் அதுவே வேட்பாளருக்கான தகுதியென்றும் கூறினார். அந்த தேர்தலில் டொரீன் வெற்றி பெற்றார்.3 எஸ்.ஏ.விக்கிரமசிங்க தோல்வியுற்றார்.

3. Doreen Wickramasinghe : a western radical in Sri Lanka by Jayawardene , Kumari,Dehiwala : Colombo : Women's Education and Research Center ; 1991

பலத்த போட்டியின் மத்தியில் இடம்பெற்ற இத்தேர்தலில் "வெள்ளைக்காரப் பெண்", "அந்நிய நாட்டவள்" போன்ற கோஷங்களை எழுப்பி டொரியுக்கு எதிராக எதிர் வேட்பாளர்கள் செயற்பட்டனர். எவ்வாறாயினும் அவமானங்களையும் எதிர்கொண்டபடி டொரின் அத் தேர்தலில் வெற்றிபெற்றார். டொரியுக்கு 16,626 வாக்குகள் கிடைத்தன. 1001 வாக்கு வித்தியாசத்தில் அவர் வென்றிருந்தார். முதற்தடையாக ஆசிய நாடொன்றில் பொது மக்களால் தெரிவு செய்யப்பட்ட விதேச பெண்ணாக வரலாற்றில் பதியப்பட்டார் டொரின். 4

1956 வரையான நான்கு ஆண்டுகளுக்குள் அவர் இலங்கை மக்களுக்காக ஆற்றிய பாத்திரம் அளப் பெரியது. குறிப்பாக சிறுவர்கள், பெண்கள் விடயத்தில் பல சட்ட திருத்தங்களுக்காக போராடினார். கணிசமான வெற்றியையும் பெற்றார். பெண்களுக்கும் சம ஊதியம் கிடைப்பதற்காகப் போராடிக்கொண்டே இருந்தார். சர்வதேச தொழிலாளர் சங்கமான ILO வின் விதிமுறைகளை இலங்கை கடைப்பிடிப்பதில்லை என்றும் ஊதியம் வழங்குவதில் காணப்படும் இன, பால், பாரபட்சத்தை நீக்க வேண்டும் என்றும் பாராளுமன்றத்தில் தொடர்ச்சியாக குரல் கொடுத்தார். 5

"ஏன் ராமசாமிக்கும், யுவானிஸ் அப்புவுக்கும் கிடைக்கும் ஊதியம் லெட்சுமிக்கும், மேரி நோனாவுக்கும் கிடைப்பதில்லை. அவர்கள் பெண்கள் என்பதால் தானே." என்றார்.

சிறுவர்கள் கற்கும் பல பள்ளிக்கூடங்களுக்குச் சென்று அந்த மோசமான நிலைமைகளை பாராளுமன்றத்தில் எடுத்துச் சொன்னார். இலங்கையின் வெளியுறவுக் கொள்கை அமெரிக்க ஏகாதிபத்திய நலன்களுக்கு சாய்ந்து இருப்பதை பாராளுமன்றத்தில் காரசாரமாக

4. Women in Politics in Sri Lanka: the Left Movement - Pulsara Liyanage

5. "எய் கரிய மலகி" (அவள் ஒரு "கரிய மல்) - சரத் ரத்னாயக்க

வெளியிட்டார்.

1956ஆம் ஆண்டு தேர்தலில் அவர் போட்டியிடவில்லை என்ற போதும் தனது பிரதேசத்தில் தொடர்ந்தும் சீர்திருத்த நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டார். ஆனால் எஸ்.ஏ.விக்கிரமசிங்க போட்டியிட்டு மீண்டும் பாராளுமன்றம் சென்றார். அவர் 70ஆம் ஆண்டு தேர்தல் வரை பாராளுமன்றத்தில் அங்கம் வகித்தார். 70ஆம் ஆண்டு பாராளுமன்றத்தில் இடம்பெற்ற 1931 காலப்பகுதியில் அங்கம் வகித்த ஒரேயொரு மூத்த பாராளுமன்ற உறுப்பினராக எஸ்.ஏ.விக்கிரமசிங்க மட்டும்தான் இருந்தார். அவர் 1981இல் இறந்ததன் பின்னரும் டொரின் தனது அரசியல், சமூகப் பணிகளில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்தார்.

முன்னுதாரண சர்வதேசியவாதி

ஒரு வெளிநாட்டுப் பெண்ணான டொரின்னுக்கு இலங்கையின் ஆசனமொன்றுக்காக போட்டியிட உரிமை இல்லை என்றும் அதனை நிராகரிக்கும்படியும் வாதிட்டார். ஆனால், அந்த மனுவை நிராகரித்த அந்த தேர்தல் அதிகாரி டொரின் ஒரு பதிவு செய்யப்பட்ட வாக்காளர் என்றும் அதுவே வேட்பாளருக்கான தகுதியென்றும் கூறினார். அந்த தேர்தலில் டொரின் வெற்றி பெற்றார். எஸ். ஏ. விக்கிரமசிங்க தோல்வியுற்றார்.

இலங்கையின் பாராளுமன்ற அரசியலில் பங்குகொண்ட பெண்களில் டொரினின் பங்களிப்பு மிகவும் காத்திரமான வரலாற்றுப் பாத்திரம் என்றால் அது மிகையல்ல.6 இலங்கை கொம்யூனிஸ்ட் கட்சி சார்பில் தெரிவான ஒரே ஒரு பெண்ணும் டொரீன் தான்.

மார்க்சிஸ்டுகளுக்கு தேசம் இல்லை அவர்கள் சர்வதேசியவாதிகளே என்பதற்கு முன்னுதாரணமாக திகழ்ந்தவர் டொரீன். நசுக்கப்பட்டு வந்த இன்னொரு நாட்டின் விடிவுக்காகவும், விடுதலைக்காகவும் போராடிய சர்வதேசியவாதிகள் வரிசையில் ஒரு முக்கிய பாத்திரம் டொரீன். தன் தாய்நாடு ஆக்கிரமித்து இருந்த ஒரு நாட்டின் விடுதலைக்காகவும், அந்த மக்களின் விடிவுக்காகவும் தனது சொந்த நாட்டுக்கு எதிராக போராடிய கொள்கைப்பிடிப்பு மிக்க போராளி அவர். ஐக்கிய பெண்கள் முன்னணி என்கிற முதலாவது இடதுசாரிப் பெண்கள் இயக்கத்தையும் தொடக்கியவர் அவர் தான். பல முற்போக்கு விடுதலை அமைப்புகளை

6. Socialist women of Sri Lanka - by Wesley S. Muthiah, Selvy Thiruchandran, Sydney Wanasinghe - A young socialist publication - 2006

உருவாக்கிய முன்னோடி.

இலங்கையின் அரசியலில் மக்கள் பிரதிநிதியாக தெரிவு செய்யப்பட்ட இலங்கையரல்லாத இரு பெண்களைக் குறப்பிட முடியும். ஒருவர் ஆயேஷா ரவுப் (முன்னாள் பிரதி மேயர்), அடுத்தவர் டொரீன் விக்கிரமசிங்க.

டொரீன் 20.05.2000 அன்று தனது 93 வது வயதில் இறந்தார். அவரது உடல் அவரின் விருப்பப்படி மருத்துவ பீடத்துக்கு கொடையாக அளிக்கப்பட்டது.⁷ இன்றைய பெண்கள் இயக்கங்களும் பெண்கள் தினத்தின் போது டொரீனை மறந்துவிட்டார்கள் என்றால், தொழிலாளர் தினத்தில் கூட இடதுசாரி இயக்கங்கள் பல டொரீனை மறந்துவிட்டன என்பதையே காண முடிகிறது.

டொரீன் பற்றி பலரும் ஆய்வுகள் செய்திருக்கிற போதும் விரிவான ஆய்வை நூல் வடிவத்தில் கொடுத்தவர் கலாநிதி குமாரி ஜெயவர்த்தன. டொரீன் பற்றி பல தடவைகள் அவர் கட்டுரைகள் எழுதியிருக்கிறார். முக்கியமாக இலங்கையில் சோசலிசப் பெண்கள் (Socialist women of Sri Lanka) என்கிற நூலிலும், “டொரீன் விக்கிரமசிங்க: இலங்கையில் மேற்கத்தேய தீவிரவாதி” (Doreen Wickremasinghe. A Western Radical in Sri Lanka.) வன்கிற சிறு கைநூலிலும் அவரைப் பற்றி பல மேலதிக தகவல்களை அறிந்துகொள்ளலாம். சிங்களத்திலும் ஆங்கிலத்திலும் அவர் பற்றி வெளிவந்த அளவுக்கு தமிழில் வெளி வந்ததில்லை.

7. A tribute to Doreen Wickramasinghe - by Malathi de Alwis - Cat's Eye, A Feminist Gaze on Current Events - 07.06.2000

இலங்கையை உலுக்கிய “ப்ரஸ்கேர்டல்” சம்பவம்!

இலங்கையை உலுக்கிய ப்ரஸ்கேர்டல் சம்பவம் நிகழ்ந்து 80 வருடங்கள் ஆகிவிட்டன. மார்க் அந்தனி ப்ரஸ்கேர்டல் (Mark Anthony Bracegirdle) இலங்கையின் வரலாற்றிலும், இடதுசாரி இயக்கத்தின் வரலாற்றிலும் பதியப்பட்ட முக்கிய போராளி.

ப்ரஸ்கேர்டல் 10.09.1912 ஆம் ஆண்டு லண்டனில் பிறந்தவர். ஆனால், வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தின் காரணமாக 1928 ஆம் ஆண்டு தனது தாயாருடன் அவுஸ்திரேலியாவுக்கு இடம்பெயர்ந்து வாழத்

இலங்கையை உலுக்கிய
ப்ரஸ்கேர்டல் சம்பவம்
நிகழ்ந்து 80 வருடங்கள்
ஆகிவிட்டன.

தொடங்கிவிட்டார். தாயார் இனா (ஐயெ ஆயசதமுசறை
டுலளவநச) லண்டனில் பெண்கள் வாக்குரிமைக்கான
இயக்கத்தின் தீவிர செயற்பாட்டாளராக இருந்ததுடன்
அதன் காரணமாக சில தடவைகள் சிறை சென்றவர்.
1925 ஆம் ஆண்டு தேர்தலில் தொழிற்கட்சி சார்பில்
வேட்பாளராக இருந்தவர்.

ப்ரஸ்கேர்டல் 8 வருடகாலமாக அவுஸ்திரேலியாவில்
இருந்தார். அந்த இடைக்காலத்தில் அவர் உயர்
கல்வியையும் கற்று பின்னர் கலைப்படைப்புகளை
விற்பனை செய்யும் ஒரு கடையொன்றின்
முகாமையாளராக பணியாற்றினார். பின்னர் விவசாயத்
துறையில் பயிற்சி பெற்றார். 1935 இல் அவர்
அவுஸ்திரேலிய இளம் கொம்யூனிஸ்ட் லீக் எனும்
இயக்கத்தில் இணைந்து அரசியல் நடவடிக்கைகளில்
ஈடுபடத் தொடங்கினார். சிட்னியிலிருந்து ஒரு கப்பல்
மூலம் இலங்கைக்கு அவர் 11.03.1936 இல் புறப்பட்டார்.
ஏப்ரல் 4 அன்று இலங்கை வந்தடைந்தார்.

தேயிலை உற்பத்தி, வர்த்தகம் பற்றிய அறிவைப்
பெறுவதற்காகவே அவர் வந்தார். மாத்தளையில்
மடுல்கெல்லே என்கிற தோட்டத்திற்கு வந்து சேர்ந்த
அவர் அங்கு தோட்டங்களில் தொழில்புரிந்த இந்திய
கூலித் தொழிலாளர்களின் மீதான மனிதாபிணமற்ற
சுரண்டல், பாரபட்சம், அநீதியை நேரடியாக கண்ணுற்றார்.
இங்கிலாந்திலுள்ள மாட்டுக்கொட்டகையை விட

மோசமான இடங்களில் ஒரே குடும்பத்தைச் சேர்ந்த பலர் தங்க வைத்திருப்பதை கண்டு அதிர்ச்சியடைந்தார். சுகாதார வசதி குறைந்த அந்த சூழலில் பல வித நோய்களுக்கு இலக்கானார்கள். மலேரியா நோயினால் ஏற்பட்ட இழப்புகளை ப்ரஸ்கேர்டல் நேரில் கண்ணுற்றார். மந்த போசனம், போசாக்கின்மை, சுகாதாரக் கேடு, முறையான மருத்துவ உதவியின்மை காரணமாக தோட்டங்களில் பிறக்கும் 1000 குழந்தைகளில் 200 குழந்தைகள் தோட்ட மண்ணுக்கே உரமானார்கள்.

1937ஆம் ஆண்டு தோட்டத் தொழிலாளர்களின் நாளாந்த கூலி 43 சதங்கள் மட்டுமே. 26 நாட்களும் பணிபுரியாவிட்டால் மொத்த மாத சம்பளமும் ரத்துசெய்யப்படும். இது ஒரு தண்டனையாக மேற்கொள்ளப்பட்டது. தொழிலாளர்களுக்கான ஒரு புசல் அரிசியை மாதாந்தம் தோட்ட முகாமையே வழங்கும் அதற்கான கட்டணமாக 4.80 சதத்தை சம்பளத்தில் கழித்துக் கொள்வார்கள். அன்றைய சந்தை விலை கூட ஒரு புசல் அரிசி இரண்டு ரூபாய் தான். வெள்ளைத் துரைமாரின் கொடூரமான உழைப்புச் சுரண்டலை நேரடியாக கண்ணுற்றார் அவர்.

1915 ஆம் ஆண்டு இலங்கை வந்திருந்த பத்திரிகையாளர் நடேச ஜயர் தொழிற்சங்கத்தையும் ஆரம்பித்து 1931 இலும், 1936 இலும் அரசாங்க சபைக்கு தெரிவாகியிருந்தார். அவரின் தொழிற்சங்கத்தோடு சேர்ந்து பணிபுரிந்தார் ப்ரஸ்கேர்டல். நாவலப்பிட்டி, ஹற்றன் பகுதிகளுக்கான பொறுப்பை நடேச ஜயர் ப்ரஸ்கேர்டலிடம் ஒப்படைத்தார். நடேசயரின் தொழிற்சங்கத்தில் முழுநேர ஊழியராக ப்ரஸ்கேர்டல் இயங்கியிருக்கிறார்.

வேலையிலிருந்து நீக்கம்

தோட்டத்தொழிலாளர்களிடம் எப்படி வேலை வாங்குவது என்பது ப்ரஸ்கேர்டலுக்குத் தெரியாது என்றும் அவர் இந்த தொழிலுக்குத் தகுதியற்றவர் என்றும் கூறி தோட்ட நிர்வாகம் அவரை அவுஸ்திரேலியாவுக்கே திருப்பி அனுப்ப முடிவு செய்தது.

டிசம்பர் 12 அன்று புறப்படும் கப்பலில் அவரை அனுப்புவதற்கான பயணச்சீட்டையும் கையில் 100 ரூபாவையும் கொடுத்து விடைகொடுத்தது தோட்ட நிர்வாகம்.

ஆனால், அந்த முடிவை ஏற்காத ப்ரஸ்கேர்டல் தோட்டத்தை விட்டு வெளியேறி நவ சமாஜக் கட்சியின் பணிகளில் இணைத்துக்கொண்டு தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்காக சேவை செய்யப்போவதாக முடிவெடுத்தார்.

உதவிப் பொலிஸ் அத்தியட்சகர் பேங்க்ஸ் தற்செயலாக ப்ரஸ்கேர்டலை சந்தித்து கதைத்தபோது தான் 12 அன்று புறப்படப்போவதில்லை என்றும் தான் ஒரு ஓவியன் என்றும் இலங்கை குறித்த ஓவியங்கள் சிலவற்றை செய்ய விருப்பதாகவும்

இடதுசாரித் தலைவர்கள்:

பிலிப் குணவர்தன், என்.எம்.டெரேரா, லெஸ்லி குணவர்தன், வர்ணன் குணசேகர, கொல்வின் ஆர் டி சில்வா, எட்மண்ட் சமரக்கொடி, ரொபர்ட் குணவர்தன், என்.ஏ.விக்கிரமசிங்க

தெரிவித்திருந்தார். ப்ரஸ்கேர்டல் ஒரு அகதியாக இருக்காதவரை இலங்கையில் இருப்பதில் ஆட்சேபனை இல்லை பேங்க்ஸ் பதிலளித்து விட்டு கடந்துள்ளார்.

இதே காலத்தில் பொலிஸ் மா அதிபராக இருந்த டவ்பிகின் ஓய்வுபெற்று திரும்புவதை கொண்டாடுமுகமாக போஸ்டர் ஒட்டியதற்காக ப்ரஸ்கேர்டலுக்கு எதிராக ஒரு வழக்கு தொடரப்பட்டு ப்ரஸ்கேர்டலுக்கு ஒரு ரூபாய் ஜம்பது சதம் தண்டப்பணம் விதிக்கப்பட்டது. 1915 கலவரத்தின் போது இராணுவச் சட்டத்தைப் பயன்படுத்தி பல உயிர்களை பலியாக்கியவர் டவ்பிகின். டவ்பிகின் மீது இலங்கை மக்களுக்கு மிகப் பெரிய ஆத்திரம் இருந்து வந்தது. டவ்பிகினின் இடத்துக்கு புதிதாக தெரிவு செய்யப்பட்டவர் தான் பேங்க்ஸ்.

நடேசய்ருடன்

பேங்க்ஸ் பதவியேற்றதும் ப்ரஸ்கேர்டல் பற்றிய பல விபரங்களை அவுஸ்திரேலியாவிலிருந்து திரட்டியிருந்தார். குறிப்பாக அவுஸ்திரேலியாவில் ப்ரஸ்கேர்டல் கொம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் பணிகளில்

நடேசயர் ப்ரஸ்கேர்டலை தங்க வைப்பதற்காக ஹற்றன். நாவலப்பிட்டி போன்ற இடங்களில் வீடொன்றை வாடகைக்கு பெற எடுத்த முயற்சிகள் தோல்வியுற்றன.

புரஸ் என்கிற புனைபெயரில் செயற்பட்டு வந்தார் என்பது போன்ற விபரங்களையும் 1937 மார்ச் 3ஆம் திகதி சிட்னியில் இருந்து பெறப்பட்ட அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. ப்ரஸ்கேர்டலை தங்க வைப்பதற்கான ஒழுங்குகளை பிரபல தொழிற்சங்கவாதியும் அன்றைய சட்டசபை உறுப்பினருமான நடேசய்யர் மேற்கொண்டிருந்தார்.

நடேச ஜயர் ப்ரஸ்கேர்டலை தங்க வைப்பதற்காக ஹற்றன், நாவலப்பிட்டி போன்ற இடங்களில் வீடொன்றை வாடகைக்கு பெற எடுத்த முயற்சிகள் தோல்வியுற்றன. ப்ரஸ்கேர்டலுக்காகத்தான் என்பதை அறிந்த கொழும்பைச் சேர்ந்த டொக்டர் ஒருவர் ஹற்றனில் உள்ள தனது வீட்டை ப்ரஸ்கேர்டலுக்கு வாடகைக்கு தரமுடியாதென கூறி நடேசய்யருக்கு செக்கை திருப்பி அனுப்பிய சம்பவமும் நிகழ்ந்தது.

ப்ரஸ்கேர்டல் நாடு திரும்பாமல் வெள்ளையர்களுக்கு எதிராக பணியாற்றிக் கொண்டிருப்பதால் அவரை மீண்டும் அழைத்து எப்படியாவது சரிகட்டி அவுஸ்திரேலியாவுக்கு திருப்பி அனுப்ப முயற்சித்த மடல்கெலே தோட்ட நிர்வாகம் தோட்ட உரிமையாளர் சங்கத்துக்கு ஊடாக பண ஆசை காட்டி அனுப்ப முயன்றது. அதனை கேலி செய்து நிராகரித்தார் ப்ரஸ்கேர்டல். பயணச் செலவுடன் மேலதிகமாக கொடுப்பனவுகளை கொடுத்து மகிழ்ச்சியாக அவரை அனுப்ப மேற்கொள்ளப்பட்ட முயற்சி தோல்வியடைந்தன.

நடேச ஜயருடன் பணிபுரியும் சந்தர்ப்பம் அற்றுப் போன நிலையில் அப்போது தொழிற்சங்கமாகவும், கட்சியாகவும் தீவிரம் பெற்றுவந்த லங்கா சமசமாஜக் கட்சியில் ப்ரஸ்கேர்டல் இணைந்தார்.

கூட்டுசாரி இயக்கத்தில்

ப்ரஸ்கேர்டலை நாட்டை விட்டு வெளியேற்ற தோட்டத் துரைமார் வெள்ளையின பொலிசாரை அணுகினர். புலனாய்வுத்துறை அவரை கண்காணிக்கத் தொடங்கியது, பின் தொடர்ந்தது, அவரை விசாரணை செய்து நாட்டை விட்டு வெளியேறும்படி நிர்ப்பந்தித்தது. ப்ரஸ்கேர்டல் சற்றும் சளைக்காமல் ல.ச.ச.க கூட்டங்களில் தோன்றி பகிரங்கமாக ஆங்கிலேய ஏகாதிபத்தியத்தையும், சுரண்டலையும் எதிர்த்து உரையாற்றினார்.

1937 மார்ச், ஏப்ரல் மாதங்களில் கமலாதேவி சட்டோபாத்யாய (இந்தியாவிலிருந்து வந்திருந்த சுதந்திரப் போராட்ட வீராங்கனை) இலங்கை விஜயம் செய்ததுடன் மொத்தம் 20 பெரும் கூட்டங்களில் நாடெங்கிலும் உரையாற்றினார். இதனை ஏற்பாடு செய்ததில் ல.ச.ச.க முக்கியமான பங்கை வகித்திருந்தது. பெரும்பாலான

கூட்டங்களில் ப்ரஸ்கேர்டலும் கலந்துகொண்டார்.

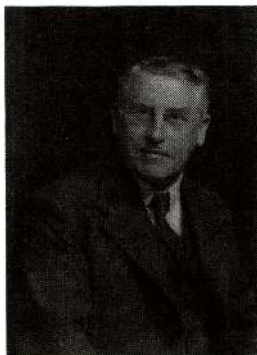
ஆனால் அவர் உரையாற்றியது 04.04.1937 நாவலப்பிட்டியில் நடந்த கூட்டத்தில் தான். அக்கட்சியின் தலைவர் கொல்வின் ஆர்.ஐ.சில்வா ப்ரஸ்கேர்டலை அறிமுகப்படுத்தி “முதற் தடவையாக ஒரு வெள்ளை இனத் தோழர் எமது கட்சியின் கட்சிக் கூட்டத்தில் பங்குகொள்கிறார்” என்றார். இலங்கையில் ப்ரஸ்கேர்டலின் முதலாவது உரை நிகழ்த்தப்பட்டது. 2000 தொழிலாளர்கள் முன்னிலையில் என். எம்.பெரேரா, ஆகியோரும் ப்ரஸ்கேர்டலும் உரையாற்றினார்கள். அவரது உரை தமிழிலும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது. அவரைத் தொடர்ந்த புலனாய்வுப் பொலிசார் அவரது உரையைப் பற்றியும் அவரது உருவ அமைப்பு, அவரது நடத்தை என்பது பற்றி விலாவாரியாக அறிக்கையிட்டது.

நாவலப்பிட்டி உரை

இளம் ப்ரஸ்கேர்டல் ஆற்றிய உரையின் போது பல இடங்களில் சாமி... சாமி என்று உணர்ச்சிவசப்பட்டு அமுதார்கள் தொழிலாளர்கள்.

“நீங்கள் அந்த வெள்ளை மலையினை பாருங்கள். அங்குள்ள வெள்ளை மாளிகையிலே வெள்ளையர்கள் சொகுசாக வாழ்கின்றார்கள். அவர்கள் உங்கள் இரத்தத்தினை உறிஞ்சுகின்றனர். நீங்கள் 9 மணித்தியாலம் வேலை வாங்கும் சட்டம் இருந்தபோதும் 12 மணித்தியாலங்கள் கட்டாய வேலை வாங்கப்படுகிறீர்கள். அதற்காக எந்தவித மேலதிக கொடுப்பனவும் உங்களுக்கு கொடுக்கப்படுவதில்லை....

தோழர்களே! சுதந்திரமும் நீதியும் நிறத்தினால் தீர்மானிக்கப்படக் கூடாது என நான் நம்புவதனால் உங்கள் பக்கத்தில் இருக்கின்றேன். என்னுடைய நண்பர்களே, நீங்கள் கறுப்பு நிறத்தோல் உடையவர்களாக இருந்தாலும் வெள்ளை இதயத்தினை

ஆளுநர் - ஆர்.ஈ.ஸ்டப்ஸ்

கொண்டிருக்கின்றீர்கள். ஆனால் என்னுடைய நாட்டவர்களோ வெள்ளை நிறத் தோலை கொண்டிருந்தாலும் கறுப்பு சூழ்ச்சிகள் நிறைந்த உள்ளத்தினை கொண்டுள்ளனர்.

எழுங்கள் தோழர்களே எழுங்கள் உங்கள் சுதந்திரத்துக்காகவும், உரிமைக்காகவும் எழுங்கள். உங்கள் உரிமைக்காக உயிரையும் தர தயாராக இருக்கிறேன். ” என்றார்.

ப்ரஸ்கேர்டல் எச்.டி. தோமஸ் என்ற பெரிய துரையினைப் பற்றி தனது அனுபவத்தை இப்படி கூறுகிறார். “எச். டி. தோமஸ் தன்னுடைய வேலையாட்களை கடுமையாக நடத்தினார். தொழிலாளர்களின் லயக்காம்பிராக்களுக்கு சென்று அவர்களை வேலைக்கு செல்லும் படி வற்புறுத்தினார். பல தொழிலாளர்கள் மலேரியா நோயினால் வருந்திய போதும் அவர்களை தேயிலை பறிக்கும் படி கூறினார். மேலும் அவர் தோட்ட பாடசாலைக்குச் சென்று சிறுவர்களுடைய தேயிலை பறிக்க செல்லும் படி கட்டாயப்படுத்தினார். அவர்கள் படிப்பதைவிட தேயிலை பறிப்பதே நல்லது என்றார். எழுத வாசிக்க அவர்கள் படிப்பதானது பின்னர் அவர்களுக்கு அவர்களுடைய வாழ்நிலையைப்பற்றிய சிந்தனையினை தந்துவிடும்.

நாடு கடத்தும் உத்தரவு

அந்த நீண்ட உரையை விலாவரியாக அன்றைய புலனாய்வுப் பிரிவினர் அறிக்கை எடுத்து அனுப்பினர். இதனை ஆதாரமாக வைத்துத் தான் அன்றைய ஆளுநர் எட்வர்ட் ஸ்டப்ப்சு (Sir Edward Stubbs) ப்ரஸ்கேர்டலை வெளியேற்றும் ஆணையைப் பிறப்பிக்கும்படி உதவி பொலிஸ் மா அதிபர் பெர்கியுசன் பிரதம செயலாளருக்கு அனுப்புமுன் உள்துறை அமைச்சருக்கு அனுப்ப முடிவு செய்தார். அதன்படி உள்துறை அமைச்சர் சேர் பாரன் ஜெயதிலக்கவுக்கு அனுப்பிய அறிக்கையில் 1896 ஆம் ஆண்டின் அரசவைப் பிரகடனத்தின் 3 வது பிரிவின் கீழ் அவரை நாடு கடத்த ஏதுவான காரணங்களை விளக்கி நாட்டின் அமைதியைக் கருத்திற்கொண்டு நாடு கடத்தவேண்டும் என்று தான் கருதுவதாகவும் முடியுமானவரை விரைவில் பிரதம செயலாளருக்கு அவற்றை கிடைக்கச் செய்யும்படி பரிந்துரைப்பதாக கூறினார்.

இந்த அறிக்கைகள் அனைத்தையும் பரிசீலித்த ஆளுநர் ஆர்.ஏ.ஸ்டப்ஸ் 1937 ஏப்ரல் 20 அன்று ஒரு ஆணையை பிறப்பித்தார்.

“மறைந்த விக்கோரியா மகாராணியினால் அரச சபையில் 1896 ஒக்டோபர் 26 பிறப்பித்திருந்த ஆணையின் 3வது பிரிவின் 3வது சரத்தின் பிரகாரம் எனக்கு அளிக்கப்பட அதிகாரத்தின் படி ஆளுநரான நான் மார்க் அந்தனி லிஸ்டர் ப்ரஸ்கேர்டலாகிய உம்மை 24 ஏப்ரல்

ஜி.ஜி.பொன்னம்பலம்

1937 அன்று மாலை 6க்கு முன்னர் இலங்கையை விட்டு வெளியேறும்படி இத்தால் ஆணையிடுகிறேன்."

21.04.1937 - நுவரெலியா

ஆர்.ஈ.ஸ்டப்ஸ் - ஆளுநர்

இந்த ஆணை ப்ரஸ்கேர்டலிடம் 21ஆம் திகதியன்றே ஒப்படைக்கப்பட்டுவிட்டது.

ப்ரஸ்கேர்டல் தலைமறைவு

இந்த ஆணையை மீறுவது என்று லங்கா சம சமாஜக் கட்சி தீர்மானித்தது. அதன் தலைவர்கள் லண்டனில் சட்டம் கற்ற நிபுணர்களாக இருந்தனர். இந்த அநீதியை எதிர்த்து மக்கள் முன் பிரசாரமாக முன்னெடுப்பது என்றும் அடுத்ததாக சட்ட ரீதியில் அணுகுவது என்றும் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

இந்த ஆணை 21ஆம் திகதி ப்ரஸ்கேர்டலிடம் சேர்க்கப்பட்டது. 22 ஆம் திகதி குற்றப் புலனாய்வுப் பிரிவு பிரதி பொலிஸ் மா அதிபர் பெர்கியுசனை சந்தித்து உரையாடியபோது தான் இந்த ஆணையை நிராகரித்தால் என்ன ஆகும்" என்று வினவினார். உடனடியாக கைது செய்யபடுவீர்கள் என்று பெர்கியுசன் கூறினார். அங்கிருந்து வெளியேறிய ப்ரஸ்கேர்டலை புலனாய்வுப் பிரிவினர் இரகசியமாக பின்தொடர்ந்து கொண்டே இருந்தனர்.

ஏப்ரல் 24 அன்று அவுஸ்திரேலியா நோக்கி புறப்பட இருந்த கப்பல் கொழும்பு துறைமுகத்தில் நங்கூரமிடப்பட்டிருந்தது. ப்ரஸ்கேர்டலை வழியனுப்பு வதற்காக கூடியிருந்த பெருமளவு மக்கள் அவருக்காக கோஷமெழுப்பியபடி இருந்தனர். மாலை 6.20க்கு அக்கப்பல் புறப்பட்டது ப்ரஸ்கேர்டல் அங்கு வரவேயில்லை. அனைவரும் களைந்து சென்றனர். ப்ரஸ்கேர்டலை கைது செய்வதற்கான

ஆணையை ஆளுநரிடம் பெற்றுக்கொண்டார் பெர்கியுசன். ப்ரஸ்கேர்டலை தேடிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

இதன் காரணமாக ப்ரஸ்கேர்டலை சமசமாஜித் தலைவர்கள் தலைமறைவாக பாதுகாத்தனர். நாடு கடத்துவதற்கு எதிராகவும் பிரசாரங்களை முன்னெடுத்தனர். மே தினத்தின் போது பிரதான தொனிப்பொருளாக “ப்ரஸ்கேர்டலை நாடு கடத்தாதே. எங்களுக்கு வேண்டும் ப்ரஸ்கேர்டல்” என்கிற கோஷம் அமைந்தது.

ப்ரஸ்கேர்டலை நாடு கடத்துவதற்கு எதிராக மே 5 ஆம் திகதி காலி முகத்திலில் மாபெரும் கூட்டம் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. அந்த கூட்டத்திற்கு ஐம்பதினாயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட மக்கள் திரள் அப்போது கலந்துகொண்டார்கள் என பதிவானது. அந்தக் கூட்டத்தில் பெரும் கரகோசத்துடன் ப்ரஸ்கேர்டல் திடீரென மக்கள் முன் தோன்றி ஏகாதிபத்தியத்துக்கும், தோட்டத் துரைமார்களுக்கும் எதிராக உணர்ச்சி ததும்ப உரையாற்றிவிட்டு பொலிசாரின் கண்களில் மண்கைத் தூவிவிட்டு பத்திரமாக மீண்டும் அங்கிருந்து மறைந்து தலைமறைவானார்.

பல தலைவர்கள் கலந்து கொண்டார்கள். ஜோர்ஜ் ஆர்.ஈசில்வா, என்.எம்.பெரேரா, ஏ.ஈ.குணசிங்க, டி.எம்.ராஜபக்ஷ, எஸ்.டபிள்யூ.ஆர்.ஈ பண்டாரநாயக்க உட்பட பல தலைவர்கள் கலந்து கொண்டு உரையாற்றினார்கள். வறண்டி பேரின்பநாயகம் மற்றும் மீனாட்சியம்மாள் நடேசயர் இந்தக் கூட்டத்தில் தமிழில் உரையாற்றியிருந்தனர்.

ஜி.ஜி.பொன்னம்பலத்தின் துரோகம்

மே மாதம் 4, 5 ஆகிய இரு நாட்கள் அரசாங்க சபையில் ப்ரஸ்கேர்டலை நாடு கடத்துவது பற்றிய ஆணை குறித்து விவாதம் இடம்பெற்றது. இந்த முழு விவாதமும் ல.ச.ச.க வெளியிட்ட “ப்ரஸ்கேர்டல் விவகாரம்” (The Bracegirdle Affair) என்கிற 576 பக்கங்களைக் கொண்ட ஆவணத் தொகுப்பில் உள்ளடக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த நூலில் ப்ரஸ்கேர்டல் விவகாரம் தொடர்பாக அரசாங்க உயர்மட்டங்களில் பரிமாறப்பட்ட கடிதங்கள், ஆவணங்கள், அரசாங்க சபை விவாதங்கள், அறிக்கைகள், அன்றைய பத்திரிகை செய்திகள், வழக்கு விபரங்கள், தீர்ப்பு, விசாரணைக்குழு அறிக்கை என அத்தனையும் உள்ளடக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அரசாங்க சபையில் காரசாரமாக நடந்த இந்த விவாதத்தின் இறுதியில் நாடுகடத்துவதற்கு எதிராக 34 பேரும் ஆதரவாக 7 பெரும் வாக்களித்தார்கள். 27 வாக்குகளினால் அரசாங்கத்தின் அந்த ஆணை தோற்கடிக்கப்பட்டது. ப்ரஸ்கேர்டலை நாடு கடத்த வேண்டும் என்று வாக்களித்த 7 கயவர்களில் ஒருவர் ஜி.ஜி.பொன்னம்பலம் என்பதையும் இங்கு குறிப்பிட்டாக வேண்டும். அடுத்த இரு ஆண்டுகளில் 1939இல்

ஐனரல் பீ.என்.போங்க்ஸ்

நாவலப்பிட்டியில் ஜி.ஜி.பொன்னம்பலம் பேசிய பேச்சால் உருவான இனக்கலவரமும் அதனால் பாதிக்கப்பட்ட தோட்டத் தொழிலாளர்கள் பற்றிய கதை இன்னொரு உபகதை.

இதற்கிடையில் இதற்கெதிரான சட்ட நடவடிக்கைகளுக்கு தயாரான நிலையில் இருந்தது. ல.ச.ச.க. மே 7 அன்று புதுக்கடை வழக்கறிஞர் காரியாலயத்தில் ப்ரஸ்கேர்டல் கைதாவதற்கு ஏதுவாக தயாராக இருந்தார்கள். எதிர்பார்த்தபடி அன்று மாலை ப்ரஸ்கேர்டலை பொலிசார் கைது செய்தார்கள். சில நாட்கள் தலைமறைவு வாழ்க்கையின் பின்னர் ஆட்கொணர் எழுத்தாணை கோரி இலங்கை உயர் நீதிமன்றத்தில் வழக்கு தாக்கல் செய்யப்பட்டிருந்தது. ப்ரஸ்கேர்டல் கைது செய்யப்பட்டார் என்பதைவிட தன்னை கைது செய்ய வழிவிட்டார் என்றே கூறவேண்டும். ல.ச.ச.க அவரை விடுவிப்பதற்கான சட்ட நடவடிக்கை எடுத்தது. வேறபியஸ் கோபஸ் வழக்கு தொடரப்பட்டது. கைது செய்யும்போது அவரை கைது செய்வதற்கான பிடியாக ஏற்கெனவே 10 நாட்களைக் கடந்திருந்தது. இந்த இடைக்காலத்தில் ப்ரஸ்கேர்டல் பல்வேறு இடங்களில் தலைமறைவாக இருந்தார்.

“ப்ரஸ்கேர்டல் வழக்கு”

ஆளுநர் ஸ்டப்ஸின் உத்தரவுக்கு எதிரான மனுவை உயர்நீதிமன்றத்தில் தாக்கல் செய்தார் ல.ச.ச.க செயலாளரும் பிரபல வழக்கறிஞருமான வேர்ணன் குணசேகர. அந்த மனுவில் சட்ட மீறல்களை வரிசைப்படுத்தியிருந்தார் அவர்.

இந்த வழக்கு Abrahams, C. (பிரதம நீதியரசர்) Maartensz. Soert S J ஆகிய நீதியரசர்கள் அப்போதிருந்த சட்ட நிலைமைகளை கவனமாக ஆய்வு செய்ததன் பின்னர் அவருக்கு இருக்கும் கருத்து கூறும் உரிமையினை குறிப்பிட்டு ப்ரஸ்கேர்டலின் கைதும்

அவரை நாட்டில் இருந்து வெளியேற்றுவதற்கான கவர்னரின் கட்டளையும் சட்டமுரணானது எனத் 18.05.1937 அன்று தீர்ப்பளித்து சட்டவிரோதமாக தடுத்து வைக்கப்பட்டிருக்கும் ப்ரஸ்கேர்டலை உடனடியாக விடுவிக்கும்படியும் தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டது.

ஆளுநரின் உத்தரவு சட்ட விரோதமானது என்றும், ப்ரஸ்கேர்டலை நாடுகடத்துவதற்காக பயன்படுத்தப்பட்ட சட்ட விதிகள் யுத்த காலத்திலோ அல்லது முழு நாடும் கிளர்ச்சிச் சூழலுக்குள் மட்டுமே பயன்படுத்தப்பட்டிருக்க வேண்டியவை என்றும் அதில் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது.

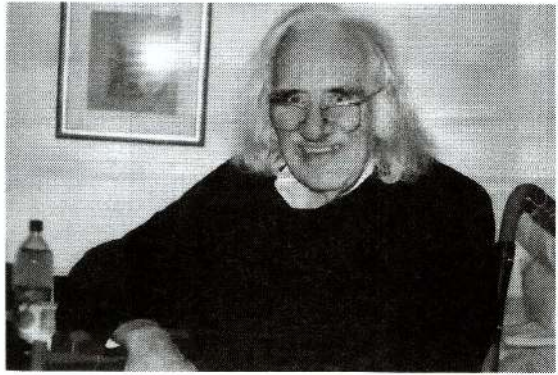
ஒருவரை நாடு கடத்தும் அதிகாரம் அவசரகால நிலைமையின் போது மட்டும் தான் ஆளுநருக்கு முடியும். அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலை இராணுவ சட்டம் அமுலில் இருக்கும் போதோ உள்நாட்டு நெருக்கடி வரும்போது தான் ஏற்படுகிறது. 1937 ஏப்ரல் 20 அன்று பிறப்பிக்கப்பட்டிருந்த உத்தரவு அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலையின் கீழ் பிறப்பிக்கப்பட்ட ஒன்றில்லை.

மேலும், ப்ரஸ்கேர்டலை நாடு கடத்துவதற்கான காரணம் மக்கள் நலனுக்காகவே என்பது இங்கு சம்பந்தமில்லாதது என்றும், அப்படியும் ஒரு வெளிநாட்டவர் என்றால் அது தீர்க்கப்பட வேண்டியது 1917ஆம் ஆண்டின் 14ஆம் இலக்க வெளிநாட்டவர் விசாரணைச் சட்டத்தின் 5ஆம் பிரிவின் கீழேயே. ஆனால் ப்ரஸ்கேர்டல் ஒரு வெளிநாட்டவர் அல்லர். அவர் ஒரு பிரித்தானிய பிரஜை என்கிற அடிப்படையிலேயே அணுகியிருக்க வேண்டும் என்றும் அந்தத் தீர்ப்பில் குறிப்பிடப்பட்டது.

இந்தத் தீர்ப்பின் விளைவாக ஒரு வரலாற்று நிகழ்வும் நீதித்துறையில் நிகழ்ந்தது. அதாவது 1896 ஆம் ஆண்டு மகாராணியின் ஆணையான "நாடுகடத்துவது தொடர்பில் ஆளுநருக்கு இருந்த அதிகாரம்" சட்ட ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டதுடன் இந்தத் தீர்ப்பின் பின்னர் அந்த சட்டம் நீக்கப்பட்டது.

கூடவே இன்ஸ்பெக்டர் ஜெனரல் பீ.என்.பேங்க்ஸ் பதவியிலிருந்து நீக்கப்பட வேண்டும் என்று அரச சபையில் பிலிப் குணவர்த்தன கொண்டு வந்த பிரேரணை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு ஜூலை 30 அன்று அவர் பதவியிலிருந்து நீக்கப்பட்டார்.

உயர் நீதிமன்றத் தீர்ப்புத் தோல்வி , அரசாங்க சபையிலும் பிரேரணை தோற்கடிப்பட்டமை என்பவற்றால் ப்ரஸ்கேர்டலை நாடுகடத்தும் உத்தரவுக்கு கையெழுத்திட்ட ஆளுநர் ஸ்டப்ஸ் பதவிதூறந்து ஜூன் 30 நாட்டை விட்டு வெளியேறினார்.

ஜூலை 12 அன்று பிரத செயலாளரிடமிருந்து ஒரு கடிதம் ப்ரஸ்கேர்டலுக்கு அனுப்பப்பட்டது. அதன்படி “உங்களுக்கு அவஸ்திரேலிய அரசாங்கத்தால் வழங்கப்பட்டிருந்த பிரயாண அனுமதிப் பத்திரம் காலாவதியாகிவிட்டது. அவஸ்திரேலியாவுக்கோ அல்லது இங்கிலாந்துக்கோ பயணிக்கத் தேவையெற்புடன் பிரயாண அனுமதிப்பத்திரத்தைப் புதுப்பித்துத் தருவதற்கு பிரதம செயலாளர் காரியாலயத்துக்கு வாருங்கள்” என்று இருந்தது.

ஆனால் ப்ரஸ்கேர்டல் அவஸ்திரேலியாவுக்கோ, இங்கிலாந்துக்கோ புறப்படவில்லை. மாறாக சமசமாஜக் கட்சியுடன் சேர்ந்து நாடளாவிய அரசியல் பணிகளில் தன்னை ஈடுபடுத்தினார்.

ஆணைக்குழுவின் தோல்வி

இதே வேளை அரசாங்க சபை விவாதத்தின் போது உள்துறை அமைச்சர் பாரன் ஜயதிலக்க இந்த நாடு கடத்தும் உத்தரவு பற்றி எதுவும் தனக்கு அறிவிக்கப்பட்டிருக்கவில்லை என்று அறிவித்தார். அதனைத் தொடர்ந்து இதனை விசாரணை செய்வதற்காக 23.11.1937 அன்று பிரதம நீதியரசர் சேர் சிட்னி ஏப்ரகாம் தலைமையிலான ஒரு ஆணைக்குழு நியமிக்கப்பட்டது. சரியாக ஒரு வருடம் இந்த விசாரணைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. 01.11.1938 அன்று “ப்ரஸ்கேர்டல்

ஏ. ஈ. குணசிங்க

ஆணைக்குழு" பற்றிய தனது அறிக்கையை வெளியிட்டது.

அந்த ஆணைக்குழு அறிக்கையின் மீதான விவாதம் அரசாங்க சபையில் 1938 நவம்பர் 22, 23, 29, 30 மற்றும் டிசம்பர் 1 ஆகிய திகதிகளில் நடந்தது. அதில் உரையாற்றிய பிலிப் குணவர்த்தன இது தவறை மூடிமறைக்கும் பிழையான ஆவணம் என்றார்.

டிசம்பர் 1 அன்று இந்த ஆணைக்குழு அறிக்கையை கண்டிப்பதாகவும், நிராகரிப்பதாகவும் தீர்மானம் கொண்டு வரப்பட்டபோது அந்தத் தீர்மானத்துக்கு ஆதரவாக 34 பேரும் எதிராக 14 பேரும் வாக்களித்தனர். இருவர் நடுநிலை வகித்தனர்.

ஆங்கிலேய அரசு தன்னை நியாயப்படுத்த இந்த ஆணைக்குழுவைப் பயன்படுத்த முயன்றது. ப்ரஸ்கேர்டலுக்கு விடயத்தில் இழைக்கப்பட்ட அநீதியில் சந்தேகம் எழுப்பப்படவில்லை. அதேவேளை இன்ஸ்பெக்டர் ஜெனரல் பேங்க்ஸ்ஸின் பதவி நீக்கம் சரியானது தானா? உள்துறை அமைச்சர் பாரன் ஜயதிலக்கவின் பாத்திரம் பற்றியதாகவே விவாதங்கள் தொடர்ந்தன. பிரித்தானிய அரசுக்கு ஆதரவாக பாரன் ஜயதிலக்கவின் சாட்சியங்கள் அமையாததால் அவரை பொய்யராக்கவே ஆணைக்குழுவும், ஆட்சியாளர்களும் முயற்சி செய்தனர்.

சேர் பாரன் ஜயதிலக்க அப்போது சிங்கள மகா சபையின் பிரதிநிதியாக இருந்தார். சிங்கள மகா சபையின்

சார்பில் அமைச்சரவையில் அங்கம் வகித்த பாரன் ஜயதிலக்க உட்பட அனைவரும் அமைச்சரவையில் இருந்து விலக வேண்டும் என்று டிசம்பர் 8 அன்று தீர்மானம் நிறைவேற்றியது. அதே போன்ற ஒரு தீர்மானத்தை இலங்கை தேசிய காங்கிரசும் நிறைவேற்றியது.

ஆணைக்குழு அறிக்கை ஊர்வலமாக

ஏ.ஈ.குணசிங்கவின் தலைமையில் வேறுமபால முனிதாசவின் ஏற்பாட்டில் கொழும்பு டவர் மண்டபத்தில் நடந்த கூட்டத்தில் பாரன் ஜயதிலக்க மற்றும் அமைச்சரவையின் மீது நம்பிக்கை தெரிவிக்குமுகமாகவும், "ப்ரஸ்கேர்டல் ஆணைக்குழு அறிக்கையை" கண்டிக்கும் யோசனையும் நிறைவேற்றப்பட்டது. அந்தக் கூட்டத்தின் இறுதியில் ஒரு சவப்பெட்டியில் வைக்கப்பட்ட "ப்ரஸ்கேர்டல் அறிக்கையை" வைத்து ஏ.ஈ.குணசிங்க மற்றும் முனிதாச ஆகியோர் ஊர்வலமாக அங்கிருந்து தூக்கிச் சென்றனர். அந்த சவ ஊர்வலத்துக்கு "தொழிலாளர் வாத்திக் குழு" சவ வாத்தியம் இசைத்தபடி கொம்பனி வீதியினூடாக காலி முகத் திடலுக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டு அந்த மைதானத்தில் சிறு நேரம் வைத்து இருந்து, பலரது உரையின் பின்னர் அந்த "ப்ரஸ்கேர்டல் ஆணைக்குழு அறிக்கை"யை ஏந்திய சவப்பெட்டி கடலில் அனுப்பி வைத்தனர்.

ப்ரஸ்கேர்டல் இலங்கையின் வரலாற்றில் மறக்க முடியாத, தவிர்க்க முடியாத பாத்திரம். ப்ரஸ்கேர்டல் சம்பவம் இலங்கையின் சட்ட, ஆட்சி, நிர்வாக விடயத்தில் மாத்திரம் அதிர்வை உருவாக்கவில்லை. கூடவே இலங்கையின் இடதுசாரி எழுச்சிக்கும் பெரிதும் வித்திட்டது. தொழிலாளர் வர்க்கத்துக்கு புத்துயிர்ப்பைத் தந்து இடதுசாரி வேலைத்திட்டத்தை அடுத்த நிலைக்கு உயர்த்தியது. மேலும் இலங்கையின் சுதந்திரக் கோரிக்கைக்கான உந்துதலையும் சூழலையும் கூட உருவாக்குவதில் இந்த சம்பவம் பெரும் வகிபாகத்தைக் கொடுத்தது.

ப்ரஸ்கேர்டல் ஆணைக்குழு அறிக்கை வெளிவந்த வேளை ப்ரஸ்கேர்டல் நாட்டில் இருக்கவில்லை. 31.10.1937 அவர் நாட்டிலிருந்து நிரபராதியாகவே யுனெசு குடியடிபெ எனும் கப்பலில் நாட்டை விட்டு வெளியேறினார். அவர் அவுஸ்திரேலிய செல்லவில்லை அதே தான் பிறந்த அதே இங்கிலாந்துக்குச் சென்று அங்குள்ள கொம்ப்யூனிஸ்ட் கட்சியில் இணைந்து தனது போராட்டங்களை முன்னெடுத்தார். தொல்லியல் துறையில் கற்று லண்டன் பல்கலைக்கழகத்தில் பணிபுரிந்தார். திருமணமாகி மூன்று பிள்ளைகளுக்குத் தந்தையாகி பேரப்பிள்ளைகளுடன் வாழ்ந்தார். 22.06.1999 அன்று 87 வது வயதில் மரணமானார்.

இலங்கையை விட்டு அவர் வெளியேறுமுன் இலங்கை தொழிலாளர் வர்க்கத்துக்கு அவர் எழுதிய கடிதத்தை "சமசமாஜ" பத்திரிகை 05.11.1937 அன்று வெளியிட்டது.

கடிதத்தின் இப்படி முடிக்கப்பட்டிருந்தது.

இலங்கை தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் நிலையை ஆங்கிலேய தொழிலாளர் வர்க்கத்துக்கு விளங்கப்படுத்துவேன். ஆங்கில தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் ஆதரவை உங்களுக்கு கிடைக்கச் செய்ய இங்கிலாந்து சென்று நான் சகல விதத்திலும் பாடுபடுவேன். உலகத் தொழிலாளர் வர்க்கத்தையும் இலங்கை தொழிலாளர் உலகையும் இணைத்து பணியாற்ற திடசங்கற்பம் கொள்வோம்!

இலங்கை தொழிலாளர்களே ஒன்றுபடுங்கள்!

ஏகாதிபத்தியத்தை ஒழிப்போம்!

உலகத் தொழிலாளர் வர்க்கத்தை ஆட்சியிலமர்த்துவோம்!

உசாத்துணை :

- “The Bracegirdle Affair” by Wesley S.Muthiah and Sydney Wanasinghe - AYoung Socialist Publications, Colombo -1997 page 1998.
- The rise of the labor movement in Ceylon. Author, Kumari Jayawardena. Publisher, Duke University Press, 1972
- இலங்கை சுதந்திரப் போராட்டத்தின் கதை - பிரஸ்கேஉடல் - நிமல் ஹொராண - கொடகே பதிப்பகம் - 1967 (சிங்கள மூலம்)
- பிரஸ்கேஉடலும் கோவிந்தனும் - மலல்கொட பந்துதிலக்க - லாவறிரு பதிப்பகம் 2001 (சிங்கள மூலம்)
- Bracegirdle: The Young Anglo-Australian Behind Sri Lanka's Independence Struggle, Vinod Moonesinghe
- The Bracegirdle Saga: 60 Years After - T. Perera
- The Bracegirdle Incident By Laksiri Fernando
- ப்ரஸ்கேட்லால் பதவி துறந்த படுகொலையாளன் டவ்பிகின் (1915 கண்டி கலகம் -57) - என்.சரவணன் - தினக்குரல் - 13.11.2016

வீரகேசரி - 08.07.2017

ஆய்ஷா றவூப் எனும் விதேச பெண் ஆளுமை

இந்நூலில் இலங்கைக்காக பணியாற்றிய அந்நியர்கள் பற்றியே அதிகம் பேசிக்கொண்டு வருகிறோம். அந்த வகையில் இந்தியாவை பிறந்த இடமாகவும், இலங்கையை புகுந்த இடமாகவும் ஆக்கிக்கொண்டு இலங்கையின் வளர்ச்சியில் பங்குகொண்ட ஆயிஷா பற்றியது இந்த கட்டுரை. இந்த ஆண்டு அவரின் நூற்றாண்டு கொண்டாடப்படுகிறது.

1917இல் கேரளாவில் தெல்லிச்சேரி எனும் பகுதியில் பிறந்த ஆயிஷா பீபியின் (Ayesha Beebi Mayen) தந்தை ஒரு முற்போக்காளராவார். மதப் பழமைவாதத்திற்கு அப்பாற்பட்டவராக இருந்து வந்தவர். இந்திய தேசிய காங்கிரஸிலும், முஸ்லிம் லீக்கிலும் தலைமைத்துவத்தில் இருந்தவர். 6 வயதிலேயே தாயை இழந்த ஆயிஷா தந்தையின் சுதந்திர வளர்ப்பில் உயர்ந்தவர். தாயில்லாத ஆயிஷா தகப்பனின் அரகியல் செயற்பாடுகளுடன் தான் வளர்ந்து வந்தார். மிக அரிதாக பெண்களே பயின்று வந்த அக்காலத்தில் மலபார் பகுதியிலேயே முதலாவதாக பட்டம் பெற்ற (சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில்) முஸ்லிம் பெண் என அறியப்படுபவர். அதன் பின்னர் அங்கேயே சிறப்பு கல்வி அதிகாரியாக நியமனம் பெற்றார்.

கோயம்புத்தூரில் வாழ்ந்து கொண்டு இலங்கையில் வர்த்தகம் செய்து வந்த வர்த்தகர் எம்.எஸ். எம். றவுப் என்பவரைத் 1943 இல் திருமணம் செய்து 1944 இல் கொழும்பில் குடியேறினார். அன்றைய அரசாங்க சபை உறுப்பினராக இருந்த முஸ்லிம் தலைவர்களில் ஒருவரான சேர் ராசிக் பரீத் முஸ்லிம் சமூகத்துக்கு அயேஷாவின் கல்விப் புலமையைப் பயன்படுத்தச் செய்ய வேண்டும் என்று இலவசக் கல்வியின் தந்தை என்று நாம் கொண்டாடும் கல்வி அமைச்சர் அன்றைய கல்வி அமைச்சர் சீ.டபிள்யூ. டபிள்யூ. கன்னாங்கரவுக்கும் கல்வி அதிகாரிகளுக்கும் அறிமுகப்படுத்தினார். அவர்களின் மூலம் மருதாணை மகளிர் பாடசாலைக்கு ஆசிரியராக நியமிக்கப்பட்டார்.

6 வயதிலேயே தாயை இழந்த ஆயிஷா தந்தையின் சுதந்திர வளர்ப்பில் உயர்ந்தவர். தாயில்லாத ஆயிஷா தகப்பனின் அரகியல் செயற்பாடுகளுடன் தான் வளர்ந்து வந்தார்.

1945ஆம் ஆண்டு உலக யுத்தம் முடியும் வரை பம்பலப்பிட்டியில் இருந்த ராசிக் பரீதுக்கு சொந்தமாக இயங்கிவந்த அரை ஏக்கர் நிலத்தில் இருந்த பாடசாலை மூடப்பட்டு இராணுவத்தினரால் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்தது. போர் முடிந்ததும் 1946ஆம் ஆண்டு நவம்பர் 1ஆம் திகதி ராசிக் பரீத் அந்தக் காணியில் மீண்டும் ஆயிஷாவை அதிபராகக் கொண்டு (ஆங்கில மூல) முஸ்லிம் பெண்கள் கல்லூரியை ஆரம்பித்தார். மிகுந்த சிரமத்துக்கு மத்தியில் வெகு இரு ஆசிரியைகளும், இருபது மாணவிகளுடனும் சிரமத்தின் மத்தியில் அவர் கட்டியெழுப்பிய அந்தக் கல்லூரியில் இருந்து 25 வருட சேவைக்குப் பின் அவர் 1970 ஆம் ஆண்டு ஓய்வு பெறும்போது ஆயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட மாணவிகளைக் கொண்ட பிரபல பாடசாலையாக ஆக்கப்பட்டிருந்தது. இன்று அது 3500க்கும் மேற்பட்ட மாணவிகளைக் கொண்ட பிரமாண்ட பாடசாலை. பெருமளவு முஸ்லிம் பெண்கள் அப்போது கல்வி கற்று உயர்கல்வியையும் முடித்துக் கொண்டு பல உயர் பணிகளில் ஈடுபடத் தொடங்கியிருந்தார்கள். 1960ஆம் ஆண்டு பதியுதீன் முகமத் கல்வி அமைச்சரான வேளை பல தனியார் பாடசாலைகள் அரசாங்க பாடசாலைகளாக ஆக்கப்பட்டபோது இந்தக் கல்லூரியும் அரசின் கீழ் வந்தது.

கல்வி நடவடிக்கைகளை விட அரசியல் நடவடிக்கைகளுக்கே ஆயிஷா அதிக நேரம் செலவழிகிறார் என பெற்றோரர்கள் மத்தியில் இருந்து கடும் விமர்சனங்கள் எழுந்தன. அதன் காரணமாக அவரது பதவிக் காலம் முடியுமுன்பே அவர் மாநகர சபையிலிருந்து 1961இல் விலகினார். 12 வருடகால அரசியல் வாழ்க்கைக்கு முழுக்கு போட்டுவிட்டு முழுநேர கல்விப் பணியில் ஈடுபடுத்திக் கொண்டார். அவர் அரசியலில் தோல்வியுற்று விலகியவரல்ல, மாறாக கல்விச் சேவைக்காக அரசியல் பணியை பதவியில் இருக்கும் போதே விட்டுக் கொடுத்துவிட்டு வந்தவர்.

அரசியல்

பெண்கள் வாக்குரிமைச் சங்கத்தைச் சேர்ந்த மேரி ரத்னம் (இலங்கை உள்ளூர் ராட்சி சபையின் முதலாவது பெண்) அயேஷாவின் அரசியல் பிரவேசத்துக்கு போதிய ஊக்குவிப்பைச் செய்தார். அதுபோல ஆயிஷாவின் கணவர் றவூப் உற்சாகம் கொடுத்து ஊக்குவித்து வந்தார்.

கொழும்பில் இயங்கி வந்த மலையாள வர்த்தகர் சங்கத்தைச் சேர்ந்த பெண்களின் சமூக செயற்பாடுகளை ஊக்குவித்து வழிகாட்டி வந்திருக்கிறார். மலையாளிகள் சங்கத்தில் ஆயிஷா வந்த காலத்திலிருந்தே ஈடுபாடு காட்டி வந்தார். 30களில் மலையாளிகளுக்கு எதிரான போக்கு தலைதூக்கியிருந்தபோது இந்த சங்கம் தொழிற்சங்கங்களாலும், இடது சாரிக் கட்சிகளாலும் ஆதரவளிக்கப்பட்டன.

1947 ம் ஆண்டு நடைபெற்ற பாராளுமன்றத் தேர்தலில் ஆயிஷா போட்டியிட்டார்.

சேர் ராசிக் பரீத

ஏ.எ.குணசிங்க, பீட்டர் கெனமன், டி.பி.ஜாயா ஆகியோருடன் போட்டியிட்டிருந்தார் என்பது கவனிக்கத்தக்கது. அந்தத் தேர்தலில் தனது கணவரின் உறவினரான எம்.எச்.எம். முனாஸ் (M.H.M.Munas) அவர்களும் போட்டியிட்டிருந்தார். முனாஸ் நான்காவது இடமும் (8600 வாக்குகள்) ஆயிஷா 8486 வாக்குகளைப் பெற்று ஐந்தாவது இடத்துக்கும் வந்தார்கள். முஸ்லிம் வாக்குகள் அவ்வாறு சிதைக்கப்படாமலிருந்தால் ஆயிஷா பாராளுமன்றத்துக்கு அன்று தெரிவாகியிருப்பார்.

அது போல இலங்கை இந்தியர் காங்கிரஸ் (Ceylon India Congress) இல் அப்துல் அசீஸ் அவர்களோடும் பணி புரிந்த ஆரம்ப காலத்தில் இந்திய வம்சாவளியினரின் குடியியல் உரிமைக்காக குரல் கொடுத்தார் ஆயிஷா. ஆனால் அவர் எந்த கட்சியிலும் இணையவில்லை. ஆரம்பத்திலிருந்தே சுயேச்சை வேட்பாளராகவே போட்டியிட்டார். அவரை பிரதி மேயராக ஆக்குவதற்கு முழு ஆதரவையும் அன்றைய இடதுசாரிக் கட்சிகள் வழங்கின. 1954இல் அவர் இடதுசாரிக் கட்சிகளுடனான உறவிலிருந்து துண்டித்துக் கொண்டு ஐக்கிய தேசியக் கட்சியில் இணைந்தார்.

1949இல் கொழும்பு மாநகரசபைத் தேர்தலில் போட்டியிட்டு வெற்றி பெற்றார். அதே மாநகர சபையில் ஏக காலத்தில் விவியன் குணவர்த்தன, மேரி ரத்னம் ஆகியோருடன் சேர்ந்து மூன்று பெண்கள் அங்கம் வகித்தார்கள். ஆயிஷா உள்ஒராட்சி மன்றத்துக்கு தெரிவு செய்யப்பட்ட முதல் முஸ்லிம் பெண் மட்டுமல்ல அவர். இலங்கை அரசியலில் பிரவேசித்த முதல் பெண்ணும் அவர் தான். 1952ம் ஆண்டுத் தேர்தலிலும் வெற்றி பெற்று கொழும்பு மாநகர சபையின் துணை மேயரானார்.

1961 வரை மாநகர சபை அரசியலில் தீவிரமாக கடமைமாற்றினார். கொழும்பு மாநகரத்துக்குள் இருந்த சேரிவாழ் மக்களுக்காக பல நலன்களை மேற்கொண்ட அவர் குறிப்பாக சிறுவர்களுக்கான விளையாட்டு திடல்களை அமைப்பது, அங்கு சுகாதார வசதிகளை

மேம்படுத்துவது, கழிப்பறை வசதிகளை பெருக்குவது போன்ற விடயங்களில் அதிக கவனத்தை செய்து வந்தார்.

1956 - 1960ஆம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் இலங்கையின் கல்வி அமைச்சின் மத்திய ஆலோசனைக் கமிட்டி உறுப்பினராக இருந்திருக்கிறார். முஸ்லிம் பெண் கல்வியை ஊக்குவித்த முஸ்லிம் பெண் கல்விமானாக முஸ்லிம் மக்கள் மத்தியில் புகழ் பெற்று விளங்குகிறார். அவரின் 12 வருட அரசியல் காலத்தில் அவர் பெண் கல்விக்காகவும், முஸ்லிம்கள் மத்தியில் உள்ள வரதட்சணை முறையை நீக்குவதற்கான சட்டத்தைக் கொண்டுவதற்காகவும் பாடுபட்டார்.

ஓய்வு பெற்றதன் பின்னர் 1971ஆம் ஆண்டு அவர் சாம்பியா நாட்டு உயர் கல்வி நிறுவனத்தில் அரசியல் விஞ்ஞான ஆசிரியையாக கடமையாற்றச் சென்றுவிட்டார்.

1977ஆம் ஆண்டு தேர்தலில் அவருக்கு மீண்டும் அரசியலுக்குத் திரும்பும் ஆர்வம் இருந்தபோதும் அவரை வேட்பாளர் பட்டியலில் உள்ளிட ஜ.தே.க. தவறியிருந்தது. ஆனாலும் அவர் ஜாபிர் ஏ. காதர், ஆர்.பிரேமதாச, வின்சன்ட் பெரேரா போன்றோரின் வெற்றிக்காக பிரசாரம் செய்தார்.

இலங்கையின் அரசியலில் பங்குபற்றிய முதல் முஸ்லிம் பெண் இலங்கையர் அல்லாதவர் என்பதுடன் முஸ்லிம் பெண்களின் அரசியலுக்கு வழிகாட்டிய முன்னோடி ஒரு அந்நியர் என்பதும் கவனிக்கத்தக்கது.

அயேஷாவுக்குப் பின்னர் 2000இல் பேரியல் அஷ்ரப் (கணவர் M.H.M.அஷ்ரப் வெறலிகொப்டர் விபத்தில் பலியானதைத் தொடர்ந்து) அரசியலுக்கு வரும் வரை முஸ்லிம் சமூகத்திலிருந்து பெண்கள் அரசியலில் பிரதிநிதித்துவம் வகிக்கவில்லை.

ஆயிஷாவின் கணவர் எம்.எஸ்.எம்.றவுப் 1964ஆம் ஆண்டு தனது 49வது வயதில் மாரடைப்பால் காலமானார். அதன் பின்னர் அவர் தனது இரண்டு பிள்ளைகளுடனும் ஆறு பேர்க்குழந்தைகளுடனும் கொள்ளுபிட்டியில் வாழ்ந்தார். 1990ஆம் ஆண்டு தேசபந்து என்கிற உயரிய அரசு விருது அரசியலிலும், கல்வியிலும் அவர் ஆற்றிய சேவைக்காக கிடைத்தது.

08.01.1992 அன்று ஆயிஷா தனது 75வது வயதில் மாரடைப்பால் கொழும்பில் காலமானார். ஒரு முஸ்லிம் பெண்ணாக இருந்தபோதும் அவர் மதத்தோடு தன்னை பிணைத்து வைத்திருக்கவில்லை. அதன் காரணமாகவோ என்னவோ இத்தனை மாண்புக்குப் பிறகும் அவருக்கு முஸ்லிம் சமூகத்தில் உரிய இடம் கிடைக்கவில்லையோ என்று அவர் பற்றி எழுதிய பர்சானா ஹைபா குறிப்பிடுகிறார்.

வீரகேசரி - 15.07.2017

என்.சரவணன் 137

பெண்ணார்மை முன்னோடி மேரி ரட்சம்

மேரி ரட்சம் இலங்கையின் பெண்கள் உரிமைக்காக போராடிய முக்கிய முன்னோடியாக அறியப்படுபவர்.

02.06.1873ஆம் ஆண்டு கனடாவிலுள்ள ஒன்ராறியோ மாநிலத்தில் பிறந்த மேரி ஏர்வின் ஐரிஷ்-ஸ்கொட்டிஷ் பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர். திருச்சபைக் கிறிஸ்தவர்கள். கிறிஸ்தவர்கள் சமூக சீர்திருத்தங்களில் பங்குபற்றி சமூகத் தீமைகளை அகற்றும் நோக்குடன் மிஷனரி பணிகளில் ஈடுபட்டு வந்த காலம். மேரி ரட்சத்தின் இள வயது காலத்தில் இப்படியான பணிகளில் ஈடுபட்டார். அவர் மருத்துவக் கல்லூரியில் பயிற்சிபெற்று 1896இல் பட்டம்

மேரி ரட்னம்
இலங்கையின் பெண்கள்
உரிமைக்காக போராடிய
முக்கிய முன்னோடியாக
அறியப்படுபவர்.

பெற்றார். வைத்திய சமூகப் பணிகள் செய்யும் “உலக சகோதரத்துவம்” என்கிற கிறிஸ்தவ இலட்சியத்தால் ஈர்க்கப்பட்ட அவர் வெளிநாட்டில் மிஷன்களுக்கான பணியில் ஈடுபட நியுயோர்க்கில் பயிற்சி பெற அனுப்பப்பட்டார்.

நியுயோர்க்கில் மேரி ஏர்வின் யாழ்ப்பாணத்து வேலையைச் சேர்ந்த கிறிஸ்தவரான சாமுவேல் கிறிஸ்மஸ் கனக ரட்னத்தை சந்தித்து நட்பானார். கிறிஸ்தவ பாரம்பரிய குடும்பத்தைச் சேர்ந்த ரட்னம் இலங்கையிலும், இந்தியாவிலும் மிஷனரிக் கல்வி நிறுவனங்களில் கல்வி கற்று பம்பாயிலிருந்த லண்டன் மிஷனரி சங்கத்தின் உயர்நிலைப் பாடசாலையின் அதிபராகவும் ஆனவர். மெய்யியலிலும், தர்க்கவியலிலும் பிரின்ஸ்டன் பல்கலைக்கழகத்தில் எம்.ஏ.பட்டம் பெற்ற அவர் உலக நாடுகள் பலவற்றுக்கு விரிவுரைச் சுற்றுப் பிரயாணங்களை செய்து வந்தார். மேரி ஏர்வின் யாழ்ப்பாண மிஷன் வைத்தியசாலைக்கு நியமனம் பெற்றதைத் தொடர்ந்து அவரை சந்தித்த ரட்னம் மேரிக்கு தமிழ் கற்பிக்கவும் முன்வந்தார். சில மாதங்களுக்குப் பின்னர் 16.07.1896 இல் இருவரும் திருமணம் செய்து கொண்டனர்.

இணுவிலில் பெண்களுக்கான மக்லியோட் வைத்தியசாலையை நிறுவும் பொறுப்பு மேரிக்கு

வழங்கப்பட்டு இலங்கை வந்தடைந்தார். அவர் திருமணமான செய்தியை மிஷன் அறிந்திருக்கவில்லை. இலங்கையில் வைத்து அந்த தகவலை அறிந்த மிஷன் மேரி ரட்னத்தை கனடாவுக்கு திருப்பி அழைத்துக் கொண்டது. அவரது கணவர் ரட்னம் மிஷனின் இந்த மோசமான முயற்சியைக் கண்டித்து பத்திரிகையில் எழுதினார். அமெரிக்க மிஷனில் இருந்தும் விலகிய ரட்னம் கொழும்பு வந்தார். 1897இல் மேரி ரட்னமும் கனடாவிலிருந்து கொழும்பு வந்தடைந்தார். தன்னை விலக்கியமைக்குப் பின்னால் நிறுவாதத்தின் வகிபாகம் இருந்ததையும் கண்டு நொந்தாராயினும் அதனை அவர் விமர்சிக்கவில்லை. ஆனால் கணவர் ரட்னம் பகிரங்கமாக நிரவாதத்தைக் கண்டித்தார்.

மேரி ரட்னம் பல்வேறு சமூக சீர்திருத்த வேலைகளில் தன்னை ஈடுபடுத்தினார். குறிப்பாக வர்க்கம், சாதி, இன, மத வேறுபாடுகளுக்கு அப்பால் பெண்களது சமூக அரசியல் உரிமைகள் தொடர்பான மேரி ரட்னத்தின் பணிகள் மக்களைக் கவர்ந்தது.

கூடவே அவர் கொழும்பில் பெண்களுக்கான லேடி ஹெவ்லொக் அரசு வைத்தியசாலையில் நற்காலிகமாக கடமையாற்றிக் கொண்டிருந்தார். கனேடிய பட்டத்தை அங்கீகரிக்காமல் அவருக்கு நிரந்த நியமனத்தையும் வழங்க மறுத்து வந்தது. இதற்கு எதிராக கணவரும் சேர்ந்து போராடிய போதும் தீர்வு கிட்டவில்லை. இறுதியில் மகப்பேற்று மருத்துவராக தனியார் மருத்துவத் தொழிலில் ஈடுபட்டார். இதேவேளை 1899 இல் ரட்னம் புறக்கோட்டையில் ஆண்களுக்கான பாடசாலை ஒன்றை ஆரம்பித்தார். 1900இல் அது மத்திய கல்லூரி என்று பெயர் மாற்றம் பெற்று கொட்டாஞ்சேனைக்கு இடமாற்றப்பட்டது. ரட்னம் அதன் அதிபராக ஆனார். அவர் ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் இலங்கைப் பல்கலைக் கழகச் சங்கத்துக்கு செயலாளராகவும் நியமிக்கப்பட்டார்.

மேரி ரட்னம் 1904-இல் யுவதிகள் நட்புறவுச் சங்கத்தை (Girls Friendly Society) நிறுவினார். அதே வருடம் இலங்கைப் பெண்கள் சங்கத்தையும் (Ceylon Women's Union) ஆரம்பித்தார். சகல இனத்து பெண்களும் அங்கம் வகித்ததுடன் பல கிளைகளும் உருவாக்கப்பட்டு இயங்கி வந்தது. அந்த சங்கத்தின் மூலம் பெண்களின் உடல் நலம், சுகாதாரம், மருத்துவம் போன்ற விடயங்களில் அதிக பிரசாரங்களையும், கூட்டங்களையும், விரிவுரைகளையும் நாட்டின் பல்வேறு இடங்களில் மேற்கொண்டார். அவர் 1923இல் வெளியிட்ட பாடசாலைகளுக்கான உடல்நலக் கைநூல் (A Health Manual for Schools) > 1933 இல் வெளியான இலங்கைப் பாடசாலைகளுக்கான வீட்டுப் பணிக் கைநூல் (Home Craft Manual for Ceylon Schools) என்பன ஆச்சரியத்துடன் பார்க்கப்பட்டவை. சிறுவர் தொழிலாளர்கள் பற்றிய சமூக விமர்சனங்களையும் உள்ளடக்கியது இந்த நூல். இலங்கையின் பாலியல் கல்வியின் முன்னோடியாக மேரி ரட்னத்தை குறிப்பிடுகிறார் கலாநிதி குமாரி ஜெயவர்த்தன. குடும்பத் திட்டமிடல்

பற்றிய பிரசாரங்களை மேற்கொண்ட மேரி அதன் அவசியத்தை வலியுறுத்தினார். அரசாங்கத்துக்கு அவர் வற்புறுத்தியும் பாடத்திட்டத்தில் அதனை சேர்க்க அரசாங்கம் மறுத்துவிட்டது. பின்னர் அவரே மாநாடுகள், கருத்தரங்குகளை மேற்கொண்ட வேளை பலத்த எதிர்ப்புக்கும் உள்ளானார். இலங்கையின் “குடும்பத் திட்டமிடலின் தாய்” என மேரி ரட்னத்தைக் குறிப்பிடுகிறார் குமாரி ஜெயவர்த்தன. மதுவிலக்கு இயக்கத்தின் முக்கிய பிரமுகராகவும் முக்கிய பேச்சாளராகவும் மேரி ரட்னம் இயங்கினார்.

எஸ். சீ. கே. ரட்னம்.

மேரி ரட்னம் தம்பதிகள் 1898

1927 ஆம் ஆண்டு உருவாக்கப்பட்ட பெண்கள் வாக்குரிமைச் சங்கத்தின் (Women's Franchise Union) ஸ்தாபகர்களில் ஒருவர் மேரி ரட்னம். இந்த அமைப்பு மேற்கொண்ட போராட்டங்களின் விளைவு தான் 1931 இல் டொனமூர் சீர்த்திருத்தத்தின் மூலம் இலங்கையின் சர்வஜன வாக்குரிமை அளிக்கப்பட்டபோது பெண்களும் ஆண்களுக்கு நிகராக வாக்குரிமையைப் பெற்றுக்கொண்டார்கள். டொனமூர் குழுவின் முன் இந்த சங்கத்தைச் சேர்ந்த மேரி ரட்னம் உள்ளிட்ட பல பெண்கள் அளித்த சாட்சியம் வரலாற்றுப் பதிவுமிக்க கருத்துக்கள். இதன் விளைவாக 1931 இல் நடந்த தேர்தலில் எடலின் மொலமூரே, நேசம் சரவணமுத்து

ஆகியோர் சட்டசபைக்கு முதலாவது பெண்களாக தெரிவானார்கள். பின்னர் இந்த சங்கம் “பெண்கள் அரசியல் சங்கம்” (Women’s Political Union) என்று பெயர் மாற்றம் பெற்றது. இந்த இதுவே 1944 இல் அகில இலங்கை பெண்கள் சங்கம் (All Ceylon Women’s Conference) உருவாக காரணமானது. இந்த சங்கத்தின் முதலாவது கூட்டத்தில் அதன் ஆரம்பகர்த்தாக்களில் ஒருவரான மேரி ரட்னம் “சீதனத்தை சட்டபூர்வமாக ஒழிக்கவேண்டும்” என்று விபரமாக உரையாற்றினார்.

1920 களின் பிற்பகுதியில் மேரி ரட்னம் கனடா சென்று கிராமியப் பெண்கள் மத்தியில் உள்ள பெண்கள் நிறுவனங்கள் பற்றி அறிந்து கொள்வதற்காக கல்விச் சுற்றுப் பயணமொன்றை மேற்கொண்டார். அங்கு பெற்ற அனுபவத்துடன் திரும்பி 1930 இல் “லங்கா மவ்ரில் சமித்தி” என்கிற அமைப்பை ஆரம்பித்தார். அதன் இந்த அமைப்பு கிராமியப் பெண்களையும், நகர்ப்புறப் பெண்களையும் இணைத்து பல்வேறு வேலைத்திட்டங்களை முன்னெடுத்தது. 1948 இல் நாட்டின் பல பகுதிகளிலும் 125 கிளைகளுடனும் 6000 அங்கத்தவர்களுடனும் அது இயங்கியிருந்தது. 1959 இல் 1400 கிளைகளும் 150,000 அங்கத்தினர்களுமாக அது உயர்ந்தது. பிற்காலத்தில் உலகில் முதல் பிரதமராக தெரிவான சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க 1941 இல் இதில் இணைந்ததன் மூலம்தான் பொதுப் பணிகளில் ஈடுபடத் தொடங்கியிருந்தார். அந்த அமைப்பின் பொருளாளராகவும், உப தலைவராகவும் சிறிமா இருந்து வந்தார். 1960இல் பிரதமராகும் வரை அதில் தீவிர செயற்பாட்டாளராக இருந்தார் சிறிமா.

சூரியமல் இயக்கம், மலேரியா ஒழிப்பியக்கம் என்பவற்றில் இடதுசாரிகளுடன் இணைந்து அவர் பணியாற்றினார். 1934-1935 காலப்பகுதியில் இலங்கையில் மலேரியா நோய் பரவி ஒரு லட்சத்துக்கும் அதிகமானோரை பலிகொண்டது. அதிகமாக பாதிக்கப்பட்ட கேகாலை மாவட்டத்தில் மேரி ரட்னமும் அவரது மகன் ரொபினும் மலேரியா ஒழிப்புப் பணிகளில் தீவிரமாக ஈடுபட்டார்கள்.

1937இல் அவர் பம்பலப்பிட்டி தொகுதியில் முனிசிபல் கவுன்சிலரானார். இலங்கையில் முதலாவது பெண் முனிசிபல் கவுன்சிலர் மேரி ரட்னம் தான். அந்தத் தேர்தலில் மேரியை “அந்நியர், கொம்பூனியைச் சேர்ந்த பிரசாரம் செய்பவர் சமயப்பற்றற்ற வெளிநாட்டவர், குடும்பத் திட்ட பிரசாரகர்” என்றெல்லாம் அவமதிக்கப்பட்டார்.

“நான் கனடாவில் பிறந்தேன் என்பது உண்மைதான். ஆனால் நாற்பது வருடங்களாக இந்நாட்டு மக்களில் ஒருவராக வாழ்ந்துள்ளேன். எனது நலன்களும் அவர்களது நலன்களும் ஒன்று எனவே கருதினேன். எனது நீண்ட காலச் சேவையானது எனது எதிர்ப்பாளரின் குரலை விடப் பலம் மிக்கது.” என்றார் மேரி ரட்னம்

லங்கா சம சமாஜக் கட்சியின் முக்கிய செயற்பாட்டாளராக ரொபின் ரட்னம்

WOMEN OF CEYLON. I.

DR. MARY RUTNAM'S 40 YEARS IN CEYLON

Dr. Mary Rutnam is a doctor, social worker, municipal councillor and a mother of five. Here is an intimate post picture of her. She told our interviewer that there is in Colombo no place in which a child suffering from tuberculosis may be well.

By MARIE P. MARKS

THERE is something very comforting and serene in the way Dr. Mary Rutnam speaks.

The present Mrs. Mary Rutnam, nee Marks, is a doctor, social worker, municipal councillor and a mother of five.

She is a woman of 40 years and she has lived in Ceylon for 40 years. She is a woman of 40 years and she has lived in Ceylon for 40 years. She is a woman of 40 years and she has lived in Ceylon for 40 years.

Dr. Mary Rutnam

Dr. Rutnam's five children, four of whom are now in the United Kingdom.

Dr. Mary Rutnam is a doctor, social worker, municipal councillor and a mother of five. She is a woman of 40 years and she has lived in Ceylon for 40 years.

Dr. Mary Rutnam is a doctor, social worker, municipal councillor and a mother of five. She is a woman of 40 years and she has lived in Ceylon for 40 years.

Dr. Mary Rutnam is a doctor, social worker, municipal councillor and a mother of five. She is a woman of 40 years and she has lived in Ceylon for 40 years.

லங்கா சம சமாஜக் கட்சியின் முக்கிய செயற்பாட்டாளராக ரொபின் ரட்னம் விளங்கியமையாலும் அக்காலத்தில் மேரி ரட்னத்துக்கு என். எம். பெரேரா அளித்த ஆதரவின் காரணமாகவும் மேரி ரட்னத்தின் மீது தமது எதிர் பிரசாரத்தை மேற்கொண்டனர்.

விளங்கியமையாலும் அக்காலத்தில் மேரி ரட்னத்துக்கு என். எம்.பெரேரா அளித்த ஆதரவின் காரணமாகவும் மேரி ரட்னத்தின் மீது தமது எதிர் பிரசாரத்தை மேற்கொண்டனர்.

இவ்வளவு எதிர்ப்பின் மத்தியிலும் அவர் 540 வாக்குகளைப் பெற்று தேர்தலில் வெற்றி பெற்றார். அவருடன் போட்டியிட்டவர்களான பிபின் சில்வாவும், ரொபின் சொய்சாவும் முறையே 261, 233 வாக்குகளைப் பெற்றனர். நகர சபை மண்டபத்திற்கு வெளியே தேர்தல் முடிவுக்காகக் காத்து நின்ற பெருந்தொகையான மக்கள் மத்தியில் உரையாற்றும் போது "முதலாவது பெண் கவுன்சிலரை முனிசிப்பல் கவுன்சிலுக்கு அனுப்பியமைக்காகப் பம்பலப்பிட்டி பெருமைப்பட வேண்டும்" எனக் கூறினார்.

அவர் பதவி வகித்த காலத்தில் சுகாதாரம், சந்தைகள், வீட்டுவசதிகள், நகர முன்னேற்றம், பொது நூலகம், நெருக்கடி நிவாரணம் போன்ற விடயங்களில் அதிக சேவைகளைச் செய்தார். ஆனால் அவரை அரசியலிலிருந்து துரத்துவதற்கு எதிரிகள் விடாப்பிடியாக முயற்சி செய்தனர்.

1938 இல் அவரது முகவரி மாற்றம் தொடர்பாக,

வாக்காளர் பட்டியலில் இடம்பெற்ற தவறு காரணமாக பதவியிலிருந்து விலக்கப்பட்டார். இதனால் மூன்று வருடங்களும் முழுமையாக அவரால் சேகவையாற்ற இயலவில்லை. அதன் பின்னர் அவர் தேர்தலில் போட்டியிட வில்லை.

1949 தேர்தலில் விவியன் குணவர்த்தன, ஆயிஷா ரவுப் ஆகியோரை ஆதரித்து பிரசாரம் செய்தார். "நான் தொடங்கிய பணியைத் தொடர்வதற்குக் கவுன்சிலில் ஒரு பெண் வேண்டும், அனுபவம், அறிவு, ஆற்றல் கொண்ட இவ்வேட்பாளரை நான் முழு மனதுடன் சிபார்சு செய்வேன்" என்றார்.

மேரி ரட்னத்துக்கு நான்கு ஆண்களும், ஒரு பெண்ணுமாக ஐந்து பிள்ளைகள் இருந்தனர். மூன்றாவது மகன் ரொபின் ரட்னம் (1904-1968) கனடாவில் இடைநிலைக் கல்வி பயின்று மக்ஷரில் பல்கலைக்கழகத்தில் உளவியல் முதுமாணிப்பட்டம் பெற்றார். பின்னாளில் கனேடியப் பிரதமரான லெஸ்டர் பிபர்சன் அவரது நண்பராகவும் ஆசிரியராகவும் இருந்தார். 1920 களின் பிற்பகுதியில் லண்டனில் வசித்த ரொபின் தேசியவாதிகளும், சோசலிஸ்டுகளுமான இந்தியாவையும், இலங்கையையும் சேர்ந்த மாணவர்களுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருந்தார். இலங்கை திரும்பிய பின் யூத் லீக் (youth league) இயக்கத்தில் சேர்ந்தார். இலங்கையின் முதலாவது அரசியல் கட்சியான லங்கா சமசமாஜக் கட்சியின் ஸ்தாபகர்களில் ரொபினும் ஒருவர் அதன் செயலாளராகவும் கடமையாற்றியிருக்கிறார்..

பிலிப்பைன்சில் வருடாந்தம் ஆசியாவில் சிறந்து விளங்கும் நபர்களுக்காக வழங்கப்படும் "ரமோன் மக்சேசே" விருது (Ramon Magsaysay Award) 1958ஆம் ஆண்டு தொடக்கப்பட்டபோது அதே ஆண்டு முதல் விருது மேரி ரட்னத்துக்குத் தான் வழங்கப்பட்டது. இந்த விருது ஆசியாவின் நோபல் பரிசு என்று அழைக்கப்படுகிறது. ஆனால் மேரி ரட்னம் ஒரு இலங்கையர் அல்ல, ஆசிய நாட்டைச் சேர்ந்தவரும் அல்ல. இலங்கையராக வாழ்ந்த ஒரு கனேடியர்.

மேரி ரட்னம் 15.05.1962 இல் மரணமானார். இலங்கையர்களுக்காகவே வாழ்ந்து மடிந்த அந்நிய நாட்டவர் வரிசையில் மேரி ரட்னம் தனித்துத் தெரிபவர்.

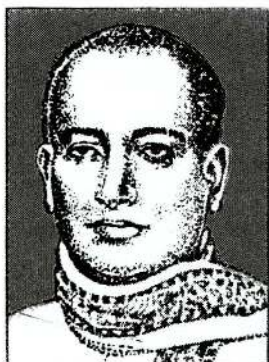
உசாத்துணை:

- Dr. Mary Rutnam (1873-1962) a Canadian Pioneer for Sri Lanka Women. Online (Accessed April 2014)
- Dr Mary Rutnam: A Canadian Pioneer for Women's Rights in Sri Lanka. Author, Kumari Jayawardena, Social Scientists' Association, 1993
- Rutnam, Mary
- (பெண் விடுதலை கருத்தாக்கத்தின் முன்னோடி மேரி ரத்தினமா?) சுனில் மிஷ்ரந்நுகுல - தினமின 08.03.2016
- [http://www.fpasrilanka.org/\(vkJ Kd;Ndhbfs;\)](http://www.fpasrilanka.org/(vkJ Kd;Ndhbfs;))

வீரகேசரி - 02.07.2017

என்.சரவணன் 145

நடேசய்யர் - மீனாட்சியம்மாள்: மலையகத்தின் விடிவெள்ளிகள்

ஒரு விதேச பெண்ணாக இலங்கை வந்து இலங்கைப் பெண்களுக்காக (குறிப்பாக மலையகப் பெண்களுக்காக) வாழ்ந்து மடிந்த ஒரே ஒரு தமிழ்ப் பெண்ணைத் தான் நாம் இலங்கையில் குறிப்பிட முடியும். அதுவேறு யாருமில்லை மீனாட்சி அம்மாள் நடேசய்யர்.

ஒரு ஆணின் வெற்றியின் பின் பெண் இருப்பார் என்று ஒரு பொதுப்புத்தி ஐதீகம் உண்டு. ஒரு பெண்ணின் வெற்றியின் பின்னால் ஆணின் வகிபாகம் உண்டு என்று பொதுவாகக் கூறும் வழக்கமும் இல்லை. ஆனால் நடேசய்யர் - மீனாட்சி அம்மாள் ஆகியோர் விடயத்தில் பரஸ்பர வெற்றிக்கு பரஸ்பர வகிபாகம் பெரிதளவு இருந்திருக்கிறது. நடேசய்யர் பற்றி பேசும் போது மீனாட்சி அம்மாளை தவிர்க்க முடியாது. அதுபோலவே மீனாட்சி அம்மாள் பற்றிய உரையாடல்களில் நடேசய்யரையும் தவிர்க்க முடியாது.

தனது முதல் மனைவி இறந்ததன் பின்னர் தனிமையில்

வாழ்ந்த அய்யர் மீனாட்சி அம்மையை மனைவியாக ஏற்றுக்கொண்டிருந்தார். நடேசய்யர் தமிழ்நாட்டில் தஞ்சாவூர் பகுதியைச் சேர்ந்த பிராமணர். மீனாட்சி அம்மையார் நடேசய்யருக்கு உறவுக்காரர் என்று அறியப்படுகிறது.

இலங்கை வருகை

தஞ்சாவூரில் அரசாங்க உத்தியோகத்தராக பணியாற்றிய பின்னர் பத்திரிகை ஒன்றில் ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய பொழுது தென்னிந்திய வர்த்தகர்களின் ஆண்டு விழாவில் கலந்து கொள்ள 1919 ஆம் ஆண்டு கொழும்புக்கு வந்தார் நடேசய்யர்.

தேயிலைத் தோட்டங்களில் வாழ்ந்த இந்தியர்களின் நிலையைக் காண வந்த அவருக்கு கிடைத்த காட்சிகளால் மிகவும் வருந்தினார். தோட்டங்களுக்குள் வெளியார் யாரும் செல்ல முடியாத சூழ்நிலையில் புடவை வியாபாரிகளுடன் சேர்ந்து தோட்டங்களுக்குச் சென்று நிலைமையை அறிந்தார். இந்தியா திரும்பியதும் இலங்கையில் தோட்டத் தொழிலாளருக்கு இழைக்கப்படும் அநீதிகளைச் சிறு பிரசுரமாக அச்சிட்டு விநியோகித்தார். தஞ்சாவூர் காங்கிரஸ் கமிட்டியிடம் தனது பிரசுரத்தையும் விளக்கமான அறிக்கையையும் சமர்ப்பித்தார். இந்த பாவப்பட்ட மக்களின் மீட்சிக்காக மீண்டும் 1920ஆம் ஆண்டு இலங்கைக்கு தனது துணைவியாரான மீனாட்சி அம்மையாரும் வந்து நிரந்தரமாக பணியாற்றினார்கள்.

மலையகத்தின் முதலாவது தொழிற்சங்கமான அகில இலங்கை தோட்டத் தொழிலாளர் சம்மேளனத்தை 1931இல் ஆரம்பித்தார் நடேசய்யர். அந்தத் தொழிற்சங்கத்துக்கு தொழிலாளர்களை அணிதிரட்டி, அறிவுட்டி உணர்வுகொடுக்கும் தளபதியாக மீட்சியம்மாள் திகழ்ந்தார். 1940 இல் 37,000க்கும் மேற்பட்ட உறுப்பினர்களைக் கொண்டிருந்தது அது.

ஒரு ஆணின் வெற்றியின் பின் பெண் இருப்பார் என்று ஒரு பொதுப்புத்தி ஐதீகம் உண்டு. ஒரு பெண்ணின் வெற்றியின் பின்னால் ஆணின் வகிபாகம் உண்டு என்று பொதுவாகக் கூறும் வழக்கமும் இல்லை.

மீனாட்சி அம்மையாரின் பன்முகம்

மீனாட்சி அம்மையார் ஓர் இலக்கியப் படைப்பாளியாவார். அக்காலத்து பாரதியின் கவிதைகளால் ஆக்சிக்கப்பட்டிருந்த மீனாட்சி அம்மையார் பாரதியாரின் பாடல்களையும், தானே மலையக தொழிலாளர்களுக்கு ஏற்றார் போல சமூக விடுதலை, தொழிலாளர் விடுதலை சார்ந்து கவிதைகளை எழுதி அவரே தோட்டங்களெங்கும் பாடிப் பரப்பினார். 1931 ஆம் ஆண்டு இவரது படைப்புகள் 'இந்தியத் தொழிலாளர் துயரச் சிந்து' என்ற தலைப்பில் இருபாகங்கள் வெளியிடப்பட்டது. மேலும் 1940 ஆம் ஆண்டு 'இந்தியர்களது இலங்கை வாழ்க்கையின் நிலைமை' என்ற தலைப்பில் அவரது சிறு கவிதை நூல் வெளிவந்தது.

அந்த சிறு நூலின் முன்னுரையில் இப்படி எழுதுகிறார்.

இலங்கை வாழ் இந்தியர்களின் நிலைமை வர வர மிகவும் மோசமாகிக் கொண்டே வருகிறது. இலங்கை வாழ் இந்திய மக்கள் அனைவரும் ஒன்று சேர்ந்து தங்களது உரிமைகளை நிலை நாட்டுவதற்காக தீவிரமுடன் போராடவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டுவிட்டது. இந்திய மக்களுக்கு எதிர்காலத்தில் வரவிருக்கும் ஆபத்தை உணர்த்தி அவர்களிடையே அதிலும் முக்கியமாக இந்தியத் தோட்டத் தொழிலாளர்களிடையே பிரசாரம் செய்ய வேண்டியது மிகவும் அவசியமாகும். அத்தகைய பிரசாரம் பாடல்கள் மூலமாகச் செய்யப்படுகின்ற அதிக பலனளிக்கும். இதை முன்னிட்டே இன்று இலங்கை வாழ் இந்தியர்களின் நிலைமையைப் பாடல்களின் மூலம் எடுத்துக்கூற முன் வந்துள்ளேன். இந்தியர்களை தூக்கத்தில் ஆழ்த்து விடாது தங்களது உரிமைகளை நிலைநாட்டுவதற்கு தீவிரமாகப் போராடும்படி அவர்களை இப்பாடல்கள் தட்டியெழுப்ப வேண்டுமென்பதே எனது அவா.

கோ. ந. மீனாட்சியம்மாள்.

மல்லியப்பூ, ஹற்றன்.

23-5-40.

மீனாட்சியம்மாள், அக்காலத்தில் புகழ்பெற்றிருந்த திரைப்படப் பாடல் மெட்டுகளில் தமிழர்களின் தோட்டத் தொழிலாளர்களைப் பாடல் எழுதினார். 23-5-1940இல் இவர் படைத்த படைப்புகள் கிளர்ச்சியை ஏற்படுத்தின. மீனாட்சியம்மாள் எழுதிய பாடல்களின் ஒன்பது பாடல்கள் கிடைத்திருந்தன. தொடக்கப் பாடல் வெண்பா அமைப்பிலும், நிறைவுப் பகுதி விருத்த அமைப்பிலும் உள்ளன. அவற்றில் பல திரைப்பட மெட்டில் எழுதப் பெற்றுள்ளன. "பாரத நாட்டினிலே தீர்த்தைப் படிப்போம்"

என எழுதும் இவர் இரண்டாம் பாடலில் மகாத்மா காந்தியை இருமுறை குறிப்பிடுகிறார். ஒரு பாட்டில் முதல் அடி "வங்க மாதா நம்ம தாய் தான்" என்று தொடங்குகிறது. இந்தியாவிலிருந்து ஈழத்திற்குத் தமிழர் கொண்டு வரப்பட்டதை,

"பாய்க்கப்பல் ஏறியே வந்தோம் - அந்நாள் பல பேர்கள் உயிரினை இடை வழி தந்தோம்"
என்று பாடியுள்ளார்.

சிங்கள மந்திரிகள் சாற்று மிக

சீருகெட்டதென்று சாற்று

சங்கடமே நேருமென தோற்று திந்திய

சமூகம் நெருப்பாய் வரும் காற்று

மேலும்

நன்றிகெட்டு பேசும் மந்திரி மாரே உங்கள்

நியாயமென்ன சொல்லு வீரே

இன்றியமையாத வொரு போரே செய்ய

இடமுண் டாக்குகிறீர் நீரே

என்று அவர் பாடிய பாடல் இலங்கை வரலாற்றில் சிங்கள பேரினவாதத்துக்கும் எதிரான கருத்து நிலையை முதன் முதலாக பாடல் மூலம் பதிவாக்கிய பெண்ணாக வரலாற்றில் பதிவாகிறார்.

இதுபோன்ற பாடல்கள் அடங்கிய பிரசுரம் "இந்தியர்களது இலங்கை வாழ்க்கை நிலைமை" என்ற பெயரில் வெளிவந்துள்ளது. சிங்கள ஆட்சியாளர்கள் செய்திடும் சூழ்ச்சி என்றும் குறிப்பிடுகிறார். இலங்கையில் நேர்மையாய் வேலை செய்தோம் என்று பாடுகிறார். கும்மி மெட்டில் பாட்டு அமைத்து அதில்

நடேசைய்யரை
தொழிலாளர்களிடம்
இருந்து
தனிமைப்படுத்துவதற்காக
பெரிய காங்காணிமார்-
தோட்டத் துரைமார்
கூட்டணிக்கும் அவருக்கும்
இடையில் விரிசலை
வளர்த்து கரும்புகையை
வளர்த்ததெத்தனர்
அன்றைய ஆதிக்க
சக்தியினர்.

தமிழர் படும் துன்பங்களை அழகாக விவரிக்கிறார்.

நடேசய்யருடன் சேர்ந்து மீனாட்சியம்மை பொது மேடைகளிலும், பஸ்தரிப்பு நிலையங்களிலும், மக்கள் கூடும் பொதுச்சந்தை நிலையங்களிலும் தோன்றி திறந்தகாரை மேடைபோல் பாவித்து பேசும்போது புத்துணர்வு பெற்றார்கள் தொழிலாளர்கள். சந்தாமுறை இல்லாத அந்நாட்களில் தொழிற்சங்கம் நடாத்து மிகவும் சிரமமாக இருந்தபோதும் தொழிலாளர்கள் தரும் உதவியிலேயே சங்கத்தை நடத்த வேண்டி வந்தது. கூட்டம் முடிந்து திரும்புகையில் தொழிலாளர்கள் அன்பளித்த காய்கறிகளால் நிரம்பிவழியுமாம் அவர்களின் வண்டி.

அரசியல் பிரதிநிதித்துவம்

மலையக மக்களின் முதல் சட்ட நிருபண சபைப் பிரதிநிதியாக தெரிவு செய்யப்பட்ட இருவரும் முஸ்லிம் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்களே. மூன்றாமவர் ஐ.எக்ஸ். பெரைரா. 1920இல் மனிங் சீர்திருத்தத்தைத் தொடர்ந்து இந்தியப் பிரதிநிதியாக முதற்தடவையாக இந்தியப் பிரதிநிதியாக தெரிவு செய்யப்பட்டவர் ஈ.ஜி.ஆதமலை. அதன் பின்னர் 1924 ஆம் ஆண்டு சட்ட நிருபண சபைக்கு இரண்டு இந்தியர்களைத் தெரிவு செய்யும் தேர்தலில் போட்டியிட்ட ஆறு பேரில் ஐ.எக்ஸ். பெரைரா (5,141), மொஹமத் சுல்தான் (3511) நடேசய்யர் (2948) வாக்குகளைப் பெற்று நடேசய்யர் மூன்றாவதாக வந்ததால் தெரிவாகவில்லை. ஆனால் இந்தியர் சார்பில் வெற்றி பெற்றிருந்த எஸ். ஆர்.மொஹமத் சுல்தான் ஆறே மாதங்களில் இறந்துபோனதால் இடைத்தேர்தல் ஏற்பட்டு அதில் வெற்றிபெற்றார் நடேசய்யர். 1931 சட்ட நிருபண சபை கலைக்கப்படும் வரை நடேசய்யர் தனது பதவியை திறம்பட செய்தார். எஸ்.ஆர்.மொஹமத் சுல்தான் (S. R. Mohamed Sultan). மொஹமத் சுல்தான் இலங்கையில் முகமதியர்கள் என்று முஸ்லிம்களை அழைக்கக்கூடாது இனி “முஸ்லிம்” என்றே பதிவுகளில் இருக்க வேண்டும் என்று சட்ட நிருபண சபையில் போராடிய ஒருவர். (sessional paper XXXV of 1924)

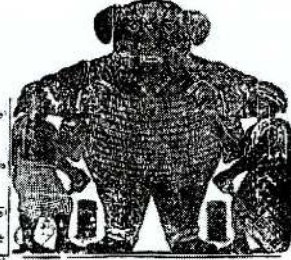
1924-ஆம் ஆண்டு நடேசய்யர் இலங்கை சட்டசபைத் தேர்தலில் போட்டியிட்டுத் தோற்றாலும் பின்னர் இலங்கை அரசாங்க சபைக்கு 1936ம் ஆண்டில் நடைபெற்ற தேர்தலில் ஹற்றன் தொகுதியில் வெற்றிபெற்று 1947-ஆம் ஆண்டு வரை இலங்கை இந்தியக் காங்கிரசின் சார்பில் அங்கம் வகித்தார். 1947 ஓகஸ்ட் செப்டம்பர் மாதங்களில் நடந்த பொதுத்தேர்தலில் போட்டியிட்டு நாடாளுமன்றத் தேர்தலில் மஸ்கெலியா தொகுதியில் போட்டியிட்டுத் தோல்வியுற்றார். அதனைத் தொடர்ந்து இரண்டே மாதங்களில் 07.11.47 அன்று மாரடைப்பினால் காலமானார். எஸ்.ஜே. வி. செல்வநாயகமே அவரின் இறுதி நிகழ்வுகளை ஒழுங்கு செய்திருந்தார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

தேசபக்தன்

தமிழகம்
"DESABAKTHAN."
"The Only Tamil Daily Organ."
தமிழ்நாடு
சென்னை

சென்னை, 1929 மார்ச் 15

கொழிலாளர் காங்கிரஸ்

தேசபக்தன் ஆசிரியர் தலைவங்க முகப்புச் சின்னம்

1929ம் ஆண்டில்
"தேசபக்தன்" தினசரியாக
வெளிவர ஆரம்பித்தது.
மீனாட்சி அம்மையார்
பத்திரிகையைப்
பொறுப்பேற்றார்.

சாதி அபயமாத

நடேசய்யரை தொழிலாளர்களிடம் இருந்து தனிமைப்படுத்துவதற்காக பெரிய கங்காணிமார்-தோட்டத் துரைமார் கூட்டணிக்கும் அவருக்கும் இடையில் விரிசலை வளர்த்து கடும்பகையை வளர்த்தெடுத்தனர் அன்றைய ஆதிக்க சக்தியினர். அவர் ஒரு பிராமண என்றும் தென்னிந்தியாவில் பார்ப்பனியர்களுக்கு எதிராக வளர்ந்துவரும் சூழலில் இருந்து தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள இலங்கையில் தஞ்சம் புகுந்திருக்கும் சுயநலவாதி என்று கூறி சாதியத்தை குறுக்குவழியில் பயன்படுத்த விளைந்தனர்.

"கல்வியறிவில்லாத மக்களுக்கு கடவுளைத் துதித்து மீளும் பாக்கியம்சூட இல்லை என்ற அளவிற்கு உயர்குடி மேட்டிமைத்தனத்தின் பிரதிநிதியான நாவலர் விளங்கியபோது, தஞ்சை அக்கிரவாரத்து மனிதரான நடேசய்யரோ அனைத்து உரிமைகளும் மறுக்கப்பட்ட அடிமைப்பட்ட நிலையில் உழன்ற மக்களின் மத்தியில் நின்று அவர்களின் நலனுக்காக போராடிய ஒரு

மகானாக உயர்ந்து நிற்கிறார்.” என்று 91 ஆண்டு பெர்லினில் நிகழ்ந்த இலக்கிய சந்திப்பின் போது தனது உரையில் தெரிவித்திருந்தார் மு.நித்தியானந்தன்.

இந்தியாவின் முதல் தொழிற்சங்கத்தை ஆரம்பித்த விகல்யாணசுந்தரம் ஆசிரியராக இருந்து தமிழகத்தில் நடத்திய தேசபக்தன் என்கிற பெயரிலேயே 1924இல் இலங்கையிலும் நடேசய்யர் ஆரம்பித்தார்.

ஏற்கெனவே திராவிடப் பத்திரிகையில் பணியாற்றிய தனது உறவுக்காரரான சாரநாதனை இலங்கைக்கு வரச்செய்து தேசபக்தனை சாரநாதனின் பொறுப்பில் ஒப்படைத்திருந்த போதும் மது பழக்கத்தாலும், வெளிச் சதிகளுக்கும் சாரநாதன் பலியானதால் அவர் பிரிந்து போனார். மீனாட்சி அம்மை அந்த இடத்தைப் பூர்த்திச் செய்தார்.

இதைவிட தனது அச்சுக்கூடத்தில் எழுத்துக்கோர்க்கும் பணியில் சில பெண்களைச் சேர்த்துப் பணிபுரியவும் வைத்தார். நடேசய்யர் மற்றும் மீனாட்சியம்மாள் ஆகியோரின் பங்களிப்பில் வெளியான பல வெளியீடுகள் பதிவாகியுள்ளன.

வாக்குரிமைக்காக

1929ம் ஆண்டில் “தேசபக்தன்” தினசரியாக வெளிவர ஆரம்பித்தது. மீனாட்சி அம்மையார் பத்திரிகையைப் பொறுப்பேற்றார். “பிரதம ஆசிரியரும், சொந்தக்காரருமாகிய கௌரவ கோ. நடேசய்யருக்காக அன்னாரின் மனைவி ஸ்ரீமதி கோ. ந. மீனாட்சியம்மாளால் அச்சிடப்பட்டு பிரசுரிக்கப்படுகிறது” என்ற குறிப்புடனேயே பத்திரிகை தினந்தோறும் வெளிவந்திருக்கிறது. மீனாட்சியம்மாள் அதில் நிறைய கட்டுரைகளை எழுதினார். “தேசபக்தன்” அவர்களின் இலட்சிய அரசியல் கருவியாக பயன்படுத்தப்பட்டது. இதே காலத்தில் டொனமூர் ஆணைக்குழு இலங்கை வந்திருந்த போது சர்வஜன வாக்குரிமைக்காக அந்த ஆணைக்குழுவில் நடேசய்யர் சாட்சியமளித்த போது மீனாட்சியம்மாள் பெண்கள் வாக்குரிமைச் சங்கத்துடன் சேர்ந்து இயங்கியதுடன் பெண்களின் வாக்குரிமையை வலியுறுத்தி தேசபக்தனில் எழுதினார்.

ஆங்கிலேய காலனித்துவ நாடுகளிலேயே முதன் முதலாக அனைவருக்கும் ஒரே நேரத்தில் சர்வஜன வாக்குரிமை கிடைத்த முதல் நாடு இலங்கையாகும். சேர்.பொன் இராமநாதன் போன்றவர்கள் கூட பெண்களுக்கு வாக்குரிமை வழங்கப்படக்கூடாது என்று டொனமூர் ஆணைக்குழுவின் முன் நெருக்கடி கொடுத்துக்கொண்டிருக்கையில் பெண்களின் வாக்குரிமை சங்கத்தின் விடாப்பிடியான போராட்டமே பெண்களுக்கும் சேர்த்து 1931இல் வாக்குரிமை வழங்கப்பட ஏதுவாகியது.

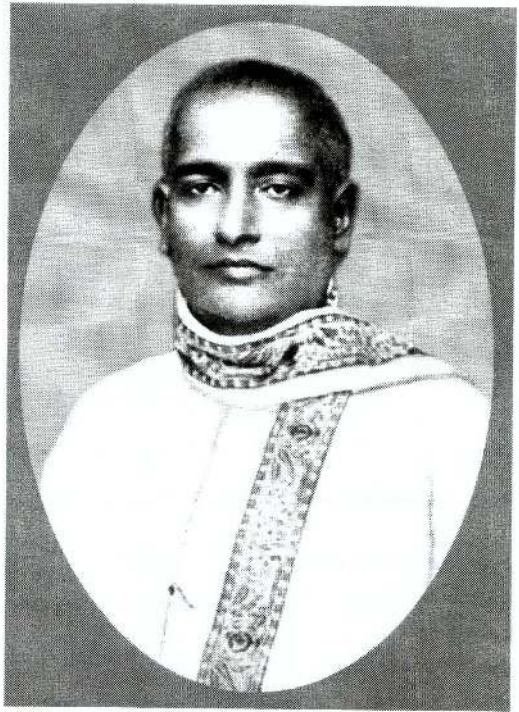
நடேசய்யர் எழுதியுள்ள நூல்கள்

- வெற்றியுனதே,
- நீ மயங்குவதேன்,
- நரேந்திரபதியின் நரக வாழ்க்கை,
- தொழிலாளர் அந்தரப் பிழைப்பு (நாடகம்),
- இந்தியா - இலங்கை ஒப்பந்தம்,
- தொழிலாளர் சட்டப் புத்தகம், கதிர் காமம்,
- அழகிய இலங்கை,
- Planter Raj, The Ceylon- Indian crisis.
- 'ஒற்றன்', 'மூலையில் குந்திய முதியோன்' அல்லது 'துப்பறியுந்திறம்' (நூல்கள்)
- 'ராமசாமி சேர்வையின் சரிதம்' எனும் சிறுகதை நூலையும் வெளியிட்டுள்ளார்.

டொனமூர் ஆணைக்குழு இலங்கை வந்திருந்த போது சர்வஜன வாக்குரிமைக்காக அந்த ஆணைக்குழுவில் நடேசய்யர் சாட்சியமளித்த போது மீனாட்சியம்மாள் பெண்கள் வாக்குரிமைச் சங்கத்துடன் சேர்ந்து இயங்கியதுடன் பெண்களின் வாக்குரிமையை வலியுறுத்தி தேச பக்தனில் எழுதினார்.

விடுதலைக்கான ஆயுதமாக பத்திரிகை

நடேசய்யர், 'பத்திரிகைகளை அச்சில் வார்த்த ஆயுதங்கள்' என்றார். அது முற்றிலும் உண்மை. அவர் எழுத்தை சமூக விடுதலைக்கான ஆயுதமாகத் தான் பிரயோகித்தார்கள். பத்திரிகையின் பலம் எத்தகையது என்பதை நன்கு அறிந்து அதனை இயக்கினார்கள். ஆங்கிலேயர்களுக்கும், தோட்டத் துரைமார்களுக்கும், ஆட்சியாளர்களுக்கும் தமது விழிப்புணர்வை மெய்ப்பிப்பதற்கும், உண்மையை பிரச்சாரம் செய்து தொழிலாளர்களை விழிப்புணர்வுட்டி, வலுவூட்டுவதற்கும் அவர்கள் கைகொண்ட ஆயுதம் ஊடகம் தான்.

1924 செப்டம்பர் 10 அன்று அவர் சட்டசபையில் உரையாற்றும் போது

“எனக்குச் சட்டசபை பெரிதல்ல, பத்திரிகைதான் பெரிது. நான் சட்ட சபைக்குப் போய் செய்யக் கூடிய நன்மையைவிட பன்மடங்கு அதிக நன்மை பத்திரிகையால் ஏற்படுத்தமுடியும்”.

என்று அழுத்தமாகக் கூறினார்.

தேசநேசன் (1922 - 1923) தேசபக்தன் (1924 - 1929) தொழிலாளி. (1929) தோட்டத் தொழிலாளி (1947) உரிமைப் போர், சுதந்திரப்போர், வீரன், சுதந்திரன் என்று தமிழிலும் சிட்டிஷன் - (Citizen) (1922) ஃபோர்வர்ட் (Forward), (1926) இந்தியன் ஒப்பீனியன் (1936) இந்தியன் எஸ்டேட் லேபர் (Indian Estate Labour) (1929) என்று ஆங்கிலத்திலும் நடேசய்யர் பத்திரிகைகளை

வெளியிட்டிருக்கிறார். லேக்ஷவுள்சிலும் சிலகாலம் பணியாற்றியிருக்கிறார்.

தமிழ் மக்களின் போராட்ட வரலாற்றில் பாரிய பங்களிப்பை ஏற்படுத்திய சுதந்திரன் பத்திரிகையின் ஸ்தாபக ஆசிரியர் கோ.நடேசையர் அவர்கள் தான். இதனை அன்று ஆரம்பிக்கும்போது தமிழரசுக் கட்சியின் தலைவர் எஸ்.ஜே. வி.செல்வநாயகத்துக்கு இருந்த நம்பகமான முதற் தெரிவு நடேசய்யர் தான்.

வீரகேசரியின் முதல் ஆசிரியரான எச். நெல்லையா என்பவர் நடேசய்யரின் கீழ் தேசபக்தனில் 1927ல் கடமையாற்றியவர். அதன் பின்னர் வீரகேசரி ஆசிரியராக வந்த நாகலிங்கம் என்பவர் நடேசய்யருக்கு மருமகன் உறவாவார்.

இலங்கையின் முதலாவது தொழிற்சங்கமாக கருதப்படும் ஏ.ஈ.குணசிங்கவின் "இலங்கை தொழிற் கட்சியில் (Ceylon Labor Union) நடேசய்யரும் இணைந்து அதன் சார்பாக "ஃபோவர்ட்" (Forward) என்கிற பத்திரிகையையும் நடத்தி வந்தபோதும் பின்னர் ஏ.ஈ.குணசிங்க இந்தியர்களுக்கு எதிரான இனவாத நிலைப்பாடு எடுத்தபோது அவருடன் 1929 இல் விலகினார். அந்தத் தொழிற்கட்சியில் நடேசய்யர் உபதலைவராகவும் செயற்பட்டிருந்தார். ஏ.ஈ.குணசிங்கவின் போக்கை கடுமையாக விமர்சித்து தேசபக்தன் பத்திரிகையின் முதற் பக்க கேலிச்சித்திரங்களையும் பிரசுரித்து வந்தார்.

பிரேஸ்கேர்டில் சம்பவம் நிகழ்ந்தபோது போலிஸ் கெடுபிடிகளையும் மீறி பல கூட்டங்களில் கலந்து கொண்டார்கள் நடேசய்யர் தம்பதியினர். அதுபற்றி காலி முகத்திலில் நடந்த மாபெரும் கூட்டத்தில் மீனாட்சியம்மாளும் உரையாற்றினார். இடதுசாரி இயக்கங்களுடன் இணைந்து பல வேலைத்திட்டங்களில் ஒன்றாக பயணித்தார்கள்.

விரிவான ஆய்வின் அவசியம்

நடேசய்யர்-மீனாட்சியம்மாளுக்கு இரூ பிள்ளைகள் பிறந்தனர் மகன் பாப்பையா, மகள் தாயம்மாள் அவர்களின் தலைமுறையினர். மிகுந்த வறுமையில் வாடி மடிந்தனர். எஞ்சியோர் பற்றிய தகவல்களை அறிய முடியவில்லை. பாப்பாவின் மகன் ஜெகதாம்பாளுக்கு பிறந்த ஐந்து குழந்தைகளில் மூன்றாவது மகன் திருகோணமலையில் ஒரு சித்ராவதி எனும் சிங்களப் பெண்ணை மணமுடித்து சிங்களவராகவே மாறிவிட்டதாக அறியக் கிடைக்கிறது.

இலங்கையில் சமூக மாற்றத்திற்கான முதலாவது தமிழ் பெண் குரல் மீனாட்சியம்மாள். அதுபோல ஈழத்தின் முதல் பெண் கவிஞர் என்ற பெருமைக்குரியவரும் அவர் தான்.

இன்றுவரை நடேசய்யர், மீனாட்சியம்மாள் பற்றிய விபரங்களுக்காக மூலாதாரமாக பயன்படுத்தப்படும் பிரதான நூல்களாக மறைந்த எழுத்தாளர் சாரல் நாடன்

கண்டுபிடித்து எழுதிய நூல்களையே பலரும் பயன்படுத்தி வருகின்றனர். நடேசய்யரை மறுகண்டுபிடிப்பு செய்து அடுத்த கட்ட ஆய்வுக்கு உந்தியவர் கலாணித்து குமாறி ஜெயவர்த்தன என்கிறார் சாரல் நாடன். அதைத் தவிர இவர்களைத் தவிர அந்தனி ஜீவா, லெனின் மதிவானம், தம்பையா, ந.இரவீந்திரன் போன்றோரும் பல சிறப்பான திறனாய்வுகளை செய்திருக்கிறார்கள்.

ஒரு முழு நேர தொழிற்சங்கவாதியாகவும், சமூக அரசியல், பெண்ணிய செயற்பாட்டாளராகவும், முழு பத்திரிகையாளராகவும், பாடலியற்றும் கவிஞையாகவும், அதைப் பாடிப்பரப்பும் பாடகியாகவும் ஒரே நேரத்தில் செயற்பட்ட ஒரு பெண் ஆளுமையை, இலங்கை வரலாற்றில் ஒரேயொரு முதற் பெண்ணாக மீனாட்சியம்மையாரைத் தான் காண முடியும்.

ஆனால் துரதிர்ஷ்டவசமாக நடேசய்யர் பற்றி அறியக் கிடைத்த அளவுக்கு மீனாட்சியம்மாள் பற்றிய விபரங்கள் அரிதாகவே உள்ளன. அதற்கான தீவிர முயற்சிகள் செய்ததாகவும் அறியமுடியவில்லை.

இந்தியர்களது இலங்கை வாழ்க்கையின் நிலைமை - கொ.நடேசய்யர், திருமதி கோ.நீனாட்சியம்மாள் எழுதிய பாடல்கள்

உசாத்துணை:

- தேசபக்தன்* கோ. நடேசய்யர் - ஒரு வரலாற்று ஆய்வு - சாரல் நாடன் மலையக வெளியீட்டகம், கண்டி.
- SRI LANKA: THE UNTOLD STORY Chapter 5: Political polarization on communal lines By K.T.Rajasingham
- ஊற்றுக்களும் ஓட்டங்களும், மதிவானம், லெனின், பாக்யா பதிப்பகம்-, 2012
- Out of Bondage (The Thondaman Story), T. Sabaratnam, The Srilanka Indian Community Council, 1990
- Class, Patriarchy and Ethnicity on Sri Lankan Plantations: Two Centuries of Power and Protest, by Kumari Jayawardena

வீரகேசரி - 29.07.2017

பைபிளை தம்முக்கு தந்த பிலிப்பு பால்டேஸ் பாதிரியார்

பிலிப்பு பால்டேஸ் (Philippus Baldaeus) ஒரு டச்சு நாட்டு அமைச்சர். பின்னர் அவர் பாதிரியாராக ஆனார். டச்சு ஆட்சிக் காலத்தில் இலங்கையின் மீதான டச்சு ஆக்கிரமிப்புப் மும்முரமாக இருந்த காலத்தில் அவர் யாழ்ப்பாணத்தை சென்றடைந்தார். ஆபிரவாாம் ரொஜேரியசுக்குப் (Abraham Rogerius) பின்னர் யாழ்ப்பாணத் தமிழர்கள் பற்றிய குறிப்புகளை ஆங்கிலத்தில் பதிவு செய்த இரண்டாவது நபராக பிலிப்பு பால்டேஸ் அறியப்படுகிறார். அவர் பதிவு செய்த தகவல்களும், வரைபடங்களும்

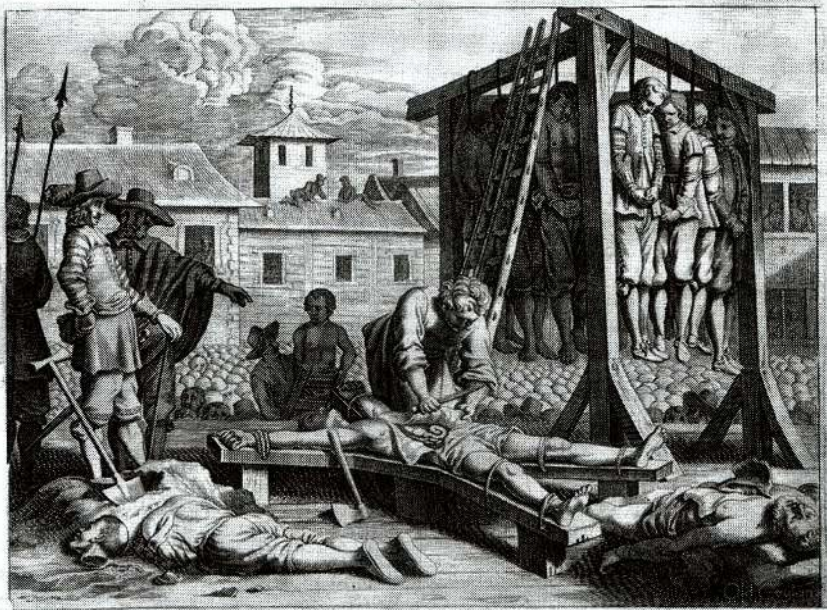
கொண்ட போதும் அடுத்த ஆண்டே மனைவியும் இறந்து போனார். 1656இல் கொழும்பு ஒல்லாந்தர் வசம் ஆனதும் இலங்கைக்கு அனுப்பப்பட்டார். இடையில் பத்தவியா, (Bataviya என்பது இன்றைய இந்தோனேசியாவின் தலைநகர் அன்றைய டச்சு கிழக்கிந்திய கம்பனிகளின் தலைமைச் செயலகம் அங்கு தான் இயங்கியது. இலங்கைக்கான விவகாரங்களும் அங்கிருந்து தான் தீர்மானங்கள் எடுக்கப்பட்டன.) மலாக்கா போன்ற நாடுகளில் தங்கினார்.

இலங்கையில் மதமாற்றப் பணிகள்

நாகப்பட்டினம், கோரமண்டலம் பகுதிகளை ஆக்கிரமித்த போது அந்தப் பணிகளில் பிலிப்பு பால்டேசும் சம்பந்தப்பட்டார். நாகப்பட்டினம், மன்னார், யாழ்ப்பாணம் பகுதிகளில் மதம் மாற்றும் பொறுப்பு அவருடையதாக இருந்தது. யாழ்ப்பாணத்தில் தங்கியிருந்த காலப்பகுதியில் அம்மக்களோடு நெருங்கி பழகி, மொழியையும் பண்பாட்டையும் கற்றுக்கொண்டார். 29.08.1658 இல் முதன் முறையாக சீர்திருத்த மதம் (புரட்டஸ்தாந்து) பிலிப்பு பால்டேசால் இலங்கையில் (யாழ்ப்பாணத்தில்) அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. 1663 இல் மாத்திரம் யாழ்ப்பாணத்தில் 62,558 பேர் அவரால் மதமாற்றம் செய்யப்பட்டார்கள் என்று Vijede Jaargang எழுதிய “ஐநூ புனைள. (1867)” என்கிற டச்சு மொழி நூல் தெரிவிக்கிறது. மேலும் 30 பாடசாலைகளையும் 18,000 மாணவர்களையும் கொண்ட மிஷனரி பாடசாலைகள் இவரின் கீழ் இயக்கப்பட்டுள்ளது இந்தக் காலத்தில். அவரது காலத்தில் 180,000 பேர் யாழ்ப்பாணத்தில் மத மாற்றம் செய்யப்பட்டிருந்தார்கள்.

பிலிப்பு பால்டேஸ் கிழக்கிந்திய கம்பனியுடன் மதம் பரப்பும் மிஷனரியாக 1655ஆம் ஆண்டு புறப்பட்டார். இலங்கையில் அவர் காலி கோட்டையிலேயே ஆரம்பத்தில் தங்கியிருந்தார். அவர் அதிகமாக பயணம் செய்த தென்னிந்திய பகுதிகளைப் பற்றியும், இலங்கையைப் பற்றியும் நிறைய தகவல்களை ஆய்வு பூர்வமாக திரட்டினார். தேடலும் ஆய்வு பற்றிய ஆர்வமும் கொண்ட அவர் இந்த பகுதிகளில் பின்பற்றப்பட்ட மதம், மொழி, இனக்குழும மரபுகள் என்பவற்றோடு வரலாற்றையும் தேடினார்.

அவர் அங்கு வாழ்ந்த காலத்தில் தான் ஒல்லாந்தர் போர்த்துக்கேயரிடம் இருந்து யாழ்ப்பாணத்தைக் கைப்பற்றினர். ஒல்லாந்தர் 1656 இலிருந்து 1796 வரை ஆண்டனர். வடக்கில் போர்த்துக்கேய, டச்சு சொற்கள் இன்றும் அன்றாட தமிழ் பேச்சுவழக்கில் கலந்திருக்கின்றன. பருத்தித்துறை சந்தி சதுக்கத்தில் உள்ள புளியமரத்தின் கீழ் தான் பிலிப்பு பால்டேஸ் தனது கிறிஸ்தவ பிரசங்கங்களை செய்த இடமாக கருதப்படுகிறது. ஏற்கெனவே கரையோரப் பகுதிகளில் நிலைகொண்டிருந்த போர்த்துக்கேயரின் கத்தோலிக்க செல்வாக்கின் சவாலை

யாழ்ப்பாணத்தில் மரண தண்டனை நிறைவேற்றப்பட்ட கைதிகள்

எதிர்கொண்டு ப்ரோட்டஸ்தாந்து மதத்தைப் பரப்புவது பிலிப்பு பால்டேசுக்கு பெரும் காரியமாக இருந்தது. ஏற்கெனவே போர்த்துக்கேயர்களால் மதமாற்றம் செய்யப்பட்டு கத்தோலிக்கர்களானவர்களையும் இந்துக்களையும் மதமாற்றுவது என்பது தான் எதிர்பார்த்த வெற்றியளிக்கவில்லை என்றே பிலிப்பு பால்டேஸ் குறிப்பிடுகிறார். இந்த இரண்டு மதங்களுமே உருவ வழிபாட்டைக் கொண்டிருந்ததால் புரட்டஸ்தாந்து மதத்தால் கவர்ச் செய்ய முடியவில்லை என்கிறார் அவர்.

பருத்தித்துறை சந்தி
சதுக்கத்தில் உள்ள

புளியமரத்தின் கீழ் தான்
பிலிப்பு பால்டேஸ் தனது
கிறிஸ்தவ பிரசங்கங்களை
செய்த இடமாக
கருதப்படுகிறது.

அவரின் மிஷனரிப் பணிகள் பற்றி எஸ்.அரசரத்தினம் 1960 இல் எழுதி வெளியான (Reverend Philippus Baldaeus : His pastoral work in Ceylon 1656 - 1665) ஒரு ஆய்வுக் கட்டுரையில் இது பற்றிய பல விபரங்கள் உள்ளன. (இக்கட்டுரை THE CEYLON JOURNAL OF HISTORICAL Vol. 3 AND SOCIAL STUDIES January - June 1960 இதழிலும் பிரசுரமானது)

இலங்கையின் வடபகுதி தமிழ் மக்களைப் பற்றியும் அவர்களின் வாழ்க்கைமுறை, மொழி என்பவை பற்றி முதன் முதலில் பதிவு செய்த ஐரோப்பியர் பிலிப்பு பால்டேஸ். கிழக்கிந்திய நாடுகளின் மலபார், கோரமண்டலம், இலங்கையின் வடக்கு பற்றிய விபரங்கள் என்கிற நூலை (Description of East India Coasts of Malabar and Coromandel and Also of the Isle of Ceylon) அவர் டச்சு மொழியில் 1672 இல் ஒல்லாந்தில் வெளியிட்டார். அந்த நூல் பின்னர் ஆங்கிலத்திலும் வெளியிடப்பட்டது. 1656க்குப் பின்னரான விடயங்களை இறுதி 10 அத்தியாயங்களில் அவர் தனது அனுபவத்தைக் கொண்டு எழுதினாலும். அதற்கு முந்திய காலப்பகுதி குறித்து அவர் 40 அத்தியாயங்களை அவர் அதுவரை பெற்ற வேறு ஆதாரங்களைக் கொண்டே எழுதியிருக்கிறார்.

தமிழரா மலபாரிகளா

இந்த நூலில் எங்கேயும் 'தமிழர்', 'தமிழ் மொழி' என்பது பற்றி எந்த இடத்திலும் குறிப்பிடவில்லை. ஆனால் அவர் கற்ற தமிழ் மொழியை மலமார் மொழியென்று தான் அழைக்கிறார். "மலபார் மொழி இலக்கணம்" என்று ஒரு தனி அத்தியாயத்தையே எந்த நூலில் எழுதியிருக்கிறார். அதில் தமிழ் எழுத்துக்களை வரிசைப்படுத்தி அதனை உச்சரிக்கும் விதத்தையும் சொல்லிக் கொடுக்கிறார்.

அதில் தமிழ்ச்சொற்கள் உச்சரிப்பு, பெயர்ச்சொற்களின் வேற்றுமைப் பாகுபாடுகள், வினைச்சொற்களின் வினை விகற்ப வாய்ப்பாடுகள், ஆகியவற்றைப் பற்றிச் சொல்லியுள்ளார். இதில் தமிழ்ச் சொற்கள் டச்சு நெடுங்கணக்கில் எழுதப்பட்டுள்ளன.

அன்றைய கேரளா, தமிழ்நாடு மற்றும் யாழ்ப்பாண பட்டினம் (Jaffna patnam) என்று தான் சகல இடங்களிலும் அழைக்கிறார்) பகுதிகளில் பேசப்பட்ட தமிழ் மொழியை மலபார் மொழி என்று தான் அவர் எழுதியிருக்கிறார். ஆனால் அவர் இங்கு வாழ்ந்த 11 ஆண்டுகளில் தமிழ் என்பது குறித்து எதுவும் அறியவில்லையா என்பது ஆச்சரியமான விடயமாகவே உள்ளது. இதே காலத்தைப் பதிவு செய்த ரொபர்ட் நொக்ஸ்சும் கூட "மலபாரிகள்" என்றே அழைக்கிறார் என்பதும் கவனிக்கத்தக்கது. தமிழர் பூர்வீக வரலாற்றை மறுக்கும் இன்றைய சிங்கள இனவாத சக்திகளும் கூட இந்த விடயத்தை தமக்கு சாதகமாக பயன்படுத்தி வருவதை காண முடிகிறது.

ஒரு இடத்தில் "இலங்கையில் சிங்களம் மட்டும் பேசப்படவில்லை மலபார் மொழியும் பேசப்படுகிறது என்று ஆரம்பித்து இப்படி குறிப்பிடுகிறார்.

"It is to be observed that in Ceylon they not only speak the Cinghalesche but also the Malabaarsche languages, the former from Negombo to Colombo, Caleture,

மன்னாரைக் கைப்பற்றுவதற்கான பேர்

Berbering, Alican, Gale, Belligamme, Matura, Donders etc. But in all other parts of the Island which are contiguous to the Coromandel coast, Malabaarsche is the prevailing language. I have heard it often asserted by the inhabitants of Jafna patnam that, that part of the country was times past peopled from the Coromandel coast and hence the dialect of their fatherland (which is situated so close to Ceylon); the probable accuracy of this account is borne out by the circumstance, that in the interior of the country as Candy, Vintane, Ballaney etc, the Cinghalesche is the only language generally spoken”

(Description of East India.... P.287)

தமிழையும் அவர் கற்றுக் கொண்டு அந்த மக்களின் பண்பாட்டையும் நாகரிகத்தையும் அறிய முற்பட்டார். விவிலிய நூலின் மொழி பெயர்ப்பை முதலிற் செய்தவர் பிலிப்பு பால்டேஸ் தான். பேர்சிவல் பாதிரியாரா, நாவலரா பைபிளை மொழிபெயர்த்தார்கள் என்கிற வாத்தத்தைக் கூட உடைக்கிறது இந்த தகவல்.

இந்து இறையியல் குறித்து அவரது தேடல் இறுதியில் அவரை இந்துத்துவ தமிழ் வழிபாட்டு சுலோகங்களை மொழிபெயர்க்க வைத்தது.

ஏனென்றால் பைபிளை அவருக்குப் பின்னர் அவரது கையெழுத்து மூலத்தைக் கொண்டு மீள மொழிபெயர்த்த பிலிப்புஸ் தே மெல்லோ (Philippus De Melho) 1759இல் கொழும்பில் அச்சேறிய அந்த “புதிய ஏற்பாடு” முகவுரையில் அவர் இந்தத் தகவலை குறிப்பிட்டுள்ளார். தே மெல்லோவும் யாழ்ப்பாண சமூகம் குறித்த பல விபரங்களை நூலாக பிறகாலத்தில் வெளியிட்டவர் என்பதுடன் அவர் தமிழில் கவிதை எழுதுமளவுக்கு தன்னை வளர்த்துக்கொண்ட ஒரு பாதிரியார். இந்த விபரங்களை பிரிட்டிஷ் நூலகம் தொகுத்த A catalogue of the Tamil books in the library of the British Museum என்கிற நூலில் இந்த விபரம் உறுதிபடுத்தப்பட்டுள்ளது.

தனது பயணத்தையும் தனது வாழ் அனுபவங்களையும், மிஷனரி சேவையையும், போர் பற்றிய குறிப்புகளையும் இன்னும் பல விபரங்களையும் அந்த பெரு நூலில் விளக்கியுள்ளார் பிலிப்பு பால்டேஸ். டச்சுக்காரருக்கு சவாலாக இருந்த போர்த்துகேய கோட்டைகள் பற்றிய விபரங்களும் ஆதில் காணக் கிடைக்கின்றன. அது மட்டுமன்றி கண்டியப் படையினருடனான சண்டைகள் குறித்தும் பல விபரங்களை அவரின் “Description of the Great and Most Famous Isle of Ceylon” நூலில் பல தகவல்களை வெளியிட்டுள்ளார்.

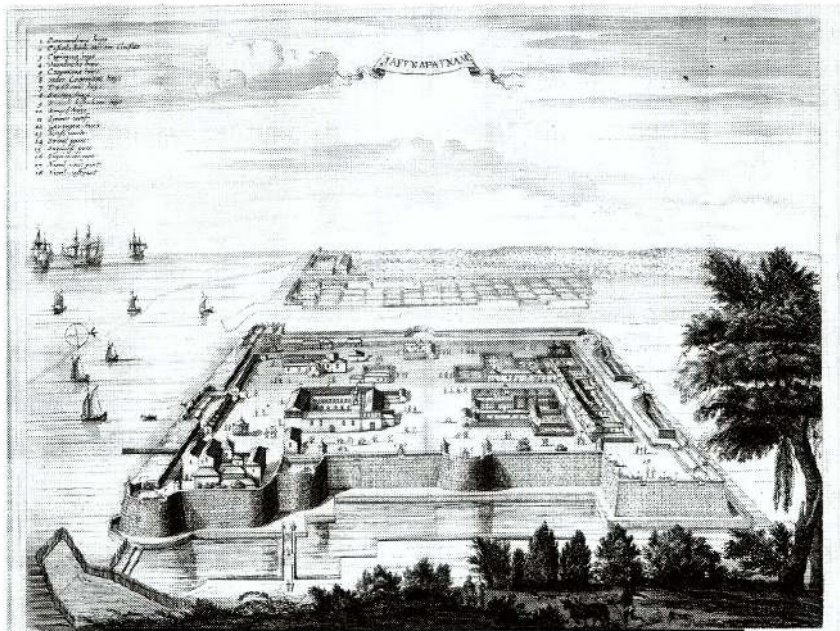
இந்து இறையியல் குறித்து அவரது தேடல் இறுதியில் அவரை இந்துத்துவ தமிழ் வழிபாட்டு சலோகங்களை மொழிபெயர்க்க வைத்தது. ஆனால் அதனை அவர் பிழையாகவே செய்திருந்ததை ஒத்துக்கொண்டார். சமஸ்கிருதம், இந்து மதம் பற்றி அவர் கற்றார்.

ஒல்லாந்தர் மேற்கொண்ட சித்திரவதைகள்

1661இல் தென்னிந்தியப் பகுதிகள் ஒல்லாந்தரின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் வந்ததும் அங்கு சமய சீர்திருத்தப் பணிகளுக்காக சென்றிருந்தார். கொச்சின் உள்ளிட்ட பகுதிகளில் பணியாற்றிவிட்டு வரும் போது இராமேஸ்வரத்தில் மக்களால் தடுத்தது வைக்கப்பட்டு பின்னர் விடுவிக்கப்பட்டிருக்கிறார்.

1619இல் போர்த்துகேயர் யாழ்ப்பாணத்தைக் கைப்பற்ற நடத்திய இறுதிப் போர் நிகழ்ந்த அச்சவேலிப் பகுதியில் தான் 9 வருடங்கள் தங்கியிருந்தார் பிலிப்பு. 1657இல் அவர் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்தபோது மன்னாரில் தறித்திருந்த படையில் பணியாற்றும்படி பணிக்கப்பட்டிருந்தார். அங்கு நடந்த ஒவ்வொரு தாக்குதலுக்கு முன்னரும் பின்னரும் ஆண்டவருக்கு நன்றி கூறி ஜெபித்ததாகக் குறிப்பிடுகிறார்.

“யாழ்ப்பாணக் கோட்டையில் ஒல்லாந்தரைக் கொன்று கோட்டையைக் கைப்பற்ற முயன்ற சதித்திட்டம் முறியடிக்கப்பட்டது. அந்த சதியில் சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்கு

யாழ்ப்பாண பட்டணம் கோட்டைப் பகுதியின் ஓவியம்

மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. சதித்திட்டத்தின் சூத்திரதாரிகள் மூவரும் தண்டனையளிக்க உபயோகிக்கும் மரத்தில் பிணைக்கப்பட்டு, கோடரியினால் முதலில் தொண்டையிலும் பின்னர் மாறிப்பிலும் வெட்டப்பட்டனர். பின்னர் அவர்களின் இதயம் வெளியே எடுக்கப்பட்டு அவர்களின் நம்பிக்கை துரோக முகங்களில் திணிக்கப்பட்டது." என்று கூறுகிறார். (Description of East India.... P.314)

யாழ்ப்பாணத்தில் நிலவிய சாதியம்

காலியில் தங்கியிருந்த காலத்தில் சிங்கள சமூகத்தில் ஒரே சமயத்தில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட கணவர்களுடன் (குறிப்பாக கணவனின் சகோதரர்களுடன்) ஒன்றாக குடும்பம் நடத்தும் வழக்கத்தை அறிந்ததாக குறிப்பிடுகிறார். இதே காலத்தை பதிவு செய்த ரோபர்ட் நொக்ஸ்ஸம் இதனை தெரிவித்திருக்கிறார்.

யாழ்ப்பாண சமூக அமைப்பில் இருந்த சாதிய

Bellales of Jaffnapatam.

ஒவியம் யாழ்ப்பாண வெள்ளாளர்கள்

"A True and Exact Description of the Great Island of Ceylon" நூலில் 350வது பக்கத்தில்

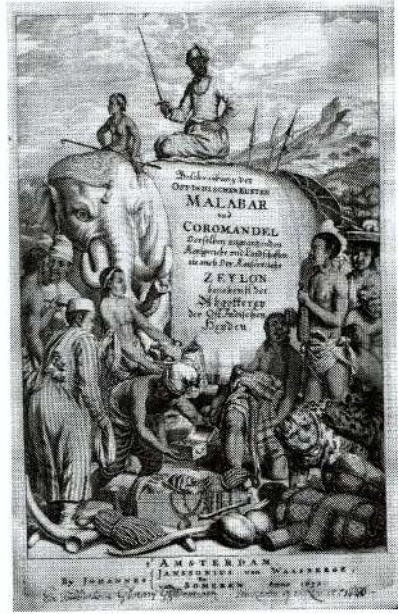
அமைப்பைப் பற்றி குறிப்பிடுகையில் பிராமணர்கள் மத்தியில் நிலவிய அகமணமுறை குறித்தும் அவர்கள் தமது சகோதர முறைக்குள் கூட திருமணம் செய்து கொள்வார்கள் ஆனால் தமது சாதிக்கு வெளியில் திருமணம் செய்து கொள்ளும் வழக்கம் இல்லை என்கிறார். மீன் பிடித் தொழிலில் ஈடுபட்ட கரையார் (Carreas) சமூகம் பற்றியும் குறிப்பிடுகிறார். யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்த சாதிகள் மரக்கிளைகளைப் போல பல பிரிவுகள் இருந்ததாகவும் மேற்சாதியினருக்கு அத்த மரியாதை கொடுக்கப்படுவதாகவும் குறிப்பிடும் அவர் வெள்ளாளர்களை Bellale என்று குறிப்பிடுகிறார். யாழ்ப்பாண வெள்ளாளர்களைப் பற்றி தனியான ஒரு அத்தியாயத்தையே எழுதியுள்ளார். வெள்ளாளர்கள் அற்ப விடயங்களுக்கும் நீதிமன்றத்துக்குச் செல்ல விருப்பமுடையவர்கள். பொறாமையுடையவர்கள், பிதற்றல்காரர்கள், தங்களை விட மேலானவர்கள் இல்லையென வாதிடுபவர்கள் என்கிறார்.

அசைவ உணவை உண்போர் சாதியில் குறைந்தவர்கள் என்று அம்மக்கள் நம்பினர் என்கிறார் அவர். (Description of the Great and Most Famous Isle of Ceylon) முக்குவர்களை “Mukkuvas” என்கிறார். அம்பட்டர் சமூகம் “Barbers” ஒரு கண்ணாடியும் சவரத்தையும் கொண்டு திரிவார்கள் என்றும் அவர்கள் முகச் சவரத்தை மட்டும் செய்வதில்லை உடலிலும், தலையிலும் உள்ள மயிர்களைக் கூட சவரம் செய்து காதுகளையும், கை கால் நகங்களையும் சுத்தம் செய்து கழுவி விடுவார்கள் என்றும் குறிப்பிடுகிறார். நளவர்கள் “Nallouas” வெள்ளாளர்களுக்கு அடிமைகளாக இருந்ததாகவும், பறையர் “Parreas” சமூகம் மிகவும் வெறுக்கத்தக்க சாதியாக காணப்பட்டதாகவும் அவர்கள் எலிகளை உண்டதாகவும் குறிப்பிடுகிறார். அப்போது இருந்த அடிமைகள் பற்றிய பல குறிப்புகளையும் எழுதியுள்ளார். பிலிப்பு பால்டேசின் பணிகளுக்காக பல ஊழியர்களுடன் அடிமைகளும் கூட இருந்தார்கள் என்று அவரின் குறிப்புகளிலிருந்து அறிய முடிகிறது. இலங்கையிலிருந்து பல பொக்கிசங்களையும் 150 படைவீரர்களையும் பல அடிமைகளையும் ஏற்றிச் சென்ற ஒரு கப்பல் சூறாவளிக்கு அிகப்பட்டு கவிழ்ந்த கதையையும் அவர் எழுதியுள்ளார்.

மதமாற்றம் செய்யப்பட்டவர்கள் தேவாலயத்தில் திருமணம் செய்துகொள்ளும்போது கழுத்தில் “நாலி” கட்டும் வழக்கத்தை மட்டும் விட்டுக்கொடுக்கவில்லை என்கிறார் பிலிப்பு பால்டேஸ் ஓரிடத்தில்.

“பூதத்தம்பி நாடகம்”

மேலும் தமிழில் ஏறத்தாழ இரண்டு நூற்றாண்டுகளாக கூத்து வடிவில் ஆடப்பட்டுவரும் “பூதத்தம்பி” இசைநாடகத்தில் வரும் பூதத்தம்பி கதைக்கும் பிலிப்பு பால்டேசுக்கும் முக்கிய தொடர்புண்டு. ஒல்லாந்தர் யாழ்ப்பாணத்தைக் கைப்பற்றுவதற்கு உதவிய முக்கிய இரண்டு கதாபாத்திரங்கள் அந்திராசி மற்றும் டொன் லூயிஸ் பூதத்தம்பி (Don Louis Poothatamby) அந்திராசியின் (Don Manuel de Andrado) சதியால் பின்னர் பூதத்தம்பி மரணதண்டனை நிறைவேற்றப்பட்டு கொல்லப்படுகிறார். அது எப்படி நிகழ்ந்தது என்பது பற்றியது தான் “பூதத்தம்பி விலாசம்”. இவர்கள் பற்றிய குறிப்புகளை பிலிப்பு பால்டேஸ் தனது நூலில் விளக்கியிருக்கிறார். இந்தக் கதையானது சாதியம், இனத்துவம், வர்க்கம், காலனிய விசுவாசம், துரோகம் என பல உள்ளடக்கங்களைக் கொண்டது. யாழ்ப்பாணத்தை டச்சுகாரர்களிடம் காவு கொடுக்க அந்திராசி என்கிற சிங்கள “கரையான்” யும் அவனுக்கு உதவியாக இருந்த பூதத்தம்பி என்கிற தமிழ் வெள்ளாளனும் டச்சுக் காரர்களிடம் பதவிகளைப் பெற்று சுகமாக இருந்த போதும் அவர்களுக்கிடையே சாதியமும், இனத்துவமும் வெடித்துக் கொண்டிருக்க பூதத்தம்பியின் மனைவியின் மீது அந்திராசுக்கு ஏற்பட்ட சபலம் இறுதியில் பூதத்தம்பியை சதிக்காரனான டச்சுக்காரரிடம் போட்டுக் கொடுத்து பூதத்தம்பி

கொல்லப்பட்டதாக கதை.

அந்திராசியின் (Don Manuel de Andrado) சதியால் பின்னர் பூதத்தம்பி மரணதண்டனை நிறைவேற்றப்பட்டு கொல்லப்படுகிறார். அது எப்படி நிகழ்ந்தது என்பது பற்றியது தான் "பூதத்தம்பி விலாசம்". இவர்கள் பற்றிய குறிப்புகளை பிலிப்பு பால்டேஸ் தனது நூலில் விளக்கியிருக்கிறார்.

பிலிப்பு பால்டேஸின் நூலில் பக்கத்துக்கு பக்கம் ஓவியங்கள் நிறைந்துள்ளன. அதுவும் வர்ணங்களில். அந்த ஓவியங்களின் மூலம் அந்த காலத்து வாழ்க்கை நிலை, கட்டட அமைப்பு, பண்பாட்டு முறை என பலவற்றையும் உணர முடிகிறது. அது மட்டுமன்றி போர் புரிந்து கோட்டைகளைக் கைப்பற்றுவது குறித்தும், பல நகரங்களின் வரைபடங்களும் கூட ஓவியங்களாக வரையப்பட்டுள்ளன. அவர் வாழ்நாளில் செல்லாத அகமதாபாத், குஜராத் போன்ற நகர அமைப்புகளைக் கூட அவர் ஓவியங்களாக தீட்டியிருக்கிறார் என்றால் அவரது கூர்மையான கற்பனைத் திறனையும் மெச்சத் தான் வேண்டும்.

ஐரோப்பிய வாசகர்களுக்கு முதன் முதலில் கிருஷ்ண ஐதீகம் பற்றியும், இராமாயணம், மகாபாரதம் என்பவை பற்றியும் முதன் முதலில் அறியச் செய்தவராக அவர் கருதப்படுகிறார்.

அன்றைய கண்டி ராஜ்ஜியம் குறித்தும், கண்டி அரசர் விமலதர்ம சூரிய குறித்தும் அறிய பிலிப்பு பால்டேஸ் எழுதி வைத்த குறிப்புகள் முக்கியமானவை. இன்றும் பலராலும் கையாளப்படுபவை

கிழக்கிந்திய கம்பனியுடன் தொடர்ந்து முரண்பாடுகளை எதிர்கொண்டார். இறையியல் நடவடிக்கைகளுக்கும், மதமாற்றப் பணிகளுக்கும்மான நிதி போதாமையால் குறித்தும், வரி வசூலிப்பில் நிகழும் நேர்மையற்ற முறைகேடுகள் குறித்தும் அவர் கிழக்கிந்திய கம்பனியை சாடினார். அதற்குப் பதிலாக அவர்கள் பிலிப்பு பால்டேஸ் மொழியியல் கற்கை குறித்த விடயத்தில் நேர விரயத்தை செய்கிறார் என்று குற்றம் சாட்டினார். இதன் விளைவாக இறுதியில் அவர் 1665 இல் ஒல்லாந்துக்கு திருப்பி அனுப்பப்பட்டார். டச்சு அரசாங்கத்திடம் கிழக்கிந்திய கம்பனி இலங்கையில் செயற்பட்ட விதங்கள் குறித்து விரிவான முறைப்பாடுகளைச் செய்தார். திருச்சுப்பயின் பணிகளை அவை எந்தளவு பாதித்தன என்பது பற்றியும் விவாதமாக விளக்கியிருந்தார். தெற்கு ரொட்டர்டாம் என்கிற சிறு பகுதியில் பாதிரியாக சேவையாற்றி வந்த காலத்தில் தான் அவர் தனது நூலையும் எழுதி முடித்திருந்தார்.

17ஆம் நூற்றாண்டின் இலங்கையை அறிய விளைபவர்கள் ரொபர்ட் நொக்ஸ்சையும், பிலிப்பு பால்டேசையும் தவிர்க்க இயலாத மூலமாக கையாள்கிறார்கள். இலங்கையின் பாடசாலைப் பாட நூல்களிலும் அவர் பற்றிய விபரங்கள் போதிக்கப்படுகின்றன. அவரது நூலில் உள்ள விபரங்கள் பல “யாழ்ப்பாண வைபவ மாலை”, “யாழ்ப்பாண வைபவ குழி” என்பவற்றில் மீள குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதன் மூலம் அவை உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

அவர் ஆம்ஸ்டராடாமில் 1672ஆம் ஆண்டு இறக்கும் போது அவருக்கு 39 வயது மட்டுமே. இந்த இடைக்காலத்தில் அவர் ஆற்றிய சாதனைகளால் இன்று வரை பலருக்கு தவிர்க்கமுடியாத வரலாற்று மூலமாக திகழ்கிறார்.

அவர் எழுதிய முக்கிய மூன்று நூல்கள்

- Detailed description of the East Indian coast or of Lagoon areas of Malabar and Coromandel" (includes: "short guide to the time sophisticated language arts")
- Description of the great and famous island Ceylon
- Abgotterey of the East Indian heathen. A truthful and detailed description of the worship of the Hindus and Hindu idols.

உசாத்துணை :

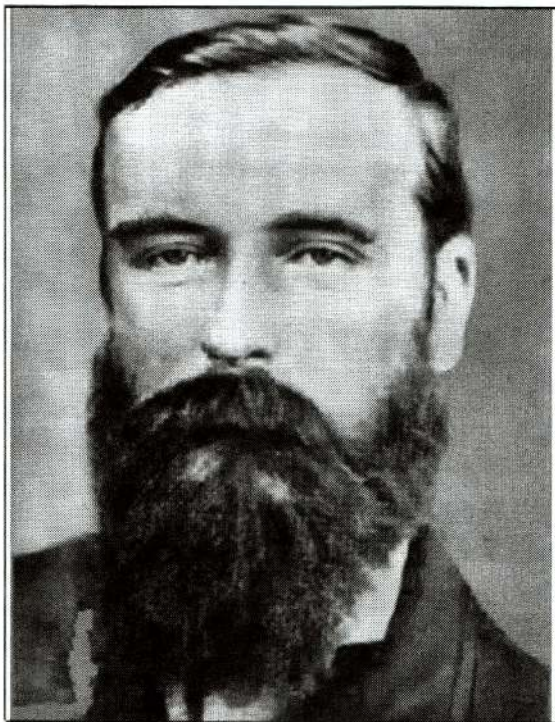
- A catalogue of the Tamil books in the library of the British Museum. by British Museum. Dept. of Oriental Printed Books and Manuscripts 1909

- பி. சே. செ. நடராசா - "திருவாக்கு" என்னும் "திருநூல்" தமிழில் வளர்ந்த வரலாறு - கலைப்பூங்கா சஞ்சிகை, 1965 சித்திரை இதழ். (தமிழ் சாகித்திய விழாச் சிறப்பிதழ்)
- De Gids. Jaargang 31(1867)
- Robert Knox in the Kandyan Kingdom, 1660-1679 : A Bio-Bibliographical Commentary H. A. I. Goonetilleke - The Sri Lanka Journal of the Humanities, 1975.
- Martyn's notes on Jaffna chronological, historical, biographical, John. H. Martyn, Asian educational service, 2003
- S. ARASARATNAM Reverend Philippus Baldaeus - his pastoral work in Ceylon, 1656 - 1665, THE CEYLON JOURNAL OF HISTORICAL Vol. 3 AND SOCIAL STUDIES January - June 1960
- Tamils of Sri Lanka: Historical Roots of Tamil identity Prof. S.K. Sitrapalam, Northeastern Monthly, Northeastern Herald, 2003 August 8 - 14
- History of Ceylon by Donald Obeyesekere, THE "TIMES OF CEYLON," COLOMBO. 1911
- The Dutch Power in Ceylon (1602-1670.) P. E. PIERIS, LITT. D, - Colombo: Printed at the C.A. C. PRESS 1929
- Kandy fights the Portuguese (A military History of Kandyan resistance) by C. GASTON PERERA, Vijitha Yapa Publication, 2007
- The Karava of Ceylon:: Society and culture, Hardcover - 1961 by M. D Raghavan (Author) - K. V. G. DE SILVA & SONS
- "Correspondence between Raja Sinha II. and the Dutch" by Donald Ferguson - JOURNAL OF THE CEYLON BRANCH OF THE ROYAL ASIATIC SOCIETY. VOLUME XVIII. 1903 - 1906.
- Detailed description of the East Indian coast or of Lagoon areas of Malabar and Coromandel" (includes: "short guide to the time sophisticated language arts") - Philippus Baldaeus.
- Description of the great and famous island Ceylon - Philippus Baldaeus.
- Abgotterey of the East Indian heathen. A truthful and detailed description of the worship of the Hindus and Hindu idols. - Philippus Baldaeus.
- Dravidian Studies in the Netherlands Part I (1605-1690s) Pioneers of Orientalism at the VOC by By Luba Zubkova - International Institute for Asian Studies

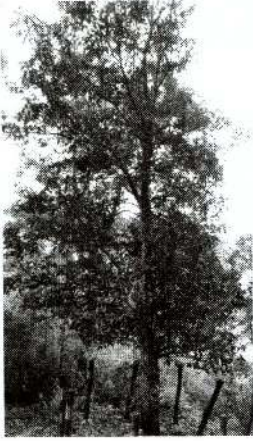
வீரகேசரி - 05.08.2017

என்.சரவணன் 169

ஜேம்ஸ் டெய்லர் தேயிலையை அறிமுகப்படுத்தி 150 ஆண்டுகள்

ஜேம்ஸ் டெய்லர் என்கிற பெயரை இலங்கை மறக்க முடியாது. ஜேம்ஸ் டெய்லர் தேயிலையை அறிமுகப்படுத்தி 150 வருடங்கள் இந்த ஆண்டு நிறைவு பெறுகிறது. இந்த ஒன்றரை நூற்றாண்டும் இலங்கையின் பொருளாதாரத்தின் முதுகெலும்பாக தேயிலையின் மூலம் கிடைக்கும் வருவாய் இருந்துள்ளது. இலங்கையை வளப்படுத்த, பலப்படுத்த இந்த தேயிலையே அடிப்படை

ஜேம்ஸ் டெய்லர்

29.03.1835

ஸ்கொட்லாந்தில் பிறந்தவர். தனது 17வது வயதில் 1852 இல் கோப்பித் தோட்டத்தில் பணிபுரிவதற்காக சிட்னி என்கிற கப்பலில் இலங்கை வந்தடைந்தார்.

ஆதாரமாக இருந்து வந்திருக்கிறது. உலகின் முதற் தர தேயிலையை உருவாக்கிய பெருமை அவருக்கு உரியது. அந்தத் தேயிலைக்கு 150 வயது, அதற்கு மூல காரணமாக இருந்த ஜேம்ஸ் டெய்லர் யார் என்பதை அறிவோம்.

ஆங்கிலேயர்கள் கண்டியைக் கைப்பற்றிய 10 ஆண்டுகளுக்குள் முதன் முறையாக ஜோர்ஜ் பேர்ட் (George Bird) என்பவரால் 1824 இல் கோப்பிச் செய்கை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. ஜேம்ஸ் டெய்லரால் (James Taylor) 1867 இல் தேயிலையும் நென்றி விக்ஹாம் (Henry Wickham) என்பவரால் 1875 இல் இறப்பும் அறிமுகமானது.

ஜேம்ஸ் டெய்லர் 29.03.1835 ஸ்கொட்லாந்தில் பிறந்தவர். தனது 17வது வயதில் 1852 இல் கோப்பித் தோட்டத்தில் பணிபுரிவதற்காக சிட்னி என்கிற கப்பலில் இலங்கை வந்தடைந்தார். மூன்று வருடத்துக்கு வருடாந்தம் 100 ஸ்டேர்லிங் பவுன்கள் சம்பள ஒப்பந்தத்தின் பேரில் உதவி முகாமையாளர் பதவிக்காக அவர் வந்தார். இலங்கைக்கு வருவதற்கான போக்குவரத்துச் செலவும் அவரே ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும்.

கடல் மட்டத்திலிருந்து 4100 அடி உயரத்தில் அமைந்துள்ள லூஸ்கொந்தர தோட்டத்தில் அவர் தனது சொந்த உடல் உழைப்பையும் பிரயோகித்துத் தான் அந்த நிலத்தை சுத்தம் செய்து கோப்பிப் பயிர்செய்கைக்காக தயார் படுத்தினார். 1857 ஆம் ஆண்டு அந்த தோட்ட உரிமையாளர் ஜோர்ஜ் இறந்துபோனார். லூஸ்கொந்தவிலுள்ள 1100 ஏக்கர் பரப்பைக் கொண்ட அந்தத் தோட்டம் கீர் டுண்டஸ் (Keir Dundas & Co) கம்பனியின் உரிமையாளர்களான ஹரிஸன், லீக் (Harrison and Leake) ஆகியோருக்கு விற்பனை செய்யப்பட்டது. அவர்கள் இருவரும் ஜேம்ஸ்

டெய்லருக்கு மிகவும் நெருக்கமாகவும் ஆதரவாகவும் இருந்தார்கள். 1857இல் அவர் அந்த தோட்டத்தின் முகாமையாளராக ஆக்கப்பட்டார்.

இலங்கையில் 1824 ஆம் ஆண்டே சீனாவிலிருந்து கொண்டு வரப்பட்ட தேயிலை விதைகள் பேராதனையில் பரீட்சார்த்தமாக பயிரிடப்பட்டது. அதன் பின்னர் 1839இலும் சீனாவிலிருந்தும் அஸ்ஸாமிலிருந்தும் கொண்டு வரப்பட்ட விதைகளை நட்ச்ச செய்து பரீட்சித்து பார்க்கப்பட்டது. இலங்கையில் கோப்பி பயிர்ச்செய்கை பாதிக்கப்பட்ட போது அதற்கு மாற்றிடான வழிகளைத் தேடிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

ஜேம்ஸ் டெய்லர் தேயிலை பற்றிய கற்கைகளை மேற்கொண்டு வரும்படி வட இந்தியாவுக்கு அனுப்பப்பட்டார். ஒரு வருடத்தில் நல்ல செய்தியோடு வந்த அவர் ஏற்கெனவே பேராதனையில் (இன்றைய பேராதனை பூந்தோட்டத்தில்) பாரிய அளவிளான பயிர்ச்செய்கைக்குத் தயார் நிலையில் இருந்த தேயிலையை ஏற்கெனவே கோப்பிச் செய்கைக்காக தயார்படுத்தி வைக்கப்பட்டிருந்த 19 ஏக்கர் நிலப்பரப்பில் ஜேம்ஸ் டெய்லர் பணியாற்றிய கண்டி - லூல்கொந்தர (Loolcondera) எஸ்டேட்டில் முதற் தடவையாக தன்னுடைய புதிய பாணியில் தேயிலையை பயிரிட்டார் ஜேம்ஸ் டெய்லர்.

பிற்காலத்தில் அவர் எழுதிய குறிப்புகளில் தேயிலைப் பயிரிடுவதற்காக அவர் செய்த இடைவிடாத பரிசோதனை முயற்சிகள், சவால்கள், தோல்விகள், சரி பார்ப்பதற்காகவும் தரத்தை உறுதி செய்வதற்காகவும் அவர் மேற்கொண்ட பணிகள், பயணங்கள் அனைத்தையும் பதிவு செய்திருக்கிறார். தேயிலை இலையைக் தனது கைகளால் சுருட்டி, வாடிய அத்தேயிலைகளை களிமண் அடுப்பில் கரியைப் பயன்படுத்தி சுட்டார். இறுதியில் தனது முயற்சியில் பயிரிடப்பட்டு, பராமரிக்கப்பட்டு பரீட்சித்த தேயிலை மற்றவற்றை விட தரமானது என்பதை உறுதி செய்து கொண்டபின்னர் அதே வழியில் பெருப்பித்தார். ஜேம்ஸ் டெய்லர் தேயிலை பயிரிடும் கலையில் நிபுணரானார். 19 ஏக்கரில் தொடங்கிய பணி 1875இல் 100 ஏக்கராக ஆனது பின்னர் அதே லூல்கொந்தர தோட்டத்தில் 136 ஏக்கருக்கு விஸ்தரிக்கப்பட்டது.

அதன் வளர்ச்சியைக் கண்ட பல பணக்காரர்கள் தேயிலைப் பயிர்ச்செய்கை பற்றிய ஆலோசனை கேட்டு டெய்லரை அணுகினார்கள். அதன் பின்னர் வேகமாக மலையகக் காடுகள் தேயிலை விளையும் பூமியாக மாறியது.

அஸ்ஸாமிலிருந்து கொண்டுவரும் தேயிலை விதைகளே தரமானது என்றே அதுவரை நம்பப்பட்டது. அஸ்ஸாம் தேயிலைக்கு நிகரான தேயிலையைத் தான் ஜேம்ஸ் டெய்லரும் செய்து பார்த்தார். ஆனால் உள்ளாட்டில் தனது முறையில் வளர்க்கப்பட்ட செடி அதை விட தரமானது என்பதை உறுதிசெய்து கொண்டார்.

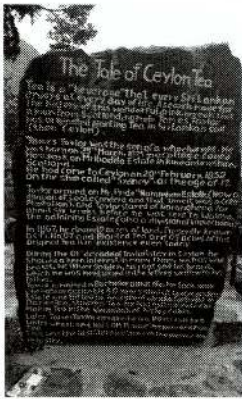

அன்ஸாமிவருந்து இறக்குமதி செய்து முயற்சித்த ஏனைய தோட்டக்காரர்களும் ஜேம்ஸ் டெய்லரை பின்னர் ஏற்றுக் கொண்டார்கள்.

கண்டியில் முதன் முதலாக அவரது தேயிலை 1872 இல் விற்பனையானது. முதலாவது தேயிலை ஏற்றுமதியானது லண்டன் தேயிலை ஏலச் சந்தையில் 1875 ஆம் ஆண்டு விற்பனையானது. 1870 - 80 க்குள் பெருமளவு பிரித்தானிய கொம்பனிகள் தேயிலை உற்பத்திக்காக படையெடுத்தன. அவற்றில் பெரிய அளவில் முதலிட்டவர் தான் தோமஸ் லிப்டன். ஒரு பெரு முதலாளியான அவர் இலங்கை வந்து ஜேம்ஸ் டெய்லரை சந்தித்தார். அவர் ஆரம்பத்தில் தேயிலையை மொத்தமாக கொள்வனவு செய்து ஏற்றுமதி செய்யும் வர்த்தகத்தைத் தான் மேற்கொண்டார். இன்றும் உலகெங்கும் லிப்டன் தேயிலை பிரசித்தம்.

1873 ஆம் ஆண்டு தேயிலையை உருட்டுவதற்கான ஒரு இயந்திரத்தை (rolling machine) செய்தெடுத்தார். அது தேயிலை உருவாக்கத்தின் முக்கிய திருப்புமுனையாக கருதப்படுகிறது. அந்த வெற்றியின் விளைவாக பன்மடங்கு உற்பத்தி அதிகரிக்கப்பட்டது.

தேயிலைச் செய்கையின் வெற்றியைத் தொடர்ந்து

கண்டியில் முதன் முதலாக அவரது தேயிலை 1872 இல் விற்பனையானது. முதலாவது தேயிலை ஏற்றுமதியானது லண்டன் தேயிலை ஏலச் சந்தையில் 1875 ஆம் ஆண்டு விற்பனையானது.

1875 இல் 10,000 ஏக்கர் நிலத்துக்கு விஸ்தரிக்கப்பட்ட செய்கை 1885 இல் அது 48,000 ஏக்கர்களானது. இந்தப் பணிகளுக்காகத் தான் தென்னிந்தியாவில் இருந்து பெருமளவு இந்திய வம்சாவளியினர் இறக்குமதி செய்யப்பட்டார்கள். ஏற்கெனவே கோப்பிச் செய்கைக்காக ஈடுபடுத்தப்பட்டிருந்த இந்திய வம்சாவளியினரும் இந்தப் பணிகளில் ஈடுபடுத்தப்பட்டார்கள். 1840 களில் வருடாந்தம் 30,000 பேர் இறக்குமதி செய்யப்பட்ட இந்தியர்களின் எண்ணிக்கை, 1880களில் 100,000மாக வளர்ச்சியுற்றது. கம்பளையில் 1824இல் முதற் தடவை கோப்பித் தோட்டம் உருவாக்கப்பட்ட போது 14 இந்தியத் தமிழர்கள் தான் ஈடுபடுத்தப்பட்டிருந்தார்கள்.

ஜேம்ஸ் டெய்லரின் கடிதங்களிலும், குறிப்புகளிலும் தோட்டத் தொழிலாளர்களை “தொழிலாளர்கள்” என்று குறிப்பிட்டதில்லை “எனது கூலிகள்” என்றே அழைக்கிறார். அன்று பலரும் கூலிகள் என்று தான் அழைத்தார்கள். ஏன் சட்டங்கள் கூட “இந்தியன் கூலிகள்” சட்டம் என்கிற தலைப்பில் இருப்பதையும் கண்டிருக்கிறோம். இது பற்றிய விபரங்கள் “தேயிலை அறிமுகமாகி 100 ஆண்டுகள்” (A Hundred Years of Ceylon Tea: 1867-1967 - Denys Mostyn Forrest - Chatto & Windus, 1967) என்கிற நூலில் அறியலாம்.

மலையகப் பகுதிகளில் போக்குவரத்துக்காக வீதிகளையும், ரயில் பாதைகளையும் சுரங்கப் பாதைகளையும், உட்கட்டமைப்பு வசதிகளையும் பெருக்கியது மக்கள் நலனுக்காக அல்ல இந்தத் தேயிலைப் பயிர்செய்கையின் உற்பத்தி நடவடிக்கைகளுக்காகவும், அதனை ஏற்றுமதிக்காக கொண்டு சேர்ப்பதற்காகவும் தான். உள்நாட்டு அபிவிருத்தி நோக்கம் எல்லாமே அதற்குட்பட்ட பட்சம் தான்.

இலங்கை வந்ததிலிருந்து இலங்கையில் வாழ்ந்த 40 ஆண்டுகளில் அவர் தனது விடுமுறைக்காக கூட தாய் நாடு செல்லவில்லை. ஒரே ஒரு முறை எடுத்த விடுமுறையைக் கூட டார்ஜீலிங்குக்கு சென்று தேயிலை விளைச்சல் பற்றிய விபரங்களை அறிந்து வந்தார்.

1891ஆம் ஆண்டு அவரது தோட்டத்துறையில் அவரது சாதனைப் பாராட்டி விருது வழங்கப்பட்டது. விருதுடன் கிடைத்த பணத்தை அப்படியே தோட்டத்துறை சம்மேளனத்துக்கு வழங்கினார்.

அதற்கடுத்த வருடம் வயிற்றுக்கடுப்பினால் துன்புற்று அவர் உருவாக்கிய அதே தோட்டத்தில் மரணமெய்தினார். தேயிலை அறிமுகமாகி 25 வது வருடம் இலங்கையில் தேயிலையின் தந்தை ஜேம்ஸ் டெய்லர் 02.05.1892 மரணமாகும் போது அவருக்கு வயது 57. அவர் வாழ்ந்த தோட்டத்திலிருந்து மகியாவைக்கு 24 தொழிலாளர்கள் அவரது பிரேதத்தை 18 மைல்கள் மாறி மாறி தோளில் வைத்து

சுமந்துகொண்டு ஊர்வலமாக "சாமி தொரை" என்று அழுதபடி தூக்கிச் சென்றார்கள். காலை தொடங்கிய பயணம் மாலை 4 மணிக்குத் தான் மயானத்தை அடைந்தார்கள். அவர் கண்டி மகியாவை மயானத்தில் அடக்கம் செய்யப்பட்டார். இந்த ஆண்டு அவர் இறந்து 125 ஆண்டுகள் நிறைவடைகின்றன.

உசாத்துணை :

- The pioneers, 1825-1900 : the early British tea and coffee planters and their way of life - John Weatherstone.- London : Quiller Press, 1986.
- A Hundred Years of Ceylon Tea: 1867-1967 - Denys Mostyn Forrest - Chatto & Windus 1967
- Golden tips. A description of Ceylon and its great tea industry by Cave, Henry W. (Henry William), 1854

வீரகேசரி - 12.08.2017

என்.சரவணன் 175

இலங்கை போற்றும் சீவில் அதிகாரி லெனார்ட் வுல்ஃப்

லெனார்ட் வுல்ஃப் (Leonard Woolf – (25.11.1880 – 14.08.1969) யாழ்ப்பாணம் (1905–1907), கண்டி (1907–1908), அம்பாந்தோட்டை (1908–1911) மாவட்டங்களில் ஆங்கிலேய சிவில் அதிகாரியாக சிவில் 1904–1912 வரையான காலப்பகுதியில் பணியாற்றியவர்.

சிவில் சேவையில் அவர் 1904 இல் இணைந்து முதல் பணியின் நிமித்தம் இலங்கைக்கு அனுப்பப்பட்டார். இலங்கையில் முதலில் கொழும்பு காலனித்துவ செயலகத்தில் பணியைத் தொடங்கினார். பின்னர் அங்கிருந்து யாழ்ப்பாண கச்சேரியில் மேலதிக திறை

அறவீட்டாளராக 1905 மே மாதத்திலிருந்து பணியாற்றத் தொடங்கினார். பின்னர் 1906இல் இருந்து பொலிஸ் நீதவானாகவும் அதன் வடக்கு மாகாணத்துக்கும், மன்னார், புத்தளம் பகுதிகளுக்கும் பின் உதவி அரசாங்க அதிபராகவும் ஆணையாளராகவும் நியமிக்கப்பட்டார். 1907ஆம் ஆண்டு அவர் கண்டியில் மத்திய மாகாணத்துக்கான உதவி அரசாங்க அதிபராக மாற்றலானார். ஓகஸ்ட் 1908இலிருந்து 1911 இங்கிலாந்துக்கு திரும்பும் வரை அவர் அம்பாந்தோட்டை மாவட்டத்துக்கான உதவி அரசாங்க அதிபராகவும், மாவட்ட நீதவானாகவும் நியமிக்கப்பட்டார். 1

அவர் 200 சதுர பரப்புள்ள ஏறம்பாந்தோட்டைக்கு அரசாங்க அதிபராக மாற்றலாகிப் போன போது அந்த மாவட்டத்தின் அரைவாசி பகுதி காடுகளால் ஆனதாகவும் அதேவேளை இலங்கையிலேயே அதிக வரட்சியுடைய மாவட்டமாகவும் அது இருந்தது. மிகவும் நலிந்து போயிருந்த விவசாயத்தை தூக்கி நிறுத்துவதில் அவரது பங்களிப்பையும் நிறையவே இன்றும் பிரஸ்தாபிக்கிறார்கள். அவர் இலங்கையர்களைப் பற்றி போதுமான அறிவைப் பெறுவதற்காக யாழ்ப்பாணத்தில் தமிழையும், கண்டியில் சிங்களத்தையும் ஆர்வமுடம் கற்றார். இதே காலத்தில் தான் இலங்கையில் பௌத்த மறுமலர்ச்சிப் பணிகளும் பிரம்மஞான சங்கத்தின் நடவடிக்கைகளும் பரவலாகின. லெனார்ட் ஒரு பிறப்பால் கத்தோலிக்கராக இருந்தபோதும் தன்னை ஒரு நாத்திகராகவே வளர்த்துகொண்டார். ஆனால் இலங்கையில் அவர் பௌத்தத்தின் பால் கவரப்பட்டார். அதே காலத்தில் அனகாரிக்க தர்மபாலவின் தீவிர பௌத்த போக்கு அவரை பௌத்தமத போக்கிலிருந்து தள்ளிநிற்கவே செய்தது. அவர் முதலாளித்துவம், தேசியவாதம், வகுப்புவாதம் என்பவற்றிலிருந்து

லெனார்ட் ஒரு பிறப்பால் கத்தோலிக்கராக இருந்தபோதும் தன்னை ஒரு நாத்திகராகவே வளர்த்துகொண்டார். ஆனால் இலங்கையில் அவர் பௌத்தத்தின் பால் கவரப்பட்டார்.

1. Leonard Woolf: A British Civil Servant as a Judge in the Hambantota District of Colonial Sri Lanka, 1908-1911 - M. C. W. Prabhath De Silva - 1996

காட்லொரு கிராமம் “பெத்தேகம்” திரைப்படமானது

இலங்கையில் தமிழ், சிங்கள இரு சமூகங்களிலும் நிலவிய சாதி அமைப்புமுறை லெனார்டு ஆச்சரியப்படுத்தியது. இலங்கைப் பற்றிய அவரது பல எழுத்துக்களில் சாதியத்தை அவர் குறிப்பிடாமல் இருந்ததில்லை. 1913 ஆம் ஆண்டு லெனார்டு எழுதிய “The Village in the Jungle” (காட்லொரு கிராமம்) என்கிற நூல் மிகவும் பிரசித்தி பெற்றது. அவர் எழுதிய முதல் நூலும் அது தான். ஆங்கிலேயர் ஒருவரால் இலங்கையின் வாழ்க்கை முறையையும், அங்கு நிலவிய சாதிய சிக்கல்களையும் பற்றி விபரிக்கும் முக்கிய நூலாக கொள்ளப்படுகிறது. உலகில் பல மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.

சிங்களத்திலும் ஏ.பி.குணரத்தன என்பவரால் இது மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. பின்னர் லெஸ்டன் ஜேம்ஸ் பீரிஸ் இந்த நாவலால் கவரப்பட்டு பெத்தேகம். (உருணாநபயஅய)என்கிற பெயரில் எடுத்த திரைப்படம் 1981இல் வெளியானது. லெனார்டின் நாவலில் வரும் பிரதான கிராமத்தின் பெயரே பெத்தேகம்.3 தென்னிலங்கை சிங்கள குக்கிராமமொன்றில் நிலவிய சாதியச் சூழலை அடிப்படையாக வைத்து சிலிந்து என்கிற பாத்திரத்தைச் சுற்றிக் கட்டப்பட்ட கதைக் கருவை மையமாகக் கொண்டு பின்னப்பட்ட அற்புதமான நாவல் அது. இனத்துவம், சாதியம், நிலப்பிரபுத்துவம், காலனித்துவம், போன்ற விடயங்களும் அழகாக உள்ளபடி கையாளப்பட்டிருக்கும் இந்த கதையில் முன்னாள் ஜனாதிபதி கணவரும் பிரபல நடிகருமான விஜய குமாரணதுங்க, ஜோ அபேவிக்கிரம, மாலினி பொன்சேகா போன்றோர் பிரதான பாத்திரமேற்று நடித்த திரைப்படம் அது. பிரபல அறிவியல் கண்டுபிடிப்பாளரும், புதின எழுத்தாளருமான சேர் ஆர்தர் சி.கிளார்க் இந்த திரைப்படத்தில் லெனார்டு வுல்பின் பாத்திரத்தில் நடித்திருந்தது கவனிக்கத்தக்கது. லெனார்டு நீதிபதியாக கடமையாற்றிய அதே அம்பாந்தோட்டை நீதிமன்ற அறையில் வைத்துத் தான் படத்தில் ஆர்தர் சீ கிளார்க்கின் சில காட்சிகள் எடுக்கப்பட்டிருந்தன. பல சர்வதேச விருதுகளையும் குவித்தது அந்த திரைப்படம். இலங்கையின் சிங்கள புனைகதை நாவல் இலக்கியமாக பிரதான இரண்டைக் குறிப்பிடுவதாயின் மார்ட்டின் விக்கிரமசிங்க எழுதிய “கம்பெரலிய”வையும் லெனார்டின் இந்த “காட்லொரு கிராமம்” என்கிற நாவலையும் தான் குறிப்பிட முடியும்.

2. Colonial Cousins: Mohandas Gandhi, Leonard Woolf, and the Place of the Rural Anupama Mohan (Nethra Review – December 2010)

3. பெத்தேகம் சிலிந்துவின் பரம்பரையைத் தேடிச்சென்ற பயணம் – லங்காஜீப – 22.09.2014 (சிங்களக் கட்டுரை)

இலங்கையில் சிங்களத்தை அரச கரும மொழியாக ஆக்கவேண்டும் என்று 25.04.1944 அன்று ஜே.ஆர்.ஜெயவர்தன உரையாற்றிய வேளை லெனார்ட்டின் “காட்டிலொரு கிராமம்” நாவலில் வரும் ஒரு காட்சியைப் பற்றியும் அரச சபையில் பேசினார்.

இலங்கையில்
சிங்களத்தை அரச
கரும மொழியாக
ஆக்கவேண்டும் என்று
25.04.1944 அன்று
ஜே.ஆர்.ஜெயவர்தன
உரையாற்றிய வேளை
லெனார்ட்டின் “காட்டிலொரு
கிராமம்” நாவலில் வரும்
ஒரு காட்சியைப் பற்றியும்
அரச சபையில் பேசினார்.

“ஒரு கிராமத்தவன் குற்றம் சுமத்தப்பட்டு நீதவானின் முன்னால் நிறுத்தப்படுகிறான். விசாரணை முடிவில் 6 மாதகால சிறைத்தண்டனையும் விதிக்கப்படுகிறது. குற்றம் சுமத்தப்பட்டவனுக்கோ விசாரணையும் புரியவில்லை, தீர்ப்பும் புரியவில்லை. அவனுக்கு புரியாத மொழியிலேயே (ஆங்கிலத்தில்) அத்தனையும் நிகழ்ந்து முடிகிறது. சிறையில் இருக்கும் போது தான் எதற்காக சிறையில் தள்ளப்பட்டிருக்கிறேன் என்பதைக் கூட புரியாமல் முழிக்கிறான்.”

ஜே.ஆரின் இந்த உதாரணத்தை திருப்பி அப்படியே தமிழுக்கும் இந்த கதி தானே என்று தனது நூலில் விமசிக்கிறார் ஷன்டி பேரின்பநாயகம். 4

லெனார்ட் இலங்கை மக்களின் வாழ்க்கை முறை பற்றி 1921 இல் வெளியான இன்னொரு நூல் “கிழக்கிலிருந்து கதைகள்” (Stories of the East). இந்த நூலில் வெளியான மூன்று சிறு கதைகள்

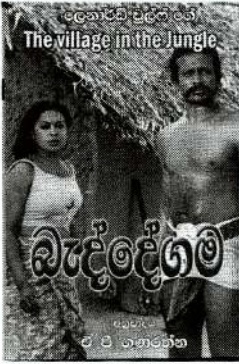
4. Handy Perinbanayagam - A Memorial Volume : Jaffna Youth Congress and Selections from His Writings and Speeches

“நிலவொளி சொன்ன கதை” (A Tale Told by Moonlight) “முத்துக்களும் பன்றியும்” (Pearls and Swine)> “இரு பிராமணர்கள்” (The Two Brahmans) இலங்கையைக் கதைக்காளங்களாகக் கொண்ட கதைகள். இதில் “இரு பிராமணர்கள்” என்கிற சிறுகதை யாழ்ப்பாண சமூகத்து சாதியத்தையும், சீதனத்தையும் சாடும் சிறுகதை. அதில் பிராமணர், முக்குவர், அம்பட்டர், கரையார் போன்ற சாதியினர் குறிப்பிடப்படுகின்றனர். “நிலவொளி சொன்ன கதை” ஒரு ஆங்கிலேய எழுத்தாளருக்கும் சிங்கள பாலியல் தொழிலாளிக்கும் இடையில் நிகழும் உறவு பற்றிய கதை. “முத்துக்களும் பன்றியும்” என்கிற கதையானது ஏகாதிபத்தியத்தை விளக்குகின்ற கதையாக அமைகிறது.

இந்த மூன்று சிறுகதைகளையும் 1962 இல் வெளியான “இலங்கை நாட்குறிப்பு” (Diaries in Ceylon 1908-1911) என்கிற நூலின் இறுதியில் மீள இடம்பெறச் செய்திருந்தார். அவர் ஹம்பாந்தோட்டையில் நீதிபதியாக பணியாற்றிய காலத்தில் அவர் எழுதி வைத்த குறிப்புகளையும், தீர்ப்புகளையும் ஆதாரமாகக் கொண்டு பிரபாத் டி சில்வா எழுதிய “இலங்கையில் நீதிபதியாக லெனார்ட் வுல்ஃப்” (“Leonord woolf as a judge in Ceylon” M. C. W. Prabhath de Silva) என்கிற நூலும் ஏராளமான தகவல்களைக் கொண்டது.

லெனார்ட் அவரது பிறப்பிலிருந்து 1904 வரையான இங்கிலாந்து வாழ்க்கையைப் பற்றிய சுயசரிதை நூலை 1960 இல் எழுதினார் அதற்கு “Sowing” (விதைத்தல்) என்று பெயரிட்டார். அதன் பின்னர் 1961இல் “Growing” (வளர்ச்சி) என்கிற பெயரில் சுயசரிதையானது இலங்கையில் அவர் வாழ்ந்த 1904-1911 காலத்தைப் பற்றி எழுதிய சுயசரிதை. இந்த நூலும் சிங்களம் உள்ளிட்ட பல மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு நூலாக வெளிவந்துள்ளது. இலங்கை பற்றி ஆராயும் பலரும் இவரின் இந்த நூல்களைக் கையாண்டு வருகின்றனர். 1969 வரையான எஞ்சிய காலத்தைப் பற்றியும் இரு நூல்கள் அதன் பின்னர் வெளிவந்துள்ளன. அவரது ஐந்து சுயசரிதை நூலின் பக்கங்களும் சேர்த்து 1100 பக்கங்கள் ஆகிறது. இறுதியான இலங்கை வருகை பற்றிய விடயத்தையும் உள்ளடக்கிய அவரது ஐந்தாவது சுயசரிதை நூலை (The Journey not the arrival matters) முடித்துவிட்டு எழுத்துப் பிழை சரிபார்த்து முடியாத நிலையில் தான் லெனார்ட் வுல்ஃப் மரணம் தழுவிக் கொண்டது. அவர் இறந்து இரண்டு மாதங்களின் பின் அது வெளிவந்தது. 20 முக்கிய நூல்களையும் 5 சுயசரிதை நூல்களையும் அவர் வெளியிட்டிருந்தார்.

28.08.1908 - 20.05.1911 வரையான காலப்பகுதியில் அவர் அம்பாந்தோட்டை அரசாங்க அதிபராக பணிபுரிந்த காலத்தில் சிங்கள சமூகத்தின் அனைத்து மட்டங்களிலும் கிடைத்த தொடர்பும், அனுபவமும் அவருக்கு அச்சமுகம் பற்றிய ஆழமான அறிவைக் கொடுத்திருந்தது.

அவரின் “The Village in the Jungle” “பெத்தேகம்” என்கிற பெயரில் எடுத்த திரைப்படமாக எடுக்கப்பட்டது

இலங்கையில் இருந்து நாடு திரும்பியதன் பின்னர் அவர் ஒரு சமூக, அரசியல் ஆய்வாளராகவும், சிந்தனையாளராகவும், பதிப்பாளராகவும் உலகளவில் பிரபல்யமானார். காலனித்துவத்துக்கும், ஏகாதிபத்தியத்துக்கும் எதிரான கருத்து நிலை இலங்கையில் இருக்கும் போது லெனார்ட்டுக்கு வளர்ந்திருந்தது. அப்போதே உலக காப்பரேட்டுக்களின் வளர்ச்சி எவ்வாறு நவ காலனித்துவ நிலையைத் தோற்றுவிக்கும் என்கிற ஆய்வை நூலாக வெளிக்கொணர்ந்தார்.

அரை நூற்றாண்டுக்குப் பின் செய்த விஜயம்

1960ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி 16 அன்று அவர் கிட்டத்தட்ட 50 வருடங்களின் மீண்டும் இலங்கையில் அவரது நினைவுகளை மீட்க வந்தார். அப்போது அவரது வயது 81ஐக் கடந்திருந்தது. அவரை அன்றைய பிரதமர் டபிள்யூ தவறாநாயக்கவும், கவர்னர் ஜெனரல் சேர் ஒலிவர் குணதிலக்கவும் உத்தியோகபூர்வமாக வரவேற்பளித்தார்கள். உடல் சற்று தளர்ந்த நிலையில் ஒரு உதவியாளரையும் கூடவே அழைத்து வந்திருந்தார். தான் பணியாற்றிய இடங்களுக்கும், தான் சுற்றித் திறந்த இடங்களுக்கும் சென்று மாற்றங்களைக் கண்டார். அவர் விருப்பப்படி அவர் சுற்றித் திரிவதற்கு தேவையான வசதிகளுடன் சில அதிகாரிகளையும் அனுப்பியவர் அன்றைய அம்பாந்தோட்டை அரசாங்க அதிபராக இருந்த சங்கரபிள்ளை கதிர்காமநாதன் என்பவர். அவரது விஜயத்தின் போது அவர் கூடவே அவருடன் சுற்றித் திருந்து குறிப்புகளை எடுத்தவர் பிரபல சிங்கள பத்திரிகையாளர் விஜேசிங்க பெலிகல்ல என்பவர். லெனார்ட்டுடன் பயணித்த அவருடன் பகிர்ந்தவற்றை அன்றைய லேக் ஹவுஸ் நிறுவனத்தால் வெளியிடப்பட்ட “ஜனதா” என்கிற பத்திரிகையில் தொடராக எழுதி வெளியிட்டார். பின்னர் 30 வருடங்களின் பின்னர் 1992இல் அந்த கட்டுரைத் தொகுப்பாக அவருக்கு

விருது வழங்கப்பட்டது. 51995ஆம் ஆண்டு அந்த தொகுப்பு “லெனார்ட் வுல்புடனான பயணம்” என்கிற தலைப்பில் நூலாக வெளிவந்தது. அதன் பின்னர் 2005இல் “லெனார்ட் வுல்பின் கண்டி வகிபாகம்” என்கிற பெயரில் இன்னொரு நூலையும் அவர் வெளியிட்டார். அந்த நூலில் உள்ள சில சுவாரஷ்யமான சில தகவல்களைத் தருகிறேன்.

“50 வருடங்கள் என்பது அரை நூற்றாண்டு. இந்த அரை நூற்றாண்டில் அம்பாந்தோட்டையில் எந்த முன்னேற்றத்தையும் காண முடியவில்லை. 800 ஏக்கரைக் கொண்ட புந்தல பகுதி சிறந்த உட்பளமாக ஆக்கியிருக்கலாமே ஏன் இன்னமும் அப்படியே இருக்கிறது ஏன் என்று அவர் கேட்ட போது அருகில் இருந்த சிவில் அதிகாரி “புந்தல, நெதிங்வில பிரதேசங்கள் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் வாழும் இடமாகத் தானே அழைக்கப்படுகிறது ஐயா, அரச சபையில் இருக்கும் நிலப்பிரபுத்துவ தலைவர்கள் இவற்றைச் செய்ய தயாரில்லை”

“புத்தர் சாதியத்துக்கு எதிராக உபதேசம் செய்தவர். ஆனால் பௌத்த இலங்கை சாதியத்தால் பிளவுற்றிருக்கிறது. வடக்கிலும் மோசமான சாதிய ஒருக்குமுறை நிலவுகிறது. கோவிலுக்குள் நுழைய கூட தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு அனுமதியில்லை. நான் யாழ்ப்பாணத்தில் பணியாற்றிய போது பெரும் சர்ச்சைகளே உருவாகியிருந்தது.

இது போன்ற நிலப்பிரபுக்களால் தான் ரொபர்ட் பிரவுன்ரிக் கண்டியை கைப்பற்றினார். பிலிமத்தலாவ, மருகல்லே, எவெலபொல போன்ற பிரபுக்கள் தான் கண்டி ராஜ்ஜியத்தைக் காட்டிக் கொடுத்தார்கள்.

நான் கண்டியில் பணியாற்றிய காலத்தில் கண்டிய நிலப்பிரபுக்களிடம் அடிமைபோல சேவகம் புரிந்த பலர் குனிந்து கும்பிடு போட்டுக் கொண்டே உள்ளே வருவதைக் கண்டிருக்கிறேன். வடக்கிலும் முதலி, முகாந்திரம் மார்களின் போக்கையும் நான் அறிவேன். நான் சிவில் பணியில் இருந்து ஓய்வு பெற்றதே இது போன்ற விடயங்களை சுதந்திரமாக உலகத்துக்கு வெளியிடுவதற்காகத்தான். இந்த 50 வருடங்களாக இதைத்தான் செய்து கொண்டிருக்கிறேன்.” என்று கூறியவர், இன்னொரு சந்தர்ப்பத்தில் “1956இல் சிங்களத்தை அரச கரும மொழியாக ஆக்கிவிட்டார்கள் அல்லவா” என்று கேட்டிருக்கிறார். தொடர்ந்தும் அவர் பேசிக்கொண்டிருந்த போது,

அது பற்றி இங்கிலாந்தில் வெளியான சில பத்திரிகைகள் “இலங்கையால் இனிமீள முடியாது”, “சிங்களத்தை 24 மணி நேரத்தில் அரச மொழியாக ஆக்குவதை விட இன்னொரு அரசியல் தற்கொலை இருக்க முடியாது”. “பதவியைக் கைப்பற்ற சிறந்த

5. லெனார்ட் வுல்ப் மீண்டும் வந்தார் - குமுது குணரத்ன

ஏணி", "மொழி ஏணி வசதியாக இருந்தாலும் ஏற முடியாது", மொழியையும், மதத்தையும் பிரயோகித்து அதிகாரத்துக்கு வரத் துடிக்கும் மகா முதலியின் ஒக்ஸ்போர்ட் புத்திரன்" என்று எழுதின."

"நான் இலங்கையின் மீது மிகுந்த அக்கறையானவன். இலங்கை பற்றிய செய்திகளை ஆரம்பத்திலிருந்தே சேகரித்து வந்தேன். நான் எழுதியவற்றுக்கு அவற்றைப் பயன்படுத்தியிருக்கிறேன். இலங்கையோடு தொடர்பற்ற பல பிரமுகர்களுடன் நான் தொடர்பிலிருந்தேன். கடிதப் பரிமாற்றங்களையும் செய்து வந்தேன்.

"பொன்னம்பலம் சகோதரர்களை இங்கிலாந்தில் கேம்பிரிட்ஜ் பல்கலைக்கழகத்தில் கற்றுக் கொண்டிருந்த காலத்திலிருந்தே நான் அறிவேன். பொன்னம்பலம் அருணாச்சலம், ராமநாதன் போன்ற இலங்கைத் தமிழ் கல்விமான்களால் தான் நான் யாழ்ப்பாணத்தில் சேகவையாற்ற ஆர்வம் கொண்டேன். அவர்கள் சிறந்த மனிதர்கள் என்று கூற முடியும். அது போல ஆனந்த குமாரசுவாமியும் எனது நட்புக்குரியவர். இலங்கையின் வடபகுதி தமிழ் குடும்பங்களிலிருந்து உலகின் சிறந்த கல்விமான்கள் உருவாகியிருக்கிறார்கள். பொன்னம்பலம் சகோதரர்களின் மாமனார் சேர் முத்துகுமாரசுவாமி லண்டனிலும், பாரிசிலும் மிகவும் அறியப்பட்ட பிரமுகராக அறியப்பட்டிருந்தார். ஆனந்த குமாரசுவாமி என்னைப் போன்றே பின்னர் தன்னை பல எழுத்துப் பணிகளில் ஈடுபடுத்திக் கொண்டார்.. என் காலத்தைச் சேர்ந்த இவர்களில் பலரை நான் நேரில் சந்தித்திருக்கிறேன். அவர்கள் இனவாத ரீதியில் நடந்துகொண்டதில்லை. சிறந்த இலங்கையர்களாக இருந்திருக்கிறார்கள். அரசியல், கலை, இலக்கியம் போன்றவற்றை அவர்கள் இலங்கையர்களாக இலட்சியத்துடன் வெளியுலகுக்கு எடுத்துச் சென்றார்கள். நான் இதனைக் கூறுவது ஏனென்றால் 1956இல் இலங்கையில் அரசு மொழியாக சிங்களத்தை சட்டமாகியதன் மூலம் இலங்கையின் சுதந்திரத்துக்காக போராடிய சிரேஷ்ட இனமொன்றுக்கு தெரிந்தே செய்த அநியாயம் என்பதை சுட்டிக் காட்டத்தான்." என்றார்

"எனது 8 வருடகால சேவையின் போது அதிர்ஷ்டவசமாக வடக்கிலும், மத்திய பகுதியிலும், தெற்கிலும் கடமையாடியிருக்கிறேன். என்னால் முழு இலங்கையையும் காண முடிந்தது. "

இப்போதெல்லாம் அம்பாந்தோட்டை துறைமுகம் பற்றி நிறையவே பேசப்படுகிறது. சிங்களக் கட்டுரைகள் பலவற்றில் லெனார்ட் வல்ஃப் பற்றியும் பிரஸ்தாபிக்கிறார்கள். மேற்படி நூலில் அம்பாந்தோட்டை துறைமுகம் பற்றி லெனார்ட் வல்ஃப் கூறியது.

"1910 இல் அம்பாந்தோட்டையில் ஒரு துறைமுகத்தின் அவசியத்தைப் பற்றி பரிந்துரைத்தேன். எங்கள் காலத்தில் கொலும்பில் இருந்து வரும் பொருட்கள்

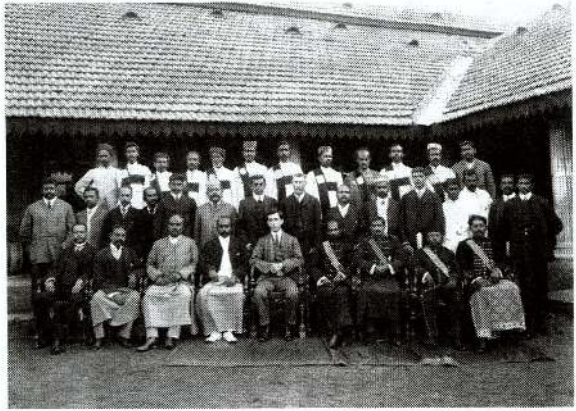
மேலாடை இன்றி
அரைகுறையுடன் ஒரு
சமூகத்தை வைத்திருப்பது
அநாகரிகமானது. கண்டிப்
பகுதியிலும், கரையோரப்
பகுதிகளிலும் தாழ்த்தப்பட்ட
ஆண்கள் ஒரு பணியனைக்
கூட அணிவது
மறுக்கப்பட்டிருப்பது
வேதனைக்குரியது”

கப்பலின் மூலம் தான் வந்து சேர்ந்தன. அது மலிவும்,
இலகுவும்.

அம்பாந்தோட்டை துறைமுகத்தை முழுமையாக
கட்டியமைப்பதற்கான வாய்ப்புகளையும், தேவையையும்,
அதற்கான திட்டத்தையும் ஒரு அறிக்கையாக அனுப்பியது
பற்றிய விபரமாக அவர் விளக்கியதையும் அந்த நூலில்
இடம்பெற்றுள்ளன.

அவரை அழைத்துச் சென்ற வருவாய் அதிகாரி
விதானாச்சியிடம் சதா குறிப்புகளை எடுத்துக்
கொண்டிருக்கும் இந்த இளைஞன் யார் என்று அந்த
நூலின் ஆசிரியர் விஜேசிங்க பெலிகல்லைவப் பார்த்து
கேட்ட போது இவர் எனக்கு உதவியாக இருக்கும் நண்பர்
எனது பிரதேசமான தங்கல்ல பகுதியின் நிருபராக
இருக்கிறார் என்றது, விஜேசிங்கவைப் பார்த்து லெனார்ட்
“ஹா... ஹா... அப்படியா? சரி அப்படியென்றால் நான் சில
ஆலோசனைகளைச் சொல்கிறேன்” என்று கூறி,

“எழுத கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்றால்
முதலில் பத்திரிகை ஒன்றுடன் தொடர்புற வேண்டும்.
பத்திரிகையின் மூலம் தான் திறமையானவர்கள்
உருவாகிறார்கள். நானும் ஒரு பத்திரிகையாளனாக
தொடங்கியிருக்க வேண்டும். இலகையில் இருந்து
சென்றதும் நான் எழுத ஆரம்பித்து விட்டேன். ஆனால்
அது உடனடி வெற்றியைத் தரவில்லை. முதலில் “விவேக
இன் த ஜங்கிள்” நூலை எழுதி வெளியிட்டேன். ஆனால்
இங்கிலாந்தில் எனது நூலை கண்டுகொள்ளவில்லை.
எழுதுபவர்கள் முதலில் ஒரு பத்திரிகையுடன்
தொடர்புகொண்டிருக்க வேண்டியதன் மிகவும் அவசியம்.
வாசகர்களிடம் செல்வதற்கான சரியான குறுக்கு வழி
அது தான். மக்கள் புதுமையை விரும்புவார்கள்.
எழுத்தாளனாக வேண்டுமெனில் முதலில் சிறந்த
பத்திரிகையாளனாக வேண்டும் என்பதை எனக்கு வறியு
கிளிப்பர்ட் தான் முதலில் அறிவுறுத்தினார்....

தொழிற்கட்சியின்
கொள்கை வகுப்பு
விடயத்தில் தலையாய
பாத்திரத்தை வகித்த
லெனார்ட்டால்
முன்வைக்கப்பட்ட
சமஷ்டித் தீர்வு யோசனை
ஏன் இறுதியில்
கிடப்பில் போடப்பட்டது
என்று வினவுகிறார்
இலங்கைக்கான
முன்னாள் ஈ.நா.
மனித உரிமைகள்
ஆணையகத்தின்
இலங்கைக்கான பிரதிநிதி
வில்லியம் கிளாரன்ஸ்
தனது கட்டுரையொன்றில்

நான் இலங்கையை விட்டுச் சென்றதே எனது
வாழ்நாள் காலம் முழுவதும் எழுத வேண்டும் எனும்
குறிக்கோளுடன் தான். " என்று கூறுகிறார் அவர்..

விஜேசிங்க பெலிகல்லவின் நூலில் லெனார்ட் கூறிய
ஒரு விடயம் இது.

"அம்பாந்தோட்டையில் இருந்த தாழ்த்தப்பட்ட
பெண்கள் தமது மார்க்பை மறைக்க மேலாடை அணிய
வழிவிடும்படி என்னிடம் கேட்டார்கள். சிகப்பு ஓரத்தைக்
கொண்ட மார்க்புக் கச்சையை அணியும்படி நான்
ஆணையிட்டபோது உயர் சாதியினர் அதற்கும் எதிர்ப்பு
தெரிவித்தார்கள். அது தான் நிலைமை. மேலாடை
இன்றி அரைகுறையுடன் ஒரு சமூகத்தை வைத்திருப்பது
அநாகரிகமானது. கண்டிப் பகுதியிலும், கரையோரப்
பகுதிகளிலும் தாழ்த்தப்பட்ட ஆண்கள் ஒரு பணியனைக்
கூட அணிவது மறுக்கப்பட்டிருப்பது வேதனைக்குரியது"

இந்த நிகழ்ச்சி பற்றி சற்று விரிவாக அவரது
அம்பாந்தோட்டை நாட்குறிப்பில் 07.09.1909 அன்று
நிகழ்ந்ததாகக் குறிப்பிடுகிறார்.

ஹம்பாந்தோட்டையில் பணியாற்றிய காலத்தில்
கச்சேரிக்கோ, நீதிமன்றத்துக்கோ வருபவர்களை
அவர்கள் எந்த பிரதேசங்களைச் சேர்ந்தவர்கள்

என்பதை அவர்களின் உருவ அமைப்பில் இருந்து அடையாளம் காணும் அளவுக்கு நான் ஆற்றலையும் அனுபவத்தையும் பெற்றிருந்தேன் என்கிறார் தனது Growing நூலில்.

யாழ் சாதியத்தால் துரத்தப்பட்ட லெனார்ட்

யாழ்ப்பாணத்தில் அவர் இரண்டரை வருடங்கள் பணிபுரிந்த காலத்தில் யாழ். மக்கள் அவரை வெறுத்தார்கள். சாதித் திமிர் அதிகமாக வேர் கொண்டிருந்த யாழ்ப்பாணத்தில் லெனார்ட் வுல்ஃப் (Leonard Woolf) யாழ்ப்பாணத்தில் அரசாங்க அதிபராகப் பணியாற்றிய போதும் அவர் அங்கிருந்த யாழ். வெள்ளாள எதிர்ப்பின் காரணமாகத் தான் யாழ்ப்பாணத்தை விட்டு வெளியேற வேண்டி நேரிட்டது. லெனார்ட் நேர்மையானவர் மட்டுமல்ல தொழிலில் கண்டிப்பானவரும். அதற்கான சான்றுகள் பலவற்றை அவரது நாட்குறிப்புகளில் காணலாம்.

யாழ்ப்பாண தமிழ் சங்கம் தமது உறுப்பினர் ஒருவரை அறைந்ததாக பொய்க் குற்றச்சாட்டு சமத்தி அவரை துரத்த முயற்சித்தது.

ஒரு நாள் யாழ்ப்பாணக் கச்சேரியில் பிராமண சாதியைச் சேர்ந்த கிளாக்கர் ஒருவர் ஏற்கெனவே எச்சில் துப்ப வேண்டாம் என்று அறிவித்தல் பலகை போடப்பட்டிருந்தும் உதாசீனம் செய்தபடி வரவேற்பறைத் தரையில் எச்சில் துப்பி அசுத்தப்படுத்திவிட்டதைப் பார்த்த லெனார்ட் அவரையே தரையைச் சுத்தப்படுத்துமாறு கண்டிப்புடன் பணித்துவிட்டார். அங்கு தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் மத்தியில் அவரே தரையைச் சுத்தப்படுத்த வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டதையிட்டு தனக்கு பெரிய அவமானத்தை ஏற்படுத்தி விட்டதாகக் கருதினார். இந்த விவகாரம் அன்றைய ஆளுநர் வரை கொண்டு செல்லப்பட்டது. ஆளுநர் முன் அவர் தன்னிகை விளக்கமளிக்க நேரிட்டது. அதுபோல சிலர் தமது பணியில் ஒழுக்கமின்மை காரணமாக பணி நீக்கத்தையும் செய்திருக்கிறார். வுல்பின் இத்தகைய கண்டிப்பான நடவடிக்கைகளால் அவர் யாழ்ப்பாணத்தில் நிலைக்க முடியவில்லை. அவர் யாழ்ப்பாணத்தவர்களைப் பற்றி சிறப்பாக தனது குறிப்புக்களில் எழுதவுமில்லை.

ஆனால் தான் தன்னை ஒரு ஏகாதிபத்தியவாதி என்பதை யாழ்ப்பாணத்தில் தான் அடையாளம் கண்டதையும் சுயவிமர்சனம் செய்துகொள்கிறார் லெனார்ட் தனது நாட்குறிப்பில்.

“முதலில் ஒரு அரசியல் அப்பாவியாக இருந்தேன். பின்னர் நான் என்னை அடையாளம் கண்டுகொண்டேன். எனது நிலையானது ஒரு சாம்ராஜ்ஜிய உருவாக்கத்தை மேற்கொள்பவனாகவும் ஏகாதிபத்தியவாதியாகவும் இருக்கிறேன்

என்பதை உணர்ந்துகொண்டேன். ஆரம்பத்தில் அதை நான் விரும்பியேற்றிருந்தேன். ஆனால் பின்னர் நான் காலனித்துவத்தையும், ஏகாதிபத்தியத்தையும் எதிர்ப்பவனாக ஆனேன்” என்கிறார்.

மன்னாரில் ஆழ்கடல் முத்துக்குளிப்புக்கான அனுமதியை 15.02.1906 அன்று லெனார்ட் வழங்கிய போது முப்பதாயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட ஆசிய நாட்டவர்கள் வந்தார்கள் என்றும் 4000 அரேபியர்களும் 4000 தென் இந்தியர்களும் 473 படகுகள் வந்ததாக குறிப்பிடுகிறார்.

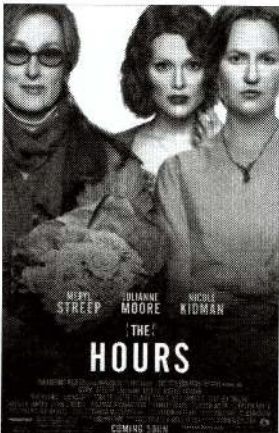
இலங்கைக்கு “சமஷ்டி” சிபாரிசு

1915 கண்டியில் நிகழ்ந்த சிங்கள — முஸ்லிம் கலவரத்தைத் தொடர்ந்து அது பற்றிய விசாரணைகளை நடத்தும்படி கோரி 1916இல் லண்டன் வந்த தூதுக்குழுவினர் லெனார்டையும் சந்தித்தார்கள். அவர் ஆங்கிலேயர்கள் அங்கு நடத்திய அடக்குமுறையை எதிர்த்து கண்டித்ததுடன் அந்த இலங்கைத் தூதுக்குழுவுக்கும் உதவிகளை செய்தார். முதலாவது உலக யுத்த காலத்தில் தொழிற் கட்சியின் சர்வதேச மற்றும் குடியேற்றவாத விடயங்கள் சம்பந்தமாக ஆலோசனைக் குழுக்களின் செயலாளராகவும் இருந்துள்ளார் தொழிற் கட்சி அதற்கான பாராளுமன்ற ஆலோசனைக் கமிட்டி ஒன்றை உருவாக்கி இருந்தது. ஏறத்தாள 25 வருடங்கள் அந்த கமிட்டிக்கு தலைமை தாங்கினார் லெனார்ட். பிரிட்டிஷ் இடதுசாரிகள் இது தொடர்பில் தமது மூலோபாய நிலைப்பாடுகளை எடுப்பதில் லெனார்ட் முக்கிய பாத்திரமாற்றினார். தொழிற்கட்சியின் இலங்கைக்கான நிபுணராக அவர் இயங்கினார். இலங்கை மட்டுமல்ல இந்தியா தொடர்பிலும் அந்த கமிட்டியின் மூலம் பல அரசியல் அழுத்தங்களை தொழிற்கட்சிக்கு ஊடாக அவர் பிரயோகித்தார். 1926ஆம் ஆண்டு இலங்கையர் கோரும்

சாதித் திமிர் அதிகமாக
வேர் கொண்டிருந்த
யாழ்ப்பாணத்தில்
லெனார்ட் வல்ஃப்
(நெழுவெசன நுழுவடக)
யாழ்ப்பாணத்தில் அரசாங்க
அதிபராகப் பணியாற்றிய
போதும் அவர் அங்கிருந்த
யாழ். வெள்ளாள
எதிர்ப்பின் காரணமாகத்
தான் யாழ்ப்பாணத்தை
விட்டு வெளியேற வேண்டி
நேரிட்டது.

மன அழுத்தத்தில் இருந்து தன்னால் மீள முடியவில்லை என்றும் கணவர் லெனார்ட்டுக்கு உருக்கமான கடிதத்தை எழுதி வைத்து விட்டு 18.04.1941 அன்று வீட்டுக்கருகாமையில் உள்ள ஆற்றில் தான் அணிந்திருந்த மேற்கோர்ட்டில் ஏராளமான கற்களை செருகிக்கொண்டு சென்று விழுந்து அமிழ்ந்து தற்கொலை செய்து கொண்டார்.

சுயாட்சியை வழங்க வேண்டும் என்று ஆலோசனைக் கமிட்டிக்கு ஊடாக பரிந்துரைத்தார்.

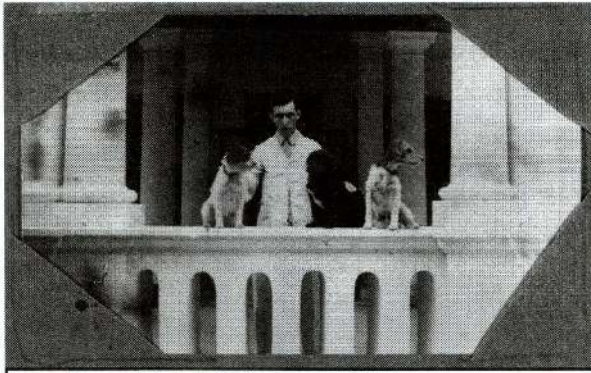
1938இல் அவர் இலங்கைத்தீவுக்கு சுவில் பாணியிலான சமஷ்டித் தீர்வே பொருத்தமானது என்றும் இரு பிரதான இனங்களுக்கும் இடையிலான சிக்கலை சரிசெய்ய அதுவே சிறந்த வழிமுறை என்றும் இங்கிலாந்தில் தொழிற்கட்சிக்கு விரிவாக பரிந்துரைத்தார். தொழிற்கட்சியின் கொள்கை வகுப்பு விடயத்தில் தலையாய பாத்திரத்தை வகித்த லெனார்ட்டால் முன்வைக்கப்பட்ட சமஷ்டித் தீர்வு யோசனை ஏன் இறுதியில் கிடப்பில் போடப்பட்டது என்று வினவுகிறார் இலங்கைக்கான முன்னாள் ஜ.நா.மனித உரிமைகள் ஆணையகத்தின் இலங்கைக்கான பிரதிநிதி வில்லியம் கிளாரன்ஸ் தனது கட்டுரையொன்றில், 6

பிரித்தானியாவில் தொழிற்கட்சி 1945இல் பதவியேற்றிருந்த காலத்தில் தான் இலங்கைக்கு சுதந்திரம் வழங்கப்பட்டது என்பதும் கவனிக்கத்தக்கது.

மனைவி வேர்ஜினியாவின் தற்கொலை

லெனார்ட் 1912ஆம் ஆண்டு பிரபல எழுத்தாளரான வேர்ஜினியாவை (Adeline Virginia Woolf (25.01.1882 – 28.03.1941) மணமுடித்தார். இருவரும் சேர்ந்து ஹோகார்த் (Hogarth Press) என்கிற பதிப்பகத்தை 1917 ஆம் ஆண்டு உருவாக்கி அதன் மூலம் பல நூல்களை வெளிக்கொணர்ந்தார்கள். வேர்ஜினியாவும் லெனார்டும் கையால் இயக்கப்படும் ஒரு சிறிய அச்சியந்திரம் ஒன்றை வாங்கி அந்த அச்சகத்தை நிறுவினர். 1917–1946 காலப்பகுதிக்குள் மாத்திரம் 527 தலைப்புகளில் நூல்களை வெளியிட்டது அந்த பதிப்பகம். வேர்ஜினியா 20ம் நூற்றாண்டின் நவீனத்துவ எழுத்தாளர்களுள் மிக

6. Woolf and Bandaranaike: The Ironies of Federalism in Sri Lanka by William Clarence (Former UNCHR representative in Sri Lanka) – The Island – 24.11.2001

யாழ்ப்பாணத்தில் பணிபுரிந்த காலத்தில்

முக்கியமானவர்களாகக் கருதப்படுகிறார். பல கட்டுரைகளையும் நாவல்களையும், சிறுகதைத் தொகுப்புகளையும், பலரது சுயசரிதைகளையும் எழுதியவர் வேர்ஜினியா. வேர்ஜினியா கடும் மன அழுத்தத்தால் பாதிக்கப்பட்டிருந்த வேளை தனது நேரத்தில் பெரும்பகுதியை அவிருக்காகவே செலவு செய்தார்.

வேர்ஜினியா அதிக மன அழுத்தத்தின் காரணமாக தற்கொலை செய்து கொண்டார். மன அழுத்தத்தில் இருந்து தன்னால் மீள முடியவில்லை என்றும் கணவர் லெனார்ட்டுக்கு உருக்கமான கடிதத்தை எழுதி வைத்து விட்டு 18.04.1941 அன்று வீட்டுக்கருகாமையில் உள்ள ஆற்றில் தான் அணிந்திருந்த மேற்கோர்ட்டில் ஏராளமான கற்களை செருகிக்கொண்டு சென்று விழுந்து அமிழ்ந்து தற்கொலை செய்து கொண்டார். 29 வருட கால வேர்ஜினியா – லெனார்ட் இல்லற வாழ்க்கை முடிவுக்கு வந்தது.

அதற்கு முன்னர் பல தடவைகள் வேர்ஜினியா தற்கொலைக்கு முயன்றவர். அவரது தற்கொலை பற்றியே பல நூல்களும், பல கோணங்களில் ஆராயப்பட்ட ஆய்வுக் கட்டுரைகளும் ஏராளமாக வெளிவந்துள்ளன. வேர்ஜினியா தனது தாயின் இரண்டாவது கணவரின் புதல்வர்கள் இருவரால் (அரைச் சகோதரர்களால்) சிறுவயதில் (6-7 வயதிருக்கும் போதே) பல வருடங்களாக பாலியல் துஷ்பிரயோகத்துக்கு உள்ளாகியிருந்தது பற்றி வேர்ஜினியா வெளியிட்டிருந்த கருத்துக்களையும் இத்தகைய ஆய்வுகளுக்கு பயன்படுத்தினர்.⁷ வேர்ஜினியா வுல்ஃப்பின் கதையை வைத்து 2002 ஆண்டு வெளியான “மணித்தியாலங்கள்” (The Hours) என்கிற திரைப்படம் 9 ஒஸ்கார் விருதுகளுக்கு பரிந்துரைக்கப்பட்டு வேர்ஜினியாவாக நடித்த நிகோல் கிட்மன் சிறந்த நடிகையாக ஒஸ்கார் விருது பெற்றார்.

7. Virginia Woolf's History of Sexual Victimization: A Case Study in Light of Current Research - Lucia C. A. Williams

லெனார்ட் வுல்ஃப் 1908 பெப்ரவரி மாதம் இலங்கையில் தற்கொலை செய்து கொள்ள முயற்சி செய்தார் என்று அவர் ஸ்ட்ராச்சி (G.F.Strachey) என்கிற நண்பருக்கு எழுதிய கடிதத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார் என்பது இன்னொரு உப குறிப்பு.8

வேர்ஜினியா 1927 இல் எழுதிய நாவல்களில் “To the lighthouse” (கலங்கரை விளக்கத்துக்கு) என்கிற நாவல் 20ஆம் நூற்றாண்டின் தரம்வாய்ந்த 100 நாவல்களில் ஒன்றாக கருதப்படுகிறது. 1926இல் அவர் புத்தகம் வாசிப்பது எப்படி? (How Should One Read a Book?) என்கிற தலைப்பில் எழுதிய சுவாரஸ்யமான கட்டுரை இன்றும் பலரால் கொண்டாடப்படும் கட்டுரைகளில் ஒன்று.

இத்தனைக்கும் உலகப் புகழ் பெற்ற நவீன மனநல மருத்துவத்தின் தந்தை என்று கொண்டாடப்படும் சிக்மண்ட் பிராய்டின் நேரடி நட்பில் இருந்தவர் வேர்ஜினியா.9 அந்த நேரத்தில் பிராய்டின் பல உளவியல் நூல்களை வெளியிட்டதே லெனார்ட் — வேர்ஜினியா ஆகியோர் நடத்திய வேறாகார்த் பதிப்பகம் தான். ஜேர்மன் நாசிகளால் பிராய்டின் நூல்கள் தேடித்தேடி எரிக்கப்பட்ட வேளையில் வேறாகார்த் பதிப்பகம் தொடர்ச்சியாக பிராய்டின் நூல்களையும் உளவியல் திறனாய்வு (Psycho-Analysis) என்கிற சஞ்சிகையையும் தொடர்ச்சியாக வெளியிட்டது. லெனார்ட் கூட உளவியல் பற்றிய கட்டுரைகளையும் நூல்களையும் எழுதியிருக்கிறார்.

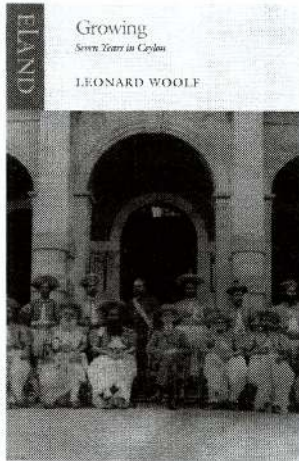
வேர்ஜினியாவின் இறப்பின் பின்னர் லெனார்ட் தனது நண்பனின் சகோதரியும் புலமையாளருமான ட்ரெக்கியுடன் (Trekkie) நீண்ட கால காதல் உறவுடன் வாழ்ந்து வந்தார்கள். அவரது கணவரும் ஒரு கட்டத்தில் அந்த உறவை ஏற்றுக்கொண்டிருந்தார். அவர்களுக்கு இடையில் பாலியலுறவு இருக்கவில்லை. ஆனால் இருவருடனும் ட்ரெக்கி வாழ்ந்து வந்தார். இது பற்றிய விபரங்களை “வேர்ஜினியாவுக்குப் பின்னரான லெனார்ட் வுல்பின் வாழ்க்கை” (Leonard Woolf: Life After Virginia Rebecca Beatrice Brooks)10 என்கிற கட்டுரை அலசுகிறது.

லெனார்ட் வுல்ஃப் 1907இல் காண வந்த அவரது தங்கை பெல்லா சிட்னி இலங்கையில் அப்போது பேராசனான பூங்காவின் பிரதி இயக்குனராக இருந்த ரொபர்ட் ஹீத் லொக் (Robert Heath Lock) என்பவரை 1910இல் திருமணம் செய்து கொண்ட போதும் அவர் ரொபர்ட் 1915இல் மரணமானார். அதன் பின்னர் இலங்கையில் விவசாய திணைக்களத்தில் அதிகாரியாக பணியாற்றியிருந்த தொம் சௌதோர்ன் (Tom Southorn) என்பவரை 1924இல் திருமணம் செய்துகொண்டார். (அவர் பின்னர் ஹொங்கொங்குக்கான காலனித்துவ செயலாளராக பதவி வகித்தவர்) அவரும்

8. Monk's House Papers, Sussex Univ. Woolf to G.F.Strachey, 23 Jan. 1905, 4 June 1905, 26 Feb. 1908

9. VIRGINIA WOOLF MEETS SIGMUND FREUD Canvas Issue 18 by Julia Briggs

10. Leonard Woolf: Life After Virginia Rebecca Beatrice Brooks

இலங்கைப் பற்றி சில நூல்களை எழுதியிருக்கிறார். அப்படி எழுதியவற்றும் “இலங்கையைக் காண்பது எப்படி” (How to see Ceylon) என்கிற நூல் பிரசித்தமானது.

இலங்கையின் அரசியல், நிர்வாக, இலக்கிய விடயங்களில் லெனார்ட் வுல்ஃப்பின் வகிபாகம் பெரிதாக கருதப்படுகிறது. உலக அளவில் அவரது எழுத்துக்கள் பல்லாண்டுகளாக கொண்டாடப்பட்டு வருகிறது. பல மொழிகளில் அவை கிடைக்கின்ற போதும் தமிழில் அவற்றில் எதுவும் கிடைக்காதது துரதிர்ட்டமே.

14.08.1969 தனது 88 வது வயதில் பக்கவாதத்தினால் துன்புற்று இருந்த போது இறந்தார். அவரது அஸ்தியும் அவரது மனைவி வேர்ஜினியாவின அஸ்தி புதைக்கப்பட்ட வீட்டின் பின்னால் உள்ள அதே மரத்தின் கீழ் புதைக்கப்பட்டது.

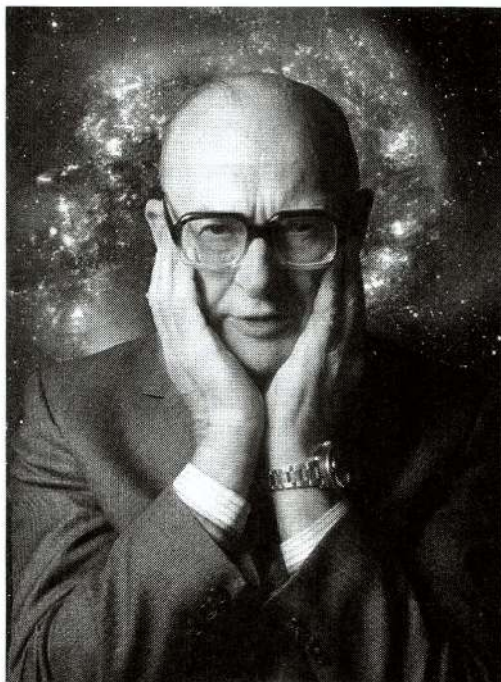
உசாத்துணை :

- The Village in the Jungle – 1913
- Woolf, Leonard (1960). Sowing: an autobiography of the years, 1880–1904. London
- Woolf, Leonard (1961). Growing: an autobiography of the years 1904–1911 (1st American ed.). New York
- Woolf, Leonard (1963). Diaries in Ceylon, 1908–1911, and Stories from the East: records of a colonial administrator. London: Hogarth Press

வீரகேசரி – 19.08.2017

என்.சரவணன் 191

ஆர்தர் சி. கிளார்க்: அறிபுனை எழுத்துலகின் ஜாம்பவான்

ஆர்தர் சி. கிளார்க் (Arthur Charles Clarke 1917 - 2008) உலகின் தலைசிறந்த அறிபுனை எழுத்தாளராக அறியப்படுபவர். இங்கிலாந்தில் பிறந்து 50 ஆண்டுகளாக இலங்கையிலேயே வாழ்ந்து தனது கண்டுபிடிப்புகளை உலகுக்கு தந்து விட்டு இலங்கையிலேயே மரணமெய்தியவர். இந்த ஆண்டு அவரது பிறந்த தின நூற்றாண்டு எட்டுகிறது.

16.12.1917ஆம் ஆண்டு கிளார்க் இங்கிலாந்தில் சொம்மர்செட் எனும் இடத்தில் பிறந்த தனது 13வது வயதிலேயே தந்தையை இழந்தவர். 4 குழந்தைகளை கொண்ட குடும்பத்தில் மூத்தவரான இவரின் தந்தை உழவராகவும், தாய் அஞ்சல் நிலையத்தில் தந்தி

தகவல் பரிமாற்றத்துக்காக
செயற்கைக்கோள்களை
உச்ச அளவில் இன்று
பயன்படுத்தப்பட்டுக்
கொண்டிருக்கிற போதும்
அந்த சிந்தனையின்
பிதாமகராக
அழைக்கப்படுபவர்
கிளார்க்.

அனுப்புனராகவும் பணிபுரிந்தனர். சிறு வயதிலேயே கற்பனை வளம் நிறைந்த கிளார்க் வானியலில் மிகுந்த ஆர்வம் ஈடுபடும் கொண்டவர்.

அவரது சிறு வயதில் அமெரிக்க அறிவியல் நூல்களை விரும்பி படித்துவருவார். பல்கலைக்கழகக் கல்வியைத் தொடருமளவுக்கு குடும்ப வசதி போதாமையால் 19 வயதிலேயே கல்வித் திணைக்களத்தில் சேர்ந்து பணியாற்றத் தொடங்கி விட்டார்.

17ஆவது வயதிலேயே இங்கிலாந்தின் கோள்களியல் கழகத்தில் சேர்ந்து பிற்காலங்களில் அதன் பொருளாளராகவும் பின்னர் தலைவராகவும் பொறுப்பு வகித்தார். 2ஆம் உலக யுத்தக் காலத்தில் தனது பணியிலிருந்து விலகி ரோயல் வான் படையில் சேர்ந்து அங்கு இலத்திரனியல் துறையில் பயிற்சிபெற்று அத்துறையிலேயே பயிற்றுவிப்பாளரானார். இங்கிலாந்தில் அப்போது இருந்த அமெரிக்க தரைக் கட்டுப்பாட்டுப் ராடார் பிரிவில் பணியாற்றியதில் கிடைத்த அனுபவம் அவரை புதினங்கள் எழுதுவதிலிருந்து அறிவியல் விடயத்தில் ஆர்வம் கொள்ள வைத்தது. அங்கிருந்தும் விலகி லண்டன் கிங்க்ஸ் கல்லூரியில் இயற்பியல், கணக்கியல் துறையில் கற்று பின்னர் வானவியல் கற்கையை முடித்தார்.

இலங்கையரானார்

புதினங்களை எழுதுவதும் அதனை அறிவியலோடு இணைத்து எழுதும் “அறிபுகை” துறைக்குள் ஈடுபாடு காட்டத் தொடங்கிய அவர் “சயன்ஸ் எப்ஸ்ட்ரேக்ட்” (Science Abstracts) எனும் சஞ்சிகையில் உதவி ஆசிரியராக சேர்ந்தார். அந்தத் துறைதான் தனது கற்பனையையும், சிந்தனையையும், அறிவியல் ஆற்றலையும் ஒன்று சேர பிரயோகித்து எழுத போதுமான வாய்ப்பை வழங்கிற்று. 1951இல் அவர் முழு நேர எழுத்தாளரானார்.

1953இல் அவர் திருமணமாகி 10 ஆண்டுகளில் மணமுறிவு செய்துகொண்டார். தனது சிந்தனையையும் கற்பனையையும் எழுதத் தேர்ந்த அமைதியான இடமாக இலங்கையைத் தேர்வு செய்து 39 வருட தாய்நாட்டு வாழ்க்கைக்கு முழுக்கு போட்டுவிட்டு 1956 இலிருந்து வாழத் தொடங்கி விட்டார். 1962இல் அவர் போலியோ நோய்க்கு ஆளாகி பின்னர் தனது எஞ்சிய வாழ்க்கையை அவர் நாற்காலி வண்டிலிலேயே கழித்தார்.

கிளார்க் இருபதாம் நூற்றாண்டு அறிபுகை எழுத்துலகின் (science fiction writers) மூன்று திரிமூர்த்திகளில் ஒருவராகக் அறியப்படுகிறார். மற்ற இருவர்கள் ஐஸாக் அசிமாவ் (Isaac Asimov), ராபர்ட் கைஹைன்லைன் (Robert u;einlein).

தகவல் பரிமாற்றத்துக்காக செயற்கைக்கோள்களை உச்ச அளவில் இன்று பயன்படுத்தப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிற போதும் அந்த சிந்தனையின் பிதாமகராக அழைக்கப்படுபவர் கிளார்க். செயற்கைக் கோள்களைப் பயன்படுத்தி உலகின் தகவல் பரிமாற்றத்தை ஓரிடத்திலிருந்து இன்னொரு இடத்துக்கு பரிமாற்றலாம் என்கிற கோட்பாட்டினை அப்போதே, 40களிலேயே எதிர்வு கூறியவர் அவர்.

பூமியிலிருந்து பார்க்கும் பொழுது வானில் ஒரே இடத்தில் இருக்குமாறு செய்மதி எனப்படும் செயற்கைக்கோள்களை அமைத்து உலகளாவிய பரப்பில் தொலைத்தொடர்புக் கருவிகளைப் பயன்படுத்தலாம் என்ற புகழ்பெற்ற அறிவியல் கருத்தை 1945-இல் முன்வைத்துவிட்டார் கிளார்க். எனவே அவரின் நினைவாக (புவிநிலை வலயம் -Geostationary orbit) புவியிடமிருந்து மாறாச் சுற்றுப்பாதைகளை கிளார்க் வலயம் என்றும் அழைப்பர்.

மனித இனம் அழிந்துவிடும் எனும் கருத்தில் அவருக்கு நம்பிக்கை கிடையாது. மனித இனம் தப்பிப் பிழைத்திட வழியைக் கண்டு பிடித்து விடும் என்பதை உறுதியாக நம்புபவர். பிரபஞ்சம் பற்றிய அவரின் கற்பனைகளை விஞ்ஞான நோக்கில் முன்வைத்ததையே அவர் செய்தார்.

விண்வெளி, வேற்றுக்கிரக வாசிகள் போன்றன பற்றி அவர் ஏராளமான அறிபுகை கதைகளை ஆக்கியிருக்கிறார். அவற்றில் கணிசமானவை திரைப்படங்களாக வெளிவந்திருக்கின்றன.

100 புத்தகங்களுக்கு ஆசிரியரான ஆர்தர் சி. கிளார்க், அறிவியல் பூர்வமான ஆதாரத்தையும் அறிவியல் கோட்பாட்டையுமே தமது எழுத்துத்துறைக்கு அதிகளவு பயன்படுத்தியவர். அவற்றில் பல தூரதிருஷ்டிமிக்க அறிவியல் எதிர்வுகூறல்கள். அவை வெறுமனே கற்பனையுடன் சுருங்கிவிடாது நடைமுறை சாத்தியமாக்கப்பட்டுள்ளன.

“சந்திரன் பூமியை
சுற்றிவருவதைப்
போல மனிதனால்
உருவாக்கப்பட்ட
பொருட்களும் ஒரு நாள்
பூமியைச் சுற்றி வரும்”

அவைகுறித்து ஆயிரக்கணக்கான ஆய்வுக்கட்டுரைகளை அவர் எழுதியிருக்கிறார். அவரது எழுத்துக்கள் உலகின் பல மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. தமிழகத்தில் கிளார்க்கின் சிறுகதைகளும் சில நூல்களும் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருப்பதை அறிய முடிகிறது.

1945ஆம் ஆண்டு பிரித்தானியாவில் வெளியான வயர்லஸ் வேர்ல்ட் என்கிற பத்திரிகையில் கிளார்க் எழுதிய கட்டுரையில் “பூமியின் குறித்த உயரத்தில் மனிதனால் உருவாக்கப்பட்ட செயற்கைக் கோள்கள் சுற்றிவரும்” என்று எழுதினார்.

“சந்திரன் பூமியை சுற்றிவருவதைப் போல மனிதனால் உருவாக்கப்பட்ட பொருட்களும் ஒரு நாள் பூமியைச் சுற்றி வரும்” என்றார். இன்று உலக தொடர்பாடல் வலைப்பின்னலே செயற்கைக் கோள்களில் தங்கியிருக்கும் அளவுக்கு அந்த எதிர்வுகூறல் மெய்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

நாம் வாழும் பூமியின் எல்லைகளுக்கு அப்பாலும்

மனிதனின் தலைவிதி விரிந்துள்ளது என்ற தூரநோக்குமிக்க கருத்தை உறுதியாக முன்னிறுத்தியவர். 1968 இல் கிளார்க் எழுதிய “எ ஸ்பேஸ் ஒடிசி” (A Space Odyssey) என்ற புதினமும் அதே பெயரில் ஸ்டான்லி கூப்ரிக் என்பவரால் இயக்கி இவரால் தயாரிக்கப்பட்ட “2001: எ ஸ்பேஸ் ஒடிசி” என்ற திரைப்படமும் கிளார்க்கின் இந்தத் தொலைநோக்குப் பார்வைக்குச் சான்றுகளாக உள்ளன. வெறொலிவுடின் தலையாய திரைப்படங்களில் இதுவும் ஒன்றாகத் திகழ்கிறது. 1968ஆம் ஆண்டுக்கான 4 ஒஸ்கார் விருதுகளுக்காக அது தெரிவு செய்யப்பட்டது. சிறந்த திரைக்கதைக்கான விருதுக்கும், சிறந்த இயக்குனருக்கான விருதுக்காகவும் அந்த திரைப்படத்துக்காக கிளார்க் தெரிவாகியிருந்தார். அந்த நூலில் அவர் வெளியிட்டிருந்த தீர்க்கதரிசன எதிர்வுகூறல்களை தனியான பட்டியல்களாக பலரது ஆய்வுக்கட்டுரைகளில் வெளியிட்டிருக்கின்றனர்.

அந்த நூலில் எழுதிய எதிர்வுகூறல்களில் ஒன்று 2016 ஆம் ஆண்டு உலகத்தின் எல்லா பண நோட்டுகளும் செல்லுபடியற்றதாக ஆகி “மணி மெகாவாட்” (Megawatt hour) புதிய பணமாகும்...“ என்கிறார். இன்று பணப்புழக்கம் இலத்திரனியல் செயல்பாடாக ஆகியிருப்பதை ஏறத்தாள அரை நூற்றாண்டுக்கு முன்னரே அறிவித்திருக்கிறார் என்பது ஆச்சரியப்படுத்துகிறது. 2020இல் செயற்கை நுண்ணறிவு (Artificial Intelligence) மனித அறிவை மேவும் என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

உலகப் புகழ் பெற்ற தொலைக்காட்சித் தொடரான “ஸ்டார் ட்ரெக்” (Star Trek) உருவாவதற்கான கதைக்கருவுக்கு கிளார்க் 1964இல் எழுதிய 'Profiles of the Future' என்கிற நூலையே ஆதாரமாக இருந்தது என்பதை அவர்களே ஒப்புக்கொண்டுள்ளார்கள்.

கற்பனைகள் திரைப்படங்களாக

லெனார்ட் வுல்ப் எழுதிய 'Village in the jungle' நூல் 1980இல் “பெத்தேகம்” எனும் சிங்களத் திரைப்படமாக வெளிவந்த போது லெனார்ட் வுல்ப்பின் பாத்திரத்தில் (ஆங்கிலேய நீதிபதியாக) நடித்தவர் ஆதர் சீ கிளார்க்.

திரைப்படங்களாக வெளியான ஆதர் சீ கிளார்க்கின் கதைகள் பற்றிய பட்டியலை பிரபல <http://www.imdb.com> இணையத்தளத்தில் காணலாம். மூன்று திரைப்படங்களில் நடித்திருக்கிறார். அவர் எழுதி வெளியான திரைப்படங்களுள் தொலைக்காட்சித் தொடர் நாடகங்களின் பட்டியலையும் அதில் காணலாம். 42 விவரணத் திரைப்படங்களில் அவர் பங்குபற்றியிருக்கிறார். அவற்றில் 'Arthur C. Clarke: The Man Who Saw the Future' (ஆதர் சீ கிளார்க்: எதிர்காலத்தைக் கண்ட மனிதன்) என்கிற திரைப்படம் குறிப்பிடத்தக்கது. அவரது அண்டசாகச, வெற்று கிரக

இலங்கையில் ஆழ்கடல் ஆய்வுகளின் போது நண்பட மைக் வில்சனுடன்

கதைகளை மையப்படுத்திய வீடியோ விளையாட்டுகள் ஆரம்பத்திலேயே வெளிவரத் தொடங்கிவிட்டன.

எப்போதும் சோராத வாசிப்புப் பழக்கமும், முறிவுறாத தேடலும், இடைவிடாத சிந்தனா திறனும் அவரது கண்டுபிடிப்புகளுக்கு ஆதாரமாக விளங்கின.

1951 இல் கிளார்க் எழுதிய வேற்றுலக கண்டுபிடிப்பு (The Exploration of Space) என்கிற நூல் பூமியிலிருந்து வேற்றுக் கிரகங்களுக்கான மனிதர்கள் பயணம் பற்றிய கற்பனைகளை உள்ளடக்கியது. ஆனால் 1969இல் சந்திரனில் மனிதன் கால்பதித்து அது சாத்தியமென உண்மையிலேயே நிரூபிக்கப்பட்டது. 1969 யூலை 20ஆம் திகதி அப்பொல்லோ விண்வெளி சந்திரனில் தரையிறங்குவதை அமெரிக்க CBS தொலைகாட்சியில் ஆர்தர் சீ கிளார்க் வர்ணனை வழங்கினார். சாதாரண மக்கள் சந்திரனுக்கு மட்டுமல்ல அதற்கப்பாலும் பயணிப்பார்கள் என்றும் எப்போதோ எழுதினார். வேற்றுக் கிரகவாசிகளின் சாத்தியப்பாடு குறித்த ஆய்வுகளுக்கு அவரது எழுத்துக்கள் நிறையவே தூண்டியிருக்கின்றன.

எப்போதும் சோராத வாசிப்புப் பழக்கமும், முறிவுறாத தேடலும், இடைவிடாத சிந்தனா திறனும் அவரது கண்டுபிடிப்புகளுக்கு ஆதாரமாக விளங்கின.

கிளார்க் ஆழ்கடல் நீச்சலில் (Scuba diving) அனுபவமும் ஆர்வமும் மிக்கவர். அவரது போலியோ நோயினால் அதனை தொடர முடியாதிருந்த போதும் வறிக்கடுவவில் “ஆர்தர் சீ கிளார்க் முக்குளிப்பு பயிற்சியகம்” ஒன்றையும் இயக்கி வந்தார். சுனாமியின் போது அது முற்றாக அழிந்து போனது. சுனாமி அழிவின் போது இலங்கைக்கு உதவும்படி உலகம் முழுவதும் வேண்டினார்.

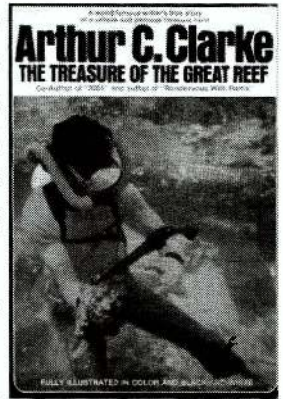
1957 ஆம் ஆண்டு அவர் எழுதிய “ஆழ எல்லை” (The deep range) என்கிற நூலில் அவர் இப்படி எழுதுகிறார்.

“இது 2050ஆம் ஆண்டு, இப்போது கடவுளைப் போதிக்கும் சகல மதங்களும் காலாவதியாகின்றன. பௌத்தத்துடன் போட்டியிட்ட ஏனைய மதங்களும் வெற்றிபெறவில்லை. பலவீனமடைந்தன. இனிமேலும் மனிதகுலத்தை ஆசவாசப்படுத்தக் கூடிய ஒரே மார்க்கமாக பௌத்தம் நிலைபெறுகிறது.” இந்த கருத்து பல மதத்தவர்களுக்கும் கடுப்பை ஏற்படுத்திய போதும் இலங்கை பௌத்தர்களை குளிர்ச் செய்தது என்பது உண்மையே.

முதல் வர்ண திரைப்படம் – “ரன்முதுதுவ”

கிளார்க் இலங்கையில் வாழ தீர்மானித்ததற்கு இன்னொரு முக்கிய காரணம் ஆழ்கடல் ஆராய்ச்சிகளை மேற்கொள்ளும் திட்டங்களே.

1956 ஆம் ஆண்டு ஆர்தர் சி. கிளார்க் தனது நண்பர்களான மைக் வில்சன், ரொடனி ஜோங்கல்ஸ் ஆகியோரின் உதவியுடன் திருக்கோணேஸ்வரக் கடலினடியில் செய்த ஆராய்ச்சியின் பயனாக 3000 வருடங்களுக்கும் மேற்பட்ட மிகப் பழமை வாய்ந்த ஆலயம் கடலுக்கடியில் இருப்பதைக் கண்டுபிடித்தார். கோவிலின் தூண்களும், பிரமாண்டமான மணிகளும், விளக்குகளும், கோயிலின் தளங்களும் தெரிவதை உறுதிப்படுத்தினார். அதுமட்டுமன்றி அந்த பகுதியில் இருக்கும் நீரோட்டம் குறித்தும் பல குறிப்புகளை எழுதினார். இலங்கையின் கடல் வளங்களை

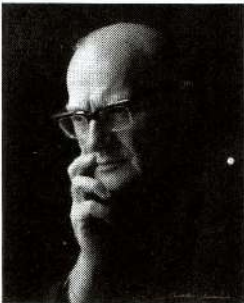

பாதுகாக்கும் பல திட்டங்களை ஆதர் சீ கிளார்க்கின் யோசனைகளின் காரணமாக நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது.

அந்த ஆழ்கடலில் இராவணன் வணங்கியதாக கருதப்படும் சுயம்புலிங்கத்தை மைக் வில்சன் கண்டெடுத்தார். இந்த விபரங்களை பற்றி ஆதர் சீ கிளார்க் எழுதிய 'The Reefs of Taprobane' (இலங்கையின் ஆழ்கடல்) என்கின்ற நூல் உலகளவில் பிரசித்தி பெற்றது. இந்த ஆய்வுகளை மேலும் விஸ்தரிப்பதற்கு அவர்களிடம் போதிய பணம் இருக்கவில்லை எனவே ஒரு திரைப்படத்தை எடுத்து அதன் மூலம் கிடைக்கும் வருமானத்தில் இந்த ஆய்வை மேற்கொள்ளலாம் என்கிற முடிவுக்கு வந்தனர். அதன் விளைவு தான் "ரன் முது துவ" என்கிற பெயரில் 1960 இல் ஒரு சிங்கள மொழி திரைப்படத்தை உருவாக்கினர். ஆதர் சீ கிளார்க்கும் மற்றும் சேஷா பலியக்கார என்கிற சிங்கள தயாரிப்பாளரும் அதனைத் தயாரிக்க அவரின் நண்பர் மைக் வில்சன் இயக்கினார். காமினி பொன்சேகா, ஜோ அபேவிக்கிரம போன்ற பிரபல நடிகர்கள் நடித்த மிகவும் பிரபலமான ஒரு திரைப்படம். அதுமட்டுமன்றி சிங்கள சினிமாவின் முக்கிய திருப்பம் அது. இலங்கையின் முதலாவது வர்ண திரைப்படமும் அது தான். அதை தயாரித்தவர் ஆதர் சீ கிளார்க்.

திரைப்படம் வெளியாகி எதிர்பார்த்த வருமானமும் அவர்களுக்கு கிடைத்தது. அதனைத் தொடர்ந்து திட்டமிட்டபடி

அவர்கள் திருகோணமலை இராவணன் வெட்டு பகுதியைச் சூழ ஆள் கடலில் தமது ஆய்வை தொடர்ந்தனர். மேலும் பல உண்மைகளை அறிந்தனர். அவர் புதைந்து போயிருந்த கோவில் பொருட்களை வெளிக்கொணர்ந்த அடுத்தடுத்த நாட்களில் அவர் போலியோ நோய்க்கு இலக்காகி சக்கர நாற்காலியின் துணையிலேயே வாழ் நாள் முழுதும் கழித்தார். பின்னர் தாம் அறிந்தவற்றை 'The Treasure of the Great Reef' (மாபெரும் ஆழ்கடல் புதைபடிவம்) என்கிற பெயரில் இன்னொரு நூலையும் எழுதி அதை ஒரு விவரணைத் திரைப்படமாகவும் கிளார்க் உருவாக்கினார்.

1989 இல் இங்கிலாந்து மகாராணியின் பிறந்த தினத்தின் போது "பிரித்தானிய சாம்ராஜ்ஜியத்தின் கட்டளைத் தளபதி" (Commander of the Order of the British Empire (CBE)) என்கிற உயரிய விருது கிளார்க்குக்கு வழங்கப்பட்டது. அதே ஆண்டு உலக விண்வெளிப் பல்கலைக்கழகத்தின் முதன்மை வேந்தராக பதவி கிடைத்தது. 1979 – 2002 வரை இலங்கையில் கொழும்பு மொட்டுவ பல்கலைக்கழகத்தின் வேந்தராகவும் பதவி வகித்தார். அவர் கையால் பட்டம் பெற்று பட்டதாரிகள் இன்னமும் அதனை தமது பெரும்பேறாக பெருமைகொள்கின்றனர். விஞ்ஞானத்துக்கான இவரின் சேவையை பாராட்டி 2000ஆம் ஆண்டு இங்கிலாந்து ராணி இரண்டாம் எலிசபெத் இங்கிலாந்தின் உயரிய பட்டமான "நயிட்" பட்டம் வழங்கி கௌரவித்தார். 1994ஆம் ஆண்டு சர்வதேச நோபல் சமாதானப் பரிசுக்கு பரிந்துரைக்கப்பட்டார்.

இலங்கையில் அவருக்கு 1986 இல் வித்யாஜோதி ஜனாதிபதி விருதும் 2005ஆம் ஆண்டு சாகித்திய ரத்னா விருதும் அதே ஆண்டு "ஸ்ரீலங்காபிமணி" என்கிற உயரிய அரசு விருதும் வழங்கப்பட்டது.

அவரது இறுதிக் காலத்தில் பாலியல் துஷ்பிரயோக அவதூறு குற்றச்சாட்டை சுமத்தி கிளார்க்கின் பெயருக்கு களங்கம் விளைவித்த ஊடகங்கள் அவரிடம் பின்னர் தமது தவறுக்கு மன்னிப்பு கேட்டுக் கொண்டனர்.

அவருக்கு கிடைத்த பரிசுப் பணத்தைக் கொண்டு அவர் ஆதர் சீ கிளார்க் நிலையத்தை இலங்கையில் (கட்டுபெத்தவில்) உருவாக்கி நவீன விஞ்ஞான தொழில்நுட்ப ஆராய்ச்சிக்காக அதனை கையளித்தார். இன்று அது விஞ்ஞான தொழில்நுட்ப அமைச்சின் கீழ் இயக்கப்படுகிறது.

1990களின் இறுதியில் அவர் தனது தலைமையிர் இழைகளை விண்வெளியில் சேர்ப்பிப்பதற்காக ஆராய்ச்சி நிறுவனமொன்றுக்கு (AERO Astro Corporation) வழங்கியிருந்தார். மில்லியன் வருடங்களுக்குப் பின்னராயினும் ஒரு சூப்பர் நாகரிகம் தோன்றுகையில் அவர்களுக்கு இது கிடைத்து நவீன மரபியல் ஆய்வு முயற்சிக்கு உதவக் கூடும் என்று நம்பினார்.

“விடைபெறுகிறேன்”

2007ஆம் ஆண்டு நடுப்பகுதியில் கிளார்க் தான் சீக்கிரம் இறக்கப்போவதை அறிந்திருந்தார். அந்த ஆண்டு தனது 90வது வயது பிறந்த நாளின் போது தனது அபிமானிகளுக்கும், மாணவர்களுக்கும் நலன் விரும்பிகளுக்கும் “விடைபெறுகிறேன்” (Good bye) என்று வீடியோ ஒலிப்பதிவின் மூலம் வெளிப்படுத்தினார். தனது பிறந்த நாள் செய்தியாக இனமோதல் வன்முறைகளினால் அல்லலுறும் இலங்கைத் தீவில் நிரந்தர சமாதானம் மலர வேண்டுமென்பதே தனது இறுதி ஆசைகளில் ஒன்று என்று தனது ஆதங்கத்தினை வெளியிட்டிருந்தார். அவரின் அந்த இறுதி பிறந்த நாள் விழாவின் போது சிறப்பு அतिதியாக வந்தவர் 1965 ஆம் ஆண்டு முதன் முதலில் விண்வெளியில் இறங்கி நடந்த புகழ்பெற்ற ரஷ்ய வானியல் விஞ்ஞானியான டாக்டர் அலெக்சி லியோனொவ். கிளார்க் அதற்கு முன்னர் அவரது “ஒடிஸ்ஸி” நூலை லியோனொவ்வுக்கு அர்ப்பணித்திருந்தார்.

அதன் பின் ஒரு சிலமாதங்களிலேயே உலகின் நவீன வளர்ச்சியை மெய்ப்பிப்பதற்காக தனது கற்பனைகளை வழங்கிய அவர் தனது கனவுகளை 19.03.2008 அன்று நிறுத்திக் கொண்டார். அவரது போலியோ நோயினால் ஏற்கெனவே பக்கவிளைவாக இருந்த மூச்சுத்திணறல் ஏற்பட்டு கொழும்பில் மரணமானார். இலங்கை வழக்கப்படி அவரின் இறுதி விருப்பப்படி மதச்சார்பற்ற ரீதியில் அவர் வழியனுப்பப்பட்டார். இலங்கைக்கு தொலைக்காட்சியை அறிமுகப்படுத்துவதில் அத்தீத பிரயத்தனம் செய்த அவருக்காக சகல தொலைக்காட்சி மற்றும் வானொலிச் சேவைகள் 3 நிமிடங்கள் அமைதியாக நிறுத்தி கௌரவம் செலுத்தின.

வீரகேசரி - 26.08.2017

என்.சரவணன் 201

சுயம்புலங்கத்தை கண்டடுத்த மைக் வில்சன்

மைக் வில்சன்: இலங்கையின் முதலாவது
வரணத் திரைப்படத்தைத்
தயாரித்து இயக்கியவர். ஆழ்கடல் ஆய்வுகள்
செய்து பல உண்மைகளையும் புதைபல்களையும்
கொண்டுவந்தவர். திருக்கோணேஸ்வர ஆலயத்தில்
இருந்து போர்த்துகேயரால் தூக்கி எறியப்பட்ட சுயம்பு
லங்கத்தை மீட்டுக் கொண்டுவந்து அங்கு சேர்த்தவர்.

அவர் 18.02.1934ஆம் ஆண்டு லண்டனில் பிறந்தார்.
ஆர்தர் சீ கிளார்க்கின் ஊரைச் சேர்ந்தவர். ஆழ்கடல்
நீச்சலில் அலாதியான ஆர்வமிக்கவர் வில்சன்.

சிறுவயதிலிருந்தே இருவரும் நெருங்கிய நண்பர்கள். ஆழ்கடல் நீச்சலில் இருவரும் சேர்ந்து ஈடுபடுபவர்கள். இலங்கைக்கு இருவரும் கப்பல் ஏறி வந்ததே இந்த ஆழ்கடல் நீச்சலுக்காகத் தான். பின்னர் இருவருமே இலங்கையை தமது நிரந்தர வாழ்விடமாக ஆக்கிக் கொண்டனர்.

சிறந்த புகைப்படப்பிடிப்பாளரான வில்சன் Time, Playboy போன்ற சர்வதேச ஊடகங்களுக்கு புகைப்படக் கலைஞராக இலங்கையிலிருந்து பணியாற்றினார்.

லீஸ் பெரேரா எனும் பெண்ணை திருமணம் முடித்து அவர்களுக்கு இரு பெண் பிள்ளைகளும் தந்தெடுத்த இரு ஆண் பிள்ளைகளும் நான்கு பிள்ளைகள்.

1956 இல் மைக் வில்சன் திருகோணமலை கோவிலுக்கு அருகாமையில் தனது நண்பர்களுடன் ஆழ்கடல் நீச்சல் செய்துகொண்டிருந்த போது அங்கு பல ஆண்டுகளுக்கு முன் மூழ்கியிருந்த கப்பலின் சிதைவுண்ட பாகங்களைக் கண்டிருக்கிறார். அங்கு தங்கியிருந்த போது ஒரு முதிய இந்துமத சுவாமி ஒருவர் வில்சனிடம் இங்கு முன்னர் பெரிய இந்துக் கோவில் இருந்ததாகவும் போர்த்துகேயர் ஆக்கிரமித்த போது முழுமையாக அழித்து கடலுக்கு இறையாக்கி விட்டதாகவும் குறைந்த பட்சம் அமிழ்ந்து போன சிவலிங்கத்தை தேடித்தர தங்களால் தான் முடியும் எனக்காக செய்வீர்களா என்று வேண்டியிருக்கிறார்.

The Swami with his find -- the Swayambhu Langan

திருக்கோணேஸ்வர ஆலயத்தில் இருந்து போர்த்துகேயரால் தூக்கி எறியப்பட்ட சுயம்பு லிங்கத்தை மீட்டுக் கொண்டுவந்து அங்கு சேர்த்தவர்.

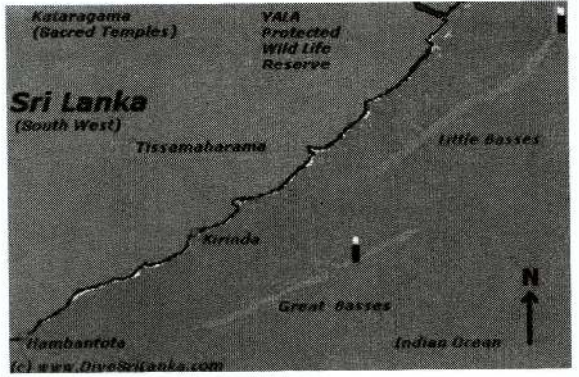
இப்போது இருப்பதைப் போல ஆழ்கடல் நீச்சலுக்கு அத்தனை பெரிய வசதி இராத அந்த காலத்தில் இந்தக் கோரிக்கையை பயமின்றி தெம்புடன் ஏற்றுக் கொண்டார் வில்சன். நண்பர் ஆதர் சீ கிளார்க்கும் சேர்ந்து கடலின் ஆழத்துக்கே சென்ற அவர் பல அதிசயங்களைக் கண்டு வியந்தார். சுயம்புலிங்கத்தையும் அவர் கண்டெடுத்தார். அது இன்று திருக்கோணேஸ்வரர் ஆலயத்தில் வைத்து வணங்கப்பட்டு வருகிறது. உலகம் முழுவதும் 69

சுயம்புலிங்கங்கள் இருப்பதாகவும் இமயமலையிலிருந்து இராவணன் கொண்டுவந்த சுயம்புலிங்கமே இது என்கிற ஒரு நம்பிக்கை நிலவுகிறது.

இந்த விபரங்களை பற்றி ஆதர் சீ கிளார்க் 1957இல் எழுதிய “The Reefs of Taprobane” (இலங்கையின் ஆழ்கடல்) என்கிற நூல் உலகளவில் பிரசித்தம் பெற்றது. இந்த ஆய்வுகளை மேலும் விஸ்தரிக்கும் போது புதையல்கள் கிடைக்கும் பட்சத்தில் சூழ மீன் பிடிப்பவர்கள் கண்டுகொண்டால் அது ஆய்வுக்கும், ஆய்வுக் குழுவுக்கும் பெரும் அச்சுறுத்தல் ஏற்படலாம். எனவே அதற்கென்று தனியான படகு வாங்குவதற்கு திட்டமிட்டபோதும், அவர்களிடம் போதிய பணம் இருக்கவில்லை.

எனவே ஒரு திரைப்படத்தை எடுத்து அதன் மூலம் கிடைக்கும் வருமானத்தில் இந்த ஆய்வை மேற்கொள்ளலாம் என்று ஆர்தர் சீ கிளார்க் ஒரு யோசனையை முன்வைத்தார். அதன் விளைவு தான் “ரன் முது துவ” என்கிற பெயரில் 1960 இல் ஒரு சிங்கள மொழி திரைப்படத்தை உருவாக்கினார். ஆதர் சீ கிளார்க்கும் மற்றும் சேஷா பஸியக்கார என்கிற சிங்கள தயாரிப்பாளரும் அதனை தயாரிக்க அவரின் நண்பர் மைக் வில்சன் இயக்கினார். காமினி பொன்சேகா, ஜோ அபேவிக்கிரம போன்ற பிரபல நடிகர்கள் நடித்த மிகவும் பிரபலமான ஒரு திரைப்படம். அதுமட்டுமன்றி சிங்கள சினிமாவின் முக்கிய திருப்பம் அது. இலங்கையின் முதலாவது வர்ண திரைப்படமும் அது தான். படத்தில் வரும் காமினி பொன்சேகாவும் ரொபினும் செய்த சண்டைக் காட்சியை வில்சன் ஒளிப்பதிவு செய்துகொண்டிருக்கும் போது Tripod இலிருந்து கமராவை கையில் வைத்துக் கொண்டு அவர்களை விடாமல் சண்டையிடும் படி கூறிவிட்டு கைகளில் வைத்துக் கொண்டே இங்கும் அங்குமாக நகர்ந்து படமாக்கியதாகக் கூறுவார்கள்.

திரைப்படம் வெளியாகி எதிர்பார்த்த வருமானமும் அவர்களுக்கு கிடைத்தது. ஒரு நல்ல படகை வாங்கி அந்த படகுக்கு “ரன்முதுதுவ” என்கிற பெயரையும் சூட்டினார்கள். திட்டமிட்டபடி அவர்கள் இம்முறை தமது ஆழ்கடல் ஆய்வை தெற்கு கடற்கரையில் இருந்து 10 கிலோ மீட்டர் தூரத்திலிருக்கும் மகா இராவணன் கோட்டை என்று அழைக்கப்படும் ஆழ் கடலில் தமது ஆய்வை 1961இல் தொடர்ந்தனர். “மகா இராவணன் கலங்கரை விளக்கம்” 1867 இல் ஆங்கிலேயரால் கட்டப்பட்டது. அங்கேயே அவர்கள் 1961ஆம் ஆண்டு 12-21நங்கியிருந்து இந்த ஆய்வை மேற்கொண்டனர். மேலும் பல உண்மைகளை அறிந்தனர். 17.03.1961 அன்று ஆயிரக்கணக்கான பொற்காசுகள், பழங்காலத்து பீரங்கி உள்ளிட்ட பல பொருட்களை கண்டெடுத்தனர். 1703 இல் மொகலாய சாம்ராஜ்யத்துக்கு சொந்தமான ஒரு தொகை வெள்ளி நாணயங்கள் கிடைத்தன. அது குறித்த விபரங்களை ஏற்கெனவே ரொபர்ட் நொக்ஸ் எழுதிய குறிப்பில் (Historical relation

of the Island Ceylon) இருப்பதாகவும் கிளார்க் தனது நூலில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

சயம்புலிங்கம்
கண்டெடுக்கப்பட்டபோது

தாம் சேகரித்த அத்தனையையும் கொழும்பு கடல்வள மற்றும் தொல்பொருள் ஆராய்ச்சியாளர்களின் பார்வைக்கு உட்படுத்தினார்கள்.

மைக் வில்சன் ஏற்கெனவே 1958இல் “Beneath the Seas of Ceylon” (இலங்கைக் கடலடியில்) என்கிற ஒரு 25 நிமிட விவரணத் திரைப்படத்தை உருவாக்கியிருந்தார். பல வருடங்களாக இலங்கை தேயிலைச் சபை இந்த ஆவணப்படத்தை தமது விளம்பரத்துக்காகப் பயன்படுத்தி வந்தது.

இந்த ஆய்வைத் தொடர்ந்து அடுத்தடுத்த நாட்களில் ஆதர் சீ கிளார்க் போலியோ நோய்க்கு இலக்காகி சக்கர நாற்காலியின் துணையிலேயே வாழ் நாள் முழுதும் கழித்தார். தமது ஆய்வில் கண்டெடுக்கப்பட்டவற்றைப் பற்றி “The Treasure of the Great Reef” (மாபெரும் ஆழ்கடல் புதைபடிவம்) என்கிற பெயரில் இன்னொரு நூலையும் 1964 இல் எழுதி அதை ஒரு விவரணத் திரைப்படமாகவும் கிளார்க் உருவாக்கினார். அந்த நூலில் பல புகைப்படங்களுடன் பல தகவல்கள் உள்ளடங்கியுள்ளன.

கண்டெடுக்கப்பட்ட பழைய
நாணயங்கள்

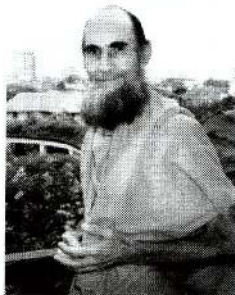
ரன்முதுதுவ திரைப்படத்தை தயாரிக்க நான்கு லட்ச

ரன்முது துவ திரைப்படத்தில் காமினி பொன்சேகாவும் ரொபினும் நடத்தும் சண்டைக் காட்சி

ரூபாய் செலவில் எடுக்கப்பட்ட இந்த திரைப்படத்தின் வர்த்தக ரீதியிலான வெற்றியை 1979ஆம் ஆண்டுவரை எந்தத் திரைப்படமும் முறியடிக்கவில்லை.

இந்தத் திரைப்படத்தின் மூலம் தான் இலங்கை போற்றும் விஷாரத பண்டித் அமரதேவ முதற் தடவையாக இசை அமைப்பாளராக அறிமுகமானார். நந்தா மாலினி பின்னணிப் பாடகியாக அறிமுகமானார். இருவரும் முதல் படத்திலேயே விருதுகளையும் பெற்றனர். திரைப்படத்தை எடிட் செய்தவர் பலரும் அறிந்த டைட்டஸ் தொட்டவத்த, மெய்க் வில்சனின் நெருங்கிய நண்பரான அவர் வில்சனின் வீட்டிலேயே எடிட் செய்யும் கருவிகளைக் கொண்ட அறையில் தான் அதிக காலம் அந்த நாட்களை செலவிட்டவர்.

1964ஆம் ஆண்டு தான் இலங்கையில் சரசவி விருது விழா அரசு பத்திரிகை நிறுவனமான லேக்ஹவுஸ் நிறுவனத்தால் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அந்த முதலாவது வருடம் அதிக விருதுகளை வென்றெடுத்தது ரன்முதுதுவ திரைப்படம் தான்.

பிற்காலத்தில் பணத் தட்டுப்பாட்டின் காரணமாக மைக் வில்சன் "ரன்முதுதுவ" திரைப்படத்தின் உரிமையை பிரபல திரைப்படத்துறை வர்த்தகரான விஜய ராமனாயக்கவுக்கு

1988ஆம் ஆண்டு 5 லட்சம் ரூபாவுக்கு விற்றார். அது முறைகேடான வழியில் ஏமாற்றி கொள்ளையடிக்கப்பட்டது என்று இரு வருடங்களுக்கு முன்னர் மைக் வில்சனின் புதல்வி “சரசவிய” பத்திரிகைக்கு பேட்டியளித்திருந்தார் என்பது இன்னொரு கதை.

ரன்முதுதுவ தந்த வெற்றியினால் மைக் வில்சன் திரைப்படத்துறையில் மேலும் தொடர்ந்து சாதிக்க விரும்பினார். 1963 இல் “கெட்டவறையோ” (இளையோர்) என்கிற திரைப்படத்தை இயக்கி சிறந்த இயக்குனருக்கான விருதைப் பெற்றார் வில்சன், 1967இல் “ஹொருன்கேத் ஹொரு” (கள்வரில் கள்வர்) என்கிற திரைப்படத்தையும் இயக்கினார். இந்தத் திரைப்படங்களில் தனது மனைவி லீஸ் பெரேராவையும் நடிக்கச் செய்தார். 1954 இல் வெளியான “Elephant Walk” எனும் ஹொலிவுட் திரைப்படம் இலங்கையில் படப்பிடிப்பு நடந்தவேளை அதில் நடித்த எலிசபத் டெய்லருக்கு ரூப்பாக பல இடங்களில் நடித்தவர் லீஸ் பெரேரா.

“ஹொருன்கேத் ஹொரு” திரைப்படம் “ஜேம்ஸ் பாண்ட்” பாணியிலான கதை. ஜேம்ஸ் பாண்ட் பாத்திரத்தில் “ஜேம்ஸ் பண்டா” என்கிற பெயரில் நடித்தவர் காமினி பொன்சேகா. 68ஆம் ஆண்டுக்கான சிறந்த நடிகருக்கான சரசவிய விருதும் காமினி பொன்சேகாவுக்கு கிடைத்தது. லீஸ் வில்சனும் இத்திரைப்படத்தில் நடித்திருந்தார்.

சத்யஜித்ரேயிடம் இருந்து மைக் வில்சன் களவெடுத்து ஸ்வென் ஸ்பீல்பேர்க்கிடம் கொடுத்த கதை தான் உலகப் புகழ்பெற்ற “ET” திரைப்படமாக ஆனது என்று என்கிற ஒரு பிரபல கதை உண்டு. சத்யஜித்ரே பிற்காலத்தில் ஆர்தர் சீ கிளார்க்கிடம் நொந்துகொண்டதாகவும் கதைகள் உள்ளன. இணையத்தளத்தில் தேடினால் இது பற்றிய பல கட்டுரைகள் கிடைக்கின்றன.

1974இல் 40 வயதில் அனைத்தையும் வெறுத்து தனது மனைவியை விவாகரத்து செய்துவிட்டு முழுமையாக இந்து மதத்தைத் தழுவினார் வில்சன் தன்னை சுவாமி சிவா கல்கி என அழைத்துக் கொண்டார். தான் இங்கு இதற்காகத்தான் வரவைக்கப்பட்டிருக்கிறேன் என்பதை காலம் கடந்தே உணர்ந்தேன் என்றார். செல்ல கதிர்காமத்தில் ஒரு கற்குகை ஒன்றிலுள் தியானம் செய்தபடி ஒரு தூறியாக இறுதிவரை வாழ்ந்து அங்கேயே மரணமானார்.

இலங்கையின் ஆழ்கடல் ஆய்வுகளிலும் இலங்கையின் சினிமாத் துறைக்கும் பெரும் பணியாற்றிய வில்சன் 27.02.1995இல் சிவராத்திரியன்று தனது 61வது வயதில் புற்று நோயால் பீடித்து கொழும்பு ஆஸ்பத்திரியில் மரணமானார்.

ஆர்மண்ட் டி சூசா : கண்டி கலவரத்தின் சாட்சி

ஆர்மண்ட் டி சூசா (1874 - 1921) அன்று பிரபல பத்திரிகையாளர். மோர்னிங் லீடர் பத்திரிகையின் பிரதம ஆசிரியர். இலங்கை தேசிய காங்கிரசின் ஸ்தாபக உறுப்பினர்களில் ஒருவர். 1915 கண்டி கலவரத்தைப் பற்றி அறிந்தவர்கள் ஆர்மண்ட் டி சூசாவை அறியாது இருக்கமாட்டார்கள்.

ஆர்மண்ட் டி சூசா 19.20.1874ஆம் ஆண்டு இந்தியாவில் அப்போது போர்த்துகேயரின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் இருந்த கோவாவில் பிறந்தார். ஆனாலும் அவர் ஒரு இலங்கை தேசியவாதியாகவே இலங்கையர்களால் அடையாளப்படுத்தப்படுகிறார். அவர் ஒரு கத்தோலிக்கராக இருந்தபோதும் பிராமண குடும்பத்து வம்சாவளியைச் சேர்ந்தவர். தந்தை பிரபல வக்கீல். சிறுவயதிலேயே சூசா பெற்றோரை இழந்து அனாதையாக தனது பாட்டியுடன் வாழ்ந்து வந்தபோது அவர் இன்னொரு மாமனாரான டொக்டர் லிஸ்போவா பிந்தோவிடம் சூசாவை ஒப்படைத்தார். இலங்கைக்கான அமெரிக்க கவுசிலில்

"TIMES OF CEYLON" BUILDING

915 கண்டி கலவரம்
 சிங்களவர்களுக்கும்
 முஸ்லிம்களுக்கும்
 இடையில் ஏற்பட்டபோதும்
 அதன் விளைவாக
 கொல்லப்பட்டவர்கள்
 அனைவரும் ஆங்கிலேயே
 அரசு படையினரால் தான்.

பணிபுரிந்த லிஸ்போவா 15 வயதுடைய சூசாவையும் அழைத்துக் கொண்டு இலங்கைக்கு வந்து சேர்ந்தார். சூசா கொழும்பு ரோயல் கல்லூரியில் வரலாறு, ஆங்கில மொழி என்பவற்றில் புலமையுடன் கல்வி கற்றார். ரோயல் கல்லூரியின் சஞ்சிகையின் ஆசிரியராகவும் இருந்தார்.

கல்வியை முடித்துக் கொண்டு அவருக்கு விருப்பமான பத்திரிகைத் துறைக்குள் "The times of Ceylon" (இந்த பத்திரிகை நிறுவனம் தான் இன்று டெயிலி மிரர், லங்காதீப, சண்டே டைம்ஸ் போன்ற பத்திரிகைகளை வெளியிட்டு வருகிறது) மூலம் இணைந்த போதும் 8 வருடங்களின் பின்னர் பொது விடயங்களில் அதன் ஆசிரியர் ரோல்ஸ் இன் போக்கை விமர்சித்து வெளியேறினார். 1907 ஆம் ஆண்டு அவர் 'மோர்னிங் லீடர்' பத்திரிகையில் பிரதான செய்தியாளராக இணைந்தார். குறுகிய காலத்தில் அதன் பிரதம ஆசிரியராக ஆக்கப்பட்டார். இந்த நிறுவனம் தான் இன்று வளர்ந்து சண்டே லீடர் பத்திரிகையாக இன்று வளர்ந்துள்ளது.

இந்த பத்திரிகையின் மூலம் ஊடகத்துறையில் சமூக விடயங்களை முதன்மைப்படுத்தி துணிச்சலாக அரகை

விமர்சித்து பல செய்திகளையும் கட்டுரைகளையும் வெளியிட்டார். அரசியலமைப்பு சீர்த்திருத்தம், இலங்கையர்களுக்கான பிரதிநிதித்துவம் என்பவை குறித்து தீர்க்கமான விடயங்களை அப்பத்திரிகை வெளியிட்டது. அதேவேளை சூசா அரசாங்க சபையில் இனவாரி பிரதிநிதித்துவத்துக்கு எதிரானவராக இருந்தார்.

1914ஆம் ஆண்டு “நுவரெலியாவில் நீதி” என்கிற தலைப்பில் மலையகத்தில் தோட்டத்துரைமாமர்களுக்கு சாதகமாக இயங்கும் பொலிசார் பற்றி ஆசிரியர் தலையங்கம் தீட்டினார். சூசா மீது வழக்கு தொடரப்பட்டு அவருக்கு ஒரு மாதகால சிறைத்தண்டனை விதிக்கப்பட்டு சிறையில் அடைக்கப்பட்டார். ஆனால் பல்வேறு தரப்பில் இருந்து வந்த அழுத்தம் காரணமாக ஐந்தாவது நாள் சூசா அன்றைய ஆளுநர் சேர் ரொபர்ட் சார்மர்ஸின் ஆணையின் பேரில் விடுவிக்கப்பட்டார்.

1915 கண்டி கலவரம் சிங்களவர்களுக்கும் முஸ்லிம்களுக்கும் இடையில் ஏற்பட்டபோதும் அதன் விளைவாக கொல்லப்பட்டவர்கள் அனைவரும் ஆங்கிலேயே அரசு படையினரால் தான். இலங்கையில் இராணுவச் சட்டத்தை நிறைவேற்றி ஆங்கிலேயர்கள் செய்த அடக்குமுறையும் தான் இந்தக் கலவரத்தில் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. அவர்கள் செய்த அந்தக் கோரக் கொடூரங்களை வெளியுலகுக்கு கொண்டு வந்தவர் சூசா.

அவர் 1916இல் வெளியிட்ட “இராணுவச் சட்டத்தின் கீழ் இலங்கையில் 100 நாட்கள்” (Hundred days in ceylon under martial law 1915- Armand de Souza) என்கிற நூல் தான் இன்று வரை அந்தக் கலவரத்தைப் பற்றி அறிய மிகவும் முக்கியமான ஆதாரமாக விளங்குகிறது. சிலோன் மோர்னிங் லீடரில் வெளிவந்த பல செய்திகளையும், சூசாவுக்கும் அரசாங்கத்துக்கும் இடையில் நிகழ்ந்த கடிதப் பரிமாற்றங்களும் அந்த நூலில் அடங்கும்.

இந்த நூல் சிங்களவர்களுக்கு சாதகமாக அமைந்ததாலேயே என்னவோ இந்த நூல் வெவ்வேறு நபர்களால் மொழிபெயர்ப்பு செய்யப்பட்டு பல பதிப்புகளைக் கண்டுவிட்டது. ஆனால் நேரடியாக சூசா வைத்த தலைப்பை வைக்கவில்லை. சிங்களத்தில் “மரக்கல கலவரம்” (மரக்கல கோலாஹலய) என்றே தலைப்பு வைத்தனர். “மரக்கல” என்று ஒரு காலத்தில் முஸ்லிம்களை அடையாளப்படுத்திய போதும் இன்று முஸ்லிம்களின் இனத்துவ அடையாளம் வேறு வடிவத்துக்கு வளர்ந்துவிட்ட நிலையில் “மரக்கல” என்று அழைக்கப்படுவதானது இனவாதத் தொனியிலேயே. இன்றுவரை சிங்களத்தில் வெளிவந்துள்ள சகல ஆய்வுகளும், கட்டுரைகளும் கூட அப்படித்தான் இந்த கலவரத்தை அழைக்கின்றன. இலங்கையின் இனச்சிக்கல் குறித்து ஆராய்பவர்கள் எவரும் இந்த நூலை தவிர்த்திருக்க மாட்டார்கள்.

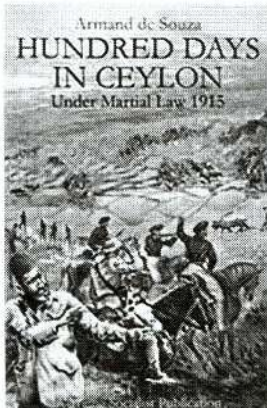
Robert Chalmers)

அத்தனை முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு நூல்.

இந்த நூலைத் தவிர தவிர பொன்னம்பலம் இராமநாதன் எழுதிய “கலவரமும் இராணுவச் சட்டமும்” (Riots and Martial Law in Ceylon – 1915 – P.Ramanathan) என்கிற நூலும் அடுத்தபடியாக உள்ள முக்கிய நூலாக இனங்காணப்பட்ட போதும் சூசாவின் நூல் அதைவிட அதிமுக்கியமான நூலாக இருப்பதற்கு பல காரணங்கள் இருக்கின்றன.

விரிவான ஆதாரங்களுடனும், தகவல்களுடனும் கலவரம் நிகழ்ந்து சரியாக ஒரே வருடத்தில் 369 பக்கங்களில் இல் இந்த நூல் வெளியாகிவிட்டது.

நூலின் முன்னுரையை அவர் தொடக்கும் போது “இராணுவச் சட்டம் அமுலிலிருந்த போது ஒருக்குமுறைக்கு உள்ளான இலங்கையர்களுக்கு நீதி கிடைக்கச் செய்வதற்காக பிரித்தானியாவின் மனசாட்சியை தட்டியெழுப்புவதற்கு விரும்புகிறேன். இலங்கையில் பிறக்காதபோதும் நான் வாழ்வதற்கான நாடாக இலங்கையைத் தெரிவு செய்தேன். கடந்த மூன்று தசாப்த காலமாக நான் இலங்கையர்களோடு ஒன்று கலந்து வாழ்கிறேன். நான் இந்த நாட்டின் எந்தவொரு இனத்துக்கோ, வேறு வகுப்பினருக்கோ, குழுக்களுக்கோ பாரபட்சமுடையவன் அல்ல... இந்த கலவரத்தின் ஒரு சாட்சியாகவே இதனைப் பதிவு செய்கிறேன்.” என்கிறார்.

பிரித்தானிய அரசுக்கு உண்மையை விளக்கும் நோக்குடனும், நீதி கோருவதற்காகவுமே இந்த நூலை அவர் சிரமப்பட்டு தொகுத்திருப்பது தெரிகிறது. குறிப்பாக அவர் அன்றைய ஆளுநர் ரொபெட் சால்மன் (Robert Chalmers) மீது பல குற்றச்சாட்டுக்களை முன் வைக்கிறார். இந்த கலவரத்தின் போது முறைகேடாக நடந்து கொண்டதற்காக பிரித்தானிய அரசு ஆளுநர் ரொபெட் சால்மன் நீக்கி விட்டு இலங்கைக்கான புதிய ஆளுநரை நியமித்தது இன்னொரு கதை. இலங்கை

வரலாற்றில் அப்படிப்பட்ட நீக்கம் எந்த ஒரு ஆளுநருக்கும் நிகழ்ந்ததில்லை.

ஆங்கிலேய மேலதிகாரிகளுக்கும், அரசியல் தலைவர்களுக்கும் முறைப்பாடுகள் செய்வது, அவர்களிடம் நேரடியாகவே பேட்டிகளை மேற்கொள்ள்தல், தணிக்கையையும் மீறி விசாரணை விபரங்களை தொடர்ச்சியாக பத்திரிகையில் வெளியிட்டமை, கடுமையான விமர்சனங்களை முன்வைத்து நீதி கோரி வழிப்புணர்வுக்கான கட்டுரைகளை எழுதுதல் போன்ற கடமைகளில் தொடர்ச்சியாக ஈடுபட்டார் அவர்.

ஆங்கிலேய ஆட்சி தான் செய்த தவறுகளை சரி செய்வதற்குப் பதிலாக மூடிமறைத்த வெட்கம் கெட்ட செயல் அதற்கு முன்னர் எப்போதும் நிகழ்ந்திருக்க முடியாது என்றார் ஆர்மண்ட் டி சூசா.

இந்த கலவரம் நிகழ்வதற்கு ஒரு வருடத்துக்கு முன்னர் தான் 1914ஆம் ஆண்டு அவருக்கு முதல் குழந்தையாக டொரிக் (Anthony Theodoric Armand de Souza) பிறந்தார்.

ஆர்மண்ட் சூசாவின் மகன் டொரிக் டி சூசா இடதுசாரிக் கட்சிகள் மத்தியில் மிகவும் பிரபலமானவர். இரண்டாம் உலக மகா யுத்த காலத்தில் தலைமறைவு அரசியலில் ஈடுபட்ட லங்கா சமாஜ கட்சியைச் சேர்ந்த ட்ரொஸ்கின்ஸ் டொரிக். 1946இல் கொழும்பு மாநகர சபை உறுப்பினராகவும், 1956இல் செனட்டராகவும் தெரிவாகி 1969வரை பதவியில் இருந்தவர். 70இல் களனி பல்கலைக்கழகத்தில் ஆங்கில பேராசிரியராக இணைந்து 1982 வரை கடமையாற்றியவர். கொல்வின் ஆர்.டி.சில்வா அரசியலமைப்பு விவகார அமைச்சராக இருந்த காலத்தில் டொரிக் செயலாளராக கடமையாற்றினார்.

இன்னொரு மகன் டொரி டி சூசா (Tori de Souza) டைம்ஸ் ஒப் சிலோன் பத்திரிகையின் ஆசிரியராக பலராலும் போற்றப்பட்டவர்.

ராஜரீக ஆசிய கழகம் – இலங்கைக் கிளை (Royal Asiatic society - CEYLON BRANCH) என்கிற புலமையாளர்களின் சங்கத்தில் சூசாவும் உறுப்பினராக இருந்து பல ஆய்வுக் கட்டுரைகளை சமர்ப்பித்து வந்திருக்கிறார்.

1921இல் தனது 47வது வயதில் குடலில் நோய் ஏற்பட்டு மரணமானார்.

“அவர் இலங்கையின் சகல இனங்களினதும் ஐக்கியத்துக்காகவும், அமைதிக்காகவும், பரஸ்பர புரிந்துணர்வுக்காகவும் கனவு கண்டார், பாடுபட்டார்.” அப்போதைய திருத்துவக் கல்லூரியின் அதிபரும் அரசியல் செயற்பாட்டாளருமான யு.பி.பிரேசர் தனது அறிக்கையில் குறிப்பிட்டார்.

வீரகேசரி – 09.09.2017

அறிந்தவர்கள் சொன்னவை...

இ ரவி அருணாசலம் - எழுத்தாளர் (இலங்கை)

அறிந்தவனும் அறியாதவனும். என்.எஸ்.குமரன் எனும் பெயரில் உள்நுழைந்த பத்திரிகையாளன்.

அதுவரை சஞ்சிகை என்று மாத்திரம் ஈடுபாடு கொண்ட நான், 1992மே மாதமளவில் "சரிநிகர்" பத்திரிகையில் நுழைகிறேன். "பத்திரிகை"யின் வடிவம் அப்போதுதான் எனக்குப் புலப்படத் தொடங்கியது. என் நுழைவு இங்கு முக்கியமல்ல. அதேகாலத்திற்குச் சற்றுப் பிற்பாடு இன்னொருவனும் நுழைகிறான். அவனை என் மாணவன் சரவணன் என்று அறிந்தபோதும் என்.எஸ்.குமரன் எனப் பெயரிட்டு அழைத்தேன். அவனுக்குப் "பத்திரிகை"யின் வடிவம் நன்கு புலப்பட்டது என்பதனைச் சிறிது நாட்களிலேயே உணர்ந்து கொண்டேன்.

தொழில்முறை சார்ந்த பத்திரிகையாளனாகத் தன்னை எண்ணி, அவன் இயங்கியதைக் காண நேர்ந்தபோது, எனக்குள் ஒரு வெட்கம் படர்ந்ததை மறக்காமல் சொல்லியாக வேண்டும். அவ்வேளை எம்மத்தியில் ஒரு "பத்திரிகையாளன்" இல்லை என்பதனையும் மறத்தல் ஆகாது.

பத்திரிகை நடத்தினோம். அதற்குரிய ஆய்வு, கட்டுரை, பத்தி எழுத்து, செய்திக் கோர்வை என்று பலப்பல எழுத்துக்கள் பத்திரிகையை நிரப்பின. ஆனால் மாதம் இருமுறை வெளியாகும் பத்திரிகை ஒன்றுக்கான தொழில் நேர்த்தி மிக்க கள ஆய்வுகள், புலனாய்வுக் கட்டுரைகள் என்று எதனையும் பத்திரிகை தன்னகத்தே கொண்டதில்லை. அதனை மாற்றியவன், சரவணன்.

அவனிடம் இருந்த துணிப்பைக்குள் எழுதப்பட்ட குறிப்புகள் இருந்தன.

மேலும் எழுதுவதற்கான வெற்றுத் தாள்களும் இல்லாமல் போகவில்லை. முக்கியமாக அவனது தோளில் புகைப்படக் கருவி தொங்கியது. அவனது மூக்குக் கண்ணாடியும் தாடியும் பத்திரிகையாளனாகத் தன்னைக் காட்டுவதற்கான பாவனையோ எனவும் சம்சயப்பட்டேன். மாலை வேளைகளில் வேர்த்து வடிந்த முகத்துடன் பத்திரிகை அலுவலகத்துக்குள் அவன் நுழைவான். இரவுக்குள் ஒரு கள ஆய்வு தயாராகியது. அல்லது அடுத்த நாளாவது புலனாய்வுக் கட்டுரை ஒன்றினைப் படங்களுடன் கொடுத்தான். சரவணனது இத்தகைய கட்டுரைகளுக்காகவே “சரிநிகர்”இன் நடுப்பக்கங்கள் இரண்டினையும் ஒதுக்கியிருந்தோம்.

சரவணனைத் தேர்ந்த பத்திரிகையாளனாக உருவாக்கியமைக்குச் சகமொழிப் பத்திரிகையாளர்களும் காரணம் என நம்புகிறேன். சிங்கள மொழிச் சகோதரர்களின் பத்திரிகை தொழில்முறை சார்ந்து வெளிவருகின்ற ஒன்று. அவர்களிடம் கடுமையான உழைப்பும் ஒரு செய்தியை அணுகும் கற்பனைத் திறனும் இருந்தன. (அவர்களது கேலிச் சித்திரத்தில் கூட அதனை அவதானிக்கலாம்) அப்பத்திரிகையாளர்களில் பலர், சரவணனின் நண்பர்களும் ஆவர். தேர்ந்த அவ்வகை அம்சங்கள் சரவணனில் தொற்றிக் கொண்டதை விடப்படின் நோக்கத் தேவையில்லை.

மும்மொழியிலும் (தமிழ், சிங்களம், ஆங்கிலம்) அப்போதே புலமையுடன் இருந்தான், சரவணன். அதுவும் அவனுக்கு உதவிற்று. மேலும் அவன் வரித்துக் கொண்ட அரசியல், எவ்விதத்திலும் சமரசமற்றது. எவற்றையும் அரசியலாக நோக்குபவன் மாத்திரமல்ல பத்திரிகையாளனாக மாத்திரமல்லாது, அரசியல் களப் போராளியாகவும் வீதியில் இறங்கினான். அவை அவனது பத்திரிகை எழுத்தில் ஊறுவதில் ஐயப்பட ஏதுமில்லை.

1996இல் கொழும்பைவிட்டு நான் வெளியேறுகிறபோது, அவனுடனான ஆசிரியர்-மாணவன் உறவைத் தாண்டி விட்டிருந்தேன். அவன் மீதான பிரமிப்பு மாத்திரமே எனக்கு இருந்தது. ஒரு பத்திரிகையாளன் எப்படி இருக்க வேண்டும் எனும் முழு உருவத்தையும் எனக்குக் காட்டி விட்டிருந்தான். இங்கிலாந்துக்கு நான் வந்தபிறகு அவனது பரிமாணம் மேலும் விஸ்தீரணமானது என்று பலர் சொல்லக் கேள்வி. அதற்கெல்லாம் மகிழ்ந்தேன் என்று சொன்னால் அது பொய் பொறாமைப்பட்டேன்.

இங்கு நான் நடத்திய சஞ்சிகை, பத்திரிகை (புலம், ஒரு பேப்பர், ஐபிசி தமிழ் பத்திரிகை) யாவற்றிலும் சரவணனின் கட்டுரை

ஒன்றாவது வராமல் விட்டதில்லை. தொடர்ந்தும் அடிக்கடி அவனுடன் பேசிக்கொண்டுமிருக்கிறேன். என் கண்ணில் படுகின்ற அவனது அரசியல் கட்டுரை எதையும் வாசிக்காமல் விட்டதில்லை. சரவணன் எழுதிய “அறிந்ததும் அறியாததும்” பத்தியில் சிலவற்றை வாசித்து மீண்டும் பொறாமைப்பட்டார்களேன். தமிழின் மிக முக்கிய அச்சுடகப் போராணி சரவணன் என்பதே எனது இந்த எழுத்தின் இறுதியான, உறுதியான வரி.

அருண்மொழி வர்மன் – எழுத்தாளர் (கீலங்கை)

வரலாறு, சாதியம், மலையகம், அரசியலில் பெண்கள் ஆகிய துறைகளில் தொடர்ச்சியாக ஆய்வொழுக்கமும் அறிவார்ந்த தேடலுமாக எழுதிவருபவர் சரவணன். இவர் ஈடுபாடு காட்டிவருகின்ற இந்தத் துறைகள் விடுதலைக்காகப் போராடிவருகின்ற ஒடுக்கப்பட்ட சமூகங்களைச் சேர்ந்தவர்களின் வரலாற்று எழுதியலுக்கும் அந்த மக்களிடையே வரலாறு மற்றும் அரசியல் குறித்த பிரக்கஞ்சை உருவாக்குவதற்கும் மிகவும் முக்கியமானவை. அந்த வகையில் ஒடுக்கப்பட்ட இனங்கள் முன்னெடுக்க வேண்டிய அதிகாரத்திற்கு எதிரான போராட்டத்திற்கான ஒரு செயற்பாடாகவே சரவணனின் எழுத்துகளைப் பார்க்க முடிகின்றது. அந்த எழுத்துக்களை ஈழத்தில் இருந்து வெளிவரும் பத்திரிகைகளிலேயே சரவணன் எழுதிவருவதும் மிக முக்கியமானது. ஈழத்தில் பதிப்புத்துறை வளர்ச்சியடைய வேண்டும் என்கிற அக்கறையுடனான உரையாடல்கள் மீண்டும் முன்னெடுக்கப்படுகின்ற சூழலில் அங்கு பிரசுரமாகும் நூல்களிலும் பத்திரிகைகளிலும் இதுபோன்ற ஆழ்ந்தகற்ற காத்திரமான எழுத்துகள் இடம்பெறவேண்டும் என்பது பேர் அவர். அந்த வகையில் மிகத் தீவிரமான தேடல்களுடன் எழுதித் தொகுக்கப்பட்டிருக்கின்ற “அறிந்தவர்களும் அறியாதவையும்” மிக முக்கியமான வருகையாகும்.

ராஜன் செல்லையா – ஊடகவியலாளர் (NRK – நோர்வே)

எல்லா மனிதர்களும் வரலாற்றில் வாழ்ந்துகொண்டிருப்பவர்களே. அதனால் தான் வரலாறு முக்கியமாகின்றது. பல காலங்கள் உருண்டோடிய பின்னரும் ஏன் வரலாறு எமக்குத் தேவை என்கின்ற கேள்வியை வரலாற்றாசிரியர்கள் எப்பொழுதுமே எதிர்கொள்வர். அதற்கான பதில் வரலாறு புறக்கணிக்கப்பட முடியாதது என்பதாகவிருக்கும். இறந்த காலத்திற்கும் சமகாலத்திற்கும் இடையிலான பிணைப்பைப்

புரிந்துகொள்வதென்பது மானுடவாழ்வின் சகல பக்கங்களையும் ஆய்ந்தறிவதற்கான அடிப்படைகளை எமக்குத் தருகிறது. அதிலும் கால ஓட்டத்தினூடாக ஏற்பட்ட மாற்றங்களை விளங்கிக்கொள்ள வரலாற்றில் தாக்கம் செலுத்தியவர்களை நாம் அறிந்திருப்பது முக்கியமாகிறது. இப்படியான வரலாற்று நாயகர்கள்பற்றிய அறிவு, மக்கள் கூட்டத்தை ஒன்றிணைக்கிறது. அது அவர்கள் தமது அடையாளத்தினை சரியாகப் புரிந்துகொள்ள வழிவகுக்கிறது.

இந்த வகையில் நண்பர் சரவணன் அவர்கள் எழுதிவந்த "அறிந்தவர்களும் அறியாதவர்களும்" எனும் பத்தி மலையக மக்களின் வாழ்க்கையை வரலாற்றுக் கண்ணோட்டத்தோடு புரிந்துகொள்ளப் பாரிய பங்கினை அளிக்கின்றது. சரவணனிற்குள்ள புடம்போடப்பட்ட சமூகப் பார்வையும், இலங்கையில் பேசப்படும் மொழிகளில் அவருக்குள்ள புலமையும் அவரின் இந்த முயற்சிக்கு நல்ல துணையாகவிருக்கின்றன. வரலாற்றின் பக்கங்களில் ஆதிக்கம் செலுத்திய மனிதர்களைப் பற்றிய இந்தப் பதிவுகளை நூல்வடிவில் கொண்டுவருவது மிகவும் பாராட்டப்பட வேண்டியதொன்று. அதிலும் நீண்டகாலமாக அடக்குமுறைக்கு உள்ளாக்கப் பட்டுவரும் மலையக மக்களின் வாழ்வின் கூறுகளைச் சரியாகப் புரிந்துகொள்ள இந்த நூல் முக்கிய பங்கையளிக்கமெனலாம்.

மே மன்கவி - கவிஞர் (இலங்கை)

ஒரு தேசத்தின் வரலாற்றை எழுதுதல் அதிலும் பல்லின மக்கள் வாழும் தேசத்தின் அதுவும் காலனியம் என்ற ஆட்சி அதிகாரம் நீண்ட காலமாய் ஆதிக்கம் செலுத்திய (பின்காலனிய சூழலில் காலனிய மனோபாவத்தின் வடிவில் அந்த ஆதிக்கம்) தொடர்ந்து கொண்டிருக்கும் யுகத்தில், அந்தத் தேசத்தின் எழுதப்பட்ட வரலாற்றில்" என்பதில் மறைத்தலும் திரிபும் மலிந்து இருக்கும் பின்காலனிய சூழலில் எழுதப்படும், வரலாறு ஏலவே எழுதப்பட்ட வரலாற்றின் மீதான எதிர்வினையாக மறுவாசிப்பாகக் கட்டுடைத்தல் செயலாக அமையப் பெறும். அதன் மூலம் அந்த வரலாற்றில் மறைக்கப்பட்ட பல உண்மைகள் வெளிச்சத்திற்கு வரும். அசலான வரலாறு மீட்டெடுக்கப்படும். சரவணனின் இந்தப் முயற்சி அத்தகைய முயற்சியாக அமைய, இந்த பிரதிகள் நீண்ட உரையாடலுக்கான வெளியை நமக்கு அமைத்து தந்திருக்கிறது. அவருக்குப் பாராட்டுகள்.

பெ.முத்துலிங்கம் - சமூக ஆய்வாளர் (கூலங்கை)

சரிநிகர் சரவணன் என தமிழ் வாசகர்களினால் 90களில் அறியப்பட்ட சரவணன் கோமதி நடராஜா அவர்கள் , அண்மைக்காலமாக வீரகேசரி பத்திரிகையில் "அறிந்தவையும் அறியப்படாதவையும்" என்ற தலைப்பின் கீழ் எழுதி வரும் கட்டுரைகள் பல வரலாற்றுத் தகவல்களை உள்ளடக்கியதாக காணப்படுவதுடன் அது இன்றைய இளம் தலைமுறையினர் வரலாற்றை மீட்டு பார்ப்பதற்கும், புதிய வரலாற்றை உருவாக்குவதற்கும் உந்துதலாக அமைவதை காண முடிகின்றது.

மேலும், இவ் ஆக்கங்கள் உண்மைத் தகவல்களையே உள்ளடக்கி வெளியிடப்படுவதனால் அது வாசகர்கள் பக்கச் சார்பின்றி நோக்குவதற்கு வழி சமைப்பதையும் இனங்காண முடிகின்றது.

சு.பய்யா கிராஜசேகரன் - (எழுத்தாளர்)

வரலாற்றை தொகுத்து எடுத்து எழுதுவதென்பது இலேசான காரியமல்ல, அதனையும் ஆண்டுகள். இடங்கள், சம்பந்தப்பட்ட நபர்களை சரிவரத் தேடித் தரவேண்டும். அதனை வாசகர்கள் தொடர்ந்து தேடி வாசிக்க வேண்டும். என்பவற்றை எழுதுபவர் தெரிந்து எழுதவேண்டும்.

திரு.என்.சரவணன் அவர்களது எழுதிய பல கட்டுரைகளை தொடர்ந்து வாசித்து வருபவர்களில் நானும் ஒருவன் என பெருமைக் கொள்கிறேன். அதிலும், சனிக்கிழமை தோரும் வீரகேசரியில் சங்கமம் பகுதியில் 'அறிந்தவர்களும் அறியாதவையும்' எனும் தலையங்கத்தில் அவர் எழுதிய விடயங்கள் என்னை திகைப்படைய வைத்துவிட்டன.

அதிலும் அவர் 'சிவில் அதிகாரி லெனார்ட் வுல்ஃப்' அவர்களைப் பற்றி விபரமாக தந்துள்ளார். தமிழும், சிங்களமும் ஆர்வமாக கற்றுள்ளதையும், அதேவேளை, அக்காலப் பகுதியில் சிங்களத் தமிழ் சமூகங்களில் நிலவிய சாதிய அமைப்பு முறைகளையும் குறிப்பிட்டுள்ளதோடு 'அம்பாந்தோட்டையில் தாழ்த்தப்பட்ட சிங்கள சமூகப் பெண்களது அவலத்தையும், யாழ்ப்பாணத்தில் பார்ப்பணிய சாதித் திமிரையும் விளங்கிக் கொள்ளவும் ஒரு களத்தினை அமைத்துள்ளார். சரவணின் இக்கட்டுரையானது பலவிடயங்களுக்கு விளக்கம் கொடுப்பதாக உள்ளது. வாழ்க அவரது எழுத்துப் பணி

திக்குவல்லை கமால் (எழுத்தாளர்)

தனது பங்களிப்பினூடாக சமூகத்தின் மீது ஒரு பாதிப்பை ஏற்படுத்தும் போது, அவர்கள் மனித மனங்களில் இடம் பிடித்துக் கொள்வது சகஜம். அவ்வாறானவர்களைப் பற்றி மேலும் அறிய வேண்டும் என்ற ஆவலும் ஏற்படும். அதற்கான வாய்ப்புக்கள் கிட்டாமலும் போகலாம்.

என்.சரவணனின் அறிந்தவர்களும் அறியாதவையும் என்ற பத்தி எழுத்தை வாராவாரம் வாசித்தபோது ஒரு பெறுமதியான வாய்ப்பு திறந்து விடப்பட்டுள்ளதாகவே உணர்ந்தேன். நாம் அறிந்துவைத்திருந்த மானுடச் சூடர்கள் பற்றிய அருமையான தகவல்கள் மகிழ்ச்சியையும் பூரிப்பையும் வியப்பையும் சிலவேளை மிகுந்த சோகத்தையும் கூட ஏற்படுத்தத் தவறவில்லை.

ரொபர்ட் நொக்ஸ், ஐவர் ஜெனிங்க்ஸ், இப்பனு பதூதா, ஆதர் சீ கிளார்க், நுடேசய்யர்... இப்படி அவரது பத்தி தொடர்கிறது.

பத்திரிகையாளன் என்.சரவணனின் ஆழ உணர்வுமீதும் கடும் உழைப்பு இவர்கள் மீது படர்ந்து எம்மை போசித்துள்ளது. இத்தகைய பெறுமதியான முயற்சிகள் வெறும் உதிரியாய் போய்விடலாமா? என்று மனம் ஆதங்கப்படுவது இயல்பு. அதை நீடிக்கவிடாது நூலுருப்பெறும் செய்தி மகிழ்விக்கிறது. எழுத்தாளனின் முயற்சியின் உண்மையான வெற்றியும் அதுதான்.

இப்படிப்பட்டதொரு விடயதானத்தைப் பெற்று அழகிய முறையில் வெளிக்கொணர்ந்த வீரகேசரி - சங்கமத்திற்கும் அதன் பொறுப்பாளருக்கும் கூட இதுவொரு உயர்ச்சி முத்திரைதான்.

தில்லை ஜெகநாதன் - கவிஞன் (சுவிஸ்)

என் வாழ் நாளில் நான் அறிந்த நட்புகளில் சராவுக்கு முக்கியமான இடமுண்டு. என்னிடம் சமூக ஈடுபாட்டையும் அக்கறையையும் உருவாக்கியதில் சராவின் நட்புக்கும் எழுத்துக்கும் பெரும் பங்குண்டு.

சராவின் எழுத்தை நான் அனுபவிக்கத் தொடங்கியதே 90களில் சரிநிகர் பத்திரிகையில் "இலங்கை: அரசியலில் பெண்களும் பெண்களின் அரசியலும்" என்கிற தொடரின் மூலம் தான். மட்டக்களப்பு சூரியா பெண்கள் அபிவிருத்தி நிலையத்தில் நான் பணியாற்றிய காலத்தில்

சராவின் கட்டுரைகளை சேகரித்து வைத்திருக்கிறேன். அது நூலாக வெளிவந்த வேளை அங்கு ஒரு சிறந்த கலந்துரையாடலையும் சராவுடம் மேற்கொண்டிருந்தோம்.

சராவுடனான நட்பு இரண்டு தசாப்தங்களாக தொடர்கிறபோதும் ஐரோப்பா வந்ததன் பின்னர் தான் அது வலுப்பெற்றது. அரசியல், தத்துவம், அறிவியல், தொழிநுட்பம் மட்டுமன்றி தனிப்பட்ட விடயங்களிலும் எனக்கு ஆலோசனையும், ஆதரவையும், ஆறுதலையும், வழிகாட்டலையும் தொடர்ந்து தந்துகொண்டிருப்பவன். என்னுடைய நம்பகமான நட்பாக இன்றும் இருந்து வருகிறான் சரா. நான் அவ்வப்போது எடுக்கும் முடிவுகளை சரிசெய்து, உரிய ஆலோசனை வழங்கி வழிகாட்டுவதில் சராவின் பங்கு முக்கியமானது. சராவின் எழுத்துக்களை நூலாக கொண்டுவரும்படி நீண்டகாலமாக வலியுறுத்தி வந்திருக்கிறேன். அதற்கான பொறுப்புக்களையும் கூட நான் ஏற்றுக்கொள்வதாக கூறிவந்திருக்கிறேன்.

நாங்கள் இருவரும் சேர்ந்து எழுத்துத் துறையில் ஒரு பொதுவேலையில் ஈடுபடவேண்டும் என்கிற முடிவு தான் இறுதியில் அது “பெண்ணியம். கொம்” இணையத்தளத்தில் வந்து முடிந்தது. ஆரம்பத்தில் நான் அதிக ஈடுபாடு காட்டிய போதும். சராவின் வேகத்துக்கு உண்மையில் என்னால் ஈடுகொடுக்க முடியாமல் தான் போய்விட்டது. இந்த 8 வருட காலத்தில் அந்த இணையத்தளம் பெண்கள் நலன் விடயத்தில் பிரதானமான ஒரு தகவல் களஞ்சியமாகவும், பலரைச் சென்றடைந்துள்ள முக்கிய இணையத்தளமாகவும் வளர்ந்து விட்டிருக்கிறது.

சரா இலங்கையின் வாராந்த பத்திரிகைகளுக்கு எழுதி வரும் தொடர் எத்தனை ஆழமிக்கது என்பது மட்டுமன்றி அதன் பின்னால் உள்ள உழைப்பையும் நான் தனிப்பட்ட ரீதியில் அறிவேன். இவை நூலாக உருப்பெருவதில் நான் மிக பெருமித சந்தோசத்தில் இருக்கிறேன்.

இலங்கைக்கு வெளியில் உடலைத் வைத்துவிட்டு உயிரை அப்படியே இலங்கையிலேயே இருக்கச் செய்துவிட்டிருப்பவன் சரா.

எனது அன்பு நிறைந்த வாழ்த்துகளடா.

திலகம் (பாராளுமன்ற உறுப்பினர்) – சீலங்கை

இலங்கையைப் பூர்வீகமாகக் கொண்ட ஊடகவியலாளர் என். சரவணன், முழு நேர ஊடகவியலாளராக இலங்கையில் வாழ்ந்த காலங்களில் களத்தில் இருந்து கள செய்திகளைக் கொண்ட கட்டுரைகளை வழங்கி வந்தவர் என்பதை நாம் அறிவோம். குறிப்பாக மாற்று பத்திரிகையான “சரிநிகர்” பத்திரிகையில் இவர், கள நிலைத் தொடர்பாக எழுதி வந்த கட்டுரைகள் மிக முக்கியம் வாய்ந்தவை. அதே நேரத்தில் புலம்பெயர்ந்து சென்ற நிலையில் புலத்தில் இருந்து கொண்டு கள நிலைமைகள் சார்ந்த விடயங்களை துல்லியமாக எழுத முடியாது என்பதை நன்கு உணர்ந்தவராக காற்றில் கிடைக்கும் கள நிலைவரங்களை கொண்டு ஆய்வுகளை மேற்கொள்ளாது கடந்த காலங்களில் நிகழ்ந்த மறைக்கப்பட்டிருந்த பல்வேறு விடயங்களை தொகுத்து தந்திருக்கும் இந்த “அறிந்தவர்களும் அறியாதவையும்” சமகாலத்தில் வாசிக்கும் வாசகர்களுக்கு மறந்து போயிருந்த அல்லது நினைத்துப்பார்க்க வேண்டிய பல்வேறு முக்கியமான விடயங்களை தொட்டுப்பார்க்கும் பகுதியாக இந்தப்பகுதி இருக்கின்றது என்பது சிறப்பு.

ஜோன் ரோமியோ – திரைப்பட சூயக்குனர், ஊடகவியல் பேராசிரியர் – (பெங்களூர்)

நான் படித்த வரை.... சொல்லப்படாமல், சொல்லப்படவிடாமல், சொல்லக் கூடாது என்றெல்லாம் வரையறுத்த வரலாற்றை இத் தலைமுறைக்கு சொல்லி என் நினைவு உள்ள வரை மறவாத அளவிற்கு சொற்களால் சில தழுப்புக்களை, சில கல் வெட்டுகளை எழுத்துக்களால் செதுக்கி உள்ளார் ஆசிரியர். படித்து கண் கலங்கிய தருணங்கள், கோவம் கொண்ட தருணங்கள், எண்ணனையும் என் முன்னோர்களையும் புரிந்த தருணங்கள் கொண்டேன் படித்த போது. ஏன் லொவினியாவை உங்களாலேயே கண்டுபிடித்தேன் நன்றி.

பு பாலரட்சணம் சீவகன் – ஊடகவியலாளர் (பி.பி.சி லண்டன்)

நான் இந்தியாவில் இருந்து கொழும்புக்கு சென்று சேர்ந்த காலப்பகுதியில் அங்கிருந்து சரவணன் புறப்பட்டுவிட்டார். அவர் புறப்பட்ட போது அவருக்கு சிவகுமார் போன்றோர் வழங்கிய விருந்தில் அவரை நான் பார்த்த ஞாபகம். ஆனால், சிவகுமார் போன்றோர் அடிக்கடி அவரைப் பற்றி

கூறக் கேட்டிருக்கிறேன்.

அவரது எழுத்துக்களை இங்கு லண்டன் வந்த பின்னர்தான் நிறையப் படித்தேன். குறிப்பாக இலங்கையில் பழைய ஆவணங்களில் இருந்து தகவல்களை அறிந்து அவை குறித்து அனைவரையும் கவரக் கூடிய வகையில் எழுதுவதற்கு இப்போதெல்லாம் ஆட்கள் மிகக் குறைவு. அந்த திறமை சரவணனுக்கு லாவகமாக வருகிறது. அதுவும் தென்பகுதி குறித்த பல விஷயங்களுக்கு மிகச் சிறப்பாக எழுத்துவடிவம் கொடுத்திருக்கிறார்.

வரலாற்று ஆவணங்களில் இருந்து தகவல் பெறும் பலர் எழுதிய ஆக்கங்களை பார்த்திருக்கிறேன். ஆனால் அவை அனைத்தும் பாமரருக்கும் புரியும் வகையில், அவர்களையும் வாசிக்கத் தூண்டும் வகையில் இருந்ததை பார்த்தது குறைவு. சரவணன் இதற்கு விதிவிலக்கு.

ஜேவிபி கிளர்ச்சிக்கால கதிர்காம அழகியின் கதையை இவர் எழுதிய விதம் என்னை மிகக் கவர்ந்திருந்தது. அன்று முதல் நான் இவரது எழுத்துக்கு ரசிகள். சம்பவத்தை நேரில் பார்த்தது போன்ற ஒரு அனுபவம்.

தாயின் பெயரையும் முதல் எழுத்தில் சேர்த்ததில் இருந்தே இவர் ஏனையவர்களில் வேறுபடுகிறார்.

அன்பான வாழ்த்துக்கள்

சு பேஸ் சுருசுபேசன் - புகைப்படப்பிழம்பாளர் (ஆங்கிலாந்து)

உங்கள் ஆராய்ச்சியும், சரித்திர பார்வையும், நம்பகத்தன்மையும் குறிப்பிடத்தக்கவை. கற்பனை எழுத்தே மேலோச்சும் இலங்கை தமிழ் சூழலில் சரித்திரத்தை ஆராய்ந்து எழுதுவது ஒரு முன் உதாரணம். சரவணன் தொடர்ந்து இதே பாங்கில் பல வருடமாக சளைக்கால் எழுதிகிறார்.? இதை பலரும் பின் தொடர வேண்டும்.

பத்திரிகைகளில் தொடர்ந்து எழுதுவது இன்னும் ஓர் சிறப்பு. என்னை போன்றோர் சில கட்டுரைகளை தவற விடலாம். புத்தகமாக வருவது ஒரு நிவர்த்தி.

Academics செய்யாத காரியத்தை ஒரு ஊடகவியலாளராக நீங்கள் செய்கிறீர்கள். எனது தமிழ் முகப்புத்தக நண்பர்கள் எல்லாம் அப்பிப்பிராயம் அல்லது கற்பனை நிறைந்ததாகவே உள்ள நிலையில் சரவணின் அணுகுமுறையும் ஆராய்ச்சியும் எழுத்தும் அவசியமானவை.

4 வம்பராணி - எழுத்தாளர் (மிரான்ஸ்)

"அறிந்தும் அறியாதவையும்" என்ற தொடர்பற்றி விரிவாக எழுதச் சொன்னால் தங்குதடையின்றி எழுதிக்கொண்டே போகலாம். 75 சொற்களுக்கு மேற்படாமல் எழுதும்படி தம்பி சரவணன் கேட்டுள்ளார். எப்படிச் சுருக்கமாக எழுதப்போகின்றேன் என்று தெரியவில்லை. நாம் அறிந்திராத பல தகவல்களை ஆதார பூர்வமாக வைத்திருக்கும் விதம் , பாராட்டுக்குரியது. எத்தனை விடயங்களை எம்முன்னே கொண்டு வந்து காட்சிப்படுத்தியுள்ளார்.

மலையகம் பற்றி முன்னர் தெரியாத விபரங்கள் கண் விரியப் படிக்க வைக்கின்றன. எது பற்றி எழுதுவது, எதை விடுவது என்று தகுமாறுகின்றேன். என்னைப் பெரிதும் கவர்ந்த ஒரு சில பத்திகள் பற்றி... அதில் இடம்பெறும் வரலாற்று மாந்தர்கள் பற்றிக் கொஞ்சம் குறிப்பிட விரும்புகின்றேன்.

மலையகப் பெண்களுக்காக வாழ்ந்து மடிந்த மீனாட்சியம்மாள் பற்றிய விபரங்கள் வியப்புட்குகின்றன. மலையக மக்களின் விடிவுக்காக இவர் செய்த அரும்பணிகள் காலத்துக்கும் மறக்கமுடியாதவை. ஒரு விதேசப் பெண்ணான இவர் மலையக மக்களின் விடுதலைக்காகத் தன் கவிதைகள் மூலமும் ,பிரசுரங்கள் மூலமும் துணிந்து 1931 ம் ஆண்டுக் காலப்பகுதியில் ஆற்றிய மகத்தான சேவைகள் நம்ப முடியாதவை. தனது கணவன் நடேசய்யருடன் ஒன்றிணைந்து பெண்களுக்கான வாக்குரிமையைப் போராடிப் பெற்றுக் கொடுத்து உச்சகட்ட சாதனையாகும்.

ஸ்கொட்லாண்டுக் காரரான, 150 ஆண்டுகளுக்குமுன் தேயிலையை அறிமுகப்படுத்திய ஜேம்ஸ் டெய்லரும் மனதுக்குள் அமர்ந்துவிட்டார்.

குறிப்பாக இலங்கையில் தேயிலையைப் பயிரிடுவதற்காக இவர் செய்த பணிகள் ,பயணங்கள் அனைத்துக்குமாகச் சேர்த்து 1891 இல் அவருக்குக் கிடைத்த தோட்டத்துறைச் சாதனை விநுக்கான பணத்தையும், தோட்டத்துறைச் சம்மேளனத்துக்காகக் கொடுத்த இவர் பெரும் தன்மையை என்னவென்பது. தன் காலம் முழுவதும் ஓய்வு ஒழிச்சலின்றித் தேயிலை பயிரிடுவது பற்றிய வேலைகளிலேயே மூழ்கியிருந்த இவர் தனது 57 வயதிலேயே நோய்வாய்ப்பட்டு இறந்தது பெரும் சோகம்.

அவர் இறந்தபோது தொழிலாளர்கள் அவரைத் தோளில் சுமந்து,"சாமி

தொரை" கதறியமுதது இங்கு பதிவிடப்பட்டுள்ளது. தேயிலையை முதலில் அறிமுகப்படுத்தியவர் என்ற தகவலும் பலர் அறியாதவை. தலித் பெண்ணுடன் காதலால் பதவி இழந்த தேசாதிபதி மெயின்ட்லண்ட் பற்றிய வரலாறு மனதை நெகிழ வைத்தது, லொவினா என்ற ஒருக்கப்பட்ட சாதியைச் சேர்ந்த சிங்களப் பெண்ணின் மீது காதல் கொண்ட தேசாதிபதி, அவளை இரகசியமாகச் சந்திக்க சுரங்கப் பாதையமைத்து, அவளைச் சந்தித்ததும், பின்னர் இந்த விபரங்கள் மேலிடத்துக்குப் போய், அவர் பதவியிறக்கம் செய்யப்பட்டு, நாடு கடத்தப்பட்டதும் மனதுக்குள் வலி தந்த கதைகள். அந்தப் பெண்ணின் நிகைவாகவே, மவுண்ட்ஸ் லெவினியா என்ற பெயர் அவர் தங்கியிருந்த மாளிகைக்குப் பெயரிடப்பட்டதென்ற வரலாறும் கூட பலர் அறியாதவைதான்.

பைபிளைத் தமிழுக்குத் தந்த பால்டேஸ் பாதிரியார் பற்றியும் குறிப்பிட்டே ஆக வேண்டும் டச்சு நாட்டு அமைச்சராயிருந்து, பின்னர் பாதிரியான இவர். இலங்கைக்கு வந்து, தமிழை ஆர்வமுடன் பயின்ற பல ஆய்வுகள் செய்தார். ஆனால் எந்த இடத்திலும் இவர் தமிழ் மொழி என்று குறிப்பிடவில்லையென்பதும் புதிய தகவல். மலபார் மொழியென்றே குறிப்பிடுகின்றார், அவர் பதிவுசெய்த வரைபடங்கள், அன்றைய இலங்கையை, குறிப்பாக வட பகுதியையும், தமிழர்களையும் அறிவதற்காக இன்றுவரை பல ஆய்வாளர்கள் பயன்படுத்தும் ஆவணங்களாக இருக்கின்றன.

இன்னும் இவர் மக்களிடையே செய்த மதப் பிரசாரங்கள், மக்களை மத மாற்றத்துக்கு ஆளாக்கியமை என்று இன்னும் வரலாறு நீளுகின்றது. ஒல்லாந்தர் ஆட்சியில் ஏற்கனவே உருவவழிபாடுள்ள கத்தோலிக்க மதத்துக்கு மாறியிருந்த மக்கள், உருவ வழிபாடற்ற புரட்டஸ்தாந்து மதத்தால் பெரிதும் கவர்ப்படவில்லையென்பதும் இங்கு சுட்டிக்காட்டப்படுகின்றது. நான் படித்தவற்றிலிருந்து சிலவற்றைமட்டும் இங்கு குறிப்பிட்டிருக்கின்றேன்.

இவற்றையெல்லாம் ஆய்வு செய்து வெளியில் கொண்டு வருவதற்கு சரவணன் பட்ட சிரமங்கள் நாம் அறிவோம் அவர் பட்ட சிரமங்கள் நூலாக வெளிவந்து அனைவரின் பாராட்டுக்களையும் பெறப்போவதை இப்போதே உணர்கின்றேன். புத்தகமாக வெளிவந்த பின்னர் ஆற அமர இருந்து படிப்பது கூடுதல் மகிழ்ச்சி, நிறைய, அறியாத விடயங்களை எம் முன்னே காட்சிப் படுத்திய சரவணனுக்கு நன்றியோடு சேர்ந்த வாழ்த்துக்கள்.

ப.மொஷின் - வீரகேசரி (இலங்கை)

ஒவ்வொரு சனிக்கிழமையிலும் வீரகேசரி சங்கமம் பகுதியில் வரும் "அறிந்தவர்களும் அறியாதவர்களும்" எனும் தொடரை விரும்பி வாசித்து வருகின்றேன் என்பதை பெருமையுடன் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

வரலாற்றை தேடிப்படிப்பதில் ஆர்வமாக இருக்கும் வாசகர்களில் நானும் ஒருவர். இலங்கையின் சுதந்திரத்திற்கு முன்னரான வரலாற்றை ஓரளவேனும் பாடத்திட்டத்தில் படித்திருந்தாலும் அதைப்பற்றி விரிவாக தெளிவாக இத்தொடரில் அறிந்துக்கொள்ள எனக்கு வாய்ப்பாக இருந்தது. நான் மட்டுமல்ல என்கைப்போன்ற வரலாற்றை விரும்பி வாசிக்கும் ஒவ்வொரு வாசகர்களுக்கும் இது பெரும் தீனியாக இருந்திருக்கும் என்பதில் எவ்வித ஐயமுமில்லை. இத்தொடரை எழுதிவரும் என்.சரவணன் அவர்களுக்கும் தொடராக பிரசுரித்து வரும் சங்கமம் ஆசிரியருக்கும் என்னுடைய நன்றிகளும் வாழ்த்துக்களும்.

கருணாகரன் - எழுத்தாளர்

வரலாற்றை அதனுடைய உள்ளோட்டங்களான சமூக, அரசியல், பண்பாட்டுத் தடங்களின் வழியே அறிய முற்படுவது சரவணனின் நோக்கு. இதற்காக அவர் நிகழ்காலத்திலிருந்து கடந்த காலத்தின் மீது ஒளியைப் பாய்ச்ச முற்படுகிறார். ஆனால், இதை அவர் தன்னுடைய நோக்கு நிலையிலிருந்தோ விருப்பு நிலையிலிருந்தோ செய்யவில்லை. அதனால் சாய்வுகளுக்கும் உண்மைச் சிதைவுகளுக்கும் இடமில்லை. கடந்த காலத்தின் தடங்களின் வழியே பயணித்து அறிவதும் பின்பதை ஆராய்ந்து பகுப்பதும் பிறகதைத் தொகுப்பதும் சரவணனின் ஒழுங்கு. இதை அவர் அறிவுசார் நடத்தையாகவே செய்து வருகிறார்.

சமூக அரசியல் தளங்களில் சிந்திப்போருக்கும் செயற்படுவோருக்கும் இந்த அறிவொழுங்கு அவசியமானது. இதை ஒரு முன்னீடாக கொண்டு "அறிந்தவர்களும் அறியாதவையும்" என்ற இந்தத் தொடரை நமக்களித்துள்ளார். இலங்கையின் அரசியல், சமூக, பண்பாட்டு, வரலாற்றுப் போக்கில் நம்மைச் சீராக்கி நிலைப்படுத்துவதற்கு சரவணனின் எழுத்துக்கள் பெரிதும் உதவுகின்றன. இதற்கான அவருடைய உழைப்பும் மன ஊக்கமும் போற்றுதற்குரியது.

திரிவுபடுத்தப்பட்டுள்ள இலங்கை வரலாற்றுப் பின்னணிக்கும்

சிக்கலாக்கப்பட்டுள்ள இலங்கைச் சமூகங்களின் உறவுக்கும் சரவணனின் வாசிப்புகள் அவசியமானவை.

வேலாயுதம் தினகரன்

தோழர் சரவணனின் கட்டுரைகள், இலக்கு வாசகருடனான பிணைப்பைத் தொடக்கத்திலிருந்தே வேண்டி நிற்பன. வலிமையாகவும், எளிமையாகவும் நகர்வன ஈர்ப்பு மிக்கன. இலங்கையோடு தொடர்புடைய, இலங்கையரல்லாதோர் பற்றிய தேடலும், அறிவும் குறைந்த நமது சூழலில் தமிழில் கிடைத்திரா பெறுமதிமிகு விடயங்களைத் தமிழ் வாசகர்களுக்குத் தருவதில் இடையறாது இயங்கிக்கொண்டிருக்கும் சரவணனின் பணி மதிப்பு மிக்கது.

நேர்த்தியான மொழிபெயர்ப்புச் செயற்பாடுகளில் அதிக அக்கறை எடுத்துக்கொள்கிறார். ஒரு விடயத்தை நிறுவுவதற்கான மூலச் சான்றாதாரங்களைத் தேடுவதில் இவருக்கிருக்கும் ஆர்வமும், அதுசார்ந்த உழைப்பும் தமிழ்ச்சூழலில் அரிதானவை. வரலாற்றுத் தகவல்களைத் தெளிவாக கட்டுரையோடு சேர்ப்பதும், எவ்வித துருத்தல்களமின்றி வெகு இயல்பாய் நடைகொள்ளச்செய்வதும் அவரின் பேனை கொண்டிருக்கும் அனுபவத்தைசொல்லும். இந்தக் கட்டுரைத் தொகுதி பார்க்கப்படும் பார்க்கப்படா வரலாற்றுப் பக்கங்களின் மீள் கண்டுபிடிப்பு, பத்திரிக்கையாளனொருவனின் பொறுப்பையும் கடமையையும் கனதியையும் சொல்லும் நூல்.

தோழர் சரவணனின் எழுத்துக்களில் பெருமைகொள்ளவும், திருப்தியுறவும், மகிழ்வும் இருக்கும் அதிக விடயங்களில், ஒருக்கப்பட்ட சமூகங்களின் குரலாய் உள்ளார்ந்து நிறையும் கோபமும், ஈரமும் முக்கியமானவை.

சமூக பிரக்கள்கொண்ட தலைமுறைக்கு பேருதவி - தோழர் சமூக

தோழர் சரவணனின் எழுத்துக்களுடன் யுக்திய -சரிநிகர் காலத்திலிருந்து இன்றைய சமூக வலைத்தள காலம் வரை அவ்வப்போது பரிச்சயம்.

குறிப்பாக இலங்கையின் சிங்கள மக்களின் சமூகபொருளாதார வாழ்வை - கட்டமைப்பை - வரலாற்றை தமிழில் அறிந்து கொள்வதற்கு இலங்கையில் சமூக நீதி பல்லின சமூகங்களின் சமூக நல்லுறவிற் குறிப்பிடத் தகுந்த பங்களிப்பை அவரது எழுத்துகள் செய்கின்றன.

சமகால - காலனியாதிக்க கால வரலாறு பற்றிய விரிந்த - திறந்த பார்வையுடனான அணுகுமுறை.

மலையகத்தின் வாழ்வும் துயரமும் உயிரோட்டமாக, பரவாலான வாசிப்பு சமூக அிக்கறை கொண்ட எழுத்து. அர்ப்பணம், சமூக விழிப்புணர்வு- நேசிப்பு - அனுபவம் - மொழி அறிவு - புலம்பெயர்வு என்பன அவரை உருவாக்கியிருப்பதை எழுத்து பிரதிபலிக்கிறது.

க லாந்தி சர்வேந்திரா நோர்வே

“அறிந்தவர்களும் அறியாதவர்களும்” எனும் இந்த நூல் நூலாசிரியர் சரவணனின் ஆழ்ந்த வாசிப்புக்கும் ஆய்வுத்திறனுக்கும் மேலுமொரு எடுத்துக்காட்டாக இருக்கிறது. நாம் நாளாந்த வாழ்வில் அறிந்திருந்த பல்வேறு ஆளுமையாளர்கள் தொடர்பான நாம் அறிந்திராத பல்வேறு தகவல்களைத் தோண்டியெடுத்து இலகுவான தமிழில் சுவாரசியம் குன்றாத வகையில் இந்த நூலை அவர் ஆக்கியிருக்கிறார். இந் நூலில் வெளிவரும் தகவல்கள் பல இலங்கைத்தீவின் அரசியல், சமூக, பொருளாதார, வரலாற்றுப் பரிமாணத்தில் முக்கியம் வாய்தவை. இந் நூலில் உள்ளடக்கப்பட்டிருக்கும் கட்டுரைகள் வீரகேசரி பத்திரிகையில் சங்கமம் பகுதியில் வெளியாகியிருந்தவை.

இதே கட்டுரைகள் நூலாசிரியர் சரவணனின் “நமது மலையகம் - குரலற்றோருக்கான குரல்” எனும் வலைப்பதிவுப் பக்கத்திலும் வெளியாகியிருந்தன. வலைப்பதிவுப் பக்கத்தில் வெளிவந்திருந்த கட்டுரைகளில் பிரசுரிக்கப்பட்டிருந்த படங்கள் பல இக் கட்டுரைகளின் நம்பிக்கைத்தன்மைக்கும் சுவாரசியத்துக்கும் பெருமளவு துணைசெய்ததுடன் நூலாசிரியரின் கடின உழைப்புக்குத் துல்லியமான எடுத்துக்காட்டாகவும் அமைந்திருந்தன.

காத்திரமான எழுத்துகளுக்குப் பொருத்தமான படங்கள் வலிமை சேர்க்கின்றன என்பதற்கு இது நல்லதொரு உதாரணமாக இருக்கிறது. ஒரு முழு நேர எழுத்தாளராக இல்லாத ஒருவரால், அதுவும் தாயகத்தை விட்டுப் புலம்பெயர்ந்த சூழலில் வாழும் ஒருவரால், சிறிய இரு குழந்தைகளுக்குத் தந்தையாக இருக்கும் ஒருவரால் இது போன்ற கட்டுரைகளை எழுதுவது இலகுவானதொன்றல்ல. இந் நூலில் வெளியாகியிருக்கும் கட்டுரைகள் மட்டுமன்றி அவர் இதே காலப்பகுதியில் மேலும் பல கட்டுரைகளை எழுதியிருக்கிறார்.

சரவணின் எழுத்துக்கள் மேலெழுந்தவாரியானவை அல்ல. ஆழ்ந்த வாசிப்பும், சமூகநீதிப்பார்வையுடன் நுண்ணாய்வுத் திறனும் இவரது எழுத்துக்களுடாக வெளிப்படுகின்றன. இவை பொருளாதாரம் தேடும் நோக்கில் எழுதப்பட்ட எழுத்துகளும் அல்ல. உண்மையைச் சொல்லப் போனால் நோர்வேயில் இவர் இந்த எழுத்துக்களுக்காகச் செலவிட்ட நேரத்தை தனது பொருளாதார நன்மை கருதிச் செலவு செய்திருந்தால் பெரும் பணம் ஈட்டும் வாய்ப்பு அவருக்குக் கிடைத்திருக்கும். இதனை விடுத்து சரவணன் ஆற்றும் எழுத்துப்பணி அவரது சமூக அக்கறையையும் அவரது புத்தாக்கத் தேடலையும் வெளிப்படுத்துகின்றன. இம் முயற்சி புலம் பெயர்ந்த வாழ்க்கைச் சூழலில் ஒரு மனமகிழ்வையும் அவருக்கு வழங்கக்கூடும். எது என்னவாக இருந்தாலும் அரசியல் விழிப்புணர்வும், சமூகப்பொறுப்புணர்வும் அவரது எழுத்துப்பணியை உந்தித் தள்ளுகின்றன என்றே கூற முடியும். இவரது எழுத்துப்பணி தொடர எனது மனமார்ந்த வாழ்த்து!

க லாநிதி சி. ஜெயசங்கர்

21ம் நூற்றாண்டின் சமூக அரசியல் உருவாக்கத்தில் அதற்கு அண்மித்த நூற்றாண்டு காலகட்டத்து சமூக அரசியல் நிலைமைகள் பற்றிய மீள்பார்வைகள் மிகவும் அவசியமானவை. பெருமளவிற்கு வெற்றிடமாக இருந்து வருகின்ற இவ்விடயத்தின் முக்கியத்துவம் உணர்ந்து ஆழ்ந்தகன்ற ஆய்வுகளை பொதுமக்களுக்குரிய வகையில் கட்டுரைகளாகவும், பத்தி எழுத்துக்களாகவும் கொண்டுவரும் சரவணனின் பணி ஒரு நிறுவனப் பணி.

இதற்கான ஆற்றலையும் ஆளுமையையும் அவர் எங்கிருந்து எப்படி பெற்றுக் கொண்டார் என்பதும் ஏன் இவ்வாறு இயங்குகின்றார் என்பது அறிவுலகம் குறிப்பாக உயர்கல்விச் சூழல் அறிந்து கொள்ள வேண்டிய விடயங்களாகும்.

ஏனெனில் படிப்பும் ஆய்வும் பட்டம் பெறுவதற்கும் பதவி உயர்வு பெறுவதற்குமானதாக சுருங்கிவிட்டிருக்கின்றன உயர்கல்வி ஆய்வறிவுச் சூழலில் சரவணனின் அறிவியல் இயக்கம் முன்மாதிரியானது

கலை பண்பாட்டு கற்கை நெறிகள் இன்றய உலகச் சூழலில் அர்த்தபிழந்திருப்பதாகவும் தொழில் தகுதி கொண்டிராததாகவும் வலுவான பரப்புரை நிகழ்த்தப்பட்டு வருகின்றன பின்னணியில் சரவணனைப் புரிந்து கொள்ளுதல் அர்த்தமுடையதாகக்கின்றது

*R. Pathmanaba Iyer
27-B, High Street,
Plaistow
London E13 0AD*

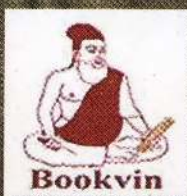

“சரவணன் வரித்துக் கொண்டு அரசியல், என்விதத்திலும் சமரசமற்றது. எவற்றையும் அரசியலாக நோக்குவான் மாத்திரமல்ல; பத்திரிகையாளனாக மாத்திரமல்லவது, அரசியல் களப் போராளியாகவும் வீதியில் இறங்கினான். அவை அவனது பத்திரிகை எழுத்தில் உறுவதில் ஐயப்பட ஏதுமில்லை. தமிழின் மிக முக்கிய அச்சுடகப் போராளி சரவணன் என்பதே எனது இறுதியான, உறுதியான வரி.”

- இரவி அருணாச்சலம் - இங்கிலாந்து

“நாம் நாளாந்த வாழ்வில் அறிந்திருந்த பல்வேறு ஆளுமையாளர்கள் தொடர்பான நாம் அறிந்திராத பல்வேறு தகவல்களைத் தோண்டியெடுத்து இலகுவான தமிழில் சுவாரசியம் குன்றாத வகையில் இந்த நூலை அவர் ஆக்கியிருக்கிறார். இந் நூலில் உள்ள தகவல்கள் பல இலங்கைத்தீவின் அரசியல், சமூக, பொருளாதார, வரலாற்றுப் பரிமாணத்தில் முக்கியம் வாய்தவை. சரவணின் எழுத்துக்கள் மேலெழுந்தவாரியானவை அல்ல. ஆழ்ந்த வாசிப்பும், சமூகநீதிப் பார்வையுடன் நுண்ணாய்வுத் திறனும் இவரது எழுத்துக்களுடாக வெளிப்படுகின்றன. இவை பொருளாதாரம் தேடும் நோக்கில் எழுதப்பட்ட எழுத்துகளும் அல்ல.”

- கலாநிதி சர்வேந்திரா - நோர்வே

விலை
600/-